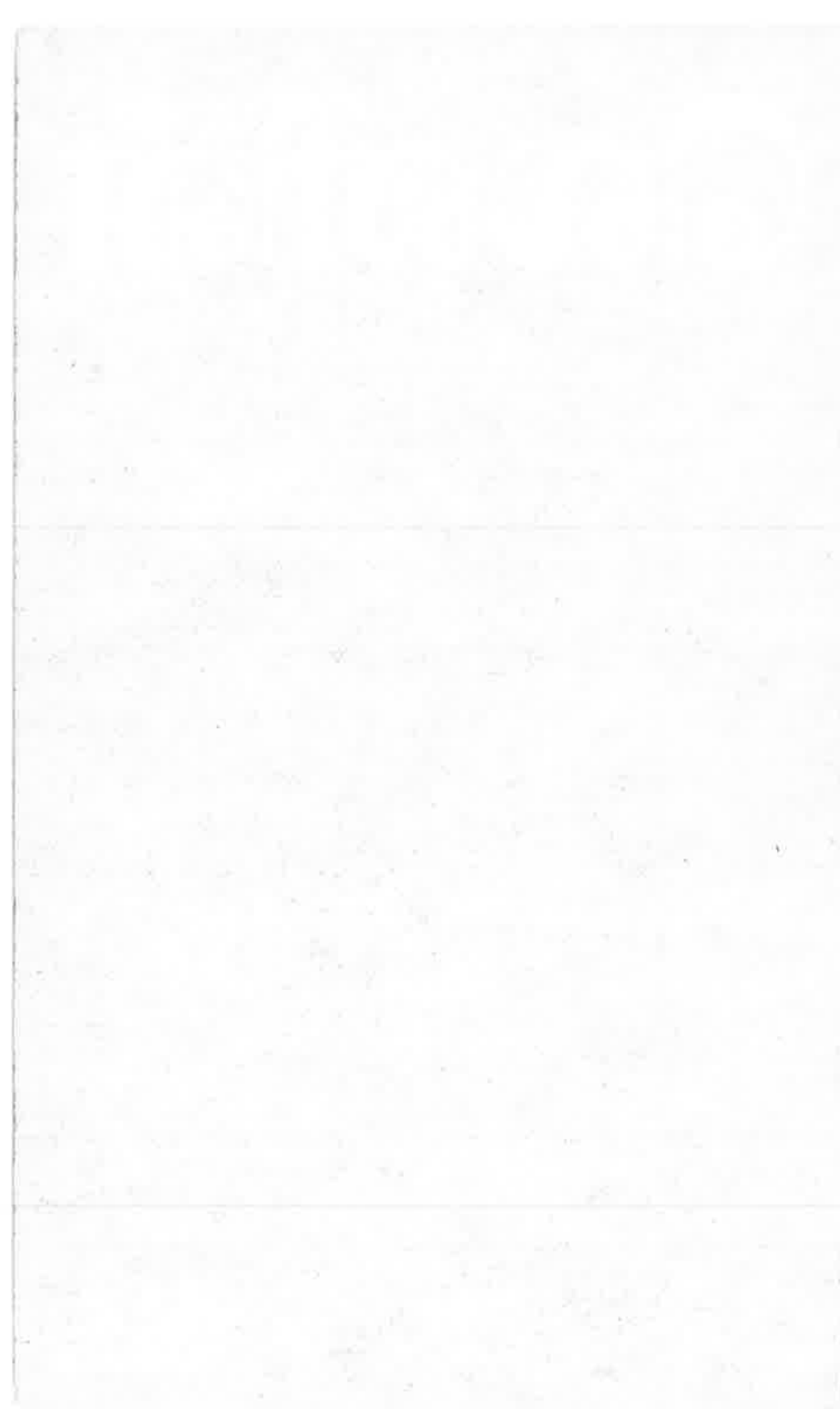


ஸெனின்

ஜனநாயகப் புரட்சியில்
சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின்
இரண்டு போர்த்தந்திரங்கள்





3/00
உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

வி. இ. லெனின்

ஜனநாயகப் புரட்சியில்
சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின்
இரண்டு போர்த்தந்திரங்கள்¹



முன்னேற்றப் பதிப்பகம்

மாஸ்கோ

மொழிபெயர்ப்பாளர்: ஆர்.கே.கண்ணன்

வி.இ. லெனினது ஜனநாயகப் புரட்சியில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் இரண்டு போர்த்தந்திரங்கள் எனும் இந்நூல் சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் மார்க்ஸிய-லெனினியக் கழகத்தினரால் தயாரிக்கப்பட்ட வி.இ. லெனின், முழு நூல் திரட்டு, ஐந்தாம் பதிப்பின் 11வது தொகுதியின்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாகும்.

விலை: ரூ. 0—50

© தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
“முன்னேற்றப் பதிப்பகம்”, 1976

Л 10102—978
014(01)—76—631

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

பொருளடக்கம்

முகவுரை	5
1. ஓர் அவசரமான அரசியல் பிரச்சினை	11
2. ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் குறித்து நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக் கொள்ள முடியும்?	16
3. “ஜார் ஆட்சி மீது புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றி” என்பதின் பொருள் என்ன?	26
4. முடியரசை ஒழித்தல். குடியரசு	37
5. எப்படிப் “புரட்சியை முன்னேற்றுவது”?	45
6. முரணான போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகள் கட்டுண்டு போகும் அபாயம் எங்கிருந்து வருகிறது?	51
7. “அரசாங்கத்திலிருந்து நடப்புக் காப்புவாதிகளை அகற்றுவது” பற்றிய போர்த்தந்திரங்கள்	72
8. ஒஸ்வபஷ்தேனியே போக்கும் புதிய-இஸ்க்ரா போக்கும்	79
9. புரட்சி காலத்தில் தீவிரமான எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதின் பொருள் என்ன?	92
10. “புரட்சிகரமான கம்யூன்களும்” பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரமுறையும்	98

11. ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் பல தீர்மானங்களுக்கும் “மாநாட்டின்” பல தீர்மானங்களுக்கும் இடையை மேலோட்டமான ஒப்பு நோக்கல் 113
12. ஜனநாயகப் புரட்சியிலிருந்து முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கினால் அதன் வீச்சு குறைந்துவிடுமா? . . . 121
13. முடிவு. வெல்லத் துணிவோமா? 135
- பின்னூரை. மீண்டும் ஒஸ்வபஷ்தேனியே போக்கு, மீண்டும் புதிய-இஸ்க்ரா போக்கு 153
1. முதலாளித்துவ-மிதவாத எதார்த்தவாதிகள் சமூக-ஜனநாயகவாத “எதார்த்தவாதிகளை” ஏன் புகழ்கிறார்கள்? 153
2. மீண்டும் தோழர் மர்த்தீனவ் பிரச்சினையைப் “பொருளாழமுள்ளதாகச்” செய்கிறார் 165
3. சர்வாதிகாரம் பற்றிய கொச்சையான முதலாளி வர்க்கக் கருத்தும் மார்க்ஸியத்தின் கருத்தும் . . . 177
- பதிப்பாளர் குறிப்புகள் 193
- பெயர்க் குறிப்பகராதி 214

முகவுரை

புரட்சிகரமான காலப்பகுதியில் நிகழ்ச்சிகளோடு சம நடையிட்டுச் செல்வது மிகக் கடினம்; அந்நிகழ்ச்சிகள் புரட்சிகரமான கட்சிகளின் போர்த்தந்திரக் கோஷங்களை மதிப்பீடு செய்வதற்குத் திகைப்பூட்டும் அளவிலே புதிய விஷயாதாரங்களைக் கொடுக்கின்றன. இக்குறுநூல் ஒதேஸ்ஸா நிகழ்ச்சிகள்* நிகழுமுன் எழுதப்பட்டது. நாம் ஏற்கெனவே புரொலிடாரி எனும் பத்திரிகையில்³ (இதழ் 9—“புரட்சி கற்றுக் கொடுக்கிறது”) சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்: அதாவது, “புரட்சியெழுச்சி என்பது ஒரு தொடர்நிகழ்வுப்போக்கு” எனும் தத்துவத்தைப் படைத்து ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்வதை நிராகரித்த சமூக-ஜனநாயகவாதிகளுங்கூட தங்கள் எதிராளிகளின் பக்கம் உண்மையாகவே போய்விடவோ போகத் தொடங்கவோ இந்நிகழ்ச்சிகள் கட்டாயப்படுத்தியுள்ளன, என்று. அரசியல் வளர்ச்சி அமைதியாக நடந்து வரும் காலப் பகுதிகளில் நம்பவொண்ணாததாகத் தோன்றும் அளவுக்கு விரைவாகவும் முழுநிறைவாகவும் புரட்சி கற்றுக் கொடுக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும், புரட்சி என்பது தலைவர்களுக்கு மட்டுமின்றி மக்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கிறது எனும் விஷயம் குறிப்பாக முக்கியமானதாகும்.

* பத்தியோம்கின் எனும் கவசப் போர்க் கப்பலில்² நடந்த எழுச்சியை இவை குறிப்பிடுகின்றன. (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப-ர்.)

ருஷ்யாவில் திரள் திரளான தொழிலாளிகளுக்கு சமூக-ஜனநாயகத்துவத்தைப் புரட்சி கற்றுக் கொடுக்கும் என்பதில் உள்ளளவும் ஐயமில்லை. சமுதாயத்தின் பல்வேறு வர்க்கங்களின் உண்மையான இயல்பையும் நம் ஜனநாயகத்தின் முதலாளி வர்க்கத் தன்மையையும் விவசாயி மக்களின் உண்மையான விருப்பங்களையும் புரட்சி வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதின் வழியாக சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் வேலைத்திட்டத்தையும் போர்த்தந்திரங்களையும் நடைமுறையில் உறுதிப்படுத்தும். விவசாயி மக்கள் முதலாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் அர்த்தத்தில் புரட்சிகரமானவர்களாக இருக்கிற அதே நேரத்தில் “சமுதாயமயமாக்கல்” எனும் இலட்சியத்தைத் தம்முள் ஏந்திச் செல்கிறவர்களாக இல்லை, விவசாயி மக்கள் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் கிராமப்புறத்துத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயுள்ள ஒரு புதிய வர்க்கப் போராட்டத்துக்குரிய விதைகளைத்தான் ஏந்திச் செல்கிறார்கள். பழைய நரோதியத்தின்⁴ பழைய பிரமைகள் அனைத்தையும்—எடுத்துக் காட்டாக, ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய பிரச்சினை குறித்தும் நம் “சமுதாயத்தின்” ஜனநாயகத் தன்மை பற்றிய பிரச்சினை குறித்தும் விவசாயப் புரட்சியெழுச்சியின் முழுமையான வெற்றியின் குறிப்பொருள் பற்றிய பிரச்சினை குறித்தும் “சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின்”⁵ நகல் வேலைத்திட்டத்தில் இவை எவ்வளவோ தெளிவாகத் தெரிகின்றன—இந்தப் பிரமைகள் அனைத்தையும் புரட்சி முற்றாக ஈவிரக்கமின்றி ஒழித்துவிடும். முதல் தடவையாக, அது இந்தப் பல்வேறு வர்க்கங்களுக்கு உண்மையான அரசியல் ஞானஸ்நானத்தைச் செய்து வைக்கும். இந்த வர்க்கங்கள் புரட்சியிலிருந்து ஒரு திட்டவட்டமான அரசியல் முகத்தோற்றத்துடன் வெளிப்படும். ஏனெனில், அவை தத்தம் சித்தாந்தவாதிகளின் வேலைத்திட்டம், போர்த்தந்திரக் கோஷங்கள் ஆகியவற்றிலே மட்டுமின்றி மக்களின் பகிரங்கமான அரசியல் செய்கையிலும் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

புரட்சி நமக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும், திரளான மக்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இன்று ஒரு போராடும் அரசியல் கட்சியின் முன் நிற்கும் கேள்வி இதுதான்: புரட்சிக்கு நாம் எதையாவது கற்றுக் கொடுக்க

இயலுமா? புரட்சி மீது பாட்டாளி வர்க்க முத்திரை இடுவதற்கு, சொல்லளவில் அல்லாமல் செயலில் புரட்சியை ஓர் உண்மையான, நிர்ணயமான வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்வதற்கு, ஜனநாயகப் போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தின் நிலைப்பாடினமையையும் அரைமனத் தன்மையையும் துரோகத் தன்மையையும் செயல் சக்தியற்றதாகச் செய்வதற்கு, நம் சமூக-ஜனநாயகப் போதனையின் தவறின்மையையும் முழுதும் புரட்சிகரமான ஒரே வர்க்கமாகத் திகழும் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் நமக்குள்ள பிணைப்பையும் நம்மால் பயன்படுத்திக் கொள்ள இயலுமா? என்பதே.

இக்குறிக்கோளை நோக்கியே நம் முயற்சிகள் அனைத்தையும் செலுத்த வேண்டும். ஒரு புறத்தில், அரசியல் நிலைமையைப்பற்றிய நம் மதிப்பீடு சரியாயிருப்பதையும் நம் போர்த்தந்திரக் கோஷங்கள் சரியாயிருப்பதையும் பொருத்தும், மறுபுறத்தில் திரள்திரளான தொழிலாளிகளின் உண்மையான போராடும் சக்தி இந்தக் கோஷங்களை ஆதரிக்குமா என்பதைப் பொருத்தும் இக்குறிக்கோளைச் சாதிப்பது இருக்கும். நம் கட்சியின் எல்லா அமைப்புகளின், எல்லாக் குழுக்களின் வழக்கமான, முறையான, நடைமுறை வேலையும் பிரச்சாரம், கிளர்ச்சி, ஒழுங்கமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட வேலையும் மக்களோடுள்ள பிணைப்புகளைப் பலப்படுத்தி விரிவாக்குவதில் செலுத்தப்படுகிறது. இந்த வேலை எப்போதும் அவசியமேயாயினுங்கூட புரட்சிக் காலத்தில் இது போதும் என்று கருத முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தொழிலாளி வர்க்கம் வெளிப்படையான புரட்சிச் செய்கைக்கு உள்ளியல்பாக வேட்கை கொள்கிறது. இச்செய்கையின் குறிக்கோள்களை நாம் சரிவர வகுத்தளிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், பிறகு இக்குறிக்கோள்களை முடிந்தவரை விரிவாக அறிவிக்கவும் புரிந்து கொள்ளச் செய்யவும் வேண்டும். மக்களுடன் நமக்குள்ள பிணைப்புகளைப் பற்றி இன்று நிலவும் நம்பிக்கையின்மை புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பாத்திரத்தைப் பற்றிய முதலாளி வர்க்கப் போக்கான கருத்துக்களை மூடி மறைக்கத்தான் மிக அடிக்கடிப் பயன்படுகிறது என்பதை மறக்கக் கூடாது. தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் போதனை அளித்து ஒழுங்கமைப்பதற்கு இன்னும் நாம் நிறைய வேலை செய்தாக வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் சாராம்

சத்தில் இன்றுள்ள கேள்வி இதுதான்: இந்தப் போதனை, ஒழுங்கமைப்புப் பணியில் அரசியல்ரீதியிலே முக்கியமானதாக எதை வலியுறுத்திக் காட்ட வேண்டும்? தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் சட்டபூர்வமான சங்கங்களையா, அல்லது ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியையா, புரட்சிகரமான படையையும் புரட்சிகரமான அரசாங்கத்தையும் படைக்கும் பணியையா? தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் போதனையளித்து ஒழுங்கமைப்பதற்கு இரண்டுந்தான் பயன்படுகின்றன. உண்மையிலே இரண்டும் அவசியந்தான். ஆனால் இன்றையப் புரட்சியில் பிரச்சினை மொத்தத்தில் இதுதான்: தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் போதனையளித்து ஒழுங்கமைக்கும் பணியில் எதை வலியுறுத்த வேண்டும், முந்தியதையா பிந்தியதையா?

தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்துக்குத் துணை போகும் படை என்கிற பாத்திரத்தை வகிக்குமா (இந்தத் துணைபோகும் படை எதேச்சாதிகார முறையைத் தாக்கும் சக்தியில் வலிமை மிக்கதாய் இருந்தாலுங்கூட அரசியல்ரீதியிலே சக்தியற்றது), அல்லது அது மக்கள் புரட்சியில் தலைவனாகப் பாத்திரம் வகிக்குமா என்பதைப் பொருத்துத்தான் புரட்சியின் விளைவு இருக்கிறது. அரசியல் உணர்வுள்ள முதலாளி வர்க்கப் பிரதிநிதிகள் இதை நன்றாக உணர்ந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எனவேதான் ஒஸ்வபஷ்தேனியே⁶ அக்கீமவ் வாதத்தையும், சமூக-ஜனநாயகவாத இயக்கத்தில் “பொருளாதாரவாதத்தையும்”⁷ புகழ்ந்து பேசுகிறது; இந்தப் போக்கு இன்று தொழிற்சங்கங்களையும் சட்டபூர்வமாக இருந்து வருபு சங்கங்களையும் முன்னணியில் கொணர்ந்து நிறுத்தி வருகிறது. எனவேதான், புதிய-இஸ்க்ராவாதத்தில்⁸ காணும் அக்கீமவ் வாதத்துக்குரிய கோட்பாடுரீதியான போக்கை (ஒஸ்வபஷ்தேனியே, இதழ் 72ல்) திரு. ஸ்துருவே வரவேற்கிறார். எனவேதான், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் முடிவுகளின் வெறுப்புக்காளான புரட்சிப் பார்வையின் குறுகிய தன்மையை அவர் அவ்வளவு பலமாகத் தாக்குகிறார்.

தற்சமயம் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்வதற்குப் பிழையற்ற போர்த்தந்திரக் கோஷங்கள் பெற்றிருப்பது சிறப்பான முக்கியத்துவமுள்ள விஷயமாகும். புரட்சிக் காலப்பகுதியில் கோட்பாடுரீதியிலே

சரியான போர்த்தந்திரக் கோஷங்களின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறுமைப்படுத்துவது போல் அபாயகரமானது வேறொன்றுமில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, இஸ்க்ரா இதழ் 104ல் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்திலுள்ள தன் எதிராளிகளின் பக்கம் உண்மையிலே போய்விடுகிறது; என்றாலும், காலத்தின் முன்னோடுகிறவையாயும் பல தோல்விகள், தவறுகள் முதலியவற்றைக் கண்டபோதிலும் முன் சென்று கொண்டிருக்கும் இயக்கத்தின் பாதையைக் காட்டுகிறவையாயும் உள்ள கோஷங்களின், போர்த்தந்திர முடிவுகளின் முக்கியத்துவத்தை அது இழித்துப் பழித்துப் பேசுகிறது. மாறாக, வெறுமே நிகழ்ச்சிகளின் வழிப் போக்கில் பின்னடைந்து நடக்காமல் உறுதியான மார்க்ஸியக் கோட்பாடுகளின் உணர்ச்சியில் பாட்டாளிவர்க்கத்தை வழிசெலுத்த விரும்பும் கட்சிக்குச் சரியான போர்த்தந்திர முடிவுகளைத் தயாரிப்பது மாபெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் தீர்மானங்களிலும் சரி, இக்கட்சியினின்று பிரிந்து சென்றுவிட்ட பகுதியினர்* நடத்திய மாநாட்டின் தீர்மானங்களிலும் சரி, மிகச் சரிநுட்பமான, கவனமாகச் சிந்தித்துத் தெளிந்த, முழுநிறைவாக உருப்பெற்றுள்ள போர்த்தந்திரக் கருத்துக்களைக் காண்கிறோம். இவை யாரோ தனித்தனி எழுத்தாளர்கள் போகிற போக்கிலே வெளியிட்ட கருத்துக்கள் அல்ல; சமூக-ஜனநாயகவாதத்தைச் சார்ந்த பாட்டாளிவர்க்கத்தின் பொறுப்புள்ள பிரதிநிதிகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் இவை. நம் கட்சி மற்றெல்லாக்

* ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸுக்கு (லண்டனில் 1905 மே மாதத்தில் நடந்தது) போல்ஷிவிக்குகள் மட்டுமே வந்திருந்தனர். (அதே காலத்தில் ஜினீவாவில் நடந்த) “மாநாட்டில்” மென்ஷிவிக்குகள்¹ மட்டுமே கலந்து கொண்டனர். இக்குறுநூலில் பின்சொன்ன மென்ஷிவிக்குகள் “புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர்” என்று அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்; ஏனெனில், அவர்கள் இஸ்க்ராவைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தவாறே, அன்று அவர்களுடன் ஒருகருத்துடையவனான திரோத்ஸ்கி [டிராட்ஸ்கி] மூலம் பழைய இஸ்க்ராவுக்கும் புதிய இஸ்க்ராவுக்கும் இடையே அகழி இருப்பதாக அறிவித்தனர். (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப.-ர.)

கட்சிகளையும் விட முன்னால் நிற்கிறது; ஏனெனில் அதனிடம் ஒரு சரிநுட்பமான, பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வேலைத்திட்டம் உள்ளது. ஒஸ்வபஷ்தேனியேயைச் சேர்ந்த ஜனநாயகப் போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தின் சந்தர்ப்பவாதத்தினின்றும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் புரட்சிகரமான சொற்சிலம்பத்தினின்றும் வேறுபட்டதாயுள்ள நிலையில் தன் போர்த்தந்திரத் தீர்மானங்களைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கும் போக்கைக் கொண்டிருப்பதில் அது மற்ற கட்சிகளுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கவேண்டும். புரட்சி நடந்து வரும்போதுதான் அக்கட்சிகள் ஒரு “நகல்” வேலைத்திட்டத்தை முன்வைப்பதைப் பற்றித் திடீரென்று சிந்திக்கத் தலைப்பட்டன, தம் கண்ணெதிரே நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது ஒரு முதலாளித்துவப் புரட்சிதானா என்று ஆராய்ந்தறிவது பற்றியும் முதன்முறையாகச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டன.

எனவேதான், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் போர்த்தந்திரத் தீர்மானங்களையும் மாநாட்டின் போர்த்தந்திரத் தீர்மானங்களையும் கவனமாகப் பயில்வதும், அவற்றிலேயுள்ள மார்க்ஸியக் கோட்பாடுகளினின்று வழுவிய திரிபுகள் என்று வரையறுத்துக் கொள்வதும், ஜனநாயகப் புரட்சியில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தைச் சார்ந்த பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஸ்தூலமான பணிகளைப் பற்றித் தெளிந்த ஞானம் பெறுவதும் புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் மிகமிக அவசரமான பணி என்று நாம் கருதுகிறோம். இந்தப் பணியின் நிமித்தமாகத் தான் இக்குறுநூல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி முழுவதும் எதிர் காலத்தில் முற்றாக ஒன்றுபடுவதற்கு அடிப்படையாகப் போர்த்தந்திர ஒற்றுமைக்குச் சொல்லளவில் இணங்கச் செய்வதோடு நின்று கொள்ளாமல் நடைமுறையில் அதற்கு வழியைச் செப்பனிட விரும்புகிறவர்களுக்கு மார்க்ஸியக் கோட்பாடுகளின் நிலையிலிருந்தும் புரட்சியின் படிப்பினைகளின் நிலையிலிருந்தும் நம் போர்த்தந்திரங்களைச் சோதித்தறிவதும் அவசியம்.

நி. லெனின்

1905 ஜூலை



1. ஓர் அவசரமான அரசியல் பிரச்சினை

இன்றையப் புரட்சிக் காலச் சந்தியில் அனைத்து மக்களின் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டும் பிரச்சினை நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பிரச்சினையை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதில் அபிப்பிராயங்கள் மாறுபட்டுள்ளன. மூன்று அரசியல் போக்குகள் உருக் கொண்டு வருகின்றன. மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கூட்டுவதின் அவசியத்தை ஜார் அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்கிறது, எனினும் அவர்களின் சபை அனைத்து மக்களினுடையதாகவோ அரசியலை நிர்ணயிக்கும் தன்மையுடையதாகவோ இருப்பதை எந்த நிலைமைகளிலும் அது அனுமதிக்க விரும்பவில்லை. புலீகின் கமிஷன்¹⁰ வேலையைப் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்திகளை நாம் நம்புவதாயிருந்தால், கிளர்ச்சி செய்வதற்கான சுதந்தரம் இல்லாமலும் வாக்குரிமையைக் குறுக்கி வரம்பிடும் தகுதி முறையைக் கொண்டோ சில குறிப்பிட்ட சமுதாயப் படித்தரப் பகுதியினருக்கு மட்டும் வாக்குரிமை அளிக்கும் தகுதி முறையைக் கொண்டோ தேர்ந்தெடுக்கப்படும்படியான ஓர் ஆலோசனை சபைக்கு அது ஒப்புக் கொள்ள விரும்புவதாகத் தோன்றுகிறது. புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கம் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைமையில் இயங்கும் காரணத்தால் அரசதிகாரம் முழுவதும் ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று அது கோருகிறது. இந்நோக்கத்திற்காக எல்லோருக்கும் வாக்குரிமையும் முழுமையான கிளர்ச்சி செய்வதற்கான முழுச் சுதந்தரமும் கிடைக்கச் செய்ய முயற்சிப்பதோடல்லாமல் ஜார் அரசாங்கத்தை உடனடியாகத்

தூக்கியெறிந்துவிட்டு அதனிடத்தில் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தை வைக்கவும் முயற்சிக்கிறது. இறுதியாக, “அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சி”¹¹ எனப்படுவதின் தலைவர்கள் மூலம் தம் விருப்பங்களை வெளியிடும் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஜார் அரசாங்கத்தைத் தூக்கியெறியுமாறு கோரவில்லை, தற்காலிக அரசாங்கம் வேண்டும் என்கிற கோஷத்தையும் முன்வைக்கவில்லை, தேர்தல்கள் முற்றிலும் சுதந்தரமாகவும் நேர்மையாகவும் நடப்பதற்கும் பிரதிநிதிகளின் சபை உண்மையிலேயே அனைத்து மக்களுடையதாயும் உண்மையிலேயே அரசியலை நிர்ணயிக்கிறதாயும் இருப்பதற்கும் உண்மையான உத்தரவாதங்கள் வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தவில்லை. உண்மை என்னவென்றால், ஒஸ்வபஷ்தேனியே போக்கின் முக்கியமான ஒரே சமுதாயத் தூணாக இருக்கும் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஜார் மன்னருக்கும் புரட்சிகரமான மக்களுக்கும் இடையே முடிந்தவரை ஓர் அமைதியான பேரத்தை—முதலாளி வர்க்கமாகிய தமக்கு அதிகப்பட்டசமான அதிகாரத்தையும், புரட்சிகரமான மக்களாகிய பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி மக்களுக்கும் குறைந்தபட்சமான அதிகாரத்தையும் கொடுக்கிறதாயுள்ள ஒரு பேரத்தை—நடத்தி முடிக்க முயற்சிக்கின்றனர்.

இதுவே இன்றுள்ள அரசியல் நிலைமை. இவைதாம் மூன்று முக்கியமான அரசியல் போக்குகள்; இவை தற்கால ருஷ்யர் விலுள்ள மூன்று முக்கியமான சமுதாயச் சக்திகளோடு பொருந்துவதாயுள்ளன. ஒஸ்வபஷ்தேனியே குழுவினர் புரட்சி பால் பின்பற்றும் தம்முடைய அரைமனதான, நேரடியாகச் சொன்னால் நயவஞ்சகமான, துரோகத்தனமான கொள்கையை மூடி மறைப்பதற்காகப் போலி ஜனநாயகச் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று ஏற்கெனவே ஒரு தடவைக்கு மேலாகவே நாம் புரொலிடாரியில் (இதழ்கள் 3, 4, 5)* காட்டியிருக்கிறோம். இப்போது சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் இன்றையப் பணிகளை எப்படி மதிப்பிடுகிறார்கள்

* புரட்சிப் போராட்டமும் மிதவாதத் தரகு வேலையும், 1905; புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஜனநாயகப் பணிகள், 1905; மற்றும், முதலாளி வர்க்கத் துரோகத்தின் முதற் படிகள், 1905.—ப-ர்.

என்று பார்ப்போம். இதற்கு ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸும் இக்கட்சியிலிருந்து பிரிந்து சென்ற பகுதியினரின் “மாநாடும்” மிக அண்மையில் நிறைவேற்றிய இரண்டு தீர்மானங்கள் மிகச் சிறந்த விஷயாதாரம் அளிக்கின்றன. இந்தத் தீர்மானங்களில் எது அரசியல் நிலைமையை மேலும் சரியாக மதிப்பீடு செய்கிறது, புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போர்த்தந்திரங்களை மேலும் சரியாக வரையறுக்கிறது எனும் பிரச்சினை மாபெரும் முக்கியத்துவம் உள்ளதாகும். பிரச்சாரகளுக்கும் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கும் அமைப்பாளர்களுக்கும் தன்னுடைய கடமைகளை அறிவாற்றலுடன் நிறைவேற்ற விருப்பம் கொள்ளும் ஒவ்வொரு சமூக-ஜனநாயகவாதியும் சம்பந்தமற்ற எல்லா நினைப்புகளையும் ஒதுக்கிவிட்டு இந்தப் பிரச்சினையை மிகவும் உன்னிப்பான கவனத்துடன் பயில வேண்டும்.

கட்சியின் போர்த்தந்திரங்கள் என்றால் கட்சியின் அரசியல் நடத்தை, அல்லது கட்சியின் நடவடிக்கையின் தன்மை, திசை, மற்றும் வழிமுறைகள் என்று நாம் அர்த்தப்படுத்துகிறோம். புதிய பணிகள் சம்பந்தமாகவோ ஒரு புதிய அரசியல் நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டோ கட்சி முழுவதின் அரசியல் நடத்தையைச் சரிநுட்பமாக வரையறுப்பதற்காகவே கட்சி காங்கிரஸ்கள் போர்த்தந்திரத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகின்றன. ருஷ்யாவில் துவங்கியிருக்கும் புரட்சி இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய நிலைமையைத்தான்—அதாவது, மிகமிகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கும் ஜார் அரசாங்கத்துக்கும் இடையே முற்றான, நிர்ணயமான, பகிரங்கமான முறிவு ஏற்படுவதை—உண்டாக்கியுள்ளது. உண்மையிலேயே அனைத்து மக்களுடையதான, உண்மையிலேயே அரசியலை நிர்ணயிக்கிறதான ஒரு சபையைக் கூட்டுவதற்குரிய நடைமுறை வழிமுறைகள் பற்றியதே புதிய பிரச்சினை (இப்படிப்பட்ட சபையைப்பற்றிய பிரச்சினையைத் தத்துவார்த்த வழியில் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி மற்றெல்லாக் கட்சிகளுக்கும் முன்னரே, வெகுகாலத்துக்கு முன்பே தன் கட்சி வேலைத்திட்டத்தில் அதிகாரபூர்வமாகத் தீர்த்திருக்கிறது). அரசாங்கத்திடமிருந்து மக்கள் முறித்துக் கொண்டுவிட்டதாலும் ஒரு புதிய அமைப்பை நிறுவுவதின் அவசியத்தை திரள் திரளான மக்கள் உணர்ந்திருப்பதாலும் அரசாங்கத்தைத் தூக்கி

யெறிவது எனும் குறிக்கோளை வைத்துக் கொண்ட ஒரு கட்சி அவசியமாகவே பழைய, அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் இடத்தில் எந்த அரசாங்கம் வர வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துத் தீர்வேண்டும். ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் சம்பந்தமான ஒரு புதிய பிரச்சினை எழுகிறது. இப்பிரச்சினைக்கு முழுமையான விடை அளிப்பதற்கு வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சி பின்வருவனவற்றைத் தெளிவுபடுத்தித் தீர்வேண்டும்: (1) இன்று முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் புரட்சியிலும் பொதுவாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டம் முழுவதிலும் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்துக்குள்ள குறியொருள்; (2) தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் பால் அக்கட்சியின் உறுவு நிலை; (3) இந்த அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு உரிய சரிநுட்பமான நிபந்தனைகள்; (4) இந்த அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் இல்லாமற் போகும் பட்சத்தில் அதன் மீது கீழிருந்து நிர்ப்பந்தம் கொண்டு வருவதற்கான நிலைமைகள். இந்தப் பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் தெளிவுபடுத்திய பிறகு தான் இத்துறையில் கட்சியின் அரசியல் நடத்தை கோட்பாடு வழிப்பட்டதாகவும் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்.

இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் தீர்மானம் எவ்வாறு விடையளிக்கிறது என்று இப்போது பார்ப்போம். தீர்மானத்தின் முழு வாசகம் பின்வருமாறு:

“தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றிய தீர்மானம்

“1) பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நேரடியான நலன்களுக்கும் சோஷலிஸத்தின் இறுதியான குறிக்கோள்களுக்காக அது நடத்தும் போராட்டத்தின் நலன்களுக்கும் ஒருங்கே முடிந்த வரை முழுவளவான அரசியல் சுதந்தரம் அவசியம், எனவே எதேச்சாதிகார வடிவமுள்ள அரசாங்கத்தை நீக்கி ஜனநாயகக் குடியரசு அதனிடத்தில் வைக்கப்படுவது அவசியம்—என்பதாலும்;

“2) ருஷ்யாவில் வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சியின் விளைவாக மட்டுமே ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசு நிறுவப்

படுவது சாத்தியம்; இப்புரட்சியெழுச்சியின் உறுப்பாக ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் இருக்கும்; இது ஒன்றுதான் தேர்தல் இயக்கத்தின் போது கிளர்ச்சி செய்வதற்கு முழுச் சுதந்தரம் இருப்பதை உத்தரவாதம் செய்ய வல்லது, மக்களின் சித்தத்தை உண்மையாகவே வெளியிடக் கூடிய ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையை, எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை, நேரடித் தேர்தல்கள், இரகசிய வாக்குப்பதிவு அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சபையைக் கூட்டுவதற்கும் உத்தரவாதம் செய்ய வல்லது—என்பதாலும்;

“3) இன்றுள்ள சமுதாய-பொருளாதார அமைப்பின்கீழ் ரஷ்யாவில் இந்த ஜனநாயகப் புரட்சி முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதற்குப் பதிலாகப் பலப்படுத்தவே செய்யும்; அந்த முதலாளி வர்க்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலச் சந்தியில் தவிர்க்க முடியாதவாறு பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து புரட்சிக் காலப் பகுதியில் கிடைத்த ஆதாயங்களை முடிந்தவரை பறித்துவிடுவதற்கு எவ்வளவு தொலைவுக்காயினும் போகும்—என்பதாலும்;

“ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் பின்வருமாறு தீர்மானிக்கிறது:

“அ) புரட்சி மிகப் பெரும்பாலும் செல்லக் கூடிய போக்கு பற்றியும், புரட்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் உதிப்பதின் அவசியத்தைப் பற்றியும் ஒரு ஸ்தூலமான கருத்தைத் தொழிலாளி வர்க்கத்திடையே பரப்புவது அவசியம்; இந்த அரசாங்கம் நம் வேலைத்திட்டத்தின் உடனடியான அரசியல், பொருளாதாரக் கோரிக்கைகள் (குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டம்) அனைத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பாட்டாளி வர்க்கம் கோரும்;

“ஆ) நுட்பதிட்பமாக முன்கூட்டி நிர்ணயிக்கப்பட முடியாத சக்திகளின் ஒப்பு நிலையையும் பிற காரணிகளையும் பொருத்துள்ள நிலையில், எல்லா எதிர்ப்புரட்சி முயற்சிகளையும் எதிர்த்து விட்டுக்கொடாத போராட்டம் நடத்தும் நோக்கத்துக்காகவும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சுதந்தரமான நலன்களைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துக்காகவும் நம் கட்சியின் பிரதிநிதிகள் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்ளலாம்;

“இ) இவ்வாறு கலந்து கொள்வதற்கு ஓர் இன்றியமையாத நிபந்தனை, கட்சி தன் பிரதிநிதிகள் மீது கண்டிப்புள்ள கண்காணிப்பு வைத்திருப்பதும் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் சுதந்தரத்தை இடையறாது பாதுகாத்து வருவதுமாகும்; கட்சி முழுமையான சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முயற்சிக்கிறது, எனவே அது முதலாளித்துவப் போக்கான கட்சிகள் அனைத்திற்கும் சமரசமற்ற எதிர்ப்புள்ளது;

“ஈ) தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்வது சாத்தியமா இல்லையா என்பது எப்படியிருப்பினும், சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் ஆயுதமேந்திய பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்கவும் கெட்டிப்படுத்தவும் விரிவாக்கவும் இடையறாது தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் மீது நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவரவேண்டும் எனும் கருத்தைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மிக விரிந்த பகுதிகளிடையே நாம் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும்.”

2. ரு.ச.ஐ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் குறித்து நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக் கொள்ள முடியும்?

அதன் தலைப்பே தெரிவிப்பது போல், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானம் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் எனும் பிரச்சினையை மட்டும் முற்றாக எடுத்துக் கவனிக்கிறது. எனவே, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்வது அந்தப் பிரச்சினையின் பகுதியாக அமைகிறது. மறுபுறத்தில், தீர்மானம் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றி மட்டுமே கவனிக்கிறது, வேறெதைப் பற்றியுமில்லை. எனவே, பொதுப்படையான “அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும்” பிரச்சினை முதலியவற்றிற்கு அதில் இடம் கிடையாது. இதையும் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளையும் காங்கிரஸ் விலக்கி வைத்தது சரியா? சரிதான் என்பதில் ஐயமே இல்லை; ஏனெனில், ருஷ்யாவிலுள்ள அரசியல் நிலைமை இப்

படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை நிகழ்ச்சி நிரலில் போடவில்லை. மாறாக, எதேச்சாதிகார முறையைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டும் பிரச்சினையை இன்று மக்கள் அனைவரும் எழுப்பியுள்ளனர். யாராவது ஓர் எழுத்தாளர் சந்தர்ப்பப் பொருத்தத்துடனே பொருத்தமில்லாமலோ சொல்ல நேரிட்ட விவகாரங்களைக் கட்சி காங்கிரஸ்கள் எடுத்துக் கொண்டு முடிவு செய்யக் கூடாது, நிலவர நிலைமைகளின் காரணத்தாலும் புறநிலை வகைப்பட்ட சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கின் காரணத்தாலும் உயிர்நிலையான அரசியல் முக்கியத்துவமுள்ள பிரச்சினைகளைத்தான் எடுத்துக் கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும்.

இன்றையப் புரட்சியிலும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பொது போராட்டத்திலும் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் பெறும் குறிப்பொருள் என்ன? ஒருங்கே பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உடனடி நலன்கள், “சோஷலிஸத்தின் இறுதியான குறிக்கோள்கள்” என்கிற நிலைகளிலிருந்தும் “முடிந்தவரை முழுவளவான அரசியல் சுதந்தரம்” தேவைப்படுகிறது என்று காங்கிரஸ் தீர்மானம் தொடக்கத்திலே சுட்டிக்காட்டி இதை விளக்குகிறது. மேலும், முழுமையான அரசியல் சுதந்தரத்துக்கு ஜார் எதேச்சாதிகார முறையை விலக்கி ஜனநாயகக் குடியரசை வைப்பது அவசியம்; இதை நம் கட்சியின் வேலைத்திட்டம் ஏற்கெனவே அங்கீகரித்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் தீர்மானம் ஜனநாயகக் குடியரசு எனும் கோஷத்துக்கு அழுத்தம் கொடுப்பது தர்க்கரீதியிலும் சரி, கோட்பாடரீதியிலும் சரி அவசியமாகும்; ஏனெனில், பாட்டாளி வர்க்கம் ஜனநாயகத்தின் முன்னணி வீரன் என்கிற முறையில் முழுமையான சுதந்தரத்தைத்தான் சாதிக்க முயன்று வருகிறது. தவிரவும், தற்சமயம் இதை வலியுறுத்திக் காட்டுவது அறிவுக்குகந்ததே; ஏனெனில் முடியரசுவாதிகள்—அதாவது, அரசியல் சட்ட-“ஜனநாயக” அல்லது ஒஸ்வபஸ்தேனியே கட்சியினர் எனப்பட்டவர்கள்—நம் நாட்டில் இச்சமயத்தில் “ஜனநாயகம்” எனும் கொடியைப் பறக்கவிட்டிருக்கிறார்கள். குடியரசை நிலைநாட்டுவதற்கு மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு சபை இன்றியமையாததாகும், அது அனைத்து மக்களுடையதாயும் (அதாவது, எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை, நேரடித் தேர்தல்கள், இரகசிய வாக்குப்பதிவு

ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாயும்) அரசியலை நிர்ணயிக்கிறதாயும் உள்ள சபையாகவும் இருக்க வேண்டும். இதைத்தான் சற்று மேலே தள்ளிக் காங்கிரஸ் தீர்மானம் அங்கீகரிக்கிறது. என்றாலும் இத்துடன் தீர்மானம் நின்றுவிடவில்லை. “மக்களின் சித்தத்தை உண்மையாகவே வெளியிடக்கூடிய” ஒரு புதிய அமைப்பை நிலைநாட்டுவதற்கு ஒரு பிரதிநிதி சபையை அரசியல் நிர்ணய சபை என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. அப்படிப்பட்ட சபைக்கு “நிர்ணயிப்பதற்குரிய” அதிகாரமும் பலமும் இருந்து தீரவேண்டும். இதை உணர்வில் கொண்டுதான் காங்கிரஸ் தீர்மானம் “அரசியல் நிர்ணய சபை” எனும் சம்பிரதாய கோஷத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் அப்படிப்பட்ட சபை தன்னுடைய பணியை நடைமுறையில் நிறைவேற்ற முடிவதற்கு இன்றியமையாததான பொருளாயத நிபந்தனைகளையும் சேர்த்துச் சொல்கிறது. சொல்லளவிலான அரசியல் நிர்ணய சபையை நடைமுறையில் அரசியலை நிர்ணயிக்கும் சபையாக ஆக்குவதற்கான நிபந்தனைகளை இவ்வாறு குறிப்பிட்டுச் சொல்வது இன்றியமையாத தேவையாகும். ஏனெனில், ஏற்கெனவே நாம் ஒரு தடவைக்கு மேலாகவே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிற வாறு, அரசியல் சட்ட-முடியரசுவாதக் கட்சி பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் அனைத்து மக்களுடைய அரசியல் நிர்ணய சபை எனும் கோஷத்தை வேண்டுமென்றே திரித்துப் புரட்டி வருகிறார்கள், பொருளற்ற சொற்றொடராகத் தாழ்த்திவருகிறார்கள்.

தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் ஒன்றுதான்—வெற்றிவாகை சூடிய மக்களின் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியின் உறுப்பாக இருக்கக் கூடிய அது ஒன்றுதான்—தேர்தல் இயக்கத்தை நடத்துவதற்கான முடிச்சுதந்தரத்தை உத்தரவாதம் செய்ய முடியும் என்றும், மக்களின் சித்தத்தை உண்மையாகவே வெளியிடக்கூடிய ஒரு சபையைக் கூட்டமுடியும் என்றும் காங்கிரஸ் தீர்மானம் கூறுகிறது. இந்த ஆய்வுரை சரியா? இதை மறுக்க நினைப்பவர் ஜார் அரசாங்கம் பிற்போக்கின் பக்கம் சேராமலிருப்பது சாத்தியமே என்றும், தேர்தல்களின்போது அது நடுநிலை வகிக்க முடியும் என்றும், மக்களின் சித்தம் உண்மையாகவே வெளியிடப்படும்படி அது கவனித்துக் கொள்ளும் என்றும் அடித்துப் பேசியாக

வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வன்சூற்றுக்கள் முற்றிலும் அபத்தமானவை, எனவே அவற்றை யாரும் பகிரங்கமாகத் தாங்கிப் பேசத் துணிய மாட்டார்கள். ஆனால் நம் ஒஸ்வபஷ்டேனியே கனவான்கள் அவற்றிற்கு மிதவாதச் சாயம் பூசிக் கள்ளத்தனமாக நுழைத்து வருகிறார்கள். அரசியல் நிர்ணய சபையை யாராவது கூட்டித் தீர வேண்டும்; தேர்தல் சுதந்தரமாகவும் நேர்மையாகவும் நடப்பதை யாராவது உத்தரவாதம் செய்து தீர வேண்டும்; அப்படிப்பட்ட சபைக்கு யாராவது முழு பலமும் அதிகாரமும் அளித்துத் தீர வேண்டும். புரட்சியெழுச்சியின் உறுப்பாகிய புரட்சி அரசாங்கந்தான் இதை முழு நேர்மையுடன் விரும்ப முடியும், இதைச் சாதிப்பதற்கு வேண்டியதனைத்தையும் அது ஒன்றுதான் செய்யவும் முடியும். ஜார் அரசாங்கம் தவிர்க்க முடியாதவாறு இதை எதிர்க்கும். ஜாருடன் பேரம் செய்து கொண்ட ஒரு மிதவாத அரசாங்கம், மக்களின் புரட்சியெழுச்சியை முற்றும் நம்பி நிற்காத ஒரு மிதவாத அரசாங்கம், இதை நேர்மையாக விரும்பவும் முடியாது, மிகமிக நேர்மையுடன் விரும்பினாலும் சாதிக்கவும் முடியாது. எனவே, சரியானதும் முரணற்ற ஜனநாயகவாதமானதுமான ஒரே கோஷத்தைக் காங்கிரஸ் தீர்மானம் கொடுக்கிறது.

எனினும், ஜனநாயகப் புரட்சியின் வர்க்கத் தன்மையைப் பார்க்காமல் விட்டால் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றிய மதிப்பீடு முழுமையற்றிருக்கும், தவறாகவும் இருக்கும். ஆகவே, புரட்சி முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியைப் பலப்படுத்தும் என்று தீர்மானம் சேர்த்துச் சொல்கிறது. இன்றைய முதலாளித்துவச் சமுதாய, பொருளாதார அமைப்பு முறையில் இது தவிர்க்க முடியாதது. ஓரளவுக்கு அரசியல் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மீது முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சி பலப்படுவது அதிகாரத்திற்காக அவற்றிடையே கடுமையான போராட்டம் தவிர்க்க முடியாதவாறு நிகழ்வதிலும் “பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து புரட்சிக் காலப் பகுதியில் கிடைத்த ஆதாயங்களைப் பறித்து விடுவதற்கு” முதலாளி வர்க்கம் கடுமையான முயற்சிகள் செய்வதிலும் கொண்டுபோய்விடும். எனவே, ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தில் முன்னணியில் நின்று தலைமை தாங்கிச் செல்கிற பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவ ஜன

நாயகத்தில் உள்ளார்ந்திருக்கிற புதிய பகைமைகளையோ புதிய போராட்டத்தையோ ஒரு கணமேனும் மறக்கலாகாது.

ஆகவே, ஒருங்கே சுதந்தரத்துக்காகவும் குடியரசுக்காகவும் நடக்கும் போராட்டத்துடனும், அரசியல் நிர்ணய சபையுடனும், ஒரு புதிய வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு வழி திறக்கும் ஜனநாயகப் புரட்சியுடனும் சம்பந்தப்பட்டுள்ள நிலையில் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் குறிப்பொருளை நாம் இங்கே ஆய்ந்து பார்த்த தீர்மானத்தின் பகுதி முழுமையாக மதிப்பீடு செய்கிறது.

அடுத்த பிரச்சினை ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் பால் பொதுப்படையாகவே பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உறவு நிலை என்ன எனும் பிரச்சினையாகும். தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் அவசியம் எனும் துணிபைத் தொழிலாளி வர்க்கத்திடையே பரப்ப வேண்டும் என்று கட்சிக்கு நேரடியாக அறிவுறுத்துவதின் வழியாக இப்பிரச்சினைக்குக் காங்கிரஸ் தீர்மானம் முதன்முதலில் விடையளிக்கிறது. இந்த அவசியத்தைத் தொழிலாளி வர்க்கம் உணர்ந்து தீரவேண்டும். ஜார் அரசாங்கத்தைத் தூக்கியெறியும் பிரச்சினையை “ஜனநாயகப் போக்குள்ள” முதலாளி வர்க்கத்தினர் பின்னணியில் வைக்கின்றனர், ஆனால் நாம் இதை முன்னணிக்குக் கொண்டு வந்து தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் தேவையை வலியுறுத்தித் தீரவேண்டும். மேலும், இன்றையக் காலப் பகுதியின் புற நிலைமைகளோடும் பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் குறிக்கோள்களோடும் பொருந்தும்படியான செயலுக்குரிய வேலைத்திட்டத்தை இப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்துக்கு நாம் வரையறுத்துத் தர வேண்டும். இவ்வேலைத்திட்டம் நம் கட்சியின் மொத்தமான குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டமாகும். இது உடனடியான அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்கள்பற்றிய வேலைத்திட்டம்; ஒரு புறத்தில் இவற்றை இன்றுள்ள சமுதாய, பொருளாதார உறவுமுறைகளின் அடிப்படையிலேயே முற்றாக நடைமுறையில் சாதிக்க முடியும்; மறுபுறத்தில், அடுத்து முன்னோக்கி அடி எடுத்து வைப்பதற்கு, சோஷலிஸத்தைச் சாதிப்பதற்கு, இவை தேவைப்படுகின்றன.

ஆக, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் தன்மையையும் நோக்கத்தையும் தீர்மானம் தெளிவுடன் வரையறுக்க

கிறது. இப்படிப்பட்ட ஓர் அரசாங்கம் தோற்றத்திலும் சரி, அடிப்படைத் தன்மையிலும் சரி, மக்களின் புரட்சியெழுச்சியின் உறுப்பாகத்தான் இருந்து தீர வேண்டும். அதன் சம்பிரதாய நோக்கம் அனைத்து மக்களதும் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுவதற்குரிய கருவியாகப் பயன்படுவதாகத்தான் இருந்து தீர வேண்டும். அதன் நடவடிக்கைகளின் உள்ளடக்கம் பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தை, எதேச்சாதிகார முறையை எதிர்த்து எழுச்சி செய்து வரும் மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வல்ல ஒரே வேலைத்திட்டத்தை, செயல்படுத்துவதாகத்தான் இருந்து தீர வேண்டும்.

தற்காலிக அரசாங்கம் என்பது தற்காலிகமானதேயாதலால் மக்கள் முழுமையின் ஒப்புதலை இன்னமும் பெறாத ஓர் ஆக்கபூர்வமான வேலைத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது என்று வாதிக்கக் கூடும். அப்படிப்பட்ட வாதம் பிற்போக்காளர்களின், “வரம்பற்ற முடியாட்சிவாதிகளின்” குதர்க்க வாதமாகத்தான் இருக்குமே தவிர வேறில்லை. ஓர் ஆக்கபூர்வமான வேலைத்திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருந்துவிடுவது ஓர் ஊழல் மலிந்த எதேச்சாதிகார முறையின் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி இருந்து வருவதைச் சகித்துக் கொள்வதாகத்தான் அர்த்தம். புரட்சி இலட்சியத்துக்குத் துரோகம் செய்கிறவர்களைக் கொண்ட அரசாங்கம் ஒன்றுதான் இப்படிப்பட்ட ஆட்சியைச் சகித்துக் கொள்ள முடியும், மக்களின் புரட்சியெழுச்சியின் உறுப்பாக இருக்கும் ஓர் அரசாங்கம் அதைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. அரசியல் நிர்ணய சபை கூட்டம் கூடும் உரிமையை உறுதிப்படுத்தாமற் போகக் கூடும், எனவே அரசியல் நிர்ணய சபை அப்படிப்பட்ட சுதந்தரத்தை உறுதிப்படுத்தும் வரை நாம் கூட்டம் கூடும் உரிமையைக் கையாளாமல் இருந்துவர வேண்டும் என்று யாரேனும் சொன்னால் அது கேலிக்கூத்தாகத்தான் இருக்கும். தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதை ஆட்சேபிப்பதும் அவ்வாறே கேலிக்கூத்தாகத்தான் இருக்கும்.

கடைசியாக, குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் பணி என்று செய்திருப்பதின் வழியாக, அதிகப்பட்ச வேலைத்திட்டத்தை

உடனடியாக நிறைவேற்றுவது பற்றிய, சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது பற்றிய அபத்தமான அரை-அராஜகவாதக் கருத்துக்களை இத்தீர்மானம் விலக்கி விடுகிறதையும் நாம் குறித்துக் கொள்வோம். ருஷ்யாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவும் (இது ஒரு புறநிலைமை) பாட்டாளி வர்க்கத் திரள்களின் வர்க்க உணர்வின் அளவும் ஒழுங்கமைப்பின் அளவும் (இது புறநிலையோடு பிரிக்க முடியாதபடி பிணைக்கப்பட்டுள்ள அகநிலைமை) தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடனடியான முழுமையான விடுதலையை அசாத்தியமாக்குகின்றன. சிறிதும் விஷயமறியாத பேர்வழிகள்தாம் இன்று நிகழ்ந்து வரும் ஜனநாயகப் புரட்சியின் முதலாளித்துவத் தன்மையைப் பார்க்காமல் கண்ணை மூடிக் கொள்ள முடியும்; திரள் திரளான தொழிலாளிகள் சோஷலிஸத்தின் குறிக்கோள்களைப் பற்றியும் அதைச் சாதிப்பதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றியும் இன்னமும் எவ்வளவு குறைவாக அறிந்திருக்கிறார்கள் எனும் உண்மையை மிகவும் வெகுளித்தனமான நம்பிக்கையார்வலர்கள்தாம் மறக்க முடியும். தொழிலாளிகளின் விடுதலையைத் தொழிலாளிகள்தாம் வென்று கொள்ள வேண்டும் என்று நாமனைவரும் திடமாக நம்புகிறோம். முதலாளி வர்க்கம் முழுவதையும் எதிர்த்து நடக்கும் ஒரு பகிரங்கமான வர்க்கப் போராட்டத்திலே அவர்கள் வர்க்க உணர்வும் ஒழுங்கமைப்பும் பயிற்சியும் போதனையும் பெறாவிட்டால் சோஷலிஸப் புரட்சி எனும் பேச்சுக்கே இடமில்லை. நாம் சோஷலிஸப் புரட்சியைத் தள்ளிப் போடுகிறோம் எனும் அராஜகவாதிகளின் ஆட்சேபனைகளுக்கு நாம் சொல்வதாவது: நாங்கள் சோஷலிஸப் புரட்சியைத் தள்ளிப் போடவில்லை, ஜனநாயகக் குடியரசுக்கான பாதை என்கிற ஒரே சாத்தியமான வழியில், ஒரே சரியான பாதையில் அதை நோக்கி முதல் அடி எடுத்து வைக்கிறோம். அரசியல் ஜனநாயகமெனும் பாதையை விட்டு வேறெந்த வழியிலாயினும் சோஷலிஸத்தை அடைய விரும்புகிறவர்கள் பொருளாதார அர்த்தத்திலும் அரசியல் அர்த்தத்திலும் ஒருங்கே அபத்தமான, பிற்போக்கான முடிவுகளுக்குத்தான் தவிர்க்க முடியாதவாறு வந்து சேருவார்கள். நாம் மேலே போய் ஏன் நம் அதிகப்பட்ச வேலைத்திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது என்று உரிய தருணத்தில் தொழிலாளிகள் யாராவது நம்

மைக் கேட்டால், ஜனநாயக மனப்பான்மையுள்ள மக்கள் திரள் இன்னமும் சோஷலிஸத்திலிருந்து வெகு தூரத்தில் இருந்து வருவதையும் இன்னமும் வர்க்கப் பகைமைகள் வளர்ச்சியுறாமலே இருந்துவருவதையும் இன்னமும் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒழுங்கமைப்பு பெறாமலே இருந்து வருவதையும் சுட்டிக்காட்டிப் பதில் அளிப்போம். ருஷ்யாவெங்கும் இலட்சக் கணக்கிலே தொழிலாளிகளை ஒன்றுதிரட்டி ஒழுங்கமையுங்கள், நம் வேலைத்திட்டத்துக்குக் கோடிக் கணக்கான மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறுங்கள்! படாடோபமான ஆனால் அர்த்தமற்ற அராஜகச் சொற்றொடர்களோடு நின்று கொள்ளாமல் இதைச் செய்யமுயலுங்கள்—முடிந்தவரை முழுமையான ஜனநாயக மாற்றங்களைப் பொருத்துத்தான் இந்த ஒழுங்கமைப்பைச் சாதிப்பதும் இந்த சோஷலிஸ அறிவொளியைப் பரப்புவதும் இருக்கிறது என்று உடனே பார்ப்பீர்கள்.

மேலே போவோம். தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் குறிபொருளும் அவ்வரசாங்கத்தின்பால் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உறவு நிலையும் தெளிவாக்கப்பட்டவுடன் பின்வரும் கேள்வி எழுகிறது: அப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தில் நாம் கலந்து கொள்வது (மேலிருந்து செயல் புரிவது) அனுமதிக்கத்தக்கதா? அனுமதிக்கத்தக்கதே என்றால் எந்த நிபந்தனைகளின் கீழ் அனுமதிக்கத்தக்கது? நாம் கீழிருந்து புரியும் செயல் என்னவாக இருக்க வேண்டும்? இவ்விரு கேள்விகளுக்கும் சரிநுட்பமான விடைகளைத் தீர்மானம் கொடுக்கிறது. ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் (ஜனநாயகப் புரட்சியின் காலப் பகுதியில், குடியரசுக்காகப் போராடி வரும் காலப் பகுதியில்) சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்வது கோட்பாடுரீதியில் அனுமதிக்கத்தக்கதே என்று தீர்மானம் அழுத்தத் திருத்தமாக அறிவிக்கிறது. கோட்பாடுரீதியிலே அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல என்று இக்கேள்விக்கு விடையளிக்கும் அராஜகவாதிகளிடமிருந்தும் இப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தில் நாம் கலந்து கொள்வதை அவசியமாக்கும் ஒரு நிலைமை வாய்க்கக்கூடியதைக் காட்டி நமக்குப் பயங்காட்ட முயற்சிக்கும் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் வலைப்பிடிக்கும் (மர்த்தினவ், புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்கள் போன்ற) நபர்களிடமிருந்தும் ஒருங்கே இப்பிரகடனத்தின் வழியாக இறுதியாகவும் திண்ணமாகவும் நம்மை விலக்கிக் கொள்கிறோம். புதிய-

இஸ்க்ரா கருத்தை, அதாவது தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்வது ஒரு வகையான மில்லிரான்வாதமாக¹² இருக்குமென்றும் முதலாளித்துவ ஆட்சிமுறையைப் புனிதப்படுத்துவது முதலிய வகையில் அது கோட்பாடுரீதியிலே அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல என்றும் கூறும் கருத்தை, ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் இந்தப் பிரகடனத்தின் வழியாக மாற்றவொண்ணா வகையில் நிராகரித்தது.

என்றபோதிலும், கோட்பாடுரீதியிலே அனுமதிக்கத்தக்கது எனும் பிரச்சினை நடைமுறைப் பொருத்தமுடைமை எனும் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை என்பதே தெளிவு. எந்த நிலைமைகளின் கீழ் இந்தப் புதிய போராட்ட வடிவம்—கட்சிக் காங்கிரஸ் அங்கீகரித்திருக்கும் “மேலிருந்து” நடத்தும் போராட்டம்—பொருத்தமுடையது? சக்திகளின் பரஸ்பர ஒப்புநிலை முதலியவை போன்ற ஸ்தூலமான நிலைமைகளைப் பற்றித் தற்சமயம் பேசுவது சாத்தியமில்லை என்று சொல்லாமலே விளங்கும். இயல்பாகவே, தீர்மானம் இந்நிலைமைகளை முன்கூட்டி வரையறுக்காமல் நின்று கொள்கிறது. அறிவுள்ளவன் எவனும் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி எதையும் தற்சமயம் முன்கூட்டிச் சொல்லத் துணிய மாட்டான். நாம் செய்யக் கூடியதும் செய்ய வேண்டியதும் இதுதான்: நாம் கலந்து கொள்வதின் தன்மையையும் குறிக்கோளையும் நிர்ணயிப்பது. தீர்மானத்தில் இதுதான் செய்யப்பட்டுள்ளது. நாம் கலந்து கொள்வதிலுள்ள இரண்டு நோக்கங்களைத் தீர்மானம் சுட்டிக்காட்டுகிறது: 1) எதிர்ப்புரட்சி முயற்சிகளை எதிர்த்து விட்டுக்கொடாமல் போராடுவது, 2) தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சுதந்தரமான நலன்களைப் பாதுகாப்பது, என்று. புரட்சிகரமான மக்களுக்குப் பயங்காட்டி எதேச்சாதிகார முறையிடம் இணங்கிப் போகுமாறு செய்ய முயன்று பிற்போக்கின் மனநிலை பற்றி எவ்வளவோ ஆர்வத்துடன் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் பேசத் துவங்கியிருக்கும் நேரத்தில் (ஒஸ்வபஷ்தேனியே, இதழ் 71ல் திரு. ஸ்துருவேயின் மிகவும் அறிவூட்டத்தக்க “பகிரங்கக் கடிதத்தைப்” பார்க்க)—இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் எதிர்ப்புரட்சிக்கு எதிராக உண்மையான போர் நடத்தும் பணியைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்துமாறு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சி

அறைகூவியழைப்பது குறிப்பாகப் பொருத்தமுடையதாகும். கடைசிப் பகுப்பாய்வில் பார்க்கும் போது, அரசியல் சுதந்தரம், வர்க்கப் போராட்டம் பற்றிய மாபெரும் பிரச்சினைகளைப் பலம் ஒன்றுதான் தீர்த்துவைக்கிறது; பாதுகாப்புக்காக மட்டுமின்றித் தாக்குதலுக்காகவும் இந்தப் பலத்தைத் தயாரித்து ஒழுங்கமைப்பதும் தீவிரமாகப் பயன்படுத்துவதும் நம் வேலையாகும். ஐரோப்பாவில் அரசியல் பிற்போக்கு நீண்டகாலமாக நடத்தி வரும் ஆட்சி—இது பாரிஸ் கம்யூன்¹³ நடந்த நாட்களிலிருந்து இடையறாது நீடித்து வருகிறது—செய்கை என்பது “கீழிருந்து” மட்டுமே நடந்தேற முடியும் எனும் கருத்துக்கு நம்மை மிதமிஞ்சிப் பழக்கப்படுத்தியுள்ளது, தற்காப்புப் போராட்டங்களை மட்டுமே பார்ப்பதற்கு நம்மை மிதமிஞ்சிப் பழக்கப்படுத்தியுள்ளது. ஐயமின்றி ஒரு புதிய சகாப்தத்தில் நாம் நுழைந்திருக்கிறோம்—அரசியல் எழுச்சிகளும் புரட்சிகளும் நடக்கும் காலப்பகுதி தொடங்கி விட்டது. இன்று ருஷ்யா கடந்து வரும் இப்படிப்பட்ட காலப்பகுதியில் நாம் பழைய, மாறுதலற்ற சூத்திரங்களோடு நிறுத்திக் கொள்வது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல. மேலிருந்து செயல்புரிவது எனும் கருத்தை நாம் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும்; மிகவும் வலுவான, தாக்குச் செயலுக்குத் தயாரிப்பு செய்ய வேண்டும்; அப்படிப்பட்ட செயலுக்குரிய நிலைமைகளையும் வடிவங்களையும் பயில வேண்டும். இந்நிலைமைகள் இரண்டையும் காங்கிரஸ் தீர்மானம் முன்னணியில் கொணர்ந்து நிறுத்துகிறது: ஒன்று, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்வதைப் பற்றிய சம்பிரதாய அம்சத்தைக் குறிப்பிடுகிறது (கட்சி தன்னுடைய பிரதிநிதிகளைக் கண்டிப்புடன் கண்காணிப்பது); இரண்டாவது, இப்படிக் கலந்து கொள்வதின் தன்மையைக் (முழுமையான சோஷலிஸப் புரட்சியைச் செய்து முடிக்கும் குறிக்கோளை கணமேனும் மறந்துவிடாமல் இருப்பது) குறிப்பிடுகிறது.

“மேலிருந்து” செயல்புரிவது—இந்தப் புதிய, இதுவரை அநேகமாக முன்னுதாரணமற்ற போராட்ட வழிமுறை—சம்பந்தமாகக் கட்சிக் கொள்கையின் எல்லா அம்சங்களையும் இவ்வாறு விளக்கியபின் நாம் மேலிருந்து செயல்புரிய முடியாமற்போகிற நிலைமைக்கும் தீர்மானம் ஏற்பாடு செய்கிறது. எப்படி இருந்தபோதிலும், தற்காலிகப் புரட்சி

அரசாங்கத்தின் மீது நாம் கீழிருந்து நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவர வேண்டும். கீழிருந்து இந்த நிர்ப்பந்தத்தைச் செயல்படுத்த முடிவதற்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் ஆயுதமேந்தி இருக்க வேண்டும்—ஏனெனில், புரட்சிகரமான நிலைமையில் விவகாரங்கள் அசாதாரணமான வேகத்துடன் பகிரங்கமான உள்நாட்டுப் போர்க் கட்டத்துக்கு வளர்கின்றன—, மற்றும் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குத் தலைமை வகித்திருக்கவும் வேண்டும். அது ஆயுதமேந்திச் செலுத்தும் நிர்ப்பந்தத்தின் நோக்கம் “புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பாதுகாப்பது, கெட்டிப்படுத்துவது, விரிவுபடுத்துவது” —அதாவது, பாட்டாளி வர்க்க நலன்களின் நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது அந்த ஆதாயங்கள் நம் குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டம் முழுவதையும் நிறைவேற்றுவதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

இத்துடன் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் பற்றிய மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானத்தைப் பற்றிய நம்முடைய சுருக்கமான பகுப்பாய்வை முடிக்கிறோம். வாசகர் பார்க்கலாம்: இத்தீர்மானம் இந்தப் புதிய பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது, அதன்பாலுள்ள பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின் உறவு நிலையையும் விளக்குகிறது, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்திற்குள்ளிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் ஒருங்கே கட்சி பின்பற்ற வேண்டிய கொள்கையையும் விளக்குகிறது.

இனி இதே பிரச்சினையைப் பற்றி “மாநாடு” நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைக் கவனிப்போம்.

3. “ஜார் ஆட்சி மீது புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றி” என்பதின் பொருள் என்ன?

“மாநாட்டின்” தீர்மானம் “அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதும் தற்காலிக அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்வதும்”* எனும் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. நாம் ஏற்

* இத்தீர்மானத்தின் முழு வாசகத்தைக் குறுநூலின் பக்கங்கள் 400, 403-404, 407, 431, 433-434ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மேற்கோள்களிலிருந்து வாசகர் மறுநிர்மாணம்

கெனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, பிரச்சினையை முன்வைத்துள்ள முறையிலேயே குழப்பம் உள்ளது. ஒரு புறத்தில், பிரச்சினை குறுகிய முறையில் முன்வைக்கப்படுகிறது: தற்காலிக அரசாங்கத்தில் நாம் கலந்து கொள்வதைப் பற்றி மட்டுமே தீர்மானம் கவனிக்கிறது, பொதுவாகத் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் சம்பந்தமாகக் கட்சியின் பணிகளைப் பற்றி அல்ல. மறுபுறத்தில், முற்றிலும் வெவ்வேறான இரண்டு பிரச்சினைகள்—அதாவது, ஜனநாயகப் புரட்சியின் கட்டங்களில் ஒன்றில் நாம் கலந்து கொள்வது பற்றிய பிரச்சினையும் சோஷலிஸப் புரட்சியைப் பற்றிய பிரச்சினையும்—குழப்பப்படுகின்றன. உண்மையாகப் பார்த்தால், சமூக-ஜனநாயகவாதம் “அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது” என்பது சோஷலிஸப் புரட்சியேயாகும்; அச்சொற்களை அவற்றின் நேரடியான, வழக்கமான அர்த்தத்தில் நாம் பயன்படுத்தினால் அதைத் தவிர வேறொன்றாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இச்சொற்களின் அர்த்தம் ஜனநாயகப் புரட்சிக்காக—சோஷலிஸப் புரட்சிக்காக அல்ல—அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது என்று நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில், தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்வதைப் பற்றிப் பேசுவதோடு மட்டுமின்றிப் பொதுவாக “அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது” பற்றியும் பேசுவதில் அர்த்தம் என்ன? ஜனநாயகப் புரட்சியைப் பற்றிப் பேசுவதா சோஷலிஸப் புரட்சியைப் பற்றிப் பேசுவதா என்று தெரியாமல் நம் “மாநாட்டுக்காரர்கள்” நிச்சயமற்று இருந்தனர் என்பது வெளிப்படை. தோழர் மர்த்தீனவ் தம்முடைய இரண்டு சர்வாதிகார முறைகள் எனும் பழிகேடான நூலில் இந்தக் குழப்பத்தைத் தொடங்கி வைத்தார் என்பதை இப்பிரச்சினையைப் பற்றிய இலக்கியத்தைப் படித்து வந்திருப்பவர்கள் அறிவார்கள்; வால்பிடிக்கும் போக்கின் இலக்கியத்துக்கு முன்மாதிரியாயுள்ள அந்நூலில் (ஜனவரி 9க்கு¹⁴ முன்பே) இப்பிரச்சினையை முன்வைத்த முறையை புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை. என்றபோதிலும், அது

செய்து கொள்ளலாம். (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு. இந்நூலின் பக்கங்கள் 28, 37, 45-46, 98, 104-105 பார்க்க.—ப-ர்.)

மாநாட்டின் மீது சித்தாந்தச் செல்வாக்கு செலுத்தியதில் ஐயம் இருக்க முடியாது.

நிற்க, தீர்மானத்தின் தலைப்பு பற்றிச் சொன்னது போதும். ஒப்பிட முடியாத அளவிலே இதைவிட மேலும் கடுமையான, ஆழமான தவறுகளைத் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கம் வெளிப்படுத்துகிறது. அதன் முதற்பகுதி பின்வருமாறு:

“ஜாராட்சி மேல் புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவதை ஒரு வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சியிலிருந்து தோன்றும் தற்காலிக அரசாங்கம் நிலைநாட்டப்படுவது குறிக்கக் கூடும், அல்லது ஏதாவது ஒரு வகையான பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தின் புரட்சிகரமான முன்முயற்சி குறிக்கக்கூடும், இது மக்களின் நேரடியான புரட்சிகரமான நிர்ப்பந்தத்தின் கீழ் அனைத்து மக்களுடைய அரசியல் நிர்ணய சபையை ஏற்படுத்துவதென்று முடிவு செய்யலாம்.”

ஆக, ஜாராட்சி மேல் புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவதை வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சி குறிக்கக் கூடும் அல்லது... அரசியல் நிர்ணய சபையை ஏற்படுத்துவதென்று ஒரு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனம் எடுக்கிற முடிவும் குறிக்கக் கூடும்! அதன் பொருள் என்ன? அதை நாம் எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? அரசியல் நிர்ணய சபையை ஏற்படுத்துவது என்கிற “முடிவு” நிர்ணயமான வெற்றியைக் குறிக்கக் கூடுமா?? இப்படிப்பட்ட “வெற்றி” என்பது “வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சியிலிருந்து தோன்றும்” தற்காலிக அரசாங்கத்தை நிலைநாட்டுவது என்பதுடன் அருகே வைக்கப்படுகிறது!! ஒரு வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சியும் தற்காலிக அரசாங்கத்தை நிலைநாட்டுவதும் புரட்சி நடைமுறையில் உண்மையாக வெற்றி பெறுவதைக் குறிக்கும், ஆனால் அரசியல் நிர்ணய சபையை ஏற்படுத்துவதென்று எடுக்கும் “முடிவு” புரட்சி சொல்லளவில் வெற்றி பெறுவதை மட்டுமே குறிக்கும் என்கிற விஷயத்தை மாநாடு கவனிக்கத் தவறிவிட்டது.

ஒஸ்வபஷ்தேனியே குழுவின் மிதவாதிகள் விடாமல் செய்து வருகிற அதே பிழையைத்தான் புதிய-இஸ்க்ரா மென்ஷிவிக்குகளின் மாநாடு செய்திருக்கிறது. பலமும் அரசு திகாரமும் ஜாரிடம் நீடித்திருந்து வருகிற உண்மையைப் பார்க்காமல் நாணத்துடன் கண்ணை மூடிக்கொண்டும், “நிர்

ணயிக்க' வேண்டுமென்றால் அவ்வாறு செய்வதற்கான பலம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதை மறந்துவிட்டும் ஒஸ்வபஷ் தேனியே குழுவினர் "அரசியல் நிர்ணய" சபையைப் பற்றிப் பிதற்றுகிறார்கள். பிரதிநிதிகள்—அவர்கள் யாராக இருந்த போதிலும் சரி—எடுத்த "முடிவு" என்பதற்கும் அந்த முடிவு நிறைவேற்றப்படுவது என்பதற்கும் வெகு தூரம் உள்ளது; ஜார் மன்னனிடம் அரசதிகாரம் இருந்து வரும் வரை, எந்தப் பிரதிநிதிகளாயினும் சரி, அவர்கள் எடுக்கிற அத்தனை முடிவுகளும் பொருளற்ற, இரங்கத்தக்க பிதற்றலாகவே இருந்து வரும்—1848ன் ஜெர்மன் புரட்சி வரலாற்றில் பெயர் பெற்ற ஃபிராங்க்ஃபுர்ட் நாடாளுமன்றத்தின்¹⁵ "முடிவுகள்" போல் இருக்கும்—என்கிற உண்மையையும் மாநாடு மறந்துவிட்டது. புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியான மார்க்ஸ் தம்முடைய புதிய ரைன் பத்திரிகையில்¹⁶ ஒஸ்வபஷ் தேனியே மாதிரியான ஃபிராங்க்ஃபுர்ட் மிதவாதிகளைக் கொடிய ஏளனத்துடன் தாக்கிக் கண்டித்தார்; ஏனெனில், அவர்கள் நேர்த்தியான வார்த்தைகளைப் பேசி வந்தனர், எல்லா வகைப்பட்ட ஜனநாயக "முடிவுகளும்" எடுத்து வந்தனர், எல்லா விதமான சுதந்தரங்களையும் "நிர்ணயித்து" வந்தனர், ஆனால் நடைமுறையில் அரசதிகாரத்தை அரசனிடமே விட்டு வைத்தனர், அரசன் வசமிருக்கும் இராணுவ பலத்தை எதிர்த்து ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தை ஒழுங்கமைக்கத் தவறினர். ஃபிராங்க்ஃபுர்ட் ஒஸ்வபஷ் தேனியே மிதவாதிகள் இவ்வாறு பிதற்றிக் கொண்டிருக்கையில் அரசன் தருணம் பார்த்திருந்தபடியே தன் இராணுவ பலத்தைக் கெட்டிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்; எதிர்ப்புரட்சி அசல் பலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஜனநாயகவாதிகளை அவர்களின் நேர்த்தியான "முடிவுகள்" அனைத்துடனும் சேர்த்து அடியோடு தோற்கடித்துவிட்டது.

வெற்றிக்கு இன்றியமையாத நிபந்தனை இல்லாமலிருக்கிற ஒன்றை நிர்ணயமான வெற்றிக்குச் சமமாக மாநாடு வைத்தது. நம் கட்சியின் குடியரசுப் போக்கான வேலைத்திட்டத்தை அங்கீகரிக்கும் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் இப்படிப்பட்ட தவறு செய்யச் சாத்தியமானது எப்படி? இந்த வேடிக்கையான நிகழ்வுத் தோற்றத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்குக் கட்சியினின்று பிரிந்து சென்ற பகுதியினரைப்

பற்றி மூன்றாவது காங்கிரஸ் எடுத்த தீர்மானத்தைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும்.* இத்தீர்மானம் “ ‘பொருளாதாரவாதத்தை’ ஒத்திருக்கும்” பல்வேறு போக்குகள் நம் கட்சி

* இத்தீர்மானம் முழுவதையும் தருகிறோம். “ ‘பொருளாதாரவாதத்தை’ எதிர்த்துக் கட்சி போராட்டம் நடத்திய காலந்தொட்டு ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியில் சில சாயல்கள் தப்பிப் பிழைத்து வந்துள்ளன; இவை வேறுபடும் அளவுகளிலும் விஷயங்களிலும் ‘பொருளாதாரவாதத்தை’ ஒத்துள்ளன, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்தில் வர்க்க உணர்வுக்குரிய அம்சங்களின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறுமைப்படுத்துவதும் அவற்றை தன்னியல்புப் போக்கான அம்சங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதுமான ஒரு பொதுவான போக்கைக் காட்டிக் கொள்கின்றன. ஒழுங்கமைப்பு பற்றிய பிரச்சினை விஷயத்தில் இந்தச் சாயல்களின் பிரதிநிதிகள் தத்துவரீதியிலே ஒழுங்கமைப்பு என்பது ஒரு தொடர்நிகழ்வுப்போக்கு எனும் கோட்பாட்டை முன்வைத்தனர்; இது முறையாக நடத்தப்படும் கட்சி வேலையுடன் இசைவிணக்கம் உள்ளதல்ல; நடைமுறையிலே பார்த்தால் இச்சாயல்களின் பிரதிநிதிகள் பல வழக்குகளில் முறைமையுடன் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டினின்றும் விலகிச் செல்கின்றனர்; மற்ற வழக்குகளில், இவர்கள் ருஷ்யா வாழ்க்கையின் புறநிலைமைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல் தேர்தல் கோட்பாட்டின் விரிவான செயல்படுத்தல் பற்றிய கருத்தைக் கட்சியில் மிகவும் தெளிவுக் குறைவுள்ள பகுதியிடையே பிரச்சாரம் செய்கின்றனர், எனவே தற்சமயம் கட்சியின் பிணைப்புகளுக்குரிய சாத்தியமான ஒரே அடிப்படையைப் பலவீனப்படுத்த முயல்கின்றனர். போர்த்தந்திரப் பிரச்சினைகள் விஷயத்தில், மிதவாத-முதலாளி வர்க்கக் கட்சிகள் சம்பந்தமாக முற்றிலும் சுதந்தரமான போர்த்தந்திரங்களைக் கட்சி பின்பற்றுவதற்குத் தங்களுடைய எதிர்ப்பைப் பிரகடனப்படுத்தியும், மக்கள் புரட்சியெழுச்சியில் அமைப்பாளனின் பாத்திரத்தை நம் கட்சி எடுத்துக் கொள்வது சாத்தியமில்லை, விரும்பத்தக்கதுமல்ல என்று மறுத்தும், எந்த விதமான நிலைமைகளின் கீழும் தற்காலிக ஜனநாயக-புரட்சி அரசாங்கத்தில் கட்சி கலந்துகொள்வதை எதிர்த்தும் கட்சி வேலையின் செயல் பரப்பைக் குறுக்கிவிடும் முயற்சியை இவர்கள் காட்டிக் கொள்கின்றனர்.

“புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் கோட்பாடுகளினின்றும் விலகும் இப்படிப்பட்ட அரைகுறைத் திரிபுகளை எதிர்த்து ஒரு வலுமிக்க சித்தாந்தப் போராட்டம் நடத்தும்படி எல்லாவிடங்களிலும் உள்ள கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் காங்கிரஸ் ஆணையிடுகிறது; எனினும், அதே நேரத்தில் எந்த அளவுக்காயினும் இவ்வகைக் கருத்

யில் இருந்து வருகிற உண்மையைக் குறிப்பிடுகிறது. அரசியல் போராட்டத்தைப் பற்றியோ எட்டு மணி நேர வேலைநாள் பற்றியோ “பொருளாதாரவாதிகள்” பேசிய மாதிரியே நம்முடைய “மாநாட்டுக்காரர்களும்” புரட்சியைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் (இவர்கள் மர்த்தீனவின் சித்தாந்த வழிகாட்டுதலின் கீழ் இருப்பது தற்செயலானதல்ல). “பொருளாதாரவாதிகள்” “கட்டங்கள் பற்றிய தத்துவத்தை” உடனே முன்வைத்தார்கள்: 1) உரிமைகளுக்காகப் போராட்டம், 2) அரசியல் கிளர்ச்சி, 3) அரசியல் போராட்டம், அல்லது, 1) பத்து மணி நேர வேலைநாள், 2) ஒன்பது மணி நேர வேலைநாள், 3) எட்டு மணி நேர வேலைநாள், என்று. இந்த “போர்த்தந்திரங்கள் என்பவை ஒரு தொடர்நிகழ்வுப் போக்கின்” விளைவுகளை எல்லோரும் போதிய அளவுக்கு அறிவார்கள். இப்போது முன்கூட்டியே புரட்சியையும் பின்வரும் கட்டங்களாக ஒழுங்காகப் பிரிவு செய்யும்படி நம்மை அழைக்கிறார்கள்: 1) ஜார் மன்னன் ஒரு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தைக் கூட்டுகிறான்; 2) “மக்களின்” நிர்ப்பந்தத்தின் கீழ் இந்த “நிறுவனம்” ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையை ஏற்படுத்த “முடிவு செய்கிறது”; 3)... மூன்றாம் கட்டத்தைப் பற்றி மென்ஷிவிக்குகளிடையே இன்னமும் கருத்தொற்றுமை ஏற்படவில்லை; மக்களின் புரட்சிகரமான நிர்ப்பந்தம் ஜாராட்சியின் எதிர்ப்புரட்சி வகைப்பட்ட நிர்ப்பந்தத்தை எதிர்கொள்ளும், எனவே “முடிவு” நிறைவேற்றப்படாமலே இருந்துவிடும் அல்லது மக்கள் புரட்சியெழுச்சியின் வெற்றியோ தோல்வியோதான் இறுதியிலே விவகாரத்தை முடிவு செய்யும் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். புரட்சிகரமான வழியில் எட்டு மணி நேர வேலைநாளைச் செயல்படுத்துவதோ, அல்லது பத்து மணி நேர வேலைநாளை வழங்கி ஒன்பது மணி நேர வேலைநாளுக்கு மாறிச் செல்வதென்று “முடிவு” செய்வதோ தொழிலாளிகளின் நிர்ணய

துக்களை வைத்திருப்பவர்கள் கட்சி அமைப்புகளில் இருந்து வரலாம் என்று அது கருதுகிறது, ஆனால் இதற்கு ஓர் இன்றியமையாத நிபந்தனையாக அவர்கள் கட்சி காங்கிரஸ்களையும் கட்சி விதிகளையும் அங்கீகரித்து கட்சிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்.” (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப.ர.)

மான வெற்றியைக் குறிக்கக் கூடும் எனும் “பொருளாதார வாதிகளின்” வாதத்தை மாநாட்டுத் தீர்மானம் அப்படியே ஒத்துள்ளது.... பிரதியெடுப்பும் நிறைநேர்த்தியாயுள்ளது.

அத்தீர்மானத்தை எழுதியவர்கள் புரட்சியெழுச்சியின் வெற்றியை ஜார் மன்னனால் கூட்டப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தின் “முடிவுக்கு” சமமாக வைக்க எண்ணங் கொள்ளவில்லையென்றும் அவ்விரு வழக்குகளில் எது நேர்ந்தாலும் அதற்கான கட்சிப் போர்த்தந்திரங்களைக் கொடுக்க மட்டுமே விரும்பினர் என்றும் நம்மிடம் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கலாம். இதற்கு நாம் அளிக்கும் பதில் இதுதான்: 1) ஒரு பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தின் முடிவை “ஜாராட்சி மேல் புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவது” என்று நேரிடையாக, ஐயந்திரிப்புக்கு இடமின்றித் தீர்மானத்தின் வாசகம் கூறுகிறது. ஒருக்கால் இது கவனமின்றி எழுதியதின் விளைவாக இருக்கலாம்; ஒருக்கால் மாநாட்டுக் குறிப்பேட்டைத் திருப்பிப் பார்த்தபின் அதைத் திருத்திக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அப்படித் திருத்தப்படும் வரை, தற்போதைய வாசகத்துக்கு ஒரேயொரு பொருள்தான் இருக்க முடியும், அந்தப் பொருள் ஒஸ்வபஷ்தேனியே வாதப்போக்குடன் முற்றாகப் பொருந்தி நிற்கிறது. 2) தீர்மானத்தை எழுதியவர்கள் வழிவிடிக் பற்றியிருக்கும் ஒஸ்வபஷ்தேனியே வாதப்போக்கு புதிய-இஸ்க்ராகுமுவினரின் பிற பிரசுரங்களில் மேலும் எவ்வளவோ தெளிவாகவும் எடுப்பாகவும் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, டிஃப்ளிஸ் கமிட்டியின் பத்திரிகையான சொத்ஸியால்-டெமக்ராட்¹⁷ (ஜார்ஜிய மொழியில் வெளியிடப்படுவது; இஸ்க்ரா இதழ் 100ல் இதைப் புகழ்ந்திருக்கிறது) “ஜெம்ஸ்கிஸ்போரும்* நம்முடைய போர்த்தந்திரங்களும்” எனும் கட்டுரையில், ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி என்கிற, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்துவது என்கிற “போர்த்தந்திரங்களையும்” விட “ஜெம்ஸ்கிஸ்போரை நம் செய்கைக்குரிய மையமாகச் செய்யக் கூடிய போர்த்தந்திரங்கள்” (இந்த ஜெம்ஸ்கிஸ்போரைக் கூட்டுவதைப் பற்றி எதுவும் திட்டவாட்டமாக இதுவரை தெரியவில்லை

* தேசிய சட்டமன்றம்.—பு-ர்.

என்பதையும் நாம் சொல்லி வைப்போம்!) “நமக்கு அனுசூல மானவை” என்று கூறும் அளவுக்குப் போகிறது. இந்தக் கட்டுரையைப் பின்னால் மீண்டும் குறிப்பிட்டுப் பேசுவோம். 3) புரட்சி வெற்றி பெற நேர்கிற போதும் தோல்வியடைய நேர்கிற போதும், வெற்றிகரமான புரட்சியெழுச்சி ஏற்படுகிற போதும் புரட்சியெழுச்சி பலமான சக்தியாக வளரத் தவறுகிற போதும் கட்சி பின்பற்ற வேண்டிய போர்த்தந்திரங்களை முன்கூட்டியே விவாதிப்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தாருடன் பேரம் நடத்தி முடிக்கும் நோக்குடன் ஜார் அரசாங்கம் ஒரு பிரதிநிதித்துவ சபையைக் கூட்டுவதில் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமே; அப்படி நேரிடுவதை உத்தேசித்து, “பாசாங்குத்தனமான கொள்கை”, “போலி ஜனநாயகம்”, “ஜெம்ஸ்கிஸ்போர் எனப்படுவது போன்ற கேலியான மக்கள் பிரதிநிதித்துவம்” பற்றி மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானம் தெளிவாகப் பேசுகிறது.* ஆனால் விஷயம் முழுவதும் இதுதான்:

* புரட்சி நிகழவிருக்கும் காலத்தில் அரசாங்கத்தின் போர்த்தந்திரங்கள் பற்றிய கண்ணோட்டம் சம்பந்தப்பட்ட இத்தீர்மானத்தின் வாசகம் பின்வருமாறு:

“இன்றையப் புரட்சிக் காலகட்டத்தில் அரசாங்கம் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் நோக்கங்களை வைத்து முக்கியமாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க உணர்வுள்ள பகுதிகளை எதிர்த்து வழக்கமான அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்திவரும் அதே நேரத்தில் அது 1) சலுகைகளைக் கொடுத்தும் சீர்திருத்தம் பற்றிய வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தும் தொழிலாளி வர்க்கத்தை அரசியல் ரீதியிலே கெடுக்கவும் அதன் விளைவாக அதைப் புரட்சிப் போராட்டத்தினின்று திசை திருப்பி விடவும் முயல்கிறது; 2) அதே நோக்கத்தை வைத்துத் தன்னுடைய பாசாங்குள்ள சலுகையளிக்கும் கொள்கையைப் போலி ஜனநாயக வடிவங்களிலே போர்த்தி வருகிறது—கமிஷன்களுக்கும் மாநாடுகளுக்கும் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி தொழிலாளிகளை அழைப்பது முதல் ஜெம்ஸ்கிஸ்போர் எனப்படுவது போன்ற கேலியான மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்படுத்துவது வரை இவ்வடிவங்கள் உள்ளன; 3) கறுப்பு நூற்றுவர்¹⁸ எனப்படும் சும்பலை அது அமைக்கிறது, மக்களிடையே பொதுவாகப் பிற்போக்கானவர்களாகவும், அரசியல் உணர்வு பெறாதவர்களாகவும், இனவெறியாலோ மதவெறியா

தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் பற்றிய தீர்மானத்தில் இது சொல்லப்படவில்லை, ஏனெனில் இதற்கும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்துக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் கிடையாது. இந்தச் சாத்திய நிகழ்ச்சி புரட்சியெழுச்சிப் பிரச்சினையையும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தை நிறுவும் பிரச்சினையையும் தள்ளிப் போடுகிறது; இந்தப் பிரச்சினையை மாற்றி அமைத்து விடுகிறது. இன்று விவகாரத்திலிருக்கும் விஷயம் எல்லா வகையான சேர்க்கைகளும் சாத்தியம், ஒருங்கே வெற்றியும் தோல்வியும் சாத்தியம், நேரான பாதையோ சுற்றுப் பாதையோ இருக்கக் கூடும், என்பதல்ல; எது உண்

லோ கண்மூடிப்போனவர்களாகவும் இருக்கும் எல்லாப் பகுதிகளையும் புரட்சிக்கு எதிராகத் தூண்டிவிடுகிறது;

“இக்காரணங்களை வைத்து ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் கட்சி அமைப்புகள் அனைத்தையும் பின்வருமாறு பணித்திடத் தீர்மானிக்கிறது:

“அ) அரசாங்கத்தின் சலுகைகளின் பிற்போக்கான நோக்கத்தை அம்பலப்படுத்தி வரும் அதே நேரத்தில், ஒரு புறத்தில் இந்தச் சலுகைகள் பலவந்தத்தின் மூலமாகப் பறிக்கப்பட்டவை எனும் உண்மையையும், மறுபுறத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய சீர்திருத்தங்களை எதேச்சாதிகார ஆட்சியால் அறவே கொடுக்க இயலாது எனும் உண்மையையும் தங்களுடைய பிரச்சாரத்திலும் கிளர்ச்சியிலும் வலியுறுத்த வேண்டும்;

“ஆ) தேர்தல் இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்த அரசாங்க நடவடிக்கைகளின் உண்மையான குறிபொருளைத் தொழிலாளிகளுக்கு விளக்க வேண்டும், மற்றும் எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை, நேர்முகத் தேர்தல்கள், இரகசிய வாக்குப் பதிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையைப் புரட்சிகரமான வழியிலே கூட்டுவது பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு அவசியம் என்று நிரூபிக்க வேண்டும்;

“இ) புரட்சிகரமான வழியிலே எட்டு மணி நேர வேலை நாளையும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடனடியான மற்ற கோரிக்கைகளையும் தாமதமின்றிச் செயல்படுத்துவதற்குப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும்;

“ஈ) கறுப்பு நூற்றுவரின், பொதுவாகவே அரசாங்கத்தின் தலைமையிலுள்ள எல்லாப் பிற்போக்கான பகுதிகளின் செய்கைகளை எதிர்த்து ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும்.” (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப-ர்.)

மையில் புரட்சிகரமான பாதை என்பதைப் பற்றித் தொழிலாளிகளின் மனத்தில் ஒரு சமூக-ஜனநாயகவாதி குழப்பம் உண்டாக்குவது அனுமதிக்கக் கூடியதல்ல என்பதே விஷயம்; வெற்றிக்குரிய அடிப்படையான நிபந்தனை இல்லாத ஒன்றை—ஒஸ்வபஷ்டேனியே செய்வது போல்—நிர்ணயமான வெற்றியாக வர்ணிப்பது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல என்பதே விஷயம். எட்டு மணி நேர வேலைநாயுங்கூட நாம் ஒரே யடியில் அல்லாமல் ஒரு நீண்ட, சுற்றுப் பாதையிலே மட்டுமே பெறுவோம் என்பது சாத்தியமே. ஆனால், தள்ளிப்போட்டு வருவதையும், தாமதப்படுத்துவதையும், பேரம் பேசுவதையும், துரோகத்தையும், பிற்போக்கையும் குறித்திடப் பாட்டாளி வர்க்கம் சக்தியற்றுப் போகுமாறு செய்கிற இப்படிப்பட்ட செயல்திறமின்மையை, இப்படிப்பட்ட பலவீனத்தைத் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு வெற்றியாக வர்ணிக்கிறவனைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்? வ்பெரியோத்* பத்திரிகையில் ஒரு சமயம் சொன்னது போல், ருஷ்யப் புரட்சி ஒரு “குறைப் பிரசவமான அரசியல் சட்டத்தைப் பெற்று” முடியலாம் என்பது சாத்தியமே. ஆனால், நிர்ணயமான போராட்டம் நடக்கவிருக்கும் காலத்தில் இந்தக் குறைப் பிரசவத்தை “ஜாராட்சி மீது பெற்ற நிர்ணயமான வெற்றி” என்று ஒரு சமூக-ஜனநாயகவாதி வர்ணிக்க இணங்குவதை இது நியாயப் படுத்த முடியுமா? மிகவும் மோசமாகப் போனால் நாம் ஒரு குடியரசைப் பெறாமற் போகக் கூடும் என்பதோடல்லாமல் அரசியல் சட்டமுகூட பொய்யானதாக, “ஷீப்பவ் பாணி

* வ்பெரியோத் [முன்னோக்கி] பத்திரிகை கட்சியின் போல்ஷிவிக் பகுதியின் பத்திரிகையாக 1905 ஜனவரியிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது; ஜினீவாவில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. ஜனவரி முதல் மே வரை மொத்தம் பதினெட்டு இதழ்கள் வெளியாயின. மே மாதத்தில் ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் முடிவுப் படி வ்பெரியோதுக்குப் பதிலாக புரொலிடாரி எனும் பத்திரிகை ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மையப் பத்திரிகையாக ஆயிற்று. (இந்தக் காங்கிரஸ் லண்டனில் மே மாதத்தில் நடந்தது; இதில் மென்ஷிவிக்குகள் கலந்து கொள்ளாமல் தங்களுடைய சொந்த “மாநாட்டை” ஜினீவாவில் நடத்தினர்). (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப-ர்.)

யில் அமைந்த”¹⁰ அரசியல் சட்டமாக இருக்க நேரிடலாம், ஆனால் அதற்காக ஒரு சமூக-ஜனநாயகவாதி நம்முடைய குடியரசுக் கோஷத்தை மட்டுப்படுத்துவது மன்னிக்கத்தகுமா?

உண்மைதான், புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் அதை மட்டுப்படுத்தும் அளவுக்கு இன்னும் போகவில்லை. எனினும் எந்த அளவுக்குப் புரட்சி உணர்ச்சி அவர்களிடமிருந்து அகன்று விட்டது என்பதையும், எந்த அளவுக்கு இன்றையப் போர்த்துடிப்புள்ள பணிகளைப் பார்க்க முடியாதபடி உயிரற்ற ஏட்டறிவுவாதம் அவர்களின் கண்களை மூடிவிட்டது என்பதையும் அவர்களின் தீர்மானத்தில் அவர்கள் குடியரசைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையேனும் சொல்ல மறந்துவிட்டார்கள் எனும் உண்மை எடுப்பாகப் புலப்படுத்துகிறது. நம்பவொண்ணாததாயினும் இதுவே உண்மை. மாநாட்டின் பல்வேறு தீர்மானங்களில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் எல்லா முழக்கங்களும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன, திருப்பிச் சொல்லப்பட்டன, விளக்கப்பட்டன, விபரமாக முன்வைக்கப்பட்டன—தொழிற்சாலை ஸ்வெர்டுகளையும் பிரதிநிதிகளையும் தொழிலாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயங்கூட மறக்கப்படவில்லை—, ஆனால் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் பற்றிய தீர்மானத்தில் குடியரசைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்குச் சிறிதேனும் அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் புரட்சியெழுச்சியின் “வெற்றி” பற்றியும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தை நிறுவுவது பற்றியும் பேசிவிட்டு இந்த “நடவடிக்கைகள்”, செயல்கள் ஆகியவற்றுக்கும் குடியரசைப் பெறுவதற்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி பேசாமல் இருப்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்துக்கு வழிகாட்டும் நோக்கமின்றிப் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தின் பின்னால் ஊர்ந்து வரும் நோக்கத்துடன் தீர்மானத்தை எழுதுவதற்குச் சமமாகும்.

சுருக்கிச் சொல்வோம்: தீர்மானத்தின் முதற்பகுதி 1) குடியரசுக்கான போராட்டத்தின் நிலையிலிருந்தும் உண்மையாகவே அனைத்து மக்களுடைய, உண்மையாகவே அரசியலை நிர்ணயிக்கக் கூடிய சபையைப் பெறுவதின் நிலையிலிருந்தும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தின் குறிப்பொருளைப் பற்றி விளக்கம் ஒன்றும் தரவில்லை; 2) ஜாராட்சி மீது பெறும் நிர்ணயமான வெற்றியை உண்மையான வெற்றிக்கு வேண்

டிய அடிப்படையான நிபந்தனை இல்லாத நிலவரத்துடன் சமமாக வைத்துப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஜனநாயக உணர்வை முற்றிலும் குழப்பிவிட்டது.

4. முடியரசை ஒழித்தல். குடியரசு

தீர்மானத்தின் அடுத்த பகுதியைப் பார்ப்போம்:

“...இரண்டு வழக்குகளிலும் இப்படிப்பட்ட வெற்றி புரட்சி சகாப்தத்தில் ஒரு புதிய கட்டத்தைத் துவக்கி வைக்கும்.

“அரசியல் ரீதியிலே விடுதலைபெற்ற முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தின் பகுதிகளிடையே நடக்கும் பரஸ்பரப் போராட்டத்தின் நிகழ்வுப்போக்கிலே அவற்றின் சமுதாய நலன்களை நிறைவாக்குவதற்கும் நேரடியாக அரசதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கும் சமுதாயப் படிநிலைகளைக் கொண்டுள்ள முடியரசு அமைப்பு முறை முழுவதையும் இறுதியாக ஒழித்தல்— சமுதாய வளர்ச்சியின் புறநிலைமைகள் தன்னியல்பாகத் தோற்றுவிக்கும் இந்தப் புதிய கட்டத்தில் உள்ள பணி இதுவே.

“ஆகவே, வரலாற்றுத் தன்மையில் முதலாளித்துவ வழிப்பட்ட இந்தப் புரட்சியின் பணிகளை நிறைவேற்ற முன்வரும் ஒரு தற்காலிக அரசாங்கம் விடுதலை பெறும் போக்கிலுள்ள ஒரு தேசத்தைச் சேர்ந்த பகையான வர்க்கங்களிடையே நடக்கும் பரஸ்பரப் போராட்டத்தை ஹெங்கு முறைப்படுத்தி, புரட்சிகரமான வளர்ச்சியை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அந்த வளர்ச்சியில் முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையின் அடித்தளங்களை அச்சுறுத்தும் காரணிகளை எதிர்த்தும் போராட வேண்டும்.”

தீர்மானத்தில் ஒரு சுதந்தரமான பகுதியாக இருக்கும் இப்பிரிவைப் பரிசீலிப்போம். மேலே மேற்கோள் காட்டிய வாதங்களில் உள்ள அடிப்படைக் கருத்து காங்கிரஸ் தீர்மானத்தின் மூன்றாம் பிரிவுக் கூற்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள தோடு பொருந்துகிறது. என்றபோதிலும், இரண்டு தீர்மானங்களின் இந்தப் பகுதிகளை விபரமாக ஒப்புநோக்கினால் அவற்றிடையே பின்வரும் அடிப்படையான வேற்றுமை இருக்கிறதை உடனே காட்டிவிடும். புரட்சியின் சமுதாய-பொருளாதார அடிப்படையைச் சுருக்கமாக வர்ணிக்கும் காங்கிரஸ் தீர்மானம் திட்டவாட்டமான ஆதாயங்களுக்காக

வர்க்கங்கள் நடத்தும் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட போராட்டத்தின் மீதே கவனம் முழுவதையும் செலுத்திப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டப் பணிகளை முன்னணியில் நிறுத்துகிறது. புரட்சியின் சமுதாய-பொருளாதார அடிப்படையைப் பற்றி ஒரு நீளமான, உருத்தெளிவில்லாத, குழப்பமான வர்ணனையைக் கொண்டிருக்கும் மாநாட்டுத் தீர்மானம் திட்டவட்டமான ஆதாயங்களுக்குரிய போராட்டத்தைப் பற்றிப் பிடிக்கொடுக்காமல் பேசுகிறது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டப் பணிகளை அப்படியே பின்னணியில் விட்டு வைக்கிறது. சமுதாயத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிடையே பரஸ்பரப் போராட்டம் நிகழ்ந்து வரும் போக்கில் பழைய அமைப்பு முறையை ஒழிப்பதைப் பற்றி மாநாட்டுத் தீர்மானம் பேசுகிறது. பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியாகிய நாம் இந்த ஒழிப்புப் பணியைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தீர்மானம் சொல்கிறது; ஜனநாயகக் குடியரசு நிறுவுவது ஒன்றுதான் உண்மையாகவே பழைய அமைப்பு முறையை ஒழிப்பதைக் குறிக்கிறது என்றும் சொல்கிறது; அந்தக் குடியரசை நாம் வென்று தீர வேண்டும் என்றும் சொல்கிறது; அதற்காகவும் முழுமையான சுதந்தரத்துக்காகவும் நாம் போராடுவோம், எதேச்சாதிகாரமுறையை எதிர்த்து மட்டுமல்ல, நம் ஆதாயங்களை நம்மிடமிருந்து முதலாளி வர்க்கம் பறிக்க முயற்சிக்கும் போதும் (நிச்சயமாகப் பறிக்கத்தான் முயற்சி செய்யும்) அதையும் எதிர்த்துப் போராடுவோம் என்றும் சொல்கிறது. காங்கிரஸ் தீர்மானம் சரிநுட்பமாக வரையறுத்த உடனடிக் குறிக்கோளுக்காக ஒரு திட்டவட்டமான வர்க்கத்தைப் போராட்டத்துக்கு அறைகூவியழைக்கிறது. மாநாட்டுத் தீர்மானமோ பல்வேறு சக்திகளின் பரஸ்பரப் போராட்டத்தைப் பற்றி நீட்டிப் பேசுகிறது. ஒரு தீர்மானம் செயலாக்கமுள்ள போராட்டத்துக்குரிய மனநிலையை வெளியிடுகிறது, மற்ற தீர்மானம் செயலற்ற பார்வையாளனின் மனநிலையை வெளியிடுகிறது; ஒன்று உயிர்ப்புள்ள செயலுக்கு அழைக்கும் அறைகூவலை முழங்குகிறது, மற்றது உயிரற்ற ஏட்டறிவுவாதத்தில் ஊறிப் போயிருக்கிறது. இன்றையப் புரட்சி நம் முதற்படி மட்டுந்தான், அதைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது படி வரும் என்று இரு தீர்மானங்களும் கூறுகின்றன; எனினும் இதிலிருந்து

ஒரு தீர்மானம் நாம் இந்த முதற்படியை முடிந்தவரை விரை விலே கடந்து, முடிந்தவரை விரைவிலே ஒழித்து, குடியரசை வென்று, ஈவிரக்கமின்றி எதிர்ப்புரட்சியை நசுக்கி, இரண்டாவது படிக்குத் தயார் செய்ய வேண்டும் எனும் முடிவுக்கு வருகிறது. ஆனால் மற்ற தீர்மானம் முதற்படியைப் பற்றிய சொற்பெருக்குள்ள வர்ணனைகளைக் கொட்டுகிறது, அதைப் பற்றி அசைபோட்டவாறிருக்கிறது (நயமற்ற சொல்லுக்கு மன்னிக்க). பழையதாக இருப்பினும் எக்காலத்துக்கும் புதுமைப் பொலிவுடன் விளங்கும் மார்க்ஸியத்தின் கருத்துக்களை (ஜனநாயகப் புரட்சியின் முதலாளித்துவத் தன்மையை) ஒரு முன்னுரையாக அல்லது முதல் மெய்க்கோளாகக் காங்கிரஸ் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்கிறது; ஜனநாயகப் புரட்சிக்காகவும் சோஷலிஸப் புரட்சிக்காகவும் ஒருங்கே போராடும் முற்போக்கான வர்க்கத்தின் முற்போக்கான பணிகளைப் பற்றி அதிலிருந்து முடிவுகள் எடுக்கிறது. மாநாட்டுத் தீர்மானம் அந்த முன்னுரையைத் தாண்டிப் போகவில்லை, அதைவாயில் வைத்து அசைபோட்டவாறு இருக்கிறது, அதைக் கொண்டு தனது கெட்டிக்காரத் தனத்தைக் காட்டிக் கொள்ளவும் முயல்கிறது.

இதே வேறுபாடுதான் வெகு காலமாக ருஷ்ய மார்க்ஸியவாதிகளை இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறது: "சட்டபூர்வமான மார்க்ஸியம்"²⁰ நிலவிய பழைய நாட்களில் ஏட்டறிவுவாதப் பிரிவு என்றும் போர்த்துடிப்புள்ள பிரிவு என்றும் இருந்தன, துவக்க நிலையிலிருந்த மக்கள் திரளின் இயக்கக் காலத்தில் பொருளாதாரப் பிரிவு என்றும் அரசியல் பிரிவு என்றும் இருந்தன. பொதுவாக வர்க்கப் போராட்டத்துக்கும் குறிப்பாக அரசியல் போராட்டத்துக்கும் உள்ள ஆழமான பொருளாதார வேர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சரியான மார்க்ஸிய மெய்க்கோளிலிருந்து நாம் அரசியல் போராட்டத்தின்பால் முதுகைத் திருப்பிக் கொண்டு அதன் வளர்ச்சியைத் தடுக்க வேண்டுமென்றும் அதன் செயல் பரப்பைக் குறுக்க வேண்டுமென்றும் அதன் குறிக்கோள்களைத் தாழ்த்த வேண்டுமென்றும் "பொருளாதாரவாதிகள்" வேடிக்கையான முடிவுக்கு வந்தனர். அதற்கு மாறாக அரசியல் பிரிவினர் இதே மெய்க்கோள்களிலிருந்து வேறொரு முடிவுக்கு வந்தனர்: அதாவது, இன்றைய நம்

போராட்டத்தின் வேர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஆழமாக உள்ளனவோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விரிவாகவும் துணிவுடனும் மன உறுதியுடனும் அதிக முன்முயற்சியுடனும் இந்தப் போராட்டத்தை நாம் நடத்த வேண்டும் என்று. இதே சர்ச்சைதான் இப்போதும் நம் முன் உள்ளது, ஆனால் நிலைமைகளும் வடிவமும் மட்டுமே மாறியுள்ளன. ஜனநாயகப் புரட்சி என்பது சோஷலிஸப் புரட்சியிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது, ஜனநாயகப் புரட்சியில் “அக்கறை” கொண்டவர்கள் ஏழைகள் மட்டுமல்ல, முதலாளித்துவச் சமுதாயம் முழுவதின் தவிர்க்க முடியாத அவசியமான தேவைகளில் ஆழமாக வேரூன்றியிருக்கிறது எனும் இந்த மெய்க் கோள்களிலிருந்து நாம் எடுக்கும் முடிவு இதுதான்: முன்னணியிலுள்ள வர்க்கம் தன்னுடைய ஜனநாயகக் குறிக்கோள்களை மேலும் தைரியமாக வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அவற்றை மேலும் கூராகவும் முழுமையாகவும் வெளியிட வேண்டும், குடியரசு வேண்டும் எனும் உடனடியான கோஷத்தை முன்வைக்க வேண்டும், ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தை நிறுவுவது தேவை, எதிர்ப்புரட்சியை ஈவிரக்கமின்றி நசுக்குவது தேவை எனும் கருத்தை மக்களிடையே பரப்ப வேண்டும், என்று. அனால், நம் எதிர்ப்பாளர்களாகிய புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் இதே மெய்க்கோள்களிலிருந்து எடுக்கும் முடிவு இவ்வாறு: ஜனநாயக முடிவுகளை முழுமையாக வெளியிடக் கூடாது, நடைமுறை கோஷங்களிலிருந்து குடியரசு வேண்டும் எனும் கோஷத்தை விலக்கிவிடலாம், தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் தேவை எனும் கருத்தை மக்களிடையே நாம் பரப்பாமல் இருந்து விட முடியும், அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுவது எனும் வெறும் முடிவையே ஒரு நிர்ணயமான வெற்றியாகச் சொல்லமுடியும், எதிர்ப்புரட்சியை எதிர்த்துப் போராடும் பணியை நம்முடைய செயலுக்குரிய குறிக்கோளாக முன்னிறுத்தத் தேவையில்லை, இதனால் “பரஸ் பரப் போராட்டத்தின் நிகழ்வுப் போக்கு” எனும் ஓர் உருத்தெளிவற்ற (தவறாக வரையறுக்கப்பட்டது என்பதையும் கீழே பார்க்கப்போகிறோம்) சுட்டுக்குறிப்பில் அதை அமிழ்த்து விடலாம், என்று. இது அரசியல் தலைவர்கள் பேசும் மொழியல்ல, ஆயப்பரையில் அடைந்து கிடக்கும் பழைய பேர்வழிகள் பேசும் மொழி.

புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினரின் தீர்மானத்திலுள்ள பல்வேறு வரையறுப்புகளை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நெருங்கிப் பரிசீலிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தெளிவாக மேலே சொன்ன அதன் அடிப்படையான முனைப்புக் கூறுகள் தெரிகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, “அரசியல் ரீதியிலே விடுதலை பெற்ற முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தின் பகுதிகளிடையே நடக்கும் பரஸ்பரப் போராட்டத்தின் நிகழ்வுப் போக்கு” என்று சொல்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் எடுத்துக் கவனிக்கும் (தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் எனும்) விஷயப்பொருளை நினைவில் கொண்டு பரஸ்பரப் போராட்டத்தின் நிகழ்வுப் போக்கை நீங்கள் குறிப்பிடுகிறதாயிருந்தால் அரசியல் ரீதியிலே முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தை அடிமைப்படுத்துகிற பகுதிகளைப் பற்றி எப்படி நீங்கள் மௌனம் சாதிக்க முடியும்? புரட்சி வெற்றி பெறும் என்று மாநாட்டுக்காரர்கள் அனுமானித்துக் கொண்டிருப்பதால் இப்பகுதிகள் ஏற்கெனவே மறைந்து போய்விட்டதாக உண்மையாகவே நினைக்கிறீர்களா? என்று வியப்புடன் வினவுகிறோம். பொதுவாகச் சொன்னால் இப்படிப்பட்ட கருத்து அபத்தமானது, குறிப்பாகச் சொன்னால் அது மாபெரும் அரசியல் வெகுளித் தனமும் அரசியல் கிட்டப் பார்வையும் வெளியிடுவதாகும். எதிர்ப் புரட்சியை எதிர்த்துப் புரட்சி வெற்றி பெற்றபின் எதிர்ப் புரட்சி மறைந்துவிடாது; மாறாக, தவிர்க்க முடியாதபடி அது ஒரு புதிய, மேலும் கடுமையான போராட்டத்தைத் தொடங்கும். புரட்சி வெற்றி பெறும் போது நம் முன் எழும் பணிகளை ஆராய்வதே நம்முடைய தீர்மானத்தின் நோக்கம், எனவே எதிர்ப்புரட்சித் தாக்குதல்களை முறியடிப்பதற்கான பணிகளில் (காங்கிரஸ் தீர்மானத்தில் செய்துள்ளது போல்) மாபெரும் கவனம் செலுத்துவது நம் கடமையாகும்; இன்றையப் புரட்சிக் காலப் பகுதிக்குப்பின் என்ன நடக்கும், அல்லது “அரசியல் ரீதியிலே விடுதலை பெற்ற சமுதாயம்” ஏற்கெனவே இருக்கையில் என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றிய பொதுப்படையான விவாதங்களிலே போர்த்துடிப் புள்ள கட்சியின் இந்த உடனடியான, அவசரமான, உயிர்நிலையான அரசியல் பணிகளை மூழ்கடிப்பதல்ல நம் கடமையாகும். பொருளாதாரத்துக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டதே அரசியல் எனும் பொது உண்மையைத் திருப்பிச் சொல்வதின் வழியே

“பொருளாதாரவாதிகள்” அவசரமான அரசியல் பணிகளைப் புரிந்து கொள்ளத் தமக்குத் திறமை இல்லாததை மூடிமறைத் தார்களோ அது போல், அரசியல் ரீதியிலே விடுதலை பெற்ற சமுதாயத்தில் போராட்டங்கள் நடக்கும் எனும் பொது உண்மையைத் திருப்பிச் சொல்வதின் வழியே புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் அந்தச் சமுதாயத்தின் அரசியல் விடுதலை பற்றிய அவசரமான புரட்சிப் பணிகளைப் புரிந்து கொள்ளத் தமக்குத் திறமை இல்லாததை மூடிமறைக்கிறார்கள்.

“சமுதாயப் படிநிலைகளைக் கொண்டுள்ள முடியரசு அமைப்பு முறை முழுவதையும் இறுதியாக ஒழித்தல்” எனும் சொற்றொடரை வேண்டுமெனில், எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். முடியரசு அமைப்பு முறையை இறுதியாக ஒழித்தல் என்பதற்குப் பொருள் ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை அமைப்பது என்பதாகும். ஆனால், நல்லவரான நம்முடைய மர்த்தீனையும் அவரை மெச்சிப் போற்றுகிறவர்களும் இந்தச் சொற்றொடர் மிதமிஞ்சிய தெளிவும் எளிமையும் கொண்டுள்ளது என்று கருதுகிறார்கள். அதை மேலும் “பொருளாழமுள்ளதாக” ஆக்க வேண்டும், மேலும் “கெட்டிக்காரத்தனமாகச்” சொல்ல வேண்டும் என்று மிகவும் விரும்புகிறார்கள். அதன் விளைவாக, அறிவாழமிக்கவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ள முயலும் கேலிக்கிடமான வீண் முயற்சிகள் ஒருபுறம் கிடைக்கின்றன; மறுபுறம் கோஷத்துக்குப் பதிலாக வர்ணனையும், முன்னேறுமாறு அழைக்கும் கிளர்ச்சியூட்டும் அறைகூவலுக்குப் பதிலாக ஒரு விதமான வாட்டத்தோடு பின்னோக்கிச் சிந்திக்கும் போக்கும் கிடைக்கிறது. இன்றே இப்பொழுதே குடியரசுக்காகப் போராட ஆர்வம் காட்டும் உயிர்ப்புள்ள மனிதர்களைப் பார்ப்பதாக நமக்குப் படவில்லை, sub specie aeternitatis* plusquamperfectum** எனும் பார்வை நிலையிலிருந்து பிரச்சினையைக் கவனிக்கும் வதங்கிய பிணங்கள் போலத்தான் அத்தனை பேரும் நமக்குப் படுகின்றனர்.

மேலே போவோம்: “...முதலாளித்துவ வழிப்பட்ட இந்தப் புரட்சியின் பணிகளை நிறைவேற்ற முன்வரும் ஒரு

* காலமுடிவற்ற பார்வை நிலையிலிருந்து (லத்தீன்).—
ப-ர்.

** நெடு நாளைக்குமுன் சென்ற காலம் (ஜெர்மன்).—
ப-ர்.

தற்காலிக அரசாங்கம்...'. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் தலைவர்களை எதிர்நோக்கியுள்ள ஒரு ஸ்தூலமான பிரச்சினையை நம்முடைய மாநாட்டுக்காரர்கள் பார்க்கத் தவறியிருப்பதின் விளைவை இங்கே உடனே பார்க்கிறோம். பொதுவாக முதலாளித்துவப் புரட்சியின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றவிருக்கும் எதிர்கால அரசாங்கங்களின் வரிசைத் தொடர் பற்றிய பிரச்சினையானது அவர்களின் பார்வைப் புலத்திலிருந்து தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம்பற்றிய ஸ்தூலமான பிரச்சினையை மறைக்கிறது. “வரலாற்று வழியில்” நீங்கள் பிரச்சினையைப் பார்க்க விரும்பினால், “தற்காலிகமானவையாக” அறவே இல்லாத அரசாங்கங்களின் வரிசைத் தொடர்தான் முதலாளித்துவப் புரட்சியின் வரலாற்றுரீதியான குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றியுள்ளதையும், புரட்சியை முறியடித்த அரசாங்கங்களுங்கூட அப்படி முறியடிக்கப்பட்ட புரட்சியின் வரலாற்று ரீதியான குறிக்கோள்களைக் கட்டாயத்தின் பேரில் நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்ததையும் எந்த ஐரோப்பிய நாட்டின் எடுத்துக்காட்டும் உங்களுக்குப் புலப்படுத்தும். ஆனால் நீங்கள் குறிப்பிடுவதைத் “தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம்” என்று அழைக்கிறதில்லை. அது புரட்சி சகாப்தத்தின் அரசாங்கத்துக்கு, தூக்கியெறியப்பட்ட அரசாங்கத்தின் இடத்தில் அமர்ந்து மக்களின் புரட்சியெழுச்சியின் அடிப்படையில் செயல்படுகிற அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பெயராகும்; இந்த அரசாங்கம் மக்களிடமிருந்து தோன்றிய ஏதாவதொரு வகையான பிரதிநிதித்துவ நிறுவனத்தின் மீது ஆதாரப்பட்டிருப்பதல்ல. தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் என்பது புரட்சியின் உடனடியான வெற்றிக்காகவும் எதிர்ப்புரட்சி முயற்சிகளை உடனடியாக முறியடிப்பதற்காகவும் இருக்கிற போராட்ட உறுப்பாகும், பொதுப்படையாக முதலாளித்துவப் புரட்சியின் வரலாற்று ரீதியான குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய உறுப்பு அல்லவே அல்ல. நாமோ வேறெதாவதோர் அரசாங்கமோ முதலாளித்துவப் புரட்சிக்குரிய பணிகளில் என்னென்னவற்றை நிறைவேற்றியுள்ளோம் என்று சரிநுட்பமாக நிர்ணயிப்பதை ஒரு எதிர்காலத்திய ரூஸ்கயா ஸ்தரீனாவின²¹ எதிர்கால வரலாற்றுசிரியர்களிடம் விட்டுவிடுவோம். அடுத்த முப்பதாண்டுகளுக்குப் பின் அதைச் செய்வதற்குப் போதிய நேரம் இருக்க

கிறது. தற்சமயம் குடியரசுக்கான போராட்டத்துக்கும் அந்தப் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் மிகத் தீவிரமாகக் கலந்து கொள்வதற்கும் நாம் கோஷங்களை முன்வைக்க வேண்டும், நடைமுறைக்குரிய வழிகாட்டிக் கட்டளைகள் கொடுக்க வேண்டும்.

மேலே சொன்ன காரணங்களுக்காக, தீர்மானத்தின் மேலே மேற்கோள் காட்டிய பகுதியிலுள்ள இறுதியான கருத்துரைகளும் திருப்திகரமாயில்லை. பகையான வர்க்கங்களிடையே நடக்கும் பரஸ்பரப் போராட்டத்தைத் தற்காலிக அரசாங்கம் “ஓழுங்குமுறைப்படுத்த” வேண்டியிருக்கும் எனும் சொற்றொடர் மிகவும் பொருத்தமற்றது, அல்லது எப்படிப் பார்த்தாலும் தடுமாற்றமுள்ள வகையில் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதமான மிதவாத, ஒஸ்வபஷ்டேனியே வழிப்பட்ட சூத்திரங்களை மார்க்ஸியவாதிகள் பயன்படுத்தக் கூடாது; வர்க்கப் போராட்டத்திற்குரிய உறுப்பாகச் செயல்படாமல் அதை “ஓழுங்குமுறைப்படுத்தும் சாதனமாகச்” செயல்படுகிற அரசாங்கங்கள் இருப்பது சாத்தியமே என்று அச்சூத்திரங்கள் நம்மை நம்பச் செய்யப் பார்க்கின்றன.... அரசாங்கமானது “புரட்சிகரமான வளர்ச்சியை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அந்த வளர்ச்சியில் முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையின் அடித்தளங்களை அச்சுறுத்தும் காரணிகளை எதிர்த்தும் போராட வேண்டும்”. ஆனால், பாட்டாளி வர்க்கமல்லவா (இதன் பெயரில்தான் தீர்மானம் பேசுகிறது) இந்தக் “காரணியாக” இருக்கிறது! தற்காலத்தில் எப்படிப் பாட்டாளி வர்க்கம் “புரட்சிகரமான வளர்ச்சியை முன்னேற்ற வேண்டும்” (அரசியல்சட்டவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் முன்னேற்ற வேண்டுமென்று காட்டும் விருப்பத்தைவிட வெகுதூரத்துக்கு முன்னேற்ற வேண்டும்) என்று சுட்டிக்காட்டுவதற்குப் பதிலாக, புரட்சியின் ஆதாயங்களுக்கு எதிராக முதலாளி வர்க்கம் திரும்புகிற போது அதை எதிர்த்துப் போராடுவதற்குத் திட்டவட்டமான தயாரிப்புகளைப் பற்றி அறிவுரை அளிப்பதற்குப் பதிலாக, தொடர் நிகழ்வுப்போக்கு பற்றிய பொதுவான வர்ணனை—நம்முடைய நடவடிக்கையின் ஸ்தூலமான குறிக்கோள்களைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லாத ஒரு வர்ணனை—நமக்குத் தரப்படுகிறது. புதிய-இஸ்ரா பாணியில் தன்னுடைய கருத்துக்

களைச் சொல்வது, இயக்க இயலின் கருத்துக்களுக்குப் புறம் பாண பழைய பொருள்முதல்வாதத்தைப் பற்றி மார்க்ஸ் (ஃபாயர்பாக் பற்றிய தமது புகழ் பெற்ற “ஆய்வுரைகளில்”) கூறிய கருத்தை நினைவூட்டுகிறது. தத்துவஞானிகள் உலகத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு வழிகளில் வியாக்கியானந்தான் செய்தார்கள், ஆனால் அந்த உலகத்தை மாற்ற வேண்டும் என்பது தான் விஷயம் என்று கூறினார் மார்க்ஸ்.²² அது போல் புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினருக்குத் தங்கள் கண்ணெதிரே நிகழும் போராட்ட நிகழ்வுப்போக்கைப் பற்றிப் பரவாயில்லை என்று சொல்லத்தக்க ஒரு வர்ணனையும் விளக்கமும் கொடுக்க முடியும், ஆனால் இந்தப் போராட்டத்துக்கு ஒரு சரியான கோஷம் அளிக்கும் திறமை அவர்களுக்குச் சிறிதேனும் கிடையாது. அவர்கள் நல்ல வழிநடைக்காரர்கள்தாம், ஆனால் மோசமான தலைவர்கள்; புரட்சியின் பொருளாயத முந்தேவைகளைப் பற்றி உணர்ந்து கொண்டு முற்போக்கான வர்க்கங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் நிலை எடுத்துக் கொண்டுள்ள கட்சிகள் வரலாற்றில் வகிக்க முடிகிற, வகித்துத் தீர வேண்டிய, செயல்பூர்வமானதும் தலைமையானதும் வழிகாட்டுந்தன்மையுள்ளதுமான பாத்திரத்தைப் புறக்கணிப்பதின் வழியே அவர்கள் வரலாற்றைப் பற்றிய பொருள்முதல்வாதக் கருத்தோட்டத்தை இழிவுபடுத்துகின்றனர்.

5. எப்படிப் “புரட்சியை முன்னேற்றுவது”?

தீர்மானத்தின் அடுத்த பகுதியை மேற்கோள் காட்டுவோம்:

“இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில், சமூக-ஜனநாயகவாதம் புரட்சி நெடுகிலும் ஒரு நிலை எடுத்து நிலைநிறுத்த முயன்று வரவேண்டும்; அந்த நிலை புரட்சியை முன்னேற்றி வருவதற்கான சாத்தியப்பாட்டை அதற்கு மிகச் சிறப்பாக உறுதிப்படுத்துவதாயிருக்க வேண்டும், முதலாளித்துவக் கட்சிகளின் முரணை, தன்னையுள்ள கொள்கையை எதிர்த்துத் தான் நடத்தும் போராட்டத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் கையைக் கட்டிப் போடாததாய் இருக்க வேண்டும், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் கலந்து மறைந்துவிடாமல் பாதுகாக்கிறதாய் இருக்க வேண்டும்.

“எனவே, சமூக-ஜனநாயகவாதம் அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் குறிக்கோளையோ தற்காலிக அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளும் குறிக்கோளையோ வகுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, மிகத் தீவிரமான புரட்சிகர எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வரவேண்டும்.”

புரட்சியை முன்னேற்றுவதற்கான சாத்தியப்பாட்டை மிகச் சிறப்பாக உறுதிப்படுத்துகிறதாயுள்ள நிலையை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லும் அறிவுரை நமக்கு உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. எனினும், இந்த நல்ல அறிவுரையோடு கூடவே, இன்றைய அரசியல் நிலைமையில், மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கூட்டுவதைப் பற்றிய வதந்திகளும் ஊகங்களும் பேச்சும் திட்டங்களும் நிலவும் காலத்தில், சமூக-ஜனநாயகவாதம் எப்படிப் புரட்சியை முன்னேற்ற வேண்டும் என்று நேரடியாகக் குறித்துக் காட்ட வேண்டும் என்றுதான் விரும்புவோம். மக்களுக்கும் ஜார் மன்னனுக்கும் இடையே “சமரசம்” பற்றிய ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் தத்துவத்திலுள்ள அபாயத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறவர்கள், அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுவது எனும் வெறும் “முடிவையே” ஒரு வெற்றியாகக் கூறுகிறவர்கள், தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் தேவை எனும் கருத்தைத் தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்யும் பணியை வகுத்துக் கொள்ளாதவர்கள், அல்லது ஜனநாயகக் குடியரசு வேண்டும் எனும் கோஷத்தைப் பின்னணியில் விட்டு வைக்கிறவர்கள்—இவர்களால் புரட்சியை மேலும் முன்னேற்றி வைக்க முடியுமா? இப்படிப்பட்டவர்கள் உண்மையிலே புரட்சியைப் பின்னுக்கு இழுத்துச் செல்கிறார்கள்; காரணம், நடைமுறை அரசியலைப் பொருத்தவரை, அவர்கள் ஒஸ்வபஷ்தேனியே நிலையின் மட்டத்துடன் நின்று விட்டார்கள். புரட்சிக் காலகட்டத்தில் கட்சியின் இன்றைய உடனடியான பணிகளை வரையறுத்துக் கொடுக்கும் போர்த்தந்திரத் தீர்மானத்தில் குடியரசுக்காகப் போராட வேண்டும் எனும் கோஷத்தை அவர்கள் விட்டு விடுவார்களேயானால், எதேச்சாதிகார முறைக்குப் பதிலாகக் குடியரசை வைக்கக் கோருகிற வேலைத்திட்டத்தை அவர்கள் அங்கீகரிப்பதில் என்ன பயன்? அனைத்து மக்களின் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுவது பற்றிய முடிவையே ஒரு நிர்

ணயமான வெற்றியாகக் கருதுவதும், தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம், குடியரசு ஆகியவற்றின் விஷயத்தில் முன்புத்தியோடு கூடிய மெளனம் சாதிப்பதும் ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் நிலையை, அரசியல் சட்டவாத முதலாளி வர்க்கத்தாரின் நிலையைத்தான் இன்று உண்மையிலே இனங்காட்டுகிறது! புரட்சியை முன்னேற்றுவதற்கு, முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் அதை முன்னேற்றும் எல்லைக்கும் அப்பால் அதை எடுத்துச் செல்வதற்கு, முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் “முரணான தன்மையை” விலக்கிவைக்கிற கோஷங்களை முயற்சியுடன் உருவாக்கித் தருவதும் வலியுறுத்துவதும் முன்னணிக்குக் கொணர்வதும் அவசியம். தற்சமயம் இவ்வகைப்பட்ட கோஷங்கள் இரண்டுதான் உள்ளன: 1) தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம், 2) குடியரசு, என்று. ஏனெனில், அனைத்து மக்களின் அரசியல் நிர்ணய சபை எனும் கோஷத்தை முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர் (ஒஸ்வபஷ்தேனியே சங்கத்தின்²³ வேலைத்திட்டத்தைப் பார்க்க), புரட்சியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஏமாற்றுதல், அது முழு வெற்றி பெறாமல் தடுப்பது, ஜாராட்சியுடன் பெரு முதலாளி வர்க்கத்தினர் பேரம் முடித்துக் கொள்ளச் செய்வது எனும் ஒரே நோக்குடன் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆக, இப்போது பார்க்கிறோம்: புரட்சியை முன்னேற்றவல்ல இரண்டே இரண்டு கோஷங்களில் குடியரசு வேண்டும் எனும் கோஷத்தை மாநாடு முற்றாக மறந்துவிட்டது, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் வேண்டும் என்கிற கோஷமும் அனைத்து மக்களின் அரசியல் நிர்ணய சபை பற்றிய ஒஸ்வபஷ்தேனியே கோஷமும் சமம் என்று வெளிப்படையாக வைத்து அதுவும் இதுவும் ஒருங்கே “புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றி” என்று வர்ணித்தது!!

உண்மை, இதுதான் விஷயம் என்பதில் ஐயமில்லை. ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் எதிர்கால வரலாற்று சிரியருக்கு இது ஒரு எல்லைக்கல்லாக விளங்கும் என்று உறுதியாக நம்புகிறோம். 1905 மே மாதத்தில் நடந்த சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் மாநாடு ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது; அதில் ஜனநாயகப் புரட்சியை முன்னேற்றுவதின் அவசியத்தைப் பற்றி நேர்த்தியான வார்த்தைகள் இருந்த போதிலும் உண்மையிலே அப்புரட்சியைப் பின்னுக்கு இழுக்

கிறது, முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் ஜனநாயகக் கோஷங்களுக்கு அப்பால் போகவில்லை.

முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் கலந்து கரைந்துவிடக் கூடிய அபாயத்தை நாம் புறக்கணிக்கிறோம் என்று புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் நம்மைக் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகின்றனர். ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் வாசகத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க யாராவது முன்வரட்டும், பார்ப்போம். நம் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் பதில் இதுதான்: முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தில் வேலை செய்து வரும் ஒரு சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி சில வழக்குகளில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துடன் அக்கம் பக்கமாக வழிநடையிடாமல் அரசியலில் கலந்து கொள்ள முடியாது. இவ்விஷயத்தில் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் இருக்கும் வேற்றுமை இதுதான்: நாங்கள் புரட்சிகரமான, குடியரசு வழிப்பட்ட முதலாளி வர்க்கத்தினருடன் ஒன்று கலந்துவிடாமல் அக்கம் பக்கமாக வழிநடையிடுகிறோம், ஆனால் நீங்கள் மிதவாத, முடியரசு வழிப்பட்ட முதலாளி வர்க்கத்தினருடன் ஒன்று கலந்து விடாமல் அக்கம் பக்கமாக வழிநடையிடுகிறீர்கள். அதுதான் விவகாரம்.

மாநாட்டின் பேரால் நீங்கள் வரையறுத்துள்ள போர்த்தந்திரக் கோஷங்கள் “அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக்” கட்சியின்—அதாவது, முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் கட்சியின்—கோஷங்களுடன் பொருந்துகின்றன. மேலும் இப்படிப் பொருந்தி நிற்பதை நீங்கள் பார்க்கவோ உணரவோ கூட இல்லை, எனவே உண்மையில் நீங்கள் ஒஸ்வபஷ்தேனியே கூட்டத்தாரை வால்பிடித்துச் செல்கிறீர்கள்.

ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் பேரால் நாங்கள் வரையறுத்துள்ள போர்த்தந்திரக் கோஷங்கள் ஜனநாயகப் போக்கான, புரட்சிகரமான, குடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் கோஷங்களுடன் பொருந்துகின்றன. ருஷ்யாவில் இந்த முதலாளி வர்க்கத்தினரும் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரும் தங்களை ஒரு பெரிய, மக்கள் கட்சியாக இன்னும் அமைத்துக் கொள்ள

வில்லை.* என்றபோதிலும், இன்று ருஷ்யாவில் நடந்து வருவதைப் பற்றி ஒன்றுமேயறியாத ஒருவர்தான் இவ்வகைப்பட்ட கட்சிக்குரிய அம்சங்கள் இருக்கிறதைப்பற்றிச் சந்தேகப்பட முடியும். (மாபெரும் ருஷ்யப் புரட்சி முன்னேறுமேயானால்) நாங்கள் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியால் ஒழுங்கமைக்கப் பெற்ற பாட்டாளி வர்க்கத்தை மட்டுமின்றி எங்களுடன் அக்கம் பக்கமாக வழிநடையிட திறமைபடைத்த இந்தச் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரையும் வழிகாட்டி நடத்திச் செல்வதென்று எண்ணங் கொண்டிருக்கிறோம். »

மாநாடு தன்னுடைய தீர்மானத்தின் வழியாக மிதவாத, முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தரத்துக்குத் தன்னையறியாமலே தாழ்ந்துவிடுகிறது. கட்சிக் காங்கிரஸ் தன்னுடைய தீர்மானத்தின் வழியாகப் புரட்சிகரமான ஜனநாயகத்தின் தரக்களாக வேலை செய்யாமல் போராடும் திறமையுள்ள பகுதிகளை உணர்வுபூர்வமாகத் தன்னுடைய தரத்துக்கு உயர்த்துகிறது.

பெரும்பாலும் விவசாயிகளிடையே இப்படிப்பட்ட பகுதிகளைக் கண்டு கொள்ளலாம். பெரும் சமுதாயக் குழுக்களை அவற்றின் அரசியல் போக்குகளின்படி வகைப்படுத்துவதில் பெருந்தவறு செய்யும் அபாயம் இல்லாமல் புரட்சிகரமான, குடியரசு வழிப்பட்ட ஜனநாயகம் என்பது திரளான விவசாயி மக்களே என்று இனங்கண்டு கொள்ள முடியும்—சமூக-ஜனநாயகம் என்பது தொழிலாளி வர்க்கம் என்று நாம் இனங்கண்டு கொள்ள முடிகிற அதே பொருளில், அதே வில்லங்கங்களோடு, அதே உட்கிடையான நிபந்தனைகளோடு செய்ய முடியும். வேறு விதமாகச் சொல்வதென்றால், பின்வரும் சொற்களிலும் நம்முடைய முடிவுகளை வரையறுக்க முடியும்:

* “சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களை” இப்படிப்பட்ட கட்சியின் கரு என்று சொல்வதைவிட அறிவுஜீவிகளின் பயங்கரவாதக் குழு என்று சொல்லலாம்; என்றபோதிலும், இந்தக் குழுவின நடவடிக்கைகளின் புறநிலைக் குறிப்பொருள் புரட்சிகரமான, குடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் குறிக்கோள்களைச் சாதிக்கும் பணி என்று வடித்துச் சொல்லிவிட முடியும்.

புரட்சிக் காலத்தில் மாநாடு தன்னுடைய நாடு தழுவிய* அரசியல் கோஷங்கள் வழியாகத் திரளான நிலப்பிரபுக்களின் தரத்துக்குத் தன்னையறியாமல் தாழ்ந்துவிடுகிறது. கட்சிக் காங்கிரஸ் தன்னுடைய நாடுதழுவிய அரசியல் கோஷங்கள் வழியாகத் திரளான விவசாயிகளைப் புரட்சிகரமான தரத்துக்கு உயர்த்துகிறது. இந்த முடிவுகளைக் கொண்டு நமக்கு முரணுண்மைகளின் மீது விருப்பம் இருப்பதாக யாராவது குற்றஞ்சாட்டுவார்களேயானால் அவருக்கு நாம் சவால் விடுகிறோம்: புரட்சியை வெற்றிகரமான முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நம்மிடம் போதிய வலிமை இல்லாமற் போனால், ஒஸ்வபஷ்டேனியே அர்த்தத்தில்—அதாவது, ஜார் மன்னனால் கூட்டப்படும் பிரதிநிதித்துவ சபை (கேலியாகத்தான் இதை அரசியல் நிர்ணய சபை என்று அழைக்க முடியும்) எனும் வடிவத்தில் மட்டுமே—ஒரு “நிர்ணயமான வெற்றியில்” புரட்சி முடிகிறது என்றால், அது நிலப்பிரபு, பெருமுதலாளி அம்சமே மிகுந்திருக்கும் புரட்சியாகத்தான் இருக்கும் எனும் முன்கூற்றை அவர் பொய் என்று காட்டட்டும். மறுபுறம், நம் வாழ்நாளில் உண்மையிலேயே மகத்தான புரட்சியைக் கண்டு அனுபவிக்க இருப்போமேயானால், இந்தத் தடவை ஒரு “குறைப் பிரசவத்தை” வரலாறு அனுமதிக்க வில்லையானால், புரட்சியை வெற்றிகரமான முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வலிமை போதிய அளவுக்கு நம்மிடம் இருக்குமேயானால், ஒஸ்வபஷ்டேனியே அர்த்தத்திலோ புதிய-இஸ்க்ரா அர்த்தத்திலோ இல்லாத நிர்ணயமான வெற்றிக்குக் கொண்டுவர முடியுமேயானால், அது விவசாயி, பாட்டாளி வர்க்க அம்சம் மிகுந்திருக்கும் புரட்சியாயிருக்கும்.

இவ்வாறு மிகுந்திருப்பது சாத்தியமே என்று நாம் ஒப்புக் கொள்வதை வைத்து வரப்போகும் புரட்சி முதலாளித்துவத் தன்மை கொண்டதாயிருக்கும் எனும் கருத்தை நாம் கைவிட்டுவிட்டதாகச் சிலர் ஒருக்கால் வியாக்கியானம் செய்யக் கூடும். இஸ்க்ராவில் இந்தச் சொல் கேடாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைப் பார்க்கும் போது இவ்வாறு நடக்கவுங் கூடும். எனவே இப்பிரச்சினையைக் கவனிப்பது தேவையற்றதல்ல.

* சிறப்பான விவசாயி கோஷங்களை நாம் இங்கே குறிப்பிடவில்லை; இவை தனித் தீர்மானங்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

**6. முரணான போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை
எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்
கைகள் கட்டுண்டு போகும் அபாயம்
எங்கிருந்து வருகிறது?**

ருஷ்யப் புரட்சி முதலாளித்துவத் தன்மை கொண்டதாகும் என்பது மார்க்ஸியவாதிகளின் முடிவான துணிபு. இதன் பொருள் என்ன? ருஷ்யாவுக்கு அத்தியாவசியமாகியிருக்கும் அரசியல் அமைப்பு முறையைச் சேர்ந்த ஜனநாயக மாற்றங்களும் சமுதாய-பொருளாதார மாற்றங்களும் தம் மளவில் முதலாளித்துவத்தை அரிப்பதையோ முதலாளி வர்க்க ஆட்சியை அரிப்பதையோ குறிக்கவில்லை. மாறாக, முதல் தடவையாக அவை ஐரோப்பிய வழிப்பட்ட (ஆசியா வழிப்பட்டதல்ல) முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு விரிவாகவும் விரைவாகவும் உண்மையிலே களத்தைத் துப்புரவாக்கும். அவை முதல் தடவையாக முதலாளி வர்க்கம் ஒரு வர்க்கம் எனும் வகையில் ஆட்சி புரிவதைச் சாத்தியமாக்கும். சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களால் இக்கருத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது; ஏனெனில், பண்ட, முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் வளர்ச்சி விதிகளைப் பற்றிய அரிச்சுவடிகூட அவர்களுக்குத் தெரியாது. விவசாயிகளின் புரட்சியெழுச்சி முற்றாக வெற்றி பெற்றாலுங்கூட, விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாகவும் விவசாயிகளின் விருப்பப்படியும் நிலத்தை முழுவதாக மறுவினியோகம் ("பொதுவான மறுவினியோகம்" அல்லது அதைப் போல் ஏதாவதொன்று) செய்தாலுங்கூட, அது முதலாளித்துவத்தை அழிக்காது, அதற்கு மாறாக அதன் வளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு விவசாயிகளின் வர்க்கச் சிதைவைத் துரிதப்படுத்திவிடும் என்பதை அவர்கள் பார்க்கத் தவறுகிறார்கள். சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறதினால் அவர்கள் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தாரின் உணர்வு பெருத சித்தாந்திகளாகி விடுகிறார்கள். இந்த உண்மையை வலியுறுத்துவது சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்குத் தத்துவார்த்த பொருளிலும் சரி, நடைமுறை-அரசியல் பொருளிலும் சரி மாபெரும் முக்கியத்துவம் உள்ளதாகும்; ஏனெனில், தற்காலத்திய "பொதுவான ஜனநாயக" இயக்கத்தில் பாட்டாளி வர்க்கக்

கட்சியின் முழுமையான வர்க்க சுதந்தரம் ஓர் இன்றியமையாத நிபந்தனை என்று இதிலிருந்து தொடர்கிறது.

ஆனால், ஜனநாயகப் புரட்சி (சமுதாய-பொருளாதார உள்ளடக்கத்தில் முதலாளித்துவத் தன்மையுடையது) பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மாபெரும் அக்கறைக்கு உரியதாயிராது என்று இதிலிருந்து தொடர்கிறதில்லை. ஒருங்கே பெரிய முதலாளிக்கும் நிதியதிபருக்கும் “அறிவொளி படைத்த” நிலப்பிரபுவுக்கும் முக்கியமாக அனுகூலமாயுள்ள வடிவத்திலும் விவசாயிக்கும் தொழிலாளிக்கும் அனுகூலமாயுள்ள வடிவத்திலும் ஜனநாயகப் புரட்சி நடக்க முடியாது என்றும் தொடர்கிறதில்லை.

ஒரு வகையினம் என்கிற முறையில் முதலாளித்துவப் புரட்சியின் அர்த்தத்தையும் குறிப்பொருளையும் புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் முற்றாகத் தவறாகப் புரிந்து கொள்கின்றனர். முதலாளித்துவப் புரட்சி என்பது முதலாளி வர்க்கத்துக்கு மட்டுமே அனுகூலமாயிருக்க முடியும் எனும் கருத்து அவர்களின் வாதங்களிலே எப்போதும் இழையோடிக் கொண்டிருக்கிறது. எனினும் இதைவிட தவறான கருத்து வேறொன்று இருக்கமுடியாது. முதலாளித்துவப் புரட்சி என்பது பூர்ஷ்வா—அதாவது, முதலாளித்துவ—சமுதாய, பொருளாதார அமைப்பு முறையின் கட்டுக்கோப்பை விட்டு விலகாத ஒன்றாகும். முதலாளித்துவப் புரட்சி முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் தேவைகளை வெளியிடுகிறது, அது முதலாளித்துவத்தின் அடித்தளங்களை அழிப்பதற்குப்பதிலாக அவற்றை விரிவாக்குகிறது, ஆழப்படுத்துகிறது. எனவே, இந்தப் புரட்சி தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களை மட்டுமின்றி முதலாளி வர்க்கம் முழுவதின் நலன்களையும் வெளியிடுகிறது. முதலாளித்துவத்தின் கீழ் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மேல் முதலாளி வர்க்கம் ஆட்சி செலுத்துவது தவிர்க்க முடியாது, ஆகையால் முதலாளித்துவப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களைவிட அதிகமாக முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களையே வெளியிடுகிறது என்று முழு உரிமையுடன் சொல்ல முடியும். ஆனால் முதலாளித்துவப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களை அறவே வெளியிடுகிறதில்லை என்று நினைப்பது சுத்த அபத்தமாகும். முதலாளித்துவப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு எதிரானது, எனவே முதலாளித்

துவ அரசியல் சுதந்தரம் நமக்குத் தேவையில்லை என்கிற பழைய நரோதியத் தத்துவத்துக்கோ அல்லது முதலாளித் துவ அரசியலிலும் முதலாளித்துவப் புரட்சியிலும் முதலாளித்துவ நாடாளுமன்ற முறையிலும் பாட்டாளி வர்க்கம் பங்கெடுப்பதை மறுக்கும் அராஜகவாதத்துக்கோ இந்த அபத்தமான கருத்து வந்து சேருகிறது. தத்துவத்தின் நிலையிலிருந்து பார்த்தால், பண்ட உற்பத்தி அடிப்படையில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் தவிர்க்கவியலாத் தன்மை பற்றிய மார்க்ஸியத்தின் சாதாரணமான முன் கூற்றுக்களை இக்கருத்து புறக்கணிக்கிறது. பண்ட உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டும் நாகரிகமடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளோடு வர்த்தகத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டும் இருக்கும்படியான ஒரு சமுதாயம் தன்னுடைய வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் தவிர்க்க முடியாதபடி முதலாளித்துவப்பாதையில் சென்று தீரவேண்டும் என்று மார்க்ஸியம் நமக்குப் போதிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படையிலும் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளும் இருந்தபடியே ருஷ்யா முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை விட்டு விலகிச் செல்ல முடியும் என்றும் முதலாளித்துவத்தினின்று தப்பிக்க முடியும் என்றும் அல்லது வர்க்கப் போராட்ட வழி அல்லாத வேறெதாவதொரு வழியில் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியைத் தாண்டிச் செல்ல முடியும் என்றும் கூறும் நரோதிய, அராஜகவாதப் பிதற்றலிலிருந்து முறித்துக் கொண்டு மார்க்ஸியம் மாற்றவொண்ணு வகையிலே பிரிந்துவிட்டுள்ளது.

பொதுவாகவும் சரி, குறிப்பாக ருஷ்யா சம்பந்தமாகவும் சரி, இந்த மார்க்ஸியக் கோட்பாடுகள் அனைத்தும் நுண்ணிய விபரத்தோடு நிரூபிக்கப்பட்டும் விளக்கப்பட்டும் உள்ளன. மேலும் முன்னேறுகிற முதலாளித்துவ வளர்ச்சியைத் தவிர வேறெதிலாவது தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விமோசனத்தைத் தேடுவது எனும் கருத்து பிற்போக்கானது என்று இந்தக் கோட்பாடுகளிலிருந்து தொடர்கிறது. ருஷ்யா போன்ற நாடுகளில் முதலாளித்துவத்தால் தொழிலாளி வர்க்கம் துன்பப்படுகிறதைவிட போதாக் குறையான முதலாளித்துவ வளர்ச்சியாலேதான் அதிகமாகத் துன்பப்படுகிறது. எனவே, மிகமிக விரிவான, சுதந்தரமான, விரைவான

முதலாளித்துவ வளர்ச்சியிலே தொழிலாளி வர்க்கம் மிகமிக நிச்சயமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. முதலாளித்துவத்தின் விரிவான, சுதந்தரமான, விரைவான வளர்ச்சியைத் தடங்கல் செய்யும் பழைய அமைப்பு முறையின் மிச்சசொச்சங்கள் அனைத்தையும் அகற்றிவிடுவது தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு முற்றிலும் அனுகூலமானதாகும். முதலாளித்துவப் புரட்சி என்பது பழங்காலத்தின் மீதமிச்சங்களை, பண்ணையடிமைகளைச் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் அமைப்பு முறையின் (இதில் எதேச்சாதிகார முறை மட்டுமின்றி முடியரசு முறையும் அடங்கும்) மீதமிச்சங்களை மிகவும் உறுதியாக துடைத்தெறிந்து விட்டு முதலாளித்துவத்தின் மிகவும் விரிவான, சுதந்தரமான, விரைவான வளர்ச்சிக்கு மிக முழுமையாக உத்தரவாதம் செய்கிற புரட்சியெழுச்சியாகும்.

எனவேதான், முதலாளித்துவப் புரட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மிக உயர்ந்த அளவிலே அனுகூலமானதாகும். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு முதலாளித்துவப் புரட்சி முற்றிலும் அவசியமாகும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முழுமையானதாகவும் உறுதியானதாகவும் முரணற்றதாகவும் முதலாளித்துவப் புரட்சி இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்தும் சோஷலிஸத்துக்காகவும் நடத்துகிற போராட்டம் மிகவும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதாயிருக்கும். விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் அரிச்சுவடியை அறியாதவர்கள்தாம் இந்த முடிவு புதுமையானது, வேடிக்கையானது, முரணுண்மையாயுள்ளது என்று நினைக்க முடியும். மற்றவை ஒரு புறமிருக்க, இந்த முடிவிலிருந்து ஒரு முன்கூற்று தொடர்கிறது: அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தில் முதலாளித்துவப் புரட்சி முதலாளி வர்க்கத்தைவிட பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு அதிக அனுகூலமானது, என்று. பின்வரும் அர்த்தத்தில்தான் இந்த முன்கூற்று சரி: பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராகச் சில பழங்கால மிச்ச சொச்சங்களை (எடுத்துக்காட்டாக, முடியரசு, நிரந்தர இராணுவம், முதலியவை) நம்பிப் பற்றி நிற்பது முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அனுகூலமானது. முதலாளித்துவப் புரட்சி மிதமிஞ்சிய உறுதியுடன் பழங்காலத்தின் மிச்சசொச்சங்கள் அனைத்தையும் துடைத்தெறியாமல் சிலவற்றை நீடித்துவைத்திருப்பது—அதாவது, இந்தப் புரட்சி முற்றிலும் முரணெ

ழித்ததாக இல்லாமலிருப்பது, முழுமையாயில்லாமலிருப்பது, உறுதியானதாய், விட்டுக் கொடாததாய் இல்லாமலிருப்பது—முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அனுகூலமானது. இக்கருத்தை சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் அடிக்கடி சற்று வேறு விதமாகவும் வெளியிடுகிறார்கள்: அதாவது, முதலாளி வர்க்கம் தனக்குத் தானே துரோகம் செய்து கொள்கிறது, சுதந்தர இலட்சியத்துக்குத் துரோகம் செய்கிறது, முரணற்ற ஜனநாயகப் போக்கிலே போகும் திறம் முதலாளி வர்க்கத்துக்குக் கிடையாது, என்று. முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை நோக்கிப் போகும் அவசியமான மாற்றங்கள் மேலும் மெதுவாக, மேலும் படிப்படியாக, மேலும் எச்சரிக்கையாக நடப்பது, குறைந்த உறுதியுடன் நடப்பது, புரட்சி வழியேயல்லாமல் சீர்திருத்தங்களின் வழியே நடப்பது முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அதிக அனுகூலமானது. பண்ணையடிமை முறையின் “நன்மதிப்புக்குரிய” நிறுவனங்களை (முடியரசு போன்றவற்றை) இந்த மாற்றங்கள் முடிந்தவரை அப்படியே விட்டு வைப்பது, இந்த மாற்றங்கள் சாதாரண மக்களின்—அதாவது விவசாயிகளின், குறிப்பாகத் தொழிலாளிகளின்—சுதந்தரமான புரட்சி கரமான நடவடிக்கையையும் முன்முயற்சியையும் ஆற்றலையும் முடிந்தவரை குறைவாக வளர்க்கிறவையாக இருப்பது முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அதிக அனுகூலமானது. காரணம், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சொல்கிற மாதிரி “துப்பாக்கியை ஒரு தோளிலிருந்து மற்றொரு தோளுக்கு மாற்றுவது” தொழிலாளிகளுக்கு மேலும் சுருவாயிருக்கும்—அதாவது, அவர்களுக்கு முதலாளித்துவப் புரட்சி கொடுக்கும் ஆயுதங்களையும் புரட்சி கொணர்ந்து தரும் சுதந்தரத்தையும் பண்ணையடிமை முறையை ஒழித்துச் சுத்தப்படுத்திய களத்தில் தோன்றுகிற ஜனநாயக நிறுவனங்களையும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கு எதிராகத் தொழிலாளிகள் திருப்புவது மேலும் சுருவாயிருக்கும்.

மறுபுறத்தில், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை நோக்கிச் செல்லும் அவசியமான மாற்றங்கள் சீர்திருத்தங்கள் வழியேயல்லாமல் புரட்சி வழியே நிகழ்வது தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு அதிக அனுகூலமானதாகும். ஏனெனில் சீர்திருத்தத்தின் வழி தாமதப்படுத்தும் வழி, தள்ளிப்போடும் வழி, நாட்டின் உடம்பிலுள்ள அழுகிப்போன பகுதிகள் வேதனை

மிக்க நிதானத்துடன் இற்றுச்சிதையும் வழியாகும். பாட்டாளி வர்க்கமும் விவசாயிகளுந்தான் அந்த அழகலினால் முதன்மையாகவும் மிகுதியாகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். புரட்சி வழி விரைவாக வெட்டியகற்றும் வழி, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மிகவும் குறைந்த வலி கொடுக்கும் வழி, அழகிவிட்டதை உடனடியாக அகற்றும் வழி, முடியரசிடமும் அதைச் சேர்ந்த வெறுக்கத்தக்க, இழிந்த, அழகலான, நாற்றமெடுக்கும் நிறுவனங்களிடமும் மிகக் குறைவான இணக்கமும் எச்சரிக்கையும் காட்டும் வழியாகும்.

எனவே, நம் நாட்டு முதலாளித்துவ-மிதவாதப் பத்திரிகைகள் புரட்சிப் பாதையின் சாத்தியப்பாடு குறித்து வருத்தம் தெரிவிப்பதும் புரட்சிக்கு அஞ்சுவதும் புரட்சிப் பூச்சாண்டி காட்டி ஜார் மன்னனைப் பயமுறுத்த முயல்வதும் புரட்சியைத் தவிர்க்க முயல்வதும் சீர்திருத்த வழிக்கு அடிப்படை என்கிற முறையிலே அற்பச் சீர்திருத்தங்களுக்காக முண்டியிடுவதும் கெஞ்சிக் குழைவதும்—இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் பத்திரிகைத் தணிக்கை முறையும் “யூதர்களுக்குரிய அச்சமும்” மட்டுமல்ல. ரூஸ்கியே வேதமஸ்தீ, லீன் ஒத்தேச்செஸ்துவா, நாஷா ஷீஸன், நாஷீ தினீ²⁴ எனும் பத்திரிகைகள் மட்டுமல்லாமல் சட்டவிரோதமான சுதந்தரமான ஒஸ்வபஷ்தேனியே பத்திரிகையுங்கூட இந்த நிலை எடுத்துக் கொண்டுள்ளன. முதலாளித்துவச் சமுதாயத்தில் ஒரு வர்க்கம் என்கிற வகையில் முதலாளி வர்க்கம் வகிக்கும் நிலையின் காரணமாக அது தவிர்க்க முடியாதபடி ஜனநாயகப் புரட்சியில் முரணான நிலையை வகிப்பதில் கொண்டுபோய்விடுகிறது. ஒரு வர்க்கம் என்கிற முறையில் பாட்டாளி வர்க்கம் வகிக்கும் நிலையின் காரணமாக அது முரணற்ற ஜனநாயகப் போக்கைப் பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. ஜனநாயகத்தின் முன்னேற்றம் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் பலப்படுத்தும் அபாயத்தைக் கண்டு பயந்து முதலாளி வர்க்கம் திரும்பிப் பின்னேக்குகிறது. இழப்பதற்குத் தன்னுடைய விலங்குகளைத் தவிர பாட்டாளி வர்க்கத்திடம் வேறொன்றும் இல்லை, ஆனால் ஜனநாயகத்தின் துணை கொண்டு வெல்வதற்கு உலகு முழுவதும் இருக்கிறது²⁵. எனவேதான் ஜனநாயக மாற்றங்களைச் சாதிப்பதில் முதலாளித்துவப் புரட்சி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முரணின்றி இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்

வளவு முதலாளி வர்க்கத்துக்கு மட்டும் அனுகூலமானவையாக இருக்கிறவைகளுடன் நிறுத்திக்கொள்வதும் குறையும். முதலாளித்துவப் புரட்சி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முரணின்றி இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு முதலாளித்துவப் புரட்சியால் கிடைக்கும் ஆதாயங்களைப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உத்தரவாதம் செய்யும்.

முதலாளித்துவப் புரட்சியிலிருந்து பாட்டாளி வர்க்கம் விலகி நிற்கக் கூடாது, அதன்பால் அசிரத்தையாயிருக்கக் கூடாது, புரட்சித் தலைமையை முதலாளி வர்க்கம் எடுத்துக் கொள்வதை அனுமதிக்கக் கூடாது, அதற்கு மாறாகப் புரட்சியைச் சாதித்து முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அதில் தானே சக்திமிக்க பங்காற்ற வேண்டும், முரணற்ற பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துவத்துக்கு மிகுந்த உறுதியுடன் போராட வேண்டும் என்று பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மார்க்ஸியம் போதிக்கிறது. ருஷ்யப் புரட்சியின் முதலாளித்துவ-ஜனநாயக எல்லைகளைத் தாண்டி நாம் போக முடியாது, ஆனால் இந்த எல்லைகளை நாம் மிகப் பெரிதாக விரிவாக்க முடியும், இந்த எல்லைகளுக்குள்ளே நாம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகவும் உடனடித் தேவைகளுக்காகவும் எதிர்காலத்திய முழுமையான வெற்றிக்கு அதனுடைய சக்திகளைத் தயாரிப்பதைச் சாத்தியமாக்கும் நிலைமைகளுக்காகவும் போராட முடியும், போராடவும் வேண்டும். முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் பல வகைப்பட்டது. வாலறுத்த அரசியல் சட்டத்துக்காக இரகசியத்தில் ஜாராட்சியோடு பேரம் பேசி முடித்தவாறே மேல் சட்டசபை வேண்டும் என்றும் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை வேண்டுமென்றும் “கேட்டுக் கொண்டும்” இருக்கிற ஜெம்ஸ்துவோ²⁶ முடியரசு வாதிகூட ஒரு முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிதான். நிலப் பிரபுக்களையும் அரசாங்க அலுவலர்களையும் எதிர்த்து ஆயுத மேந்திப் போராடும்—ஒரு “அப்பாவித்தனமான குடியரசு வாதத்துடன்” “ஜார் மன்னனை வெளியேறச் செய்வோம்”* என்று முன்மொழியும்—விவசாயியுங்கூட முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிதான். முதலாளித்துவ-ஜனநாயக அரசு

* பார்க்க: ஒஸ்வபஸ்தேனியே, இதழ் 71, பக்கம் 337, அடிக்குறிப்பு 2.

அமைப்புகள் ஜெர்மனியில் இருப்பது போலவும் பிரிட்டனில் இருப்பது போலவும் உண்டு, ஆஸ்திரியாவில் இருப்பது போலவும் உண்டு, அமெரிக்காவிலும் ஸ்விட்சர்லாந்திலும் இருப்பது போலவும் உண்டு. ஜனநாயகப் புரட்சிக் காலத்தில், ஜனநாயகத்துவத்தின் அளவுகளிடையேயுள்ள இந்த வேற்றுமையையும் அதன் வடிவங்களிடையேயுள்ள வேற்றுமையையும் பார்க்கத் தவறிவிட்டு என்ன இருந்தாலும் இது “ஒரு முதலாளித்துவப் புரட்சிதானே”, “முதலாளித்துவப் புரட்சியின்” பலன்தானே என்கிறபடி “கெட்டிக்காரத் தனமான” குறிப்புரைகளோடு நிறுத்திக் கொள்ளும் மார்க்ஸியவாதி நேர்த்தியான மார்க்ஸியவாதிதான், போங்கள்.

நம்முடைய புதிய-இஸ்க்ராவா திகளும் இப்படிப்பட்ட கெட்டிக்காரப் பேர்வழிகள்தாம், இவர்கள் தம்முடைய கிட்டப் பார்வை குறித்துப் பெருமையடித்துக் கொள்ளவும் செய்கிறார்கள். குடியரசுவாத-புரட்சிகரமான முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கும் முடியரசுவாத-மிதவாத முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கும் இடையே வேறுபாடு கண்டுகொள்ள முடிவது (முரணுள்ள முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கும் முரணற்ற பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துக்கும் இடையே வேறுபாடு கண்டு கொள்வதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை) அவசியமாயிருக்கிற இந்த நேரத்திலும் இடத்திலும் இவர்கள் புரட்சியின் முதலாளித்துவத் தன்மையைப் பற்றி உரைகள் ஆற்றுவதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். தற்காலப் புரட்சியில் ஜனநாயகத் தலைமை அளிப்பதும் திருவாளர் ஸ்தூருவே கூட்டத்தாரின் துரோகத்தனமான கோஷங்களினின்று வேறுபடுத்திக் கொண்டு முற்போக்கான ஜனநாயக கோஷங்களை வலியுறுத்துவதும் பிரச்சினையாக இருக்கும் நேரத்தில், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகியோரின் மிதவாதப் பேரப் பேச்சுகளினின்று வேறுபடுத்திக் கொண்டு பாட்டாளி வர்க்கம், விவசாயிகள் ஆகியோரின் உண்மையிலேயே புரட்சிகரமான போராட்டத்துக்குரிய உடனடிக்குறிக்கோள்களை ஒளிவு மறைவின்றி நேராகவும் உறுதியுடனும் கூற வேண்டியது பிரச்சினையாக இருக்கும் நேரத்தில் “பகையான வர்க்கங்களிடையே நடக்கும் பரஸ்பரப் போராட்டத்தின்தொடர்நிகழ்வுப்போக்கு” குறித்துப் பேசுவதோடு (“கூட்டில் அடைந்த மனிதர்”²⁷ போல் உண்மையிலே

ஆகிவிட்டவர்கள் மாதிரி), துயரமிக்க பேச்சு பேசுவதோடு திருப்தியடைகிறார்கள். கனவான்களே, நீங்கள் கவனிக்கத் தவறிய விஷயத்தின் சாராம்சம் இதுதான்: அதாவது, நம் முடைய புரட்சி ஓர் உண்மையான, மாபெரும் வெற்றியிலே முடிவடையுமா அல்லது வெறுமே ஒரு படுமோசமான பேரத்தில் முடிவடையுமா? பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்தை எட்டும் தூரத்துக்குப் புரட்சி செல்லுமா அல்லது ஷீப்பல் பாணியில் அமைந்த மிதவாத அரசியல் சட்டத்திலே “சக்தியை இழந்துவிடுமா”?

இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவதன் மூலம் நாம் விஷயப் பொருளை விட்டு அறவே விலகிச் செல்வதாக முதற்பார்வைக்குத் தோன்றலாம். ஆனால் முதற்பார்வைக்குத்தான் அப்படித் தோன்றக் கூடும். உண்மையாகச் சொன்னால், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் சமூக-ஜனநாயகவாதப் போர்த்தந்திரங்களுக்கும் புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்களின் மாநாடு தொடங்கி வைத்த போர்த்தந்திரங்களுக்கும் இடையே கோட்பாடு விஷயத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிற வேற்றுமைக்கு இந்தப் பிரச்சினைதான் வேராக இருக்கிறது. ஒப்பிட முடியாத வகையில் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிக்கு மேலும் சிக்கலானவையாகவும் முக்கியமானவையாகவும் உயிர்நிலையானவையாகவும் உள்ள பிரச்சினைகளை—அதாவது, புரட்சிக் காலத்தில் அதன் போர்த்தந்திரங்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளை—தீர்த்து வைப்பதில் அந்த மாநாடு “பொருளாதாரவாதத்தின்” தவறுகளை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து இரண்டு அடி அல்ல, மூன்று அடி ஏற்கெனவே பின்னோக்கி வைத்துள்ளது. எனவேதான் நாம் எழுப்பியிருக்கும் பிரச்சினையைத் தக்க கவனத்துடன் பகுத்தாய்ந்திட வேண்டும்.

முதலாளி வர்க்கத்தின் முரணுள்ள கொள்கையை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் தன் கைகளையே கட்டிப் போட்டுக் கொள்ளும் அபாயத்தை, முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் அது கலந்து கரைந்து போகிற அபாயத்தைப் புதிய-இஸ்க்ரா தீர்மானத்தின் மேலே மேற்கோள் காட்டிய பகுதி சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த அபாயத்தைப் பற்றிய கருத்து புதிய-இஸ்க்ரா தன்மைக்குரிய இலக்கியம்

முழுவதிலும் பரவி நிற்கிறது. நம் கட்சி பிளவில் கோட்பாடு ரீதியான நிலைக்கு (“பொருளாதாரவாதத்தை” நோக்கித் திரும்பிய திருப்பம் பிளவில் விளைந்த சச்சரவை முற்றாக மறைத்துவிட்ட காலத்திலிருந்து) இதுவே இதயம் போல் உள்ளது. ஐயந்திரிபுக்கிடமின்றி ஒப்புக் கொள்கிறோம்: இப்படிப்பட்ட அபாயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது, ருஷ்யப் புரட்சி உச்ச கட்டத்தில் இருக்கிற இந்த நேரத்திலேதான் இந்த அபாயம் குறிப்பாகக் கடுமையாகியுள்ளது. சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் தத்துவாசிரியர்களாகிய, அல்லது (என்னைப் பொறுத்தவரை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது போல்) சமூக-ஜனநாயகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி எழுதும் பத்திரிகையாளர்களாகிய நம் மீது விழுந்திருக்கும் மிகவும் அவசர அவசியமான, பொறுப்புள்ள கடமை உண்மையிலே இந்த அபாயம் எந்தத் திசையிலிருந்து வருகிறது என்று கண்டு பிடிப்பதுதான். ஏனெனில், நம் கருத்து வேற்றுமைக்குத் தோற்றுவாயாக இருப்பது இவ்வகை அபாயம் இருக்கிறதா இல்லையா எனும் சர்ச்சையல்ல, “சிறுபான்மையினரின்” வால்பிடிக்கும் போக்கு எனப்படுவது இந்த அபாயத்தை உண்டாக்குகிறதா அல்லது “பெரும்பான்மையினரின்” புரட்சிவாதம் எனப்படுவது இந்த அபாயத்தை உண்டாக்குகிறதா எனும் சர்ச்சையேயாகும்.

தவறான வியாக்கியானங்களையும் தப்பெண்ணங்களையும் விலக்கும் பொருட்டு, முதலில் நாம் குறித்துக் கொள்ள வேண்டியது இதுதான்: நாம் குறிப்பிடுகிற அபாயம் விவகாரத்தின் புறநிலை அம்சத்தில் குடி கொண்டிருக்கிறதே தவிர அகநிலையம்சத்தில் அல்ல, தற்காலப் புரட்சிப் போராட்டம் முழுவதின் பொருளாதார விளைவில் குடி கொண்டிருக்கிறதே தவிர இந்தப் போராட்டத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் எடுத்துக் கொள்ளவிருக்கும் சம்பிரதாயமான நிலையில் அல்ல. ஏதாவதொரு சமூக-ஜனநாயகக் குழு முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் கலந்து கரைந்துவிட விரும்பிப் போகிறதா அல்லது அவ்வாறு கலந்து கரைந்து வருவதை உணர்கிறதா என்பதல்ல பிரச்சினை. அப்படி யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட விருப்பத்தை எந்தச் சமூக-ஜனநாயகவாதியும் வைத்திருப்பதாக நாம் சந்தேகிக்கவில்லை; அது விருப்பம் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரமும் அல்ல. இன்னொன்று: ஏதாவதொரு

சமூக-ஜனநாயகக் குழு புரட்சிப் போக்கின் நெடுகிலும் தன்னுடைய தனியடையாளத்தையும் தனித்தன்மையையும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தைச் சாராத சுதந்தரத்தையும் சம்பிரதாய வகையிலே நீடித்து வைத்திருக்குமா என்பதல்ல பிரச்சினை. இவ்வகைச் “சுதந்தரத்தை” அவை வெறுமே பிரகடனம் செய்வதோடல்லாமல் சம்பிரதாய வகையிலே நீடித்து வைத்துக் கொண்டும் இருக்கலாம்; என்றபோதிலும், முதலாளி வர்க்கத்தின் முரணான போக்கை எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டத்தில் அவற்றின் கைகள் கட்டுண்டு போகிற நிலையும் ஏற்படக் கூடும். சமூக-ஜனநாயகவாதம் சம்பிரதாய வகையிலே “சுதந்தரமாக” இருந்துங்கூட, தனிக் கட்சி எனும் வகையில் அது முழுமையான அமைப்புத் தனித்தன்மை பெற்றிருந்துங்கூட நடைமுறையுண்மையிலே அது சுதந்தரமானதாக இராது என்று புரட்சியின் இறுதியான அரசியல் விளைவாக நிரூபிக்கப்பட்டுப் போகலாம்; அது நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு மீது தன்னுடைய பாட்டாளி வர்க்கச் சுதந்தரத்தின் முத்திரையைப் பதிய வைக்க முடியாமற் போய் விடும்; மொத்தத்தில் பார்க்கும் போது, கடைசிப் பரிசீலனையின்படி பார்க்கும் போது, அது முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் “கலந்து கரைந்து விட்டிருப்பது” ஒரு வரலாற்று உண்மையாகிவிடும் அளவுக்கு அது பலவீனமாயுள்ளதாக நிரூபித்துக் கொண்டுவிடும்.

உண்மையான அபாயம் இதிலேதான் இருக்கிறது. இனி இந்த அபாயம் எந்தத் திசையிலிருந்து வருகிறது என்று பார்ப்போம்—நாங்கள் நம்புகிறபடி புதிய-இஸ்க்ரா பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் வலதுசாரித் திரிபிலிருந்து வருகிறதா, அல்லது புதிய-இஸ்க்ரா நம்புகிறபடி உள்ள “பெரும்பான்மையினர்”, ல் பெரியோர் பத்திரிகை முதலாளிகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் இடதுசாரித் திரிபிலிருந்து வருகிறதா, என்று.

நாம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, பல்வேறு சமுதாயச் சக்திகள் வேலை செய்வதின் புறநிலைச் சேர்க்கை இப்பிரச்சினைக் குரிய தீர்வை நிர்ணயிக்கிறது. ருஷ்ய வாழ்க்கையைப் பற்றிய மார்க்ஸியப் பகுப்பாய்வு இச்சக்திகளின் தன்மையைத் தத்துவரீதியிலே வரையறுத்திருக்கிறது; தற்சமயம் குழுக்களின், வர்க்கங்களின் பகிரங்கமான செய்கை புரட்சியின் போக்கி

லே இதை நடைமுறையில் நிர்ணயித்து வருகிறது. இன்று நாம் கடந்து வரும் காலத்துக்கு மிக முன்னதாகவே மார்க்ஸியவாதிகள் செய்துள்ள தத்துவப் பகுப்பாய்வு முழுவதும் சரி, புரட்சிகரமான நிகழ்ச்சிகளின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய நடைமுறை நோக்குரைகள் முழுவதும் சரி, இன்று காட்டுவ தாவது: புறநிலைமைகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது ருஷ்யா வில் புரட்சிக்கு இரண்டு போக்குகளும் இரண்டு விளைவுகளும் சாத்தியம், என்று. ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவ-ஜனநாயக வழியில் பொருளாதார, அரசியல் அமைப்பு முறை மாற்றம் பெறுவது தவிர்க்கவியலாதது, தப்பிக்கவியலாதது. இவ்வகை மாற்றத்தை எந்தச் சக்தியாலும் தடுக்க முடியாது; எனினும் அதைச் செய்து வரும் இன்றையச் சக்திகளின் ஒன்றுபட்ட செய்கை இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றாக முடியக் கூடும், அம்மாற்றத்தின் இரண்டு வடிவங்களில் ஏதாவது ஒன்றை உண்டாக்கி வைக்கக் கூடும். ஒன்று: விவகாரங்கள் “ஜாராட்சி மீது புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவதில்” போய் முடியலாம்; அல்லது: நிர்ணயமான வெற்றிக்குப் போதிய பலம் இராது விவகாரங்கள் ஜாராட்சிக்கும் முதலாளி வர்க்கத்தினரின் மிகவும் “முரணுள்ள”, மிகவும் “தன்னலமுள்ள” பகுதியினருக்கும் இடையே பேரம் செய்து கொள்வதிலே போய் முடியலாம். மொத்தத்தில் சொன் னால், யாராலும் முன்கூட்டி அறிய முடியாமல் முடிவற்ற வகையில் உள்ள பல்வேறு விபரங்களும் சேர்க்கைகளும் இரண்டில் ஏதாவதொரு விளைவுக்குக் கொண்டு போய்விடு கின்றன.

இந்தச்சாத்தியப்பாடுகளை முதலில் அவற்றின் சமுதாயக் குறிப்பொருளின் பார்வை நிலையிலிருந்தும், இரண்டாவதாக இரண்டு விளைவுகளில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் வகிக்கும் நிலையின் (அது “கலந்து கரைவது” அல்லது “கைகள் கட்டுண்டு போவது” எனும் நிலையின்) பார்வை நிலையிலிருந்தும் இப்போது கவனிப்போம்.

“ஜாராட்சிமீது புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றிபெறுவது” என்கிறதின் பொருள் என்ன? இந்தச் சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவதில் அதன் உடனடி அரசியல் குறிப்பொருளைக் கூட புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் புரிந்து கொள்ளத் தவறு கிறதை நாம் ஏற்கெனவே பார்த்தோம். இந்தக் கருத்துரு

வத்தின் வர்க்கக் குறிபொருளை இவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பது அதைவிடக் குறைவே என்று தெரிகிறது. (கப்போன் மாதிரியான) பல புரட்சிகரமான ஜனநாயகவாதிகள் செய்வது போல் “புரட்சி”, “மாபெரும் ருஷ்யப் புரட்சி” போன்ற சொற்களைக் கேட்டு எந்த நிலைமைகளிலும் மார்க்ஸியவாதிகளாகிய நாம் மயங்கிவிடக் கூடாது என்பது உறுதி. (எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும் உண்மையான சக்தியாகிய) “ஜாராட்சியை” எதிர்த்து, அதன் மீது “நிர்ணயமான வெற்றி” பெறும் திறமுள்ள உண்மையான சமுதாயச் சக்திகள் எவை என்பதில் நாம் முற்றாகத் தெளிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். பெரு முதலாளி வர்க்கத்தினர், நிலப்பிரபுக்கள், தொழிற்சாலைச் சொந்தக்காரர்கள், ஒஸ்வபஷ்தேனியே தலைமையைப் பின்பற்றும் “வகுப்பினர்” ஆகியோர் இப்படிப்பட்ட சக்தியாக இருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு நிர்ணயமான வெற்றியில் விருப்பங்கூட இல்லாததை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களுடைய வர்க்க நிலையின் காரணமாக அவர்கள் ஜாராட்சியை எதிர்த்து நிர்ணயமான போராட்டம் நடத்தும் திறமற்றவர்கள் என்பதை நாமறிவோம். அவர்கள் தனிச் சொத்துடைமையால், மூலதனத்தால், நிலவுடைமையால் மிதமிஞ்சிய அளவில் பலமாக விலங்கிடப்பட்டிருப்பவர்கள், எனவே அவர்கள் நிர்ணயமான போராட்டத்தில் இறங்க முடியாது. பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி மக்களுக்கும் எதிராகப் பயன்படுத்துவதற்கு அதிகாரவர்க்க-போலீஸ், இராணுவச் சக்திகளும் வைத்துக் கொண்டுள்ள ஜாராட்சி அவர்களுக்கு மிகவும் தேவை, எனவே அதை அழிப்பதில் அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. “ஜாராட்சி மீது நிர்ணயமான வெற்றியைச்” சாதிக்கவல்ல ஒரே சக்தி மக்களே—அதாவது, முக்கியமான பெரிய சக்திகளாக எடுத்துக் கொண்டால் பாட்டாளி வர்க்கமும் விவசாயி மக்களும் ஆவர், இவற்றிற்கு இடையே கிராமத்தையும் நகரத்தையும் சேர்ந்த சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரை (இவர்களும் “மக்களின்” ஒரு பகுதிதான்) வைக்க வேண்டும். “ஜாராட்சி மீது புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவது” என்பதற்குப் பொருள் பாட்டாளி வர்க்கம், விவசாயி மக்கள் ஆகியோரின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதாகும். நெடுங்காலத்துக்கு முன்பே வ்பெரியோத் குறிப்பிட்டிருந்த இந்த

முடிவிலிருந்து புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் தப்பிக்கமுடியாது. வேறெந்த சக்திக்கும் ஜாராட்சி மீது நிர்ணயமான வெற்றி பெறும் திறமை கிடையாது.

அப்படிப்பட்ட வெற்றி ஒரு சர்வாதிகாரமாகத்தான் இருக்கும்; அதாவது, அது “சட்டபூர்வமான” அல்லது “சமாதானபூர்வமான” வழியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏதாவதொரு வகையான நிறுவனங்களை நம்பி நில்லாமல் தவிர்க்க முடியாத படி இராணுவச் சக்தியை, மக்களை ஆயுதமேந்தி நிற்கச் செய்வதை, புரட்சியெழுச்சியை நம்பி நிற்க வேண்டும். அது ஒரு சர்வாதிகாரமாகத்தான் இருக்க முடியும்; ஏனெனில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி மக்களுக்கும் இன்றியமையாத அவசரத் தேவையான மாற்றங்களைச் சாதிப்பது, நிலப்பிரபுக்களின், பெருமுதலாளி வர்க்கத்தினரின், ஜார் ஆட்சியின் கடுமையான எதிர்ப்பைக் கிளப்பிவிடும். ஒரு சர்வாதிகாரம் இல்லாமல் இந்த எதிர்ப்பை உடைத்தெறிய முடியாது, எதிர்ப்புரட்சி முயற்சிகளை முறியடிக்க முடியாது. உண்மைதான், இது ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரமாகவே இருக்கும், சோஷலிஸ்ச் சர்வாதிகாரமாக இராது. இது (புரட்சிகரமான வளர்ச்சியின் வரிசைத்தொடரான இடைநிலைக் கட்டங்கள் இல்லாமல்) முதலாளித்துவத்தின் அடித்தளங்களைப் பாதிக்க வல்லதாய் இராது. அதிகப்பட்சமாகப் போனால், இது விவசாயி மக்களுக்குச் சாதகமான வகையில் நிலச் சொத்துடைமையில் அடிப்படையான மறுவினியோகத்தைச் செய்து முடிக்கலாம், ஒரு குடியரசை நிறுவுவது உள்ளிட்டு முழுமையான முரணற்ற ஜனநாயகத்தையும் நிலைநாட்டலாம், கிராமப்புற வாழ்க்கையிலிருந்து மட்டுமின்றித் தொழிற்சாலை வாழ்க்கையிலிருந்தும் ஆசிய வகைப்பட்ட அடிமைத் தனத்துக்குரிய உள்ளடக்கக் கூறுகள் அனைத்தையும் துடைத்தெறியலாம், தொழிலாளர் நிலைமைகளை நிறைவாக மேம்படுத்துவதற்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய அடித்தளத்தையும் நிறுவலாம், last but not least,* புரட்சிப் பெருந்தீயை ஐரோப்பாவுக்கும் பரவச் செய்யலாம். என்றாலும், அப்படிப்பட்ட வெற்றி நம் முதலாளித்துவப் புரட்சியை சோஷலிஸ்ப் புரட்சியாக

* கடைசியாக, ஆனால் முக்கியமற்றதல்ல.—ப-ர்.

மாற்றிவிடாது; ஜனநாயகப் புரட்சி முதலாளித்துவச் சமுதாய-பொருளாதார உறவுமுறைகளின் எல்லைகளை நேரடியாகத் தாண்டிச் செல்லாது. என்றபோதிலும், இப்படிப்பட்ட வெற்றி ருஷ்யாவின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் உலக முழுவதின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் மாபெரும் முக்கியத்துவமுள்ளதாயிருக்கும். இன்று ருஷ்யாவில் துவங்கியிருக்கும் புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றி செய்வது போல் வேறெதுவும் உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரமான ஆற்றலை இவ்வளவு அதிகமாக உயர்த்தாது, அதன் முழுமையான வெற்றிக்குக் கொண்டு போய் விடும் பாதையை இந்த அளவுக்கு வேறெதுவும் குறுக்கிவிடாது.

எவ்வளவு தூரத்துக்கு இந்த வெற்றி சாத்தியம் என்பது வேறு பிரச்சினை. இவ்விஷயத்தில் அறிவுக்கொவ்வா முறையில் நம்பிக்கை கொள்வதற்கு நாம் சிறிதும் விரும்பவில்லை. இப்பணியிலுள்ள மாபெரும் கஷ்டங்களை நாம் ஒரு கணமேனும் மறக்கவில்லை. ஆனால், நாம் போராடக் கிளம்பியிருப்பதால் வெற்றியை விரும்பித் தீரவேண்டும், அதற்குச் சரியான பாதையைக் காட்டவும் முடிய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லும் திறமையுள்ள போக்குகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன, இதில் ஐயமேயில்லை. திரளான பாட்டாளிகள் மீது நமக்குள்ள சமூக-ஜனநாயகவாதச் செல்வாக்கு இன்னும் மிகவும் போதாக்குறையாகவே உள்ளது உண்மை; திரளான விவசாயி மக்கள் மீதுள்ள புரட்சிகரமான செல்வாக்கும் அற்பமாகத்தான் இருக்கிறது; பாட்டாளிகள், குறிப்பாக விவசாயிகள், இன்னமும் மிகவும் ஒற்றுமையின்றியுள்ளனர், பிற்பட்ட நிலையிலுள்ளனர், அறியாமையில் மூழ்கியுள்ளனர். ஆனால் புரட்சி விரைவில் ஒன்றுபடுத்துகிறது, விரைவில் அறிவூட்டுகிறது. அதன் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு படியும் மக்களைத் தட்டியெழுப்பி எதிர்க்கொண்ணாச் சக்தியுடன் புரட்சிகரமான வேலைத்திட்டத்திடம்—மக்களின் உண்மையான, உயிர்நிலையான நலன்களை முழுமையுடனும் முரணின்றியும் வெளியிடும் ஒரே வேலைத்திட்டத்திடம்—ஈர்க்கிறது.

ஒரு இயந்திரவியல் விதிப்படி வினையும் எதிர்வினையும் எப்போதும் சமம். வரலாற்றிலுங்கூட, புரட்சியின் நாசகரமான சக்தியானது விடுதலைக்கான முயற்சி எவ்வளவு பலமாக, எத்தனைக் காலமாக ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது

என்பதையும் காலாவதியாகிவிட்ட. “மேற்கட்டுமானத்துக்கும்” நம் காலத்தின் உயிர்ப்புள்ள சக்திகளுக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடு எவ்வளவு ஆழமாயிருக்கிறது என்பதையும் சார்ந்திருக்கிறது. சர்வதேச அரசியல் நிலைமையுங்கூட பல அம்சங்களில் ருஷ்யப் புரட்சிக்கு மிகவும் அனுகூலமான வழியில் உருப் பெற்று வருகிறது. தொழிலாளர்களின், விவசாயிகளின் புரட்சியெழுச்சி ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டுள்ளது; விட்டு விட்டு நடக்கும் சிதறலான நிலையிலும் தன்னியல்பாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தாலுங்கூட நிர்ணயமான போராட்டத்தை நடத்தி நிர்ணயமான வெற்றியை நோக்கி நடையிடத் திறமுள்ள சக்திகள் இருந்து வருவதைச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, கேள்விக்கிடமின்றி அது நிரூபிக்கிறது.

இச்சக்திகள் போதா என்று காட்டிக் கொண்டால் ஜார் ஆட்சிக்குப் பேரம் செய்து கொள்வதற்கு நேரம் கிடைக்கும், ஏற்கெனவே இரு கோடிகளிலிருந்து புலீகின் வகையறாவும் ஸ்துருவே வகையறாவும் இதற்குத் தயார் செய்து வருகிறார்கள். அப்புறம் விவகாரம் அனைத்தும் ஒரு வாலறுந்த அரசியல் சட்டத்திலே—அல்லது, மிகவும் மோசமாகப் போனால், கேலிக்கூத்தான அரசியல் சட்டத்திலேகூட—போய் முடியும். இதுவுங்கூட “முதலாளித்துவப் புரட்சியாகவே” இருக்கும், ஆனால் அது ஒரு சாப்பிறவியாக, குறைப் பிரசவமாக, கருச்சிதைவாக இருக்கும். இவ்விஷயத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்குப் பிரமைகள் எதுவும் இல்லை; அது முதலாளி வர்க்கத்தின் துரோகத் தன்மையை அறிந்துதான் இருக்கிறது; முதலாளி வர்க்க-அரசியல்சட்ட வழிப்பட்ட “ஷீப்பவ்” பாணி பேரின்பம் நிலவுகையில் மிகவும் சுவையற்ற சலிப்பான நாட்களிலுங்கூட அது மனமுடைந்து போகாது, அல்லது பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு வர்க்கப் பயிற்சி அளிக்கும் தன்னுடைய விடாப்பிடியான, பொறுமைமிக்க, இடைவிடாத வேலையைக் கைவிடாது. அப்படிப்பட்ட முடிவு ஐரோப்பாவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கண்ட அநேகமாக எல்லா ஜனநாயகப் புரட்சிகளுக்கும் ஏற்பட்ட முடிவைப் போலவே ஏறக்குறைய இருக்கும், பிறகு நம்முடைய கட்சியின் வளர்ச்சியும் கடினமான, நீளமான, ஆனால் பழக்கமான தேய்ந்த பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கும்.

இனி ஒரு கேள்வி எழுகிறது: சாத்தியமான இவ்விரண்டு முடிவுகளில் எதில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் முரணுள்ள, தன்னலமுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தில் தன்னுடைய கைகள் உண்மையிலே கட்டுண்டு கிடக்கக் காணும், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் முற்றாகவோ அநேகமாகவோ “கலந்து கரைந்து விட்டிருக்கக்” காணும்?

இக்கேள்வியைத் தெளிவாகக் கேட்டால் போதும், உடனே விடை கிடைத்துவிடும்.

முதலாளி வர்க்கம் ஜாராட்சியுடன் பேரம் செய்து கொண்டு ருஷ்யப் புரட்சியை முறியடிப்பதில் வெற்றி பெறுமேயானால் முரணுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் தன்னுடைய கைகள் உண்மையில் கட்டுண்டு கிடக்கக் காணும்; பாட்டாளி வர்க்கம் தன் முத்திரையைப் புரட்சி மீது பதியவைப்பதில் வெற்றி பெறாது, பாட்டாளி வர்க்க வழியில்—மார்க்ஸ் ஒரு சமயத்தில் சொன்னபடி “கீழ்த்தட்டு மக்கள் வழியில்”—ஜாராட்சியுடன் கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்வதில் பாட்டாளி வர்க்கம் வெற்றி பெறாது என்கிற அர்த்தத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் “கலந்து கரைந்துவிடக்” காணும்.

புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றியைப் பெறுமேயானால்—அப்போது நாம் ஜாராட்சியுடன் ஜாக்கொபின்வாத வழியில், அல்லது (அப்படிச் சொல்ல வரும்பினால்) கீழ்த்தட்டு மக்கள் வழியில், கணக்குத் தீர்ப்போம். 1848ல் புகழ்பெற்ற புதிய ரைன் பத்திரிகையில் மார்க்ஸ் எழுதியதாவது: “பிரெஞ்சுப் பயங்கர முறை என்பதெல்லாம் முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிரிகளோடு, எதேச்சாதிகார முறையோடு, நிலப்பிரபுத்துவத்தோடு, சிறு முதலாளித்துவத் தன்னலப் போக்கோடு கீழ்த்தட்டு மக்கள் வழியில் கணக்குத் தீர்த்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை” (பார்க்க: Marx' Nachlass, மேரிங் பதிப்பு, தொகுதி 3, பக்கம் 211).²⁸ ஜனநாயகப் புரட்சிக் காலத்தில் “ஜாக்கொபின்வாத வழி” எனும் பூச்சாண்டியைக் காட்டி ருஷ்யாவில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தைப் பின்பற்றும் தொழிலாளிகளைப் பயங்காட்டப் பார்க்கும் நபர்கள்

மார்க்களின் இவ்வார்த்தைகளின் குறிப்பொருளைப் பற்றி என்றைக்காவது சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா?

தற்கால ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தில் ஜிராண்டு வாதிகளான²⁹ புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் ஒஸ்வபஷ்டேனியே குழுவில் கலந்துவிடவில்லை; எனினும் தம்முடைய கோஷங்களின் தன்மை காரணத்தால் அவர்கள் ஒஸ்வபஷ்டேனியே குழுவின் வால்பிடித்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒஸ்வபஷ்டேனியே குழுவினர், அதாவது, மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் பிரதிநிதிகள், சீர்திருத்தவாத வழியிலே—உயர்குடி மக்களின், பிரபுக்களின், ஜார் பரிவாரத்தினரின் மனம் நோகாதபடி நயமாகவும் இணக்கமாகவும்—எதையும் உடைக்காதபடி எச்சரிக்கையாகவும்—வெள்ளைக் கையுறைகள் (இரத்தக்கறைபடிந்த ஜார் நிக்கலாய்³⁰ “மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு” [?] அளித்த வரவேற்பில் கலந்து கொள்வதற்காக ஒரு பஷி-புஜுக் கும்பலைச்³¹ சேர்ந்தவரிடமிருந்து திரு. பெத்ருன்கேவிச் இரவல் வாங்கியதைப் போன்றவை—பார்க்க: புரொலிட்டாரி, இதழ் 5*) அணிந்த கண்ணியமான கனவான்களுக்கு ஏற்ற முறையில் அன்பாகவும் பணிவாகவும்—எதேச்சாதிகார முறையுடன் கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள்.

தற்காலச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்திலுள்ள ஜாக்கொபின் வாதிகள்—போல்ஷிவிக்குகள், வ்பெரியோத் ஆதரவாளர்கள், காங்கிரஸ் குழுவினர், புரொலிட்டாரி ஆதரவாளர்கள்,³² அல்லது அவர்களை வேறு எப்படி அழைத்தாலும் சரி—தங்களுடைய கோஷங்களின் வழியே புரட்சிகரமான, குடியரசு வழிப்பட்ட சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரை, குறிப்பாக விவசாயி மக்களை, ஒரு வர்க்கம் என்கிற வகையில் தன்னுடைய தனித்தன்மையை நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முரணற்ற ஜனநாயகத்துவத்தின் தரத்துக்கு உயர்த்த விரும்புகிறார்கள். மக்கள்—அதாவது, பாட்டாளி வர்க்கமும் விவசாயி மக்களும்—முடியரசுடனும் உயர்குடி வகுப்பினருடனும் “கீழ்த்தட்டு மக்கள் வழியில்”—

* வி.இ. லெனின், வெள்ளைக் கையுறை அணிந்துள்ள புரட்சியாளர்கள்.—ப-ர்.

சுதந்தரத்தின் எதிரிகளை ஈவிரக்கமின்றி ஒழித்தும், பலத்தைக் கொண்டு அவர்களின் எதிர்ப்பை நசுக்கியும், பண்ணையடிமை முறையும் ஆசிய வகைப்பட்ட அநாகரிகமும் மானுட இழிநிலையும் விட்டுச் சென்ற சாபக்கேடான மரபுரிமைக்கு எந்தச் சலுகையும் கொடுக்காமலும்—கணக்குத் தீர்க்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

உண்மை, இதற்குப் பொருள் நாம் 1793ம் ஆண்டைச் சேர்ந்த ஜாக்கொபின்வாதிகளைக் கட்டாயமாகக் காப்பியடிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களின் கருத்துக்களையும் வேலைத்திட்டத்தையும் கோஷங்களையும் செய்கை முறைகளையும் இரவல் வாங்க வேண்டுமென்றும் ஆகாது. அப்படி எதுவும் கிடையாது. நம் வேலைத்திட்டம் பழையதல்ல, புதியது—ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் குறைந்த பட்ச வேலைத்திட்டம். நமக்கு ஒரு புதிய கோஷமும் உண்டு: பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான, ஜனநாயக பூர்வமான சர்வாதிகாரம், என்று. புரட்சியின் உண்மையான வெற்றியை நம் ஆயுட்காலத்தில் காண முடியுமேயானால் ஒரு முழுமையான சோஷலிஸப் புரட்சிக்காக முயன்று வரும் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியின் தன்மைக்கும் குறிக்கோள்களுக்கும் பொருத்தமான புதிய செய்கை முறைகளும் நமக்குக் கிடைக்கும். நம் உவமையைக் கொண்டு நாம் விளக்க விரும்புவது என்னவெனில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்போக்கான வர்க்கமான முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள் ஜிராண்டுவாதிகள் என்றும் ஜாக்கொபின்வாதிகள் என்றும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருந்தது போலவே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்போக்கான வர்க்கமாகிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள்—அதாவது, சமூக-ஜனநாயகவாதிகள்—(சந்தர்ப்பவாதிகள் என்றும் புரட்சி வழிப்பட்டவர்கள் என்றும்) இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிந்துள்ளனர்.

ஜனநாயகப் புரட்சி முழு வெற்றி பெறும் போதுதான் முரணுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகள் கட்டுண்டு போகாமல் விடுபட்டு இருக்கும்; அப்போது மட்டுமே அது முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் “கலந்து கரைந்து” போகாமல் புரட்சி முழுவதின் மீதும் தன்னுடைய பாட்டாளி வர்க்க

முத்திரையை, சொல்லப்போனால் பாட்டாளி வர்க்க-விவசாயி மக்களின் முத்திரையைப் பதிய வைக்கும்.

சுருங்கச் சொன்னால், முரணுள்ள முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகள் கட்டுண்டு போவதைத் தவிர்க்கவேண்டுமானால் விவசாயி மக்களுக்குப் புரட்சி உணர்வு ஊட்டியெழுப்புவதற்கும், அதன் தாக்குதலுக்கு வழிகாட்டிச் செலுத்துவதற்கும், அதன் வழியே முரணற்ற பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் போதிய வர்க்க உணர்வும் வலிமையும் பாட்டாளி வர்க்கம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

முரணுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் நம் கைகள் கட்டுண்டு போகும் அபாயத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையிலுள்ள விவகாரம் இதுவே. இந்தப் பிரச்சினையைப் புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் மிகவும் பொருத்தமற்ற முறையில் தீர்த்து வைத்துள்ளனர். முதலாளி வர்க்கம் என்றென்றும் முரணுள்ளதாகவே இருக்கும். நிபந்தனைகளும் நோக்கங்களும் போடுவதும்* அவற்றை நிறைவேற்றினால் முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதியை மக்களின் உள்பூர்வமான நண்பனாகக் கருத இடமிருக்கும் என்பதும் போல வெகுளித்தனமான, பயனற்ற விஷயம் வேறொன்று கிடையாது. பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்றுதான் ஜனநாயகத்துவத்துக்கு முரணின்றிப் போராடும் போராளியாக இருக்கமுடியும். அதன் புரட்சிப் போராட்டத்தில் திரளான விவசாயி மக்கள் கலந்து கொண்டால்தான் அது ஜனநாயகத்துவத்துக்கு வெற்றிகரமாகப் போராடும் போராளியாக முடியும். இதற்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் போதிய வலிமை பெற்றிராவிட்டால் முதலாளி வர்க்கம் ஜனநாயகப் புரட்சியின் தலைமையில் இருக்கும், அந்தப் புரட்சிக்கு ஒரு முரணுள்ள, தன்னலமுள்ள தன்மையைக் கொடுக்கும். பாட்டாளி வர்க்க-விவ

* இப்படித்தான் ஸ்தரவேர் தம் தீர்மானத்தில் செய்ய முயன்றார்;³³ இத்தீர்மானத்தை மூன்றாவது காங்கிரஸ் அடித்துவிட்டது. மாநாடு இதே போன்ற ஒரு பலனற்ற தீர்மானத்தில் செய்ய முயல்கிறது.

சாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் ஒன்றுதான் இதைத் தடுக்க முடியும்.

எனவே, புதிய-இஸ்க்ரா போர்த்தந்திரங்கள்தாம் அவற்றின் புறநிலைக் குறிப்பொருளின் மூலமாக முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதத்துக்குச் சாதகமாக வேலை செய்கிறது எனும் ஐயத்திற்கிடமற்ற முடிவுக்கு நாம் வந்து சேருகிறோம். பொதுக்கருத்து அறிவிப்பு எனும் அளவுக்கும் சமரசக் கோட்பாடு எனும் அளவுக்கும் கட்சி இலக்கியத்தைக் கட்சியிலிருந்து பிரித்தல் எனும் அளவுக்கும் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பில் தெளிவற்ற நிலையைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வது; ஆயுதமேந்திய எழுச்சியின் குறிக்கோள்களைச் சிறுமைப்படுத்துவது; புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின், மற்றும் முடியரசு வழிப்பட்ட முதலாளி வர்க்கத்தினரின் அனைத்து மக்களுக்கான அரசியல் கோஷங்களை ஒன்று கலந்து குழப்புவது; “ஜாராட்சி மீது புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவதற்குரிய” முன்தேவைகளைப் புரட்டிக் கூறுவது—மொத்தத்தில் இவையனைத்தும் புரட்சிக் காலத்தில் வால்பிடிக்கும் கொள்கையை உண்டு பண்ணுகின்றன; இந்த வால்பிடிக்கும் கொள்கை வெற்றிக் குரிய ஒரே பாதையைச் சுட்டிக்காட்டி நாட்டு மக்களின் புரட்சிகரமான, குடியரசு வழிப்பட்ட பகுதிகள் அனைத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கோஷத்தைப் பற்றிநிற்குமாறு செய்வதற்குப் பதிலாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தடுமாறச் செய்கிறது, அணிசிறைச் செய்கிறது, அதன் சிந்தனையைக் குழப்பிவிடுகிறது, சமூக-ஜனநாயகவாதப் போர்த்தந்திரங்களைச் சிறுமைப்படுத்துகிறது.

தீர்மானத்தைப் பகுத்தாய்ந்ததிலிருந்து நாம் வந்தடைந்த இந்த முடிவை மெய்ப்பிப்பதற்கு இதே பிரச்சினையை வேறு கோணங்களிலிருந்து அணுகிப் பார்ப்போம். முதலில் சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் எனும் ஜார்ஜியப் பத்திரிகையில் வெகுளித்தனமாகவும் வெளிப்படையாகவும் பேசும் ஒரு மென்ஷிவிக் புதிய-இஸ்க்ரா போர்த்தந்திரங்களைச் சித்திரித்து விளக்குவதைப் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, இன்றைய அரசியல் நிலைமையில் புதிய-இஸ்க்ரா கோஷங்களை யார் உண்மையில் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள் என்றும் பார்ப்போம்.

7. “அரசாங்கத்திலிருந்து நடப்புக் காப்புவாதிகளை அகற்றுவது” பற்றிய போர்த்தந்திரங்கள்

டிஃப்ளிஸ் மென்ஷிவிக் கமிட்டிப் பத்திரிகையில் (சொத்ஸி யால்-டெமக்ராட், இதழ் 1) வெளிவந்ததாக நாம் சற்றுமுன் குறிப்பிட்ட கட்டுரையின் தலைப்பு “ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரும் நம் போர்த்தந்திரங்களும்” என்பதாகும். அதை எழுதியவர் இன்னமும் நம் வேலைத்திட்டத்தை முழுக்க மறந்துவிடவில்லை; அவர் குடியரசு பற்றிய கோஷத்தை முன்வைக்கிறார், ஆனால் போர்த்தந்திரங்களைப் பற்றி அவர் விவாதிப்பது பின்வருமாறு:

“இந்தக் குறிக்கோளை (குடியரசை) சாதிப்பதற்கு இரண்டு வழிகளைச் சுட்டிக் காட்டுவது சாத்தியம்: ஒன்று, அரசாங்கம் கூட்டி வரும் ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரை முற்றாகப் புறக்கணித்து விட்டு, ஆயுதச் சக்தியைக் கொண்டு அரசாங்கத்தைத் தோற்கடித்து ஒரு புரட்சிகரமான அரசாங்கத்தை அமைத்து அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுவது; அல்லது, ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர் நம் செய்கைக்குரிய மையமாக அறிவிப்பது, ஆயுதச் சக்தியைக் கொண்டு அதன் அமைவு மீதும் நடவடிக்கைகள் மீதும் செல்வாக்கு செலுத்துவது, தன்னையே அரசியல் நிர்ணய சபையாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும்படியோ அதன் மூலமாக அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டும்படியோ அதைப் பலவந்தமாகக் கட்டாயப்படுத்துவது. இவ்விரு போர்த்தந்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தீவிரமாக வேறுபட்டவை. இவற்றில் எது நமக்கு மேலும் அனுகூலமானது என்று பார்ப்போம்.”

இப்படித்தான் ருஷ்யப் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் தம் கருத்துக்களை வைக்கின்றனர், நாம் பகுத்தாய்ந்த தீர்மானத்தில் இக்கருத்துக்களைப் பின்னால் இணைத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். இது ட்ஸுஷிமா³⁴ போருக்கு முன், புல்கின் “திட்டம்” வெளிவருவதற்கு முன் எழுதப்பட்டது என்பதைக் கவனியுங்கள். மிதவாதிகள் கூட பொறுமை இழந்தவர்களாய் சட்டபூர்வமான பத்திரிகைகளில் தம்முடைய அவநம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தி வந்தனர். ஆனால் புதிய-இஸ்க்ரா வகைப்பட்ட சமூக-ஜனநாயகவாதி மிதவாதிகளைவிட ஏமாளி என்று காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர்

“கூட்டப்பட்டு வருகிறது” என்று அறிவிக்கிறார், இன்னமும் பிறக்காமலேயிருக்கும் இந்த ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரை (அல்லது, “அரசாங்க டீமாவாகவோ”, “ஆலோசனை கூறும் பொறுப்பு மட்டுமுள்ள சட்ட மன்றமாகவோ” இருக்கக் கூடுமா?) நம் செய்கைக்குரிய மையமாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று முன்மொழிகிற அளவுக்கு ஜார் மன்னனை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார். மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை எழுதியவர்களைவிட இவர் வெளிப்படையாகவும் நேராகவும் பேசுகிறவராக இருக்கிறதினால் நம் டிஃப்ளிஸ்வாசி இரண்டு “போர்த்தந்திரங்களையும்” (அவற்றை ஈடிணையற்ற வெகுளித் தனத்துடன் விளக்கவும் செய்கிறார்) சமநிலையில் வைக்காமல் அவற்றில் இரண்டாவது போர்த்தந்திரம் “மேலும் அனுகூலமானது” என்று கூறுகிறார். சற்றுக் கேளுங்கள்:

“முதல் போர்த்தந்திரம். வரப்போகும் புரட்சி ஒரு முதலாளித்துவப் புரட்சி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்; அதாவது, பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமின்றி முதலாளித்துவச் சமுதாயம் முழுவதும் அக்கறை கொண்டுள்ள மாற்றங்களை இந்த அமைப்பு முறையில் செய்து முடிப்பதே அதன் நோக்கம். முதலாளிகள் உட்பட எல்லா வர்க்கங்களும் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக உள்ளன. ஓர் அர்த்தத்தில், போராடும் பாட்டாளி வர்க்கமும் போராடும் முதலாளி வர்க்கமும் சம நடை போட்டுச் செல்கின்றன, வெவ்வேறு பக்கங்களிலிருந்து கூட்டாக எதேச்சாதிகார முறையைத் தாக்கி வருகின்றன. அரசாங்கம் அறவே தனிமைப்பட்டிருக்கிறது, மக்களின் அனுதாபம் இன்றி நிற்கிறது. எனவே அதை ஒழிப்பது மிகவும் சுலபம். மொத்தத்தில் பார்த்தால் ரஷ்யா விலுள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் தன் பலத்தைக் கொண்டு மட்டும் புரட்சியைச் செய்து முடிப்பதற்குப் போதிய வர்க்க உணர்வும் நிறுவன அமைப்பும் இன்னமும் பெற்றிருக்கவில்லை. அப்படிச் செய்ய முடிகிறதாக வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட அது ஒரு பாட்டாளி வர்க்க (சோஷலிசப்) புரட்சியைத்தான் செய்து முடிக்குமே தவிர முதலாளித்துவப் புரட்சியைச் செய்து முடிக்காது. எனவே, அரசாங்கம் நேச சக்திகள் இன்றி நிற்பதும், எதிர்த்தரப்பைப் பிரித்துவிட்டு முதலாளி வர்க்கத்தோடு கைகோத்துக் கொண்டு பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தனிமையில் விட்டுவிட முடியாத நிலையில் இருப்பதும் நம் நலனுக்குகந்ததாகும்....”

ஆக, முதலாளி வர்க்கத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தையும் ஜார் அரசாங்கம் பிரிக்க முடியாமலிருப்பது பாட்டாளி

வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு உகந்தது! இந்த ஜார்ஜியப் பத்திரிகையை ஒஸ்வபஷ்தேனியே என்று அழைக்காமல் தவறுதலாகத்தான் சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் என்று அழைக்கிறார்கள், இல்லையா? ஜனநாயகப் புரட்சியைப் பற்றிய அதன் நிகரற்ற தத்துவஞானத்தையும் கவனியுங்கள்! “முதலாளித்துவப் புரட்சி” எனும் வகையினத்தின் ஏட்டுப் புலமை வகைப்பட்ட, வால்பிடிக்கும் போக்குள்ள வியாக்கியானத்திலே இந்த அப்பாவி டிஃப்ளிஸ்வாசி அப்படியே குழம்பிப் போயிருக்கிறார் என்பது வெளிப்படையல்லவா? ஜனநாயகப் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கம் தனிமைப்பட்டுவிடுவதின் சாத்தியப்பாடு பற்றிய பிரச்சினையைக் குறித்து இவர் விவாதிக்கையில் ஒரு அற்ப விஷயத்தை... விவசாயி மக்கள் எனும் அற்ப விஷயத்தை... மறந்துவிட்டு விவாதிக்கிறார்! பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குக் கிடைக்க வாய்ப்புள்ள நேச சக்திகளில் அவருக்குத் தெரிந்திருப்பதும் அவர் விரும்புவதும் ஜெம்ஸ்துவோ நிலப்பிரபுக்களே, விவசாயிகள் இருப்பதாக அவருக்குத் தெரியவில்லை. அதுவும் காக்கஸஸில் இருந்துகொண்டு இப்படிச் செய்கிறார்! இருக்கட்டும், புரட்சிகரமான விவசாயி மக்களைத் தம் நேச சக்தி எனும் தரத்துக்கு உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தரத்துக்குப் புதிய-இல்க்ரா தன் வாதத்தில் தாழ்ந்து வருகிறது என்று நாம் சொன்னது சரிதானே?

“...இல்லையேல் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தோல்வியும் அரசாங்கத்தின் வெற்றியும் தவிர்க்க முடியாததாகும். இதற்குத்தான் எதேச்சாதிகார ஆட்சி முயன்று வருகிறது. அது தன்னுடைய ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரில் பிரபுவம்சத்தினரையும், ஜெம்ஸ்துவோக்கள், நகரங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், இன்னும் இவைபோன்ற முதலாளி வர்க்க நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளையும் தன் பக்கம் ஈர்த்துக் கொள்வதில் ஐயமில்லை. அற்பச் சலுகைகளைக் கொடுத்து அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தி அதன் வழியே தன்னோடு சமரசமாகப் போய்விடும்படி செய்ய முயற்சிக்கும். இவ்வாறு தன்னைப் பலப்படுத்திக் கொண்டபின், தனிமைப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட உழைப்பாளி மக்கள் மீது தன்னுடைய தாக்குதல்கள் அனைத்தையும் செலுத்தும். இந்தத் துரதிர்ஷ்டமான முடிவைத் தவிர்ப்பது நம் கடமை. ஆனால் முதல் வழியில் இதைச் செய்ய முடியுமா? ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர் மீது நாம் சிறிதும் கவனம் செலுத்தாமல் நாமாக

வே புரட்சியெழுச்சிக்குத் தயாரிக்கத் தொடங்கிவிட்டு ஒரு நல்ல நாளில் ஆயுதமேந்திப் போருக்குத் தயாராகித் தெருக்களில் இறங்கிவிட்டோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். விளைவு என்னவாகும் என்றால், ஒரு பகைவனுக்குப் பதிலாக அரசாங்கம், ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர் எனும் இரண்டு பகைவர்கள் நம் எதிரே நிற்பார்கள். நாம் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர்கள் தம்மிடையே பேரம் பேசி முடித்துக் கொள்ளவும் ஒருவரோடு ஒருவர் உடன் பாடு செய்து கொள்ளவும் தங்களுக்குச் சாதகமான அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொள்ளவும் தம்மிடையே அதிகாரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளவும் முடியும். இந்தப் போர்த்தந்திரம் அரசாங்கத்துக்கு நேரடியாக அனுகூலம் அளிப்பதாக இருக்கிறது, இதை நாம் மிகவும் உறுதியாக நிராகரிக்க வேண்டும்....”

இது நேரடியான பேச்சுதான்! ஆக நாம் புரட்சியெழுச்சிக்குத் தயாரிக்கும் “போர்த்தந்திரங்களை” உறுதியாக நிராகரிக்க வேண்டும், ஏனெனில் “அதற்கிடையில்” அரசாங்கம் முதலாளி வர்க்கத்தோடு பேரம் பேசி முடித்துவிடுமாம். புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்கு இதைப் போல் ஓர் அவமானத்தை மிகமிக வெறித்தனமான “பொருளாதாரவாதத்தின்” பழைய இலக்கியத்தில் காண முடியுமா? தொழிலாளிகளின், விவசாயிகளின் புரட்சியெழுச்சிகளும் கலகங்களும் இங்கு ஒரு சமயமும் அங்கு ஒரு சமயமுமாக நடந்து வருவது உண்மை. ஆனால் ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர் என்பது புலீகின் கொடுத்த ஒரு வீண் வாக்குறுதியே. அப்படியிருக்க, புரட்சியெழுச்சியைத் தயாரிக்கும் போர்த்தந்திரத்தை நிராகரிக்கவேண்டும், ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர் எனும் “செய்கைக்குரிய மையத்துக்காகக்” காத்திருக்க வேண்டும் என்று டிஃப்ளிஸ் நகரத்து சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் தீர்மானிக்கிறது....

“...இதற்கு மாறாக, இரண்டாம் போர்த்தந்திரம் என்பது ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரை நம் மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டு வருவதாகும், அது தன் சித்தப்படி செயலாற்றவும் அரசாங்கத்தோடு உடன்பாடு செய்து கொள்ளவும் வாய்ப்பளிக்காமல் இருப்பதாகும்.*

* ஜெம்ஸ்துவோ நபர்களின் சித்தத்தை அவர்களிடமிருந்து அகற்றுவதற்குரிய சாதனம் என்ன? ஒருவேளை, தனிவகைப்பட்ட ஒரு லிட்மஸ் காகிதத்தைப் பயன்படுத்தியா?

“ஜெம்ஸ்கி ஸபோர் எந்த அளவுக்கு எதேச்சாதிகார முறையை எதிர்த்துப் போராடுகிறதோ அந்த அளவுக்கு அதை நாம் ஆதரிக்கிறோம், அது எதேச்சாதிகார முறையுடன் சமரசப்பட்டுப் போகும் போதெல்லாம் அதை எதிர்த்து நாம் போராடுகிறோம். உறுதியான குறுக்கீடு மூலமாகவும் பலத்தின் மூலமாகவும் நாம் பிரதிநிதிகளிடையே பிளவு உண்டாக்குவோம்,* தீவிரவாதிகளை நம் பக்கம் கொண்டு வந்துவிடுவோம், அரசாங்கத்திலிருந்து நடப்புக்காப்புவாதிகளை நீக்கிவிடுவோம், இவ்வாறு ஜெம்ஸ்கி ஸபோர் முழுவதையும் புரட்சிப் பாதையில் செலுத்திவிடுவோம். இப்படிப்பட்ட போர்த்தந்திரங்களின் விளைவாக, அரசாங்கம் என்ஹென்றும் தனிமைப்பட்டு நிற்கும், எதிர்த்தரப்பு வலுவோடு இருக்கும், இதன் வழியாக ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு முறையை நிறுவுவதற்கும் வசதி கிடைத்ததாயிருக்கும்.”

சரி, சரி! புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் “பொருளாதாரவாதத்தின்” மிகக் கொச்சையான சாயலின் பக்கம் திரும்பியிருப்பதை நாம் மிகைப்படுத்துவதாக இப்போது யாராவது சொல்லட்டும், பார்க்கலாம்! ஈயைக் கொல்வதற்கான பிரசித்தி பெற்ற பொடி ஒன்று உண்டே, அதுபோலத்தான் இது. முதலில் ஈயைப் பிடிக்க வேண்டியது, பிறகு அதன் மீது பொடியைப் போடவேண்டியது, அப்புறம் ஈ செத்துவிடுமாம். பலத்தைக் கொண்டு ஜெம்ஸ்கி ஸபோர் உறுப்பினர்களிடையே பிளவு உண்டாக்குவதாம், “அரசாங்கத்திலிருந்து நடப்புக்காப்புவாதிகளை நீக்கிவிடுவதாம்”—ஜெம்ஸ்கி ஸபோர் முழுவதும் புரட்சிப் பாதையில் இறங்கிவிடுமாம்.... “ஜாக்கொபின்” வழிப்பட்ட எந்த விதமான புரட்சியெழுச்சியும் தேவையில்லை. நயமாக, அநேகமாக நாடாளுமன்ற பாணியிலே, ஜெம்ஸ்கி ஸபோர் உறுப்பினர்களை “வசப்படுத்துவது”, அவ்வளவேதான்.

* அட கடவுளே, இது உண்மையிலே போர்த்தந்திரங்களை “ஆழ்ந்தபொருள்” உள்ளதாகச் செய்வதாகும்! தெருக்களில் போராட்டம் நடத்துவதற்கு ஆளோ வசதிகளோ கிடையாதாம், ஆனால் “பலத்தின் மூலமாகப்” “பிரதிநிதிகளிடையே பிளவு உண்டாக்குவது” சாத்தியமாம். டிஃப்ளிஸ் தோழரே, சற்றுக் கேளும்: புளுகித்தீரவேண்டுமானால் புளுகுங்கள், ஆனால் அதற்கும் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது....

பாவம், ருஷ்யா! ஐரோப்பா எடுத்தெறிந்துவிட்ட பழைய பாணி குல்லாய்களைத்தான் எப்போதும் ருஷ்யா அணிகிறதாகச் சொல்வதுண்டு. நம்மிடம் இன்னும் நாடாளுமன்றம் எதுவும் கிடையாது, அப்படி எதையும் கொடுக்கப் போவதாக இன்னும் புலிகின்கூட வாக்களிக்கவில்லை. அதற்குள் நாடாளுமன்ற மூடத்தனத்துக்கு⁵⁵ நம்மிடையே குறைச்சலில்லை.

“...இந்தத் தலையீட்டை எப்படி நிகழ்த்துவது? முதலில், சமநிலையில் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை, இரகசிய வாக்குப் பதிவு மூலமாக நேரடியான தேர்தல்கள் எனும் அடிப்படையில் ஜெம்ஸ்கி ஸ்போர் கூட்டப்பட வேண்டும் என்று நாம் கோருவோம். இந்தத் தேர்தல் செயல்முறையை அறிவிக்கிற* அதே நேரத்தில் தேர்தல் இயக்கத்தை நடத்துவதற்கான முழுச் சுதந்தரமும்—அதாவது, கூட்டம் கூடும் உரிமை, பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, வாக்காளர்களின், வேட்பாளர்களின் சட்டப் பாதுகாப்பு, அரசியல் கைதிகள் அனைவருக்கும் விடுதலை—சட்டமாக்கப்பட வேண்டும்.** மக்களுக்கு விஷயங்களைச் சொல்லித் தயார்படுத்துவதற்கு நமக்குப் போதிய நேரம் கிடைப்பதற்காகத் தேர்தல் நாளைக் கூடுமான வரை தள்ளி நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஸ்போரைக் கூட்டுவதற்கான விதிமுறைகளைத் தயாரிப்பது உள்துறை அமைச்சர் புலிகின் தலைமையிலுள்ள கமிஷனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதால் நாமும் அந்தக் கமிஷன்மீதும் அதன் உறுப்பினர்கள் மீதும் நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவர வேண்டும்.*** புலிகின் கமிஷன் நம் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற மறுக்குமேயானால்,**** சொத்துடைமையாளர்களுக்கு மட்டும் வாக்குரிமை அளிக்குமேயானால், நாம் இந்தத் தேர்தல்களில் தலையீட்டுப் புரட்சி கரமான சாதனங்களின் மூலமாக முற்போக்கான வேட்பாளர்களை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்குமாறு செய்து ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரில் ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டும்படி கோர வேண்டும். கடைசியாக, சாத்தியமான எல்லா

* இஸ்க்ரா பத்திரிகையிலா?

** யார் செய்வது, நிக்கலாய் மன்னனா?

*** அப்படியா, “அரசாங்கத்திலிருந்து நடப்புக்காப்புவாதிகளை நீக்குவது” எனும் போர்த்தந்திரத்தின் அர்த்தம் இதுதானா?

**** இந்தப் பொருளாழமுள்ள, சரியான போர்த்தந்திரத்தை நாம் பின்பற்றினால் நிச்சயமாக இப்படியொன்றும் நடக்க முடியாதே!

நடவடிக்கைகளின் மூலமாக—ஆர்ப்பாட்டங்கள், வேலை நிறுத்தங்கள், அவசியப்பட்டால் புரட்சியெழுச்சி மூலமாகக்கூட—அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டும்படியோ தன்னையே அரசியல் நிர்ணய சபையாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும்படியோ நாம் ஜெம்ஸ்கி ஸ்போரை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும். ஆயுதமேந்திய பாட்டாளி வர்க்கம் அந்த அரசியல் நிர்ணய சபைக்குப் பாதுகாப்பாளனாக இருந்து, அவை இரண்டும் சேர்ந்து* ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை நோக்கி முன்னேறும்.

“இதுவே சமூக-ஜனநாயகப் போர்த்தந்திரம், இது ஒன்றே நமக்கு வெற்றி தரும்.”

புதிய-இஸ்க்ராவின் யாரோ ஒரு சுற்றுக்குட்டி எழுத்தாளர், பொறுப்போ செல்வாக்கோ இல்லாத ஆசாமி, இந்த நம்பவொண்ணாத முட்டாள்தனத்தை எழுதுகிறதாக வாசகர் நினைக்க வேண்டாம். இல்லை, புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினரின் ஒரு முழுக் கமிட்டியின், டிஃப்ளிஸ் கமிட்டியின், பத்திரிகையில் இது சொல்லப்படுகிறது. இது மட்டுமல்ல. இந்த முட்டாள்தனத்தை “இஸ்க்ரா” பகிரங்கமாக ஆதரித்து உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் இதழ் 100ல் சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் பத்திரிகையின் அந்த இதழைப் பற்றிப் பின் வருமாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது:

“துடிப்பும் ஆற்றலும் உள்ள முறையில் முதல் இதழ் சரி பார்க்கப்பட்டுள்ளது. திறமையுள்ள ஆசிரியரின், எழுத்தாளரின் அனுபவமிக்க கை வேலை செய்வது தெரிகிறது.... இந்தப் பத்திரிகை தான் எடுத்துக் கொண்ட பணியைச் சிறப்பாகச் செய்யு முடிக்கும் என்று முழு நம்பிக்கையோடு சொல்லலாம்.”

உண்மைதான்! புதிய-இஸ்க்ரா போக்கின் முழுச் சித்தாந்தச் சீரழிவை எல்லோருக்கும் தெளிவாகப் புலப்படுத்துவதுதான் பணி என்றால் அந்தப் பணியை அது “சிறப்பாகத் தான்” செய்து முடித்திருக்கிறது. மிதவாத-முதலாளித்துவச் சந்தர்ப்பவாதத்துக்குப் புதிய-இஸ்க்ரா தாழ்ந்துவிட்டுள்ள நிலையை இதைவிட மேலான “துடிப்பும் ஆற்றலும் திறமையும்” உள்ள முறையில் யாராலும் வெளியிட்டிருக்க முடியாதுதான்.

* ஆயுதமேந்திய பாட்டாளி வர்க்கமும் “அரசங்கத்திலிருந்து நீக்கப்பட்ட” நடப்புக்காப்புவாதிகளும் சேர்ந்ததா?

8. “ஒஸ்வபஷ்தேனியே” போக்கும் புதிய-“இஸ்க்ரா” போக்கும்

புதிய-இஸ்க்ரா போக்கின் அரசியல் குறிப்பொருளை எடுப்பாக உறுதிப்படுத்தும் மற்றொன்றை இப்போது கவனிப்போம்.

“தன்னைக் கண்டு கொள்வது எப்படி?” என்று தலைப்புள்ள ஒரு நேர்த்தியான, குறிப்பிடத்தக்க, மிகவும் அறியுட்பட்டத்தக்க கட்டுரையில் (ஒஸ்வபஷ்தேனியே, இதழ் 71) திரு. ஸ்துருவே நம்முடைய தீவிரமான கட்டுசிகளின் “வேலைத்திட்டப் புரட்சிவாதத்தை” எதிர்த்துப் போர் புரிகிறார். திரு. ஸ்துருவேயுக்கு என் மீது குறிப்பாகக் கோபம்.*

* “திரு. லெனினுடைய, அவரது கூட்டாளிகளுடைய புரட்சிவாதத்தோடு ஒப்புநோக்கும் போது பெபெலையும், காவுத்ஸ்கியையுங்கூடச் சேர்ந்த மேற்கு ஐரோப்பிய சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் புரட்சிவாதம் சந்தர்ப்பவாதமேயாகும். எனினும் ஏற்கெனவே மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்தப் புரட்சிவாதத்தின் அடித்தளங்கையுங்கூட வரலாறு அரித்து அடித்துச் சென்றுவிட்டது”. கடுங்கோபமான தாக்கு இது. ஆனால் ஒன்று: இறந்தவர் மீது பழி சுமத்துவது போல் என் மீதும் எல்லாப் பழியையும் சுமத்த முடியும் என்று திரு. ஸ்துருவே நினைப்பது வீணாகும். பின்வரும் கேள்விகளுக்குப் பதில் கொடுக்கும்படி மட்டும் திரு. ஸ்துருவேயுக்குச் சவால் விடுகிறேன் (அப்படிப்பட்ட சவால் அவர் ஏற்கவே மாட்டார் என்பது உறுதி). “பெபெலுடைய, காவுத்ஸ்கியுடைய புரட்சிவாதம்” சந்தர்ப்பவாதமே என்று நான் எப்போது எங்கே சொன்னேன்? பெபெல், காவுத்ஸ்கி போக்குடன் முற்றொருமைப்பட்டிராத எவ்விதமான தனிப் போக்கையும் நான் சர்வதேசச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்திலே படைத்துள்ளதாக எப்போது எங்கே சொல்லியிருக்கிறேன்? பிரெஸ்லாவில் நிலப் பிரச்சினையில் (எடுத்துக்காட்டுக்காகச் சொல்கிறேன்) பெபெலுக்கும் காவுத்ஸ்கிக்கும் இடையே எழுந்த தீவிரமான கருத்து வேற்றுமைகளுக்குச்³⁶ சிறிதேனும் இணையாக எனக்கும் பெபெல் காவுத்ஸ்கி தரப்புகும் இடையே கருத்து வேற்றுமைகள் எப்போது எங்கே வெளிப்படுத்தப்பட்டன? இந்த மூன்று கேள்விகளுக்கும் திரு. ஸ்துருவே பதிலளிக்க முயற்சிக்கட்டும்.

வாசகர்களுக்குச் சொல்கிறோம்: மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஒரு நாட்டைச் சேர்ந்த தன்னுடைய ஆதரவாளர்களிடம் அந்த நாட்டுச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள்

என்னைப் பொருத்தவரை, இதற்குமேல் திரு. ஸ்துருவே எனக்கு மகிழ்ச்சியளித்திருக்க முடியாது. புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினரின் மறுவுயிர்ப்பு கொண்ட “பொருளாதாரவாதத் தையும்” “சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்” வெளிப்படுத்தும் கோட்பாடின்றமையையும் எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டத்தில் அவரைவிட மேலான நேச சக்தியை நான் விரும்பியிருக்கவும் முடியாது. வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் திரு. ஸ்துருவேயும் ஒஸ்வபஷ்தேனியேயும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் நகல் வேலைத்திட்டத்தில் மார்க்ஸியத்திற்குச் செய்துள்ள “திருத்தங்கள்” முற்றிலும் பிற்போக்கானவை என்று நடைமுறையில் நிரூபித்திருப்பதைப் பற்றிச் சொல்வோம். திரு. ஸ்துருவே புதிய-இஸ்க்ராவின் போக்கைக் கோட்பாடுநீதியிலே அங்கீகரிக்கிற போதெல்லாம் அவர் எனக்குச் செய்துள்ள நேர்மையான, விசுவாசமிக்க, உண்மையான சேவையைப் பற்றி நாம் ஏற்கெனவே அடிக்கடி பேசியிருக்கிறோம்,*

அறிவில்லாதவர்கள் என்றும் அண்டை நாட்டிலுள்ள அவர்களின் தோழர்கள் “நல்ல பிள்ளைகள்” என்றும் உறுதி கூறும் வழிமுறையை எங்கும் எப்போதும் கைக்கொள்கின்றனர். நூற்றுக்கணக்கான தடவைகளில் ஜெர்மன் முதலாளி வர்க்கம் “நல்ல பிள்ளைகளான” பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுகளை முன்மாதிரியாக பெபெல் காவுத்ஸ்கி கூட்டத்தாருக்கு உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறது. மிக அண்மையில் பிரெஞ்சு முதலாளி வர்க்கம் “நல்ல பிள்ளையான” பெபெலை பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுகளுக்கு முன்மாதிரியாகக் காட்டியிருக்கிறது. திரு. ஸ்துருவே, இது ஒரு பழைய தந்திரம்! இப்படிப்பட்ட தூண்டிலில் குழந்தைகளும் அறிவினிகளும் மட்டுமே விழக்காண்பீர்கள். வேலைத்திட்டம், போர்த்தந்திரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா முக்கியமான பிரச்சினைகளிலும் சர்வதேசப் புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதம் முற்றாக ஒருமனப்பட்டு நிற்பது சிறிதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

* என்ன செய்யக் கூடாது எனும் (இஸ்க்ரா, இதழ் 52) கட்டுரையைச் சந்தர்ப்பவாதிகளுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கும் திசையில் ஒரு “குறிக்கத்தக்க திருப்பம்” என்று ஒஸ்வபஷ்தேனியே ஆரவாரத்துடன் போற்றி வரவேற்றதை வாசகருக்கு நினைவூட்டுகிறோம். ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடையேயுள்ள பிளவு பற்றிய ஒரு கட்டுரையில் புதிய-இஸ்க்ரா கருத்துக்களுக்கு அடிப்படையாயுள்ள கோட்பாடுகளை ஒஸ்வபஷ்தேனியே குறிப்பாகப் புகழ்ந்தது. நம்

அதைப் பற்றி மீண்டும் ஒரு தடவை இப்போது பேசுவோம்.

திரு. ஸ்துருவே கட்டுரையில் மிகவும் சுவையான பல கருத்துரைகள் உள்ளன; அவற்றைப் போகிற போக்கிலே தான் இங்கே நாம் குறிக்க முடியும். அவர் “வர்க்கப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் அல்லாமல் வர்க்க ஒத்துழைப்பு அடிப்படையில் ருஷ்ய ஜனநாயகத்தைப் படைக்க” எண்ணங் கொண்டிருக்கிறார், அப்படி நேர்ந்தால் “சமுதாயரீதியிலே சிறப்புரிமை பெற்ற படிப்பாளிப் பகுதி” (உண்மையான உயர்குடி... ஏவலாளின் ஓயிலுடன் திரு. ஸ்துருவே மண்டியிட்டு வணங்கும் “அறிவொளி படைத்த பிரபுவம்சம்” போன்றது இது) இந்த “வர்க்கச் சார்பற்ற” கட்சிக்குத் “தன்னுடைய சமுதாய நிலையின் செல்வாக்கை” (தன்னுடைய பணமூட்டைகளின் செல்வாக்கை) கொணர்ந்து கொடுக்குமாம். “முதலாளி வர்க்கம் பயந்துபோயிருக்கிறது, பாட்டாளி வர்க்கத்தையும் சுதந்தர இலட்சியத்தையும் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டது எனும் பழக்கத்தால் நலிந்த தீவிரவாதக் கருத்தின்” பயனின்மையைத் திரு. ஸ்துருவே இளைஞர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறாராம். (இந்த விருப்பத்தை மனதார வரவேற்கிறோம். மார்க்ஸியத்தின் இந்தப் “பழக்கத்தால் நலிந்த கருத்து” சரி என்பதை அதை எதிர்த்து திரு. ஸ்துருவே நடத்தும் போராட்டத்தைப்போல் வேறு எதுவும் நேர்த்தியாக உறுதிப்படுத்த முடியாது. திரு. ஸ்துருவே,

அரசியல் பணிகள் எனும் திரோத்ஸ்கியின் குறுநூலைப் பற்றி ஒஸ்வபஷ்தேனியே அந்த ஆசிரியரின் கருத்துக்களுக்கும் கிரிச் சேவ்ஸ்கி, மர்தீனவ், அக்கீமவ் ஆகிய ரபோச்சியே தேலோ ஆதரவாளர்கள்³⁷ ஒரு காலத்தில் எழுதியும் பேசியும் வந்த கருத்துக்களுக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமையைக் குறித்துக் காட்டியது (வ்பெரியோத் வெளியிட்ட உதவப்பிரியமுள்ள மிதவாதி என்று தலைப்பிட்ட துண்டுப்பிரசுரத்தைப் பார்க்க). இரண்டு சர்வாதிகாரங்களைப் பற்றி மர்தீனவ் எழுதிய குறுநூலை ஒஸ்வபஷ்தேனியே வரவேற்றது (வ்பெரியோத், இதழ் 9ல் வெளியான கட்டுரையைப் பார்க்க). கடைசியாக, “வேறுபடுத்திக் காட்டும் எல்லைக் கோட்டை முதலில் போட்டுவிட்டுப் பிறகு ஒன்றுபடுவோம்” என்கிற பழைய இஸ்க்ராவின்³⁸ பழைய கோஷத்தைப் பற்றி ஸ்தரவேர் காலங்கடந்து தெரிவித்த முறையீடுகளுக்கு ஒஸ்வபஷ்தேனியே யிடமிருந்து குறிப்பான அனுதாபம் கிடைத்தது.

தயைசெய்து உங்களுடைய இந்த அருமையான திட்டத்தை ஒத்திப்போடாதீர்கள்!)

ருஷ்யாவின் முதலாளி வர்க்கத்தின் இந்த அரசியல் உணர்வு நுட்பமிக்க பிரதிநிதி (வெப்பதட்ப நிலையில் அற்பமான மாற்றத்தையும் கூட அறிந்து நடக்கிறவர் இவர்) இன்று எதிர்த்துப் போராடும் நடைமுறைக் கோஷங்களைக் குறித்துக் கொள்வது நாம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள விஷயத்தின் நோக்கங்களுக்கு முக்கியமாகும். முதன்முதலாக, குடியரசுவாதக் கோஷத்தை எதிர்த்து அவர் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தக் கோஷம் “திரளான மக்களுக்குப் புரியாதது, புறம்பானது” என்று திரு. ஸ்துருவே திடமாக நம்புகிறார் (முதலாளி வர்க்கத்துக்குப் புரியக் கூடியதுதான், ஆனால் அனுகூலமானதல்ல என்று சேர்த்துச் சொல்ல மறந்து விட்டார்). நம்முடைய வட்டங்களுக்கும் பொதுக் கூட்டங்களுக்கும் வரும் தொழிலாளிகளிடமிருந்து திரு. ஸ்துருவே யுக்கு என்ன பதில் கிடைக்கும் என்று பார்க்க விரும்புகிறோம். அல்லது, ஒருக்கால் தொழிலாளிகள் மக்களல்லவோ? மேலும், விவசாயிகளின் சங்கதி என்ன? திரு. ஸ்துருவே சொல்லும் “வெகுளித்தனமான குடியரசுவாதத்துக்கு” (“ஐயர் மன்னனை வெளியேற்றுவது”) அவர்கள் சில சமயம் ஆட்படுகிறார்கள் — என்றபோதிலும், வெகுளித்தனமான குடியரசுவாதத்துக்குப் பதிலாக உணர்வு பூர்வமான குடியரசுவாதம் வரும் என்று நினைக்காமல் உணர்வு பூர்வமான குடியரசுவாதம் வரும் என்று மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் நம்புகிறார்கள்! Ça dépend, அது சூழ்நிலைமைகளைப் பொருத்திருக்கும், ஸ்துருவே அவர்களே! நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்கள் பாதிக்கப்படும் வழியில் விவசாயிகளின் நிலையில் தீவிரமான மேம்பாடு ஏற்படுத்துவதை ஒருங்கே ஜாராட்சியும் முதலாளி வர்க்கமும் எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது, ஆனால் இவ்விஷயத்தில் தொழிலாளி வர்க்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவியளிக்காமல் இருக்க முடியாது.

இரண்டாவதாக, “உள்நாட்டுப் போரில் தாக்குகிறவனே எப்போதும் குற்றவாளி” என்று திரு. ஸ்துருவே அடித்துப் பேசுகிறார். இந்தக் கருத்து மேலே சொன்ன புதிய-இஸ்க்ரா போக்குகளை நெருங்கிச் சார்ந்திருக்கிறது. உண்மைதான், உள்நாட்டுப் போரில் தாக்குவது எப்போதுமே அனுகூலமா

னது என்று நாம் கூற மாட்டோம். இல்லை, சில சமயம் தற் காப்புப் போர்த்தந்திரங்கள் தற்காலிகமாகக் கட்டாயமா கின்றன. ஆனால் திரு. ஸ்துருவே சொல்வது போன்ற கூற்றை 1905ம் ஆண்டைச் சேர்ந்த ருஷ்யாவுக்குப் பொருத்திச் செயல்படுத்துவது “பழக்கத்தால் நலிந்த தீவிரவாதக் கருத் தை” (“முதலாளி வர்க்கம் பயப்படுகிறது, சுதந்தர இலட்சியத்துக்குத் துரோகம் செய்கிறது”) ஓரளவுக்கு வெளிக் காட்டுகிறது என்றுதான் அர்த்தம். இன்று எதேச்சாதிகார முறையையும் பிற்போக்கையும் தாக்க மறுக்கிறவனுக்கு, இப்படிப்பட்ட தாக்குதலுக்குத் தயாரிப்பு செய்யத் தவறு கிறவனுக்கு, அதை ஆதரித்துப் பேசாதிருக்கிறவனுக்கு, புரட்சியாதரவாளன் என்று தன்னை அழைத்துக் கொள்ள உரிமை கிடையாது.

“இரகசிய முறைகள்”, “கலகம் செய்தல்” (கலகம் என்பது “சிற்றளவான புரட்சியெழுச்சி”யாம்) எனும் கோஷங்களைத் திரு. ஸ்துருவே கண்டிக்கிறார். இவ்விரண்டையும் வெறுக்கிறார்—“மக்களை அணுகும் முறை” எனும் பார்வைநிலையிலிருந்து வெறுக்கிறாராம். எடுத்துக்காட்டுக் காக என்ன செய்ய வேண்டும்? எனும் நூலை எடுத்துக் கொண்டு (அவர் பார்வைநிலையில் ஒரு மிகத் தீவிரமான புரட்சியாளனின் நூல் இது) கலகம் செய்வதை ஆதரித்துப் பேசும் பகுதி எதையாவது அதில் காட்ட முடியுமா என்று திரு. ஸ்துருவே அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறோம். “இரகசிய முறைகள்” பொறுத்தவரை நமக்கும் திரு. ஸ்துருவே யுக்கும் இடையே (எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறோம்) உண்மையிலே நிறைய வேற்றுமை இருக்கிறதா? “இரகசிய முறையில்” ருஷ்யாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு ஒஸ்வபஷ் தேனியே சங்கத்தின் “இரகசியக்” குழுக்களுக்கோ ரு.ச.ஐ.தொ. கட்சியின் “இரகசியக்” குழுக்களுக்கோ பயன்பட்டு வரும் “சட்டவிரோதமான” பத்திரிகைகளில் நாம் இருவரும் பணியாற்றி வரவில்லையா? நாம் நடத்தி வரும் தொழிலாளர் பொதுக் கூட்டங்கள் அடிக்கடி “இரகசியமாக” நடக்கின்றன—அந்தப் பாவத்தைச் செய்யத் தான் செய்கிறோம். அப்படியானால் ஒஸ்வபஷ் தேனியே சங்கக் கனவான்கள் நடத்தும் கூட்டங்களின் சங்கதி என்ன? திரு. ஸ்துருவே அவர்களே, நீங்கள் பெருமையடித்துக்

கொள்வதற்கும் வெறுக்கத் தக்க இரகசிய முறைகளின் வெறுக்கத்தக்க ஆதரவாளர்களை இளக்காரமாகப் பார்ப்பதற்கும் நியாயம் ஏதாவதுண்டா?

உண்மை, தொழிலாளிகளுக்கு ஆயுதங்கள் கொண்டு வருவதற்குக் கண்டிப்புள்ள இரகசிய முறைகள் அவசியந்தான். இவ்விஷயத்தில் திரு. ஸ்துருவே கொஞ்சம் அதிகமாகவே வெளிப்படையாகப் பேசுகிறார். சற்றுக் கேளுங்கள்: “புரட்சியெழுச்சியைப் பொறுத்தவரை, அல்லது செயல் முறை அர்த்தத்தில் ஒரு புரட்சியைப் பொறுத்தவரை ஜனநாயக வேலைத்திட்டத்தை ஆதரிக்கும் வெகுஜனப் பிரச்சாரம் ஒன்றுதான் ஒரு பொதுவான ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சிக்குரிய சமுதாய, மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகளை உண்டாக்கித் தர முடியும். எனவே, புரட்சியெழுச்சியானது இன்றைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் தவிர்க்க முடியாத நிறைமுடிவு எனும் பார்வைநிலையிலிருந்து பார்த்தாலுங்கூட—இந்தக் கருத்தை நான் ஏற்கவில்லை—ஜனநாயகச் சீர்திருத்தம் பற்றிய கருத்துக்களை மக்களுக்கு ஊட்டுவது ஒன்றே முக்கியமான, அவசியமான பணியாகும்”.

திரு. ஸ்துருவே பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்கிறார். புரட்சியெழுச்சியின் தவிர்க்க முடியாத தன்மையைப் பற்றிப் பேசுகிறார், புரட்சியின் வெற்றிக்கு அது அவசியமாயிருப்பது பற்றிப் பேசுவதற்குப் பதிலாக. ஒரு புரட்சியெழுச்சி—தயாரிப்பற்ற, தன்னியல்பான, இங்குமங்குமாகச் சிதறிய நிலையில் உள்ள ஒரு புரட்சியெழுச்சி—ஏற்கெனவே நடக்கத்தொடங்கி விட்டிருக்கிறது. அது மக்களின் ஒரு முழுவளவான உள் ளொற்றுமையுள்ள ஆயுதமேந்திய புரட்சி யெழுச்சியாக வளரும் என்று யாரும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் அது புரட்சி சக்திகளின் நிலையையும் (போராட்டத்தின் போக்கிலேதான் இதை முழுமையாக அளந்தறிய முடியும்), அரசாங்கத்தின், முதலாளி வர்க்கத்தின் நடத்தையைச் சரிநுட்பமாக மதிப்பிட முடியாத பிற பல சூழ்நிலைமைகளையும் பொறுத்திருக்கிறது. விஷயத்தைத் திரு. ஸ்துருவே தாழ்த்த விரும்புகிற மாதிரி, ஏதாவதொரு ஸ்தூலமான நிகழ்ச்சி சம்பந்தமாக முற்றுறுதியாகச் சொல்லும் அர்த்தத்தில் தவிர்க்க முடியாத தன்மையைப் பற்றிப் பேசுவதில் பொருளில்லை. நீங்கள் புரட்சியின் ஆதரவாளராக இருக்க விரும்பி

னால் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் புரட்சியெழுச்சி அவசியந்தானா, அதை வீறுடன் பிரகடனப்படுத்துவது அவசியந்தானா, அதை ஆதரித்துப் பேசி உடனடியான, சுறுசுறுப்பான தயாரிப்புகள் செய்வது அவசியந்தானா என்பது பற்றித்தான் நீங்கள் பேச வேண்டும். இந்த வேற்றுமையைத் திரு. ஸ்துருவே புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை இருப்பதின் தேவையைப் பற்றிய பிரச்சினையை—இது ஜனநாயகவாதிக்குச் சர்ச்சைக்கிடமற்றது—இன்றைய புரட்சி நிகழும் போக்கிலே அதைச் சாதித்துக் கொள்வதின் தவிர்க்க முடியாத தன்மையைக் கேள்விக் கிடமாக்குவதின் மூலமாக—இது அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குச் சர்ச்சைக்குரியது, இன்றியமையாததாயில்லையுங்கூட—அவர் மழுங்கடிக்கவில்லை. புரட்சியெழுச்சியின் தேவை பற்றிய பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிப்பதின் வழியாக மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தாரின் அரசியல் நிலையின் மிகவும் உள்ளாழ்ந்த சாராம்சத்தைத் திரு. ஸ்துருவே வெளிக்காட்டுகிறார். முதலாவதாக, முதலாளி வர்க்கம் எதேச்சாதிகார முறையை நசுக்குவதைவிட அத்துடன் பேரம் பேசி முடித்துக் கொள்வதையே விரும்பும்; இரண்டாவதாக, எல்லா வழக்குகளிலும் முதலாளி வர்க்கம் ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தைத் தொழிலாளிகளின்மேல் சுமத்தி விடுகிறது. திரு. ஸ்துருவே தட்டிக்கழிப்பதின் உண்மையான அர்த்தம் இதுவே. எனவேதான், புரட்சியெழுச்சியின் தேவை பற்றிய பிரச்சினையிலிருந்து அதன் “சமுதாய-மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகள்” பற்றிய பிரச்சினைக்கு, பூர்வாங்கப் பிரச்சாரம் பற்றிய பிரச்சினைக்கு அவர் பின்வாங்குகிறார். அரசாங்கத்தின் துருப்புகளை முறியடிப்பதே விஷயமாயிருந்த நேரத்தில், இயக்கமானது ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தின் “அவசியத்துக்குக் கொண்டுபோய் விட்டிருந்த” நேரத்தில், பேசி ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்வதொன்றோடு நிறுத்திக் கொள்வது (தயாரிப்பு செய்து வரும் காலத்தில் இது நூறு மடங்கு அவசியமாகும்) முதலாளி வர்க்கத்தாருக்குரிய இழிநிலையான செயலின்மையாகவும் பயந்தாங்கொள்ளித்தனமாகவும் ஆகிவிட்டிருந்த நேரத்தில், 1848ம் வருடத்திய ஃபிராங்க்ஃபுர்ட் நாடாளுமன்றத்தில் முதலாளி வர்க்கவாய்ச்சொல் வீரர்கள் தீர்மானங்களையும் பிரகடனங்களையும்

முடிவுகளையும் தயாரிப்பதிலும் “வெகுஜனப் பிரச்சாரம்” நடத்துவதிலும் “சமுதாய-மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகளைத்” தயாரிப்பதிலும் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்ததைப் போலவே திரு. ஸ்துருவே அவர்களும் புரட்சியெழுச்சி பற்றிய பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழித்துவிட்டுச் சொற்றொடர்களின் பின்னே ஒளிந்து கொள்கிறார். வரலாற்றில் புரட்சிக் காலப்பகுதிக்கும் சாதாரணமான, அன்றாட, தயாரிப்புக் காலப்பகுதிக்கும் உள்ள வேறுபாடு புரட்சிக் காலப்பகுதியில் மக்களின் மனநிலையும் படபடப்பும் துணிபுகளும் செய்கையில் வெளிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், வெளிப்படுத்திக் கொள்ளத்தான் செய்கின்றன என்கிற உண்மையை நிதர்சனமாகக் காட்டுகிறார் திரு. ஸ்துருவே, இதைப் பல சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பிடிவாதமாகப் பார்க்க மறுக்கிறார்கள்.

சொற்களும் செய்கைதான் என்பதைக் கொச்சையான புரட்சிவாதம் பார்க்கத் தவறுகிறது; பொதுப்படையாக வரலாற்றுடன் பொருத்திச் செயல்படுத்தும் போது இந்த முன்கூற்று சர்ச்சைக்கிடமற்றது, பகிரங்கமான வெகுஜன அரசியல் செய்கை நிகழாத வரலாற்றுக் காலப்பகுதிகளோடு பொருத்திச் செயல்படுத்தும் போதும் சர்ச்சைக்கிடமற்றது. எவ்விதமான சதிக்குழுப் புரட்சிகளும் இப்படிப்பட்ட செய்கைக்குப் பதிலாக வைக்கப்பட முடியாது, இதைச் செயற்கையாக உண்டாக்கவும் முடியாது. ஒரு புரட்சிகரமான காலப்பகுதி தொடங்கிவிட்ட நேரத்தில், பழைய “மேற்கட்டுமானம்” அடிமுதல் முடிவரை உடைவு கண்டிருக்கும் நேரத்தில், தங்களுக்கென்று ஒரு புதிய மேற்கட்டுமானத்தைப் படைத்து வரும் வர்க்கங்களின், மக்களின் பகிரங்கமான அரசியல் செய்கை ஓர் உண்மையாகிவிட்டிருக்கும் நேரத்தில், உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியிருக்கும் நேரத்தில், “செய்கைக்கு” மாறிச் செல்ல வேண்டிய தேவை பற்றிய நேரடியான கோஷத்தை முன்வைக்காமல் பழைய வழியிலே “சொற்களோடு” நிறுத்திக் கொள்வதும் “மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகளும்” பொதுப்படையான “பிரச்சாரமும்” தேவை என்று சாக்குச் சொல்லிச் செய்கையைத் தவிர்க்க முயல்வதும் அக்கறையின்மையாகும், உயிரற்ற தன்மையாகும், ஏட்டுப்புலமை வாதமாகும், அல்லது புரட்சிக்குத் துரோகம் செய்து வஞ்சிப்பதாகும் என்பதை வால்பிடிக்கும்

போக்குள்ள புரட்சியாளர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறார்கள். ஜனநாயகப் போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தினரின் ஃபிராங்ஃபுர்ட் வாய்ச்சொல் வீரர்கள் இப்படிப்பட்ட துரோகத்துக்கோ இப்படிப்பட்ட ஏட்டுப்புலமைவாத முட்டாள்தனத்துக்கோ நினைவில் நிறுத்தத்தக்க வரலாற்று எடுத்துக்காட்டாவர்.

கொச்சையான புரட்சிவாதத்துக்கும் புரட்சியாளர்களிடமுள்ள வால்பிடிக்கும் போக்குக்கும் இடையேயுள்ள இந்த வேற்றுமையை விளக்குவதற்கு ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகவாத இயக்கத்தின் வரலாறு கொடுத்திருக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டைக் காண விரும்புகிறீர்களா? அவ்வகை விளக்கமும் தருகிறோம். 1901-02ம் ஆண்டுகளை நினைத்துப் பாருங்கள். அவை மிகவும் அண்மையானவை என்றாலும் ஏற்கெனவே பழங்கால வரலாறு போல் இன்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆர்ப்பாட்டங்கள் தொடங்கிவிட்டிருந்தன. கொச்சையான புரட்சிவாதம் “தாக்கும் போர்த்தந்திரங்கள்” பற்றி ஓலமிட்டது (ரபோச்சியே தேலோ), “இரத்தவெறி பிடித்த துண்டுப் பிரசுரங்கள்” வெளியிடப்பட்டு வந்தன (பெர்லினில் பிரசுரமானவை என்று நினைக்கிறேன்), பத்திரிகை மூலமாக நாடு தழுவிய முறையில் கிளர்ச்சி நடத்துவது எனும் கருத்தின் “இலக்கியப் பகட்டுத்தனத்தையும்” செயல்தொடர்பற்ற தன்மையையும் எதிர்த்துத் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டன (நதேழ்தின்³⁹). இவற்றிற்கு மாறாக, “அரசியல் கிளர்ச்சிக்குப் பொருளாதாரப் போராட்டமே மிகச் சிறப்பான சாதனம்” என்று பேசி அக்காலத்தில் புரட்சியாளர்களின் வால்பிடிக்கும் போக்கு பிரச்சாரம் செய்தது. புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள்? அவர்கள் இவ்விரு போக்குகளையும் தாக்கினர். அரசியல் வாணவேடிக்கை முறைகளையும் தாக்குதல் போர்த்தந்திரங்களைப் பற்றிய கூக்குரலையும் கண்டித்தனர். ஏனெனில் பகிரங்கமான வெகுஜனச் செய்கை என்பது எதிர்கால விவகாரம் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும், தெரிந்திருக்க வேண்டும். வால்பிடிக்கும் போக்கை அவர்கள் கண்டித்து மக்கள் அனைத்தையும் தழுவிய ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி பற்றிய கோஷத்தையும் கூட பகிரங்கமாக வெளியிட்டனர்—நேரடியான வேண்டுகோள் எனும் அர்த்தத்தில் அல்ல (அக்காலத்

தில் நம்மிடம் “கலகம்” செய்வதற்கான வேண்டுகோள் எதையும் திரு. ஸ்துருவே கண்டுபிடிக்க காட்டார்), ஓர் அவசியமான முடிவு எனும் அர்த்தத்தில், “பிரச்சாரம்” என்கிற அர்த்தத்தில் (பிரச்சாரத்தைப் பற்றி இப்போதுதான் திரு. ஸ்துருவே சிந்திக்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்—நம் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஸ்துருவே எப்போதுமே பல வருடம் பின்தங்கியிருப்பவர்), “சமுதாய-மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகளைத்” தயாரிக்கும் அர்த்தத்தில் (தடுமாறிக் கொண்டும் பேரம் ஆடிக்கொண்டும் இருக்கும் முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள் இன்று இந்நிலைமைகளைப் பற்றித்தான் “துயரத்தோடும் பொருத்தமில்லாமலும்” வாயளந்து வருகின்றனர்). அந்தக் காலத்தில் கிளர்ச்சியையும் பிரச்சாரத்தையும், பிரச்சாரத்தையும் கிளர்ச்சியையும் புற விவகாரநிலை உண்மையிலே முன்னணிக்குக் கொண்டுவந்தது. அந்தக் காலத்தில் ஓர் அனைத்து ருஷ்ய அரசியல் பத்திரிகைக்காகப் பணியாற்றுவது—அதை வாரப் பத்திரிகையாக்குவது ஓர் இலட்சியமாகத் தோன்றியது—புரட்சியெழுச்சிக்குத் தயாரிக்கும் பணிக்கு உரைகல்லாக முன்வைக்க முடிந்தது (என்ன செய்ய வேண்டும்? எனும் நூலில் அப்படித்தான் முன்வைக்கப்பட்டது). அந்தக் காலத்தில் நேரடியான ஆயுதமேந்திய செய்கைக்குப் பதிலாக வெகுஜனக் கிளர்ச்சியை ஆதரித்துப் பேசும் கோஷம் அரசியல் வாணவேடிக்கை முறைகளுக்குப் பதிலாகப் புரட்சியெழுச்சிக்கான சமுதாய-மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தயாரிக்க வேண்டுமெனும் கோஷந்தான் புரட்சி கரமான சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் சரியான கோஷங்களாகும். இக்காலத்தில் இந்தக் கோஷங்களை நிகழ்ச்சிகள் முந்திக் கொண்டுள்ளன; இயக்கம் அவற்றைப் பின்னே விட்டுவிட்டு வந்துள்ளது; அவை கிழிசல்களாகிவிட்டன, ஒஸ்வயஷ்தேனியேயின் பாசாங்கையும் புதிய-இஸ்க்ராவின வால்பிடிக்கும் போக்கையும் மூடி மறைக்க இலாயக்கான கந்தல்களாகிவிட்டன!

அல்லது ஒருக்கால் நான்தான் தவறு செய்கிறேனா? ஒருக்கால் இன்னும் புரட்சி தொடங்கவில்லையோ? ஒருக்கால் வர்க்கங்களின் பகிரங்கமான அரசியல் செய்கைக்குக் காலம் இன்னும் வரவில்லையோ? ஒருக்கால் உள்நாட்டுப் போர் இன்னும் இல்லையோ, விமர்சன ஆயுதத்தின் அவசியமான, கட்டாயமான பின்தோன்றலாக, வாரிசாக, பொறுப்

பாளகை, நிறைவேற்றிக் கொடுப்போகை ஆயுதங்களின் விமர்சனம் இன்னும் ஆகக் கூடாதோ என்னவோ?

படிப்பறையை விட்டு வெளியே வந்து சுற்றுமுற்றும் பாருங்கள், உங்கள் விடைகளைத் தெருக்களிலே தேடுங்கள். அமைதியான, ஆயுதமற்ற மக்கள் கூட்டங்களை எங்கு பார்த்தாலும் சுட்டுத்தள்ளி அரசாங்கமே உள்நாட்டுப் போரைத் தொடங்கிவிடவில்லையா? ஆயுதமேந்திய கறுப்பு நூற்றுவர்கள் எதேச்சாதிகார முறையின் “வாதமாக” செயல்படவில்லையா? மக்கள் காவல் படையின் தேவையை முதலாளி வர்க்கம்—முதலாளி வர்க்கம்கூட — அங்கீகரிக்கவில்லையா? இலட்சிய மிதவாதியும் ஆசாரநுணுக்கமுள்ளவருமான திரு. ஸ்துருவேகூட “புரட்சிகரமான செய்கையின் பகிரங்கமான தன்மை” (அதுபோலத்தான் நாங்கள் இன்று இருக்கிறோம்!) “தற்போது மக்கள் திரளின் மேல் அறிவளிக்கத்தக்க செல்வாக்கைச் செலுத்துவதற்கான மிக முக்கியமான நிபந்தனைகளில் ஒன்றாயுள்ளது” என்று சொல்லவில்லையா (அந்தோ, பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்கத்தான் அப்படிச் சொல்கிறார்!)?

புரட்சியின் ஆதரவாளர்கள் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சிப் பிரச்சினையை இன்று எப்படி முன்வைக்கவேண்டும் என்பதில் காணக் கண் இருப்பவர்களுக்கு ஐயம் எதுவும் இருக்க முடியாது. சிறிதேனும் மக்கள் மேல் செல்வாக்கு செலுத்தும் திறமையுள்ள சுதந்தரமான பத்திரிகைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இப்பிரச்சினையின் மூன்று முன்வைப்புகளைப் பரிசீலியுங்கள்.

முதல் முன்வைப்பு. ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் தீர்மானம்.*

* முழு வாசகம் பின்வருமாறு:

“1) பாட்டாளி வர்க்கம் தன்னுடைய நிலையின் காரணமாக முன்னணியில் நிற்கும் ஒரேயொரு முரணற்ற புரட்சிகரமான வர்க்கமாக இருப்பதினால் ருஷ்யாவில் பொதுவான ஜனநாயகப் புரட்சி இயக்கத்தில் தலைமைப் பாத்திரம் வகிக்க அறைகூவியழைக்கப்படுகிறது;

“2) தற்சமயம் இவ்வியக்கம் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியின் அவசியத்துக்கு ஏற்கெனவே கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறது;

“3) இந்தப் புரட்சியெழுச்சியில் பாட்டாளி வர்க்கம் தவிர்க்க முடியாதபடி மிக வலுவான பங்கு எடுக்கும், இப்

பொதுவான ஜனநாயகப் புரட்சி இயக்கம் ஏற்கெனவே புரட்சியெழுச்சியின் அவசியத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது என்று பகிரங்கமாக ஏற்கப்பட்டுப் பிரகடனப்படுத்தப்படுகிறது.

படிப் பங்கெடுப்பது ருஷ்யாவில் புரட்சியின் தலைவிதியை நிர்ணயிப்பதாயிருக்கும்;

“4) சித்தாந்த வழியிலும் நடைமுறை வழியிலும் ஒருங்கே தன்னுடைய போராட்டத்தை இயக்கிச் செலுத்தி வரும் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சிக் கொடியின் கீழ் தனியொரு சுதந்தரமான அரசியல் சக்தியாக ஒன்றுபட்டிருந்தால் மட்டுமே பாட்டாளி வர்க்கம் இந்தப் புரட்சியில் தலைமைப் பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும்;

“5) பாட்டாளி வர்க்கம் இப்பாத்திரத்தை வகித்து முடித்தால்தான் முதலாளித்துவ-ஜனநாயக ருஷ்யாவின் சொத்துள்ள வர்க்கங்களை எதிர்த்து சோஷலிஸத்திற்காக நடக்கும் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மிகவும் அனுகூலமான நிலைமைகளை உறுதிப்படுத்திக் கொடுக்கும்—

“எனவே, ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி மூலமாக எதேச்சாதிகார முறையை எதிர்க்கும் நேரடியான போராட்டத்துக்குப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஒழுங்கமைத்திடும் பணி இன்றைய புரட்சி தருணத்தில் கட்சியின் முக்கியமான, மிக அவசரமான பணிகளில் ஒன்று என்று ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் கருதுகிறது.

“அதற்கேற்ப எல்லாக் கட்சி நிறுவனங்களையும் காங்கிரஸ் பின்வருமாறு பணிக்கிறது:

“அ) நிகழவிருக்கும் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியின் அரசியல் குறிப்பொருளை மட்டுமின்றி நடைமுறைக்குரிய அமைப்புத்துறை அம்சத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குப் பிரச்சாரத்தின் மூலமாகவும் கிளர்ச்சியின் மூலமாகவும் விளக்க வேண்டும்;

“ஆ) அந்தப் பிரச்சாரத்திலும் கிளர்ச்சியிலும் வெகுஜன அரசியல் வேலைநிறுத்தங்களின் பாத்திரத்தை விளக்க வேண்டும்; புரட்சியெழுச்சியின் துவக்கத்திலும் அது முன்னேறிவரும் காலத்திலும் அவை மிக முக்கியமானவையாக இருக்கக் கூடும்; மற்றும்

“இ) பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆயுதபாணியாக்குவதை நோக்கியும் ஆயுதமேந்திய புரட்சிக்கும் அதற்கு நேரடியாகத் தலைமை வகிப்பதற்கும் உரிய திட்டத்தைத் தயாரிப்பதை நோக்கியும் வலுவான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; இக்காரியத்துக்காகக் கட்சி ஊழியர்களைக் கொண்டு தனிக்குழுக்கள் தேவைப்படுகிற போது அமைக்கப்பட வேண்டும்”. (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப-ர்.)

புரட்சியெழுச்சிக்குப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஒழுங்கமைப்பது கட்சியின் முக்கியமான, முதன்மையான, இன்றியமையாத பணிகளில் ஒன்றாக நிகழ்ச்சி நிரலில் போடப்பட்டுள்ளது. பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆயுதபாணியாக்குவதற்கும் புரட்சியெழுச்சிக்கு நேரடித் தலைமை வகிக்கும் சாத்தியப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் மிகவும் வலுவள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் முன்வைப்பு. ஒஸ்வபஷ்டேனியேயில் வெளிவந்த கோட்பாடுரீதியான ஒரு கட்டுரை; “ருஷ்ய அரசியல் சட்டவாதிகளின் தலைவர்” (ஐரோப்பிய முதலாளி வர்க்கத்தாரின் மிகச் செல்வாக்கு வாய்ந்த ஃபிராங்ஃபுர்ட் பத்திரிகை⁴⁰ இப்படித்தான் அண்மையில் திரு. ஸ்துருவேயை வர்ணித்தது) அல்லது ருஷ்யாவின் முற்போக்கான முதலாளி வர்க்கத்தாரின் தலைவர் எழுதியது. புரட்சியெழுச்சி தவிர்க்க முடியாதது எனும் கருத்தை அவர் ஏற்கவில்லை. இரகசிய நடவடிக்கையும் கலகம் செய்வதும் நியாயப் புத்தியற்ற புரட்சிவாதத்தின் குறிப்பான வழிமுறைகள். குடியரசுவாதம் மயங்கிவிழச் செய்யும் வழிமுறை. ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி உண்மையில் வெறுமே செயல்முறை பற்றிய பிரச்சினையே, ஆனால் வெகுஜனப் பிரச்சாரம் நடத்தி வருவதும் சமுதாய-மனநிலை வழிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தயாரித்து வருவதுந்தான் “அடிப்படையான, மிக அவசியமான பணி”.

மூன்றாம் முன்வைப்பு. புதிய-இஸ்க்ரா மாநாட்டின் தீர்மானம். புரட்சியெழுச்சியைத் தயாரிப்பது நம் பணி. திட்டமிட்ட புரட்சியெழுச்சி சாத்தியமில்லை. அரசாங்கம் சீர்குலைந்து போவது, நம் கிளர்ச்சி, நம் அமைப்பு ஆகியவை புரட்சியெழுச்சிக்குச் சாதகமான நிலைமைகளை உண்டாக்கித் தருகின்றன. அப்போதுதான் “செயல்முறை-போர்த் தயாரிப்புகள் ஏறக்குறைய முக்கியமான குறிப்பொருளைப் பெற முடியும்”.

இவ்வளவுதானா? ஆம், இவ்வளவேதான். புரட்சியெழுச்சி அவசியமாகி விட்டிருக்கிறதா எனும் விஷயம் புதிய-இஸ்க்ராவின் பாட்டாளி வர்க்கத் தலைவர்கள் இன்னமும் அறியாத ஒன்று. நேரடியான போராட்டத்துக்குப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஒழுங்கமைக்கும் பணி அவசரமானதா

எனும் விஷயம் அவர்களுக்கு இன்னும் தெளிவாகவில்லை. மிகவும் வலுவான நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொள்ளுமாறு வற்புறுத்துவது அவசியமில்லையாம்; எந்த நிலைமைகளில் இந்நடவடிக்கைகள் “ஏறக்குறைய முக்கியமான” குறி பொருளைப் பெறக் “கூடும்” என்று பொது வரையுருவில் விளக்குவது அதைவிட எவ்வளவோ முக்கியமாம் (1902ல் அல்ல, 1905ல்)....

புதிய-இஸ்க்ரா தோழர்களே, நீங்கள் மர்தீனவ் போக்கின் பக்கம் திரும்பியது உங்களை எங்கே கொண்டு போய் விட்டிருக்கிறது என்று இப்போதாவது பார்க்கிறீர்களா? ஒஸ்வபஷ்தேனியே தத்துவஞானத்தைச் சற்று மாற்றிச் சொல்வதே உங்கள் அரசியல் தத்துவஞானம் என்று நிரூபித்துக் கொண்டுள்ளதை உணர்கிறீர்களா? (உங்கள் சித்தத்தையும் மீறி, உங்களை அறியாமலே) நீங்கள் முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தாரின் பின்னே போய்க் கொண்டிருப்பதை உணர்கிறீர்களா? ஊசிப்போன உண்மைகளை நீங்கள் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டும் குதர்க்கவாதத்தில் நிபுணர்களாகிக் கொண்டும் இருந்தபடியே (பியோத்தர் ஸ்துருவேயின் நினைவில் நிறுத்தத்தக்க கட்டுரையின் நினைவில் நிறுத்தத்தக்க சொற்களில் சொல்வதென்றால்) “புரட்சி கரமான செய்கையின் பகிரங்கமான தன்மை மக்கள்திரளின் மீது அறிவூட்டும் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்குரிய மிகவும் முக்கியமான நிபந்தனைகளில் ஒன்றாக இன்று உள்ளது” எனும் உண்மையை நீங்கள் பார்க்கத் தவறியிருப்பது தெளிவாகவில்லையா?

9. புரட்சி காலத்தில் தீவிரமான எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதின் பொருள் என்ன?

தற்காலிக அரசாங்கத்தைப் பற்றிய தீர்மானத்துக்குத் திரும்புவோம். புதிய-இஸ்க்ரா போர்த்தந்திரங்கள் புரட்சியை முன்னுக்குத் தள்ளாமல்—இதன் சாத்தியப்பாட்டைத் தங்களுடைய தீர்மானத்தின் மூலமாக உறுதிப்படுத்தவே விரும்புகிறார்கள்—பின்னுக்கு இழுக்கின்றன என்று காட்டி

னோம். முரணுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் இந்தப் போர்த்தந்திரங்கள்தாம் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் கைகளைக் கட்டிப் போடுகின்றன, அது முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் கலந்து கரைந்துவிடாதபடி தடுக்கவுமில்லை என்றும் காட்டினோம். தீர்மானத்தின் பொய்யான முற்கோள்கள் இயல்பாகவே பின்வரும் பொய்யான முடிவுக்குக் கொண்டுவந்துவிடுகின்றன: “எனவே, சமூக-ஜனநாயகவாதம் அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் குறிக்கோளையோ தற்காலிக அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளும் குறிக்கோளையோ வகுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, மிகத் தீவிரமான புரட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வரவேண்டும்”. இம்முடிவில் குறிக்கோள்களைப் பற்றிக் கூறும் முதற்பகுதியைக் கவனியுங்கள் ஜாராட்சி மீது புரட்சி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவது சமூக-ஜனநாயகவாத நடவடிக்கையின் குறிக்கோள் என்று புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் அறிவிக்கிறார்களா? ஆம், அறிவிக்கிறார்கள். நிர்ணயமான வெற்றிக்குரிய நிலைமைகளை அவர்களால் சரியாக வரையறுக்க முடியவில்லை, ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் வரையறுப்புக்கு நடுவிடுகிறார்கள். என்றபோதிலும் இந்தக் குறிக்கோளை வைத்துக் கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். மேலும், தற்காலிக அரசாங்கத்தைப் புரட்சியெழுச்சியுடன் சம்பந்தப்படுத்துகிறார்களா? ஆம், தற்காலிக அரசாங்கம் “வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சியிலிருந்து தோன்றும்” என்று நேரடியாகக் கூறிச் சம்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். கடைசியாக, புரட்சியெழுச்சிக்கு வழிகாட்டுவது எனும் குறிக்கோளை வைத்துக் கொள்கிறார்களா? ஆம், வைத்துக் கொள்கிறார்கள். திரு. ஸ்துருவே போல் அவர்களும் புரட்சியெழுச்சி அவசர அவசியம் என்பதை ஒப்புக் கொள்வதைத் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள், என்றாலும் அதே நேரத்தில் திரு. ஸ்துருவேபோல் அல்லாமல் “அதை” (புரட்சியெழுச்சியை) “சமூக-ஜனநாயகவாதம் தன்னுடைய செல்வாக்குக்கும் தலைமைக்கும் உட்படுத்தவும், அதைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தவும் முயல்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள்.

இது எவ்வளவு நயமாக இணைகிறது, பார்த்தீர்களா? ஒருங்கே பாட்டாளி வர்க்கத் திரளும் பாட்டாளி வர்க்கம்

அல்லாத மக்கள் திரளும் நடத்தும் புரட்சியெழுச்சியை நம் செல்வாக்குக்கும் தலைமைக்கும் உட்படுத்தி அதை நம் நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தும் குறிக்கோளை நாம் வைத்துக் கொள்கிறோமாம். ஆகவே, புரட்சியெழுச்சியில் ஒருங்கே பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் புரட்சிகரமான முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினருக்கும் (“பாட்டாளி வர்க்கமல்லாத குழுக்கள்”) தலைமை வகிக்கும்—அதாவது, புரட்சியெழுச்சிக்குத் தலைமை வகிப்பதைச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்கும் புரட்சிகரமான முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கும் இடையே “பங்கிட்டுக் கொள்ளும்”—குறிக்கோளை வைத்துக் கொள்கிறோமாம். புரட்சியெழுச்சிக்கு வெற்றி தேடிக்கொடுக்கும் குறிக்கோளையும் வைத்துக் கொள்கிறோமாம், அது ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தை நிறுவுவதில் கொண்டு போய்விட வேண்டுமாம் (“அது ஒரு வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சியிலிருந்து தோன்றும்”). எனவே,.. எனவே ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் நாம் அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதையோ அரசதிகாரத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதையோ குறிக்கோளாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதாம்!!

நம் நண்பர்கள் தங்களுடைய வாதங்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்திக் காட்ட முடியாது. புரட்சியெழுச்சிப் பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்கும் திரு. ஸ்துருவேயின் பார்வை நிலைக்கும் இந்த அவசரமான பணியை மேற்கொள்ளுமாறு நம்மை அறைகூவியழைக்கும் புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் பார்வையிலைக்கும் இடையே அவர்கள் ஊசலாடுகிறார்கள். ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்வதனைத்தும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் துரோகம் செய்வதாகும் என்று கோட்பாட்டுரீதியிலே கண்டிக்கும் அராஜகவாதத்துக்கும், புரட்சியெழுச்சியில் தலையாய செல்வாக்கு சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்கு இருக்கும் நிலையில் அவ்வாறு பங்கெடுத்துக் கொள்வதைக் கோரும் மார்க்ஸியத்துக்கும் இடையே அவர்கள் ஊசலாடுகிறார்கள்.* அவர்களுக்குச் சுதந்தரமான நிலை எதுவும் கிடையாது: ஜார்

* பார்க்க: புரொலிட்டாரி, இதழ் 3, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றி, இரண்டாவது கட்டுரை.

ஆட்சியுடன் பேரம் பேசிமுடிக்க விரும்பி அதன் காரணமாகப் புரட்சியெழுச்சிப் பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிப்பதிலும் சாகசங்களிலும் புகலிடம் தேடும் நிர்ப்பந்தத்திலிருக்கும் திரு. ஸ்துருவேயின் நிலையும் இல்லை, “மேலிருந்து” செய்கை புரிவதனைத்தையும் முதலாளித்துவப் புரட்சியில் கலந்து கொள்வதனைத்தையும் கண்டிக்கும் அராஜகவாதிகளின் நிலையும் இல்லை. ஜாராட்சியுடன் செய்து கொள்ளும் பேரத்தை யும் ஜாராட்சி மீது பெறும் வெற்றியையும் புதிய-இஸ்க்ரா குழு குழப்பிவிடுகிறது. முதலாளித்துவப் புரட்சியில் அவர்கள் கலந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் மர்தீன வின் இரண்டு சர்வாதிகார முறைகளைச் சற்றுத் தாண்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்களின் புரட்சியெழுச்சிக்குத் தலைமை தாங்கவும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்—வெற்றிபெற்றதும் உடனே (அல்லது, ஒருக்கால் வெற்றி பெறுவதற்குச் சற்று முன்னே?) அந்தத் தலைமையைக் கைவிடுவதற்காக, அதாவது வெற்றியின் பலன்களைத் தாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக அல்லாமல் அவற்றை மொத்தமாக முதலாளி வர்க்கத்திடம் கொடுத்து விடுவதற்காக. இதைத் தான் அவர்கள் “தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகப் புரட்சியெழுச்சியைப் பயன்படுத்துவது” என்று அழைக்கிறார்கள்....

இந்தக் குளறுபடியை இனிமேலும் கவனிக்கத் தேவையில்லை. “மிகத் தீவிரமான புரட்சிகர எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வருவது” என்றுள்ள வரையறுப்பில் இந்தக் குளறுபடி எப்படி உதித்தது என்று பரிசீலிப்பது அதைவிட பயனுள்ள தாயிருக்கும்.

இது புரட்சிகரமான சர்வதேசச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் பழக்கமான வரையறுப்புகளில் ஒன்று. இது முற்றிலும் சரியான கருத்துரை. நாடாளுமன்ற முறையுள்ள நாடுகளில் திருத்தல்வாதத்தையும் சந்தர்ப்பவாதத்தையும் எதிர்க்கும் எதிர்ப்பாளர்களுக்கு இது சகஜமாகிவிட்ட ஒன்றாகும். “நாடாளுமன்ற மூடத்தனத்துக்கும்” மில்லிரான் போக்குக்கும் பெர்ன்ஷ்டைன் வாதத்துக்கும்⁴¹ டிராட்டி வகைப்பட்ட இத்தாலியச் சீர்திருத்தவாதத்துக்கும் நியாயமாகவும் அவசியமாகவும் வாய்த்த மறுப்பாக இது பொதுவாக ஏற்கப்பட்டது. நல்லவர்களான நம் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் இந்த

நேர்த்தியான கருத்துரையை மனப்பாடம் செய்து கொண்டு ஆர்வத்துடன் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள்... சிறிதும் பொருத்தமில்லாமல். நாடாளுமன்றமே இல்லாத நிலைமைகளுக்காக எழுதப்பட்ட தீர்மானங்களில் நாடாளுமன்றப் போராட்டத்துக்குரிய வகையினங்கள் புகுத்தப்படுகின்றன. “எதிர்க்கட்சி” எனும் கருத்துருவம் புரட்சியெழுச்சியைப் பற்றி எவரும் காரியப் பற்றோடு பேசாத ஓர் அரசியல் நிலைமையின் பிரதிபலிப்பும் வெளியீடும் ஆகும், புரட்சியெழுச்சி தொடங்கிவிட்டு புரட்சியின் ஆதரவாளர்கள் அனைவரும் அதற்குத் தலைமை தாங்குவது பற்றிச் சிந்தித்தும் பேசியும் வருகிற ஒரு நிலைமையுடன் பொருத்தி அக்கருத்துருவம் அர்த்தமில்லாமல் செயல்படுத்தப்படுகிறது. புரட்சியெழுச்சி வெற்றி பெறுமேயானால் மேலிருந்து செயலாற்ற வேண்டிய தின் அவசியத்தை நம்முன் புரட்சி நிறுத்தியிருக்கும் நேரத்திலேதான் பழைய வழிமுறைகளோடு—அதாவது, “கீழிருந்து” மட்டும் செய்கை புரிவது—“நீடித்திருந்து வருவதற்கான” விருப்பத்தை ஆதம்பரத்துடனும் ஆரவாரத்துடனும் தெரிவிக்கிறார்கள்.

உண்மை, நம் புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் நிச்சயமாக அதிர்ஷ்டம் கெட்டவர்களே! அவர்கள் ஒரு சரியான சமூக-ஜனநாயகவாதக் கருத்துரையை வரையறுக்கும் போதுங் கூட அதை எப்படிச் சரியாகச் செயல்படுத்துவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். புரட்சி நடக்கத் தொடங்கிய பின், நாடாளுமன்றம் இன்னும் இல்லாத நிலையில், உள்நாட்டுப் போரும் புரட்சியெழுச்சியின் வெடிப்புகளும் இருந்து வரும் போது நாடாளுமன்றப் போராட்டத்துக்குரிய கருத்துருவங்களும் கருத்தினங்களும் உருமாற்றம் பெற்று எதிர்மறைகளாக மாறிவிடுகின்றன என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறியுள்ளனர். இன்று பரிசீலனையின் கீழிருக்கும் நிலைமைகளில் தெரு ஆர்ப்பாட்டங்கள் மூலமாகத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன, ஆயுதமேந்திய மக்களின் ஏறித்தாக்கும் செய்கையின் மூலமாகக் கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன, அரசாங்கத்தைப் பலவந்தமாகத் தூக்கியெறிகிறதின் மூலமாக அரசாங்கத்தின்பாலுள்ள எதிர்ப்பு நிகழ்த்தப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை.

நம்முடைய நாடோடிக் கதையில் வரும் பிரபல கதா

நாயகன் நல்ல அறிவுரையைப் பொருத்தமற்ற காலத்தில் திருப்பிச் சொன்னது போல் மர்த்தீனவை மெச்சிக்கொள்ளும் நம்மவர்கள் தாங்களே சொல்கிறபடி அசல் போர் நடவடிக்கைகள் துவங்கிவிட்ட நேரத்தில் அமைதியான நாடாளுமன்றவாதத்தின் படிப்பினைகளைத் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றியையும்” “மக்கள் புரட்சியெழுச்சியையும்” குறிப்பிட்டுத் தொடங்கும் ஒரு தீர்மானத்தில் “தீவிரமான எதிர்க்கட்சி” எனும் கோஷத்தை இவ்வாறு பகட்டாக முன்வைட்டதைப் போல் கேலிக்குரியது வேறொன்றுமில்லை! கனவான்களே, புரட்சியெழுச்சி நடக்கிற காலத்தில் “தீவிரமான எதிர்க்கட்சியாக” இருப்பதின் பொருள் என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்க்க முயற்சி செய்யுங்கள். அரசாங்கத்தை அம்பலப்படுத்துவது அல்லது அகற்றுவது என்பதா அதன் பொருள்? அரசாங்கத்துக்கு எதிராக வாக்களிப்பது அல்லது அதன் இராணுவத்தைப் பகிரங்கமான போரில் முறியடிப்பது என்பதா அதன் பொருள்? அரசாங்கக் கஜானாவை மீண்டும் நிரப்ப மறுப்பது அல்லது புரட்சியெழுச்சியின் தேவைகளுக்காகவும் தொழிலாளிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஆயுதமளிக்கவும் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுவதற்காகவும் அந்தக் கஜானாவைப் புரட்சிகரமான முறையிலே கைப்பற்றுவது என்பதா அதன் பொருள்? கனவான்களே, அம்பலப்படுத்துவது, எதிர்த்து வாக்களிப்பது, மறுப்பது என்கிற மறிநிலைச் செய்கைகளைத்தான் “தீவிரமான எதிர்க்கட்சி” எனும் கருத்துருவம் வெளியிடுகிறது என்று உங்களுக்குப் புரியத் தொடங்கவில்லையா? அது ஏன் அப்படி? ஏனென்றால், இந்தக் கருத்துருவம் நாடாளுமன்றப் போராட்டத்துக்கு மட்டுமே பொருந்துகிறது; மேலும் “நிர்ணயமான வெற்றியை” உடனடியான போராட்டக் குறிக்கோளாக எவரும் வைக்காதிருக்கிற காலத்தில் இந்தக் கருத்துருவம் நாடாளுமன்றப் போராட்டத்துக்கு மட்டுமே பொருந்துகிறது. அரசியல் ரீதியிலே ஒடுக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் வெற்றிக்கான கொடிய போராட்டத்தில் எல்லா முனைகளிலும் உறுதிமிக்க தாக்குதலைத் தொடங்குகிற தருணத்திலிருந்து இவ்விஷயத்தில் விவகாரங்கள் தீவிரமாக மாறி வருகிறதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கவில்லையா?

தொழிலாளிகள் நம்மைக் கேட்கிறார்கள்: புரட்சியெழுச்சியின் அவசரமான காரியத்தை மிகுந்த ஆற்றலுடன் தொடங்க வேண்டுமா? துவக்க நிலையிலுள்ள புரட்சியெழுச்சி வெற்றிவாகை சூடுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? வெற்றியை எப்படிப் பயன்படுத்துவது? என்ன வேலைத்திட்டத்தைப் பிறகு செயல்படுத்த முடியும், செயல்படுத்த வேண்டும்? மார்க்ஸியத்தின் பொருளை மேலும் ஆழ்ந்ததாகச் செய்து கொண்டிருக்கும் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் விடையளிக்கிறார்கள்: நாம் தீவிரப் புரட்சிகரமான எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வர வேண்டும், என்று.... நல்லது, இந்த வீரர்களைப் போலிப் பண்புவாதத்தில் கைதேர்ந்தவர்கள் என்று நாம் அழைத்தது சரிதானே?

10. “புரட்சிகரமான கம்யூன்களும்” பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரமுறையும்

புதிய-இஸ்க்ரா கைக்கொண்ட அராஜகவாத நிலையில் (“கீழிருந்து” செய்கை புரிவது மட்டுந்தான், “கீழிருந்தும் மேலிருந்தும்” செய்கை புரிவது அல்ல) புதிய-இஸ்க்ரா மாநாடு நிற்க முடியாது. புரட்சியெழுச்சியின் சாத்தியப் பாட்டை ஒப்புக்கொண்டு வெற்றியின் சாத்தியப்பாட்டையும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்வதின் சாத்தியப்பாட்டையும் ஒப்புக் கொள்ளாமலிருப்பதின் அபத்தம் மிகவும் எடுப்பாகத் தெரியும். ஆகவே, பிரச்சினைக்கு மர்தீனைவ்-மார்த்தவ் அளித்த தீர்வில் அந்தத் தீர்மானம் சில வில்லங்கங்களையும் வரையறைகளையும் புகுத்தியது. இந்த வில்லங்கங்களைக் கவனிப்போம்; இவை இவ்வாறு தீர்மானத்தின் பின்வரும் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளன:

“புரட்சியெழுச்சியைப் பரவச் செய்வதற்கும் அரசாங்கத்தைச் சீர்குலைப்பதற்கும் உதவும் ஒரே குறிக்கோளுக்காக ஒரு பகுதியளவுக்கான, சமயாசமயங்களில் ஏற்படக் கூடிய அரசுதிகாரக் கைப்பற்றுதலின், ஏதாவதொரு நகரத்திலோ வட்டாரத்திலோ புரட்சிகரமான கம்யூன்களை நிலைநாட்டுதலின் சூழ்தகுதியை இந்தப் போர்த்தந்திரம் (“மிகத்தீவிரமான புரட்சிகர எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வருவது”) நிச்சயமாக எவ்வகையிலும் விலக்கவில்லை.”

அப்படியானால், கீழிருந்து மட்டுமின்றி மேலிருந்தும் செய்கை புரிவதைக் கோட்பாடுரீதியிலே ஒப்புக்கொள்வதே அதற்குப் பொருள். இல்க்ராவில் (இதழ் 93) லெ. மார்த்தவின் பேர்போன கட்டுரையில் வகுக்கப்பட்ட கருத்துரை கைவிடப்பட்டு வ்பெரியோத் பத்திரிகையின் போர்த்தந்திரங்கள்—அதாவது, “கீழிருந்து” மட்டுமின்றி “மேலிருந்தும்” செய்கை புரிவது—சரி என்று ஏற்றுக்கொள்வதாக அதற்குப் பொருளாகும்.

மேலும், அரசதிகாரக் கைப்பற்றுதலுக்குச் (அது பகுதியளவுக்கானதாகவும், சமயாசமயங்களில் ஏற்படக் கூடியதாயும் மற்றபடியும் இருந்தாலுங்கூட) சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பங்குகொள்வது மட்டும், பாட்டாளி வர்க்கம் பங்குகொள்வது மட்டும் முன்னனுமானிக்கப்படவில்லை. ஜனநாயகப் புரட்சியில் அக்கறை கொண்டு தீவிரமாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்வது பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமல்ல என்கிற உண்மையிலிருந்து இது பின்தொடர்கிறது. பரிசீலனையில் இருக்கும் தீர்மானத்தின் துவக்கத்தில் கூறியுள்ளபடி “பாட்டாளி வர்க்கம் அல்லாத குழுக்களும்” (புரட்சியெழுச்சி பற்றிய மாநாட்டுத் தீர்மானத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்கள் இவை), அதாவது முதலாளி வர்க்கமும் அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்கிற நிலையில் புரட்சியெழுச்சி “மக்களுடையதாக” இருக்கிறதிலிருந்து இது பின்தொடர்கிறது. எனவே, சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தாருடன் கூட்டாக சோஷலிஸ்டுகள் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் எவ்விதப் பங்கெடுப்பும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குத் துரோகம் செய்வதாகும் எனும் கோட்பாட்டை மாநாடு தூக்கியெறிந்து விட்டது, அதைத்தான் வ்பெரியோத் சாதிக்க முயன்றது. “துரோகச் செய்கை” பகுதியளவுக்கானது, சமயாசமயங்களில் ஏற்படக் கூடியது, ஓரிடத்துக்குரியது என்பதனாலெல்லாம் துரோகமற்றதாகிவிடாது. எனவே, தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்வது கொச்சையான மொரேஸ்வாதத்துக்குச்⁴² சமம் எனும் கருத்தை மாநாடு தூக்கியெறிந்துவிட்டது, அதைத்தான் வ்பெரியோத்⁴³ சாதிக்க முயன்றது. ஓர் அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் பல நகரங்களுக்குப் பரவச் செய்யாமல் ஒரு நகரத்துடன் இருந்துவிடுகிறதினாலோ, பல வட்டாரங்களுக்குப் பரவச் செய்யாமல் ஒரு வட்டாரத்துடன்

இருந்துவிடுகிறதினாலோ, அல்லது அது தாங்கியிருக்கும் பெயரின் காரணத்தாலோ அரசாங்கமில்லை என்றாகிவிடாது. எனவே புதிய-இஸ்க்ரா முயன்றபடி இந்தப் பிரச்சினையின் கோட்பாடு ரீதியான முன்வைப்பை மாநாடு கைவிட்டுவிட்டது.

புரட்சி அரசாங்கங்களை அமைப்பதின் மீதும் அவற்றில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதின் மீதும் (இவை இன்று கோட்பாடு ரீதியிலே ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றன) மாநாடு விதித்த வரையறைகள் நியாயமானவையா என்று பார்ப்போம். “சமயாசமயங்களில் ஏற்படக் கூடியது” என்பதற்கும் “தற்காலிகமானது” என்பதற்கும் வேறுபாடு இருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை. முதலில் சொன்ன சொல் “புதியது”, திசைச் சொல்லும் ஆகும், தெளிவான சிந்தனையின்மையை மறைப்பதற்கான வெறும் திரையே என்று அஞ்சுகிறோம். அது “பொருளாழம் உள்ளதாகத்” தோன்றுகிறது, ஆனால் உண்மையில் மேலும் புரியாத, குழப்பமான சொல்லாகும். ஒரு நகரத்திலோ வட்டாரத்திலோ பகுதியளவுக்கான “அரசதிகாரக் கைப்பற்றுதலின்” “சூழ்தகுதிக்கும்” அரசு முழுவதையும் சேர்ந்த ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்வதற்கும் இடையே என்ன வேற்றுமை? “நகரங்கள்” என்பதில் ஜனவரி 9ன் நிகழ்ச்சிகள் நடந்த செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் போன்ற நகரமும் அடங்கவில்லையா? வட்டாரங்கள் என்பதில் பல அரசுகளை விடப் பெரிதான காக்கஸஸ் அடங்கவில்லையா? வட்டாரத்தை விடுங்கள், தனியொரு நகரத்திலேகூட நாம் “அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய” உடனே சிறைச்சாலைகள், போலீஸ், கஜானா முதலியவற்றை என்ன செய்வது எனும் பிரச்சினைகள் (இவை ஒரு காலத்தில் புதிய-இஸ்க்ராவைச் சங்கடப்படுத்தியதுண்டு) நம்மை எதிர்கொள்ளாமலிருக்குமா? நம்மிடம் போதிய சக்திகள் இல்லாமற்போனால், புரட்சியெழுச்சி முற்றும் வெற்றி பெறவில்லையானால், அல்லது வெற்றி நிர்ணயமானதாக இல்லாவிட்டால் தனித்தனி உள்ளூர்கள், தனித்தனி நகரங்கள் போன்றவற்றில் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கங்கள் ஒருக்கால் நிறுவப்பெறக் கூடும் என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால், கனவான்களே, விவகாரத்திலிருக்கும் விஷயத்துக்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? தீர்மானத்தின் துவக்கத்தில் “புரட்சி

யின் நிர்ணயமான வெற்றி” பற்றியும் “வெற்றிகரமான மக்கள் புரட்சியெழுச்சி” பற்றியும் நீங்களே பேசவில்லையா?? பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கவனத்தையும் குறிக்கோள்களையும் பிளவுபடுத்தி, அதன் கவனத்தைப் பொதுவானதின் மீது, ஒற்றையின் மீது, உள்ளிணக்கமுள்ளதின் மீது, முழுமையின் மீது செலுத்துவதற்குப் பதிலாக “ஒருபகுதியானதின்” மீது செலுத்தும் அராஜகவாதிகளின் வேலையை என்றிருந்து சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஒரு நகரத்தில் “அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதை” முன்னனுமானித்துக் கொண்டபடியே “புரட்சியெழுச்சியைப் பரவச் செய்வது” பற்றி நீங்களே பேசுகிறீர்கள்—மற்றொரு நகரத்துக்கு என்று நினைக்கலாமா?—எல்லா நகரங்களுக்கும் என்று நம்பலாமா? கனவான்களே, உங்கள் மூலவாசகங்களைப் போலவே உங்கள் முடிவுகளும் பிழையாகவும் ஒழுங்கின்றியும் முரணாகவும் குழப்பமாகவும் உள்ளன. பொதுப்படையாகத் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றிய பிரச்சினைக்கு ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் முழுமையான, தெளிவான விடை அளித்தது. இந்த விடை பகுதியளவுக்கான தற்காலிக அரசாங்கங்கள் பற்றிய எல்லா வழக்குகளுக்கும் கூடப் பொருந்தும். ஆனால், பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியைச் செயற்கையாகவும் தான்தோன்றித்தனமாகவும் தனிமைப்படுத்துவதின் வழியாக மாநாட்டின் விடை மொத்தத்தில் பிரச்சினையை வெறுமே தட்டிக்கழிக்கிறது (அதில் வெற்றிபெறவும் இல்லை), குழப்பம் உண்டாக்குகிறது.

“புரட்சிகரமான கம்யூன்கள்” என்பதின் பொருள் என்ன? இந்தக் கருத்துருவம் “ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம்” என்பதின் விளைவா? அப்படியானால், எந்த அம்சத்தில் வேறுபடுகிறது? மாநாட்டின் கனவான்களுக்கே இது தெரியாது. மிக அடிக்கடி நடக்கிறபடி, புரட்சிகரமான சிந்தனையிலுள்ள குழப்பம் அவர்களைப் புரட்சிகரமான பகட்டுப் பேச்சுக்குக் கொண்டு போய் விடுகிறது. பார்க்கப் போனால், சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் பிரதிநிதிகள் நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்மானத்தில் “புரட்சிகரமான கம்யூன்” எனும் சொற்களைப் பயன்படுத்தியது புரட்சிகரமான பகட்டு பேச்சு தவிர வேறொன்றுமில்லை. எதிர்காலப் பணிகளை மூடிமறைப்பதற்காகத் தேய்ந்தொழிந்து போன பழங்காலத்தைச்

சேர்ந்த “கவர்ச்சிகரமான” சொற்களைப் பயன்படுத்தும் இப்படிப்பட்ட பகட்டுப் பேச்சை மார்க்ஸ் அடிக்கடி கண்டித்தார். இவ்வகை வழக்குகளில் ஏற்கெனவே வரலாற்றில் தன் பாத்திரத்தை வகித்து முடித்த ஒரு சொல்லின் கவர்ச்சி அத்தனையும் பயனில்லாத, தீங்கான பொய்ப் பகட்டாகும், குழந்தையின் கிலுகிலுப்பையாகும். நாம் ஏன் ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்த விரும்புகிறோம், ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டிருக்கும் மக்கள் புரட்சியெழுச்சி வெற்றியைத் தொடர்ந்த மறுநாளே அரசாங்கத்தின் மேல் நாம் நிர்ணயமான செல்வாக்குச் செலுத்துவதானால் திட்டமாக என்ன மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவோம் என்பதைப் பற்றி தொழிலாளிகளுக்கும் மக்களுக்கும் ஒரு தெளிவான, ஐய்நீர்ப்புக்கிடமற்ற கருத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அரசியல் தலைவர்களை எதிர்கொண்டிருக்கும் பிரச்சினைகள் இவை.

ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முழுத்தெளிவுடன் விடையளித்தது, இந்த மாற்றங்களுக்கான ஒரு முழுமையான வேலைத்திட்டத்தை— நம் கட்சியின் குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்தை—தயாரித்தது. ஆனால் “கம்யூன்” எனும் சொல் ஒரு விடையும் அளிக்கிறதாயில்லை. கேட்பதற்கு இனிமையான சொற்றொடரின் அல்லது பொருளற்ற சொற்பெருக்கின் தொலைவான எதிரொலியைக் கொண்டு வெறுமே மக்களின் மனத்தைக் குழப்பிவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 1871ன் பாரிஸ் கம்யூனின் நினைவை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு போற்றிக் கொள்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதன் தவறுகளையும் அதனைச் சூழ்ந்திருந்த தனி நிலைமைகளையும் பகுத்தாய்ந்திடாமல் போகிறபோக்கில் மேம்போக்காகக் குறிப்பிடுவது அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல. அவ்வாறு செய்வது கம்யூனின் ஒவ்வொரு செயலையும் 1874ல் தங்கள் அறிக்கையில் போற்றி வணங்கிய பிளாங்கி வாதிகளின் (இவர்களை எங்கெல்ஸ் கேலி செய்தார்) அபத்தமான உதாரணத்தைத் திருப்பிச் செய்வதாகும்.⁴⁴ தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள இந்தப் “புரட்சிகரமான கம்யூனைப்” பற்றி ஒரு தொழிலாளி கேட்டால் மாநாட்டுக்காரர் என்ன பதில் அளிப்பார்? வரலாறு கண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலாளர் அரசாங்கத்தின் பெயர் இது, இந்த

அரசாங்கம் ஜனநாயகப் புரட்சியின், சோஷலிஸப் புரட்சியின் அம்சங்களுக்கிடையே வேறுபடுத்திப் பார்க்கத்திறனற்றிருந்தது, அக்காலத்தில் இவ்வாறு பார்த்திருக்கவும் முடியாது, அந்த அரசாங்கம் குடியரசுக்காகப் போராடும் பணிகளை சோஷலிஸத்துக்காகப் போராடும் பணிகளோடு போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டது, அது வெர்சேயை எதிர்த்து வலுவான இராணுவத் தாக்குதலைத் தொடங்கச் சக்தியற்றிருந்தது, பிரெஞ்சு தேசிய வங்கியைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளாமல் விட்டதில் தவறு செய்தது முதலியவாறுதான் அவர் அந்தத் தொழிலாளிக்குக் கூறியிருக்க முடியும். சுருங்கச் சொன்னால், உங்கள் விடையில் பாரிஸ் கம்யூனைக் குறிப்பிட்டாலும் சரி வேறெந்த கம்யூனைக் குறிப்பிட்டாலும் சரி, உங்கள் விடை இப்படித்தான் இருக்கும்: நம் அரசாங்கம் இருக்கக்கூடாத மாதிரி அமைந்த ஓர் அரசாங்கம், என்று. அருமையான பதில், உண்மைதான்! கட்சியின் நடைமுறை வேலைத்திட்டத்தைப் பற்றித் தீர்மானம் ஒன்றும் சொல்லாமல் பொருத்தமின்றி வரலாற்றிலிருந்து பாடங்களைக் கொடுக்கத் தொடங்கும் போது இது புரட்சியாளனின் ஏட்டுப் புலமையைச் சார்ந்த உபதேசம் செய்யும் போக்கையும் செயல்திறமின்மையையும் காட்ட வில்லையா? நம் மீது வெற்றியின்றிச் சமத்திய அதே தவற்றை—அதாவது, “கம்யூன்கள்” எவையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாமற் போன ஜனநாயகப் புரட்சியையும் சோஷலிஸப் புரட்சியையும் குழப்பிக் கொள்வதை—இது வெளிப்படுத்தவில்லையா?

புரட்சியெழுச்சியைப் பரவச் செய்வதும் அரசாங்கத்தைச் சீர்குலைப்பதும் ஒரு தற்காலிக அரசாங்கத்தின் (இது மிகவும் பொருத்தமின்றி “கம்யூன்” என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது) “ஒரே குறிக்கோளாக” முன்வைக்கப்படுகிறது. “ஒரே” என்கிற சொல்லை அதன் அசல் அர்த்தத்தில் எடுத்துப் பார்த்தால் அது மற்றெல்லாக் குறிக்கோள்களையும் அகற்றிவிடுகிறது; “கீழிருந்து மட்டுமே” எனும் அபத்தமான தத்துவத்தின் எதிரொலியே அது. இவ்வாறு மற்ற குறிக்கோள்களை அகற்றுவது கிட்டப் பார்வைக்கும் சிந்தனையின்மைக்கும் மற்றொரு எடுத்துக்காட்டாகும். ஒரு “புரட்சிகரமான கம்யூன்”, அதாவது ஒரு புரட்சிகரமான அரசாங்கம் ஒரு நகரத்தில் மட்டும் இருந்தால்கூட எல்லா அரசு விவகாரங்

களையும் தவிர்க்க முடியாதபடி நிர்வகிக்க வேண்டும் (தற்காலிகமாயிருந்தாலுங்கூட, “பகுதியளவுக்காகவும் சமயாசமயங்களில் ஏற்படுவதாகவும் இருந்தாலுங்கூட”); சிறகுக்குள் தலையை மறைத்துக் கொண்டு இதைப் பார்க்க மறுப்பது அடிமுட்டாள்தனமாகும். இந்த அரசதிகாரம் எட்டுமணிநேர வேலைநாளைச் சட்டமாக்க வேண்டியிருக்கும், தொழிற்சாலைகள் மீது தொழிலாளிகளின் கண்காணிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும், எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வியை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும், நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதைப் புகுத்த வேண்டியிருக்கும், விவசாயிகளின் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டியிருக்கும்.... சுருங்கச் சொல்லப் போனால், அது பல சீர்திருத்தங்களை நிச்சயமாக நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கும். இந்தச் சீர்திருத்தங்களைப் “புரட்சியெழுச்சியைப் பரவச் செய்வதற்கு... உதவுகிறவை” என்று பெயரிட்டு அழைப்பது சொற்களோடு வினையாடுவதாகும், முழுத்தெளிவு இருந்து தீரவேண்டிய ஒரு விஷயத்தில் வேண்டுமென்றே மேலும் அதிகக் குழப்பம் உண்டாக்குவதாகும்.

நம் கட்சியில் மறுவுயிர்ப்பு பெற்றுள்ள “பொருளாதாரவாதத்தின்” கோட்பாடு ரீதியான போக்குகளை விமர்சிப்பதற்குப் புதிய-இஸ்க்ரா மாநாட்டுத் தீர்மானத்தின் இறுதிப் பகுதி புதிய விஷயாதாரம் எதுவும் கொடுக்கவில்லை; எனினும், மேலே சொன்னதை ஓரளவுக்கு வேறொரு கோணத்திலிருந்து அது விளக்கிக் காட்டுகிறது.

அந்த இறுதிப் பகுதி பின்வருமாறு:

“ஓரேயொரு சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுந்தான்—அதாவது, சோஷலிஸத்தைச் சாதிப்பதற்கான நிலைமைகள் ஏற்கெனவே ஓரளவுக்குப் (?) பக்குவப்பட்டிருக்கும்படியான முன்னேறிய மேலைய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் புரட்சி பரவுகிற சந்தர்ப்பத்தில் தான்—சமூக-ஐனநாயகவாதம் சொந்தத்தில் முன்கையெடுத்து அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி முடிந்தவரை நெடுங்காலத்துக்கு வைத்திருக்கும் திசையில் முயற்சிகளைச் செலுத்த வேண்டும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ருஷ்யப் புரட்சியின் குறுகிய வரலாற்று வரம்புகளைக் கணிசமாக விரிவாக்க

முடியும், சோஷலிஸ மாற்றங்கள் செய்யும் பாதையில் இறங்குவதற்கான சாத்தியப்பாடும் உதிக்கும்.

“புரட்சியின் போக்கில் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வரக்கூடிய எல்லா அரசாங்கங்கள்பாலும் சமூக-ஜனநாயகவாதம் தன்னுடைய தீவிரப் புரட்சிகரமான எதிர்க்கட்சி நிலையைப் புரட்சிக் காலப்பகுதி முழுவதிலும் நீடித்துவைத்திருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து அந்த எதிர்பார்ப்பைத் தன்னுடைய போர்த்தந்திரங்களுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்வதின் மூலமாகச் சமூக-ஜனநாயகவாதம் அரசாங்க அதிகாரம் தன் கையில் விழுமேயானால் (??) அதைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தன்னைச் சிறப்பாகத் தயார்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.”

இங்கேயுள்ள அடிப்படைக் கருத்து வ்யெரியோத் பல தடவை வரையறுத்து வைத்த ஒன்றுதான். ஒரு ஜனநாயகப் புரட்சியில் சமூக-ஜனநாயகவாதம் முழுவெற்றி பெறுவதைப் பற்றி—அதாவது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தைப் பற்றி—நாம் (மர்தீனவ் பயப்படுவது போல்) பயப்படக் கூடாது என்று வ்யெரியோத் கூறியிருக்கிறது; ஏனெனில் நாம் ஐரோப்பாவைத் தட்டியெழுப்புவதற்கு இவ்வகை வெற்றி உதவும்; முதலாளி வர்க்க நுகத்தடியைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டபின் ஐரோப்பாவின் சோஷலிஸ்டுப் பாட்டாளி வர்க்கம் தன் முறைக்கு நாம் சோஷலிஸப் புரட்சியைச் செய்து முடிக்க உதவும். ஆனால் புதிய-இஸ்ராவின வியாக்கியானம் இக்கருத்தை எப்படிக் கெடுக்கிறது என்று பாருங்கள். விபரங்களில் நாம் இறங்கப் போவதில்லை. அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது தீங்கான போர்த்தந்திரங்கள் என்று கருதும் ஒரு வர்க்க உணர்வுள்ள கட்சியின் கையில் அதிகாரம் “விழ” முடியும் எனும் அபத்தமான அனுமானம்; ஐரோப்பாவில் சோஷலிஸத்துக்கான நிலைமைகள் ஓரளவுக்கல்லாமல் பொதுவாகவே பக்குவப்பட்டிருக்கும் எனும் அனுமானம்; நம் கட்சி வேலைத்திட்டத்தில் கண்டிருப்பது சோஷலிஸப் புரட்சியே தவிர சோஷலிஸ மாற்றங்கள் அல்ல என்கிற அனுமானம் ஆகிய விபரங்களில் நாம் இறங்கப் போவதில்லை. வ்யெரியோத் பத்திரிகையின் கருத்துக்கும் தீர்மானத்தில் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கும் இடையேயுள்ள முதன்மையான, அடிப்படையான வேற்றுமையை எடுத்துக் கொள்

வோம். ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று, ஐரோப்பாவினுள் புரட்சியைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்த வெற்றியைப் பயன்படுத்துவது என்கிற செயல்பூர்வமான பணியை ருஷ்யாவின் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு வ்பெரியோத் அளித்தது. நம்முடைய “நிர்ணயமான வெற்றிக்கும்” (புதிய-இஸ்க்ரா அர்த்தத்தில் அல்ல) ஐரோப்பாவில் புரட்சிக்கும் இடையேயுள்ள இந்த இணைப்பைத் தீர்மானம் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறது; எனவே, அது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பணிகளைப் பற்றியோ அதன் வெற்றிக்குரிய வாய்ப்பு நிலைகளைப் பற்றியோ பேசாமல் பொதுப்படையாகச் சாத்தியப்பாடுகளில் ஒன்றைப் பற்றித்தான் பேசுகிறது: அதாவது, “புரட்சி பரவுகிற சந்தர்ப்பத்தில்” என்பதைப் பற்றித்தான் பேசுகிறது.... சமுதாய வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் உடனடியாகச் சாதிக்க முடிகிறதை மனத்திற்கொண்டும் சோஷலிஸத்திற்கான போராட்டத்திற்கு ஜனநாயக வகைப்பட்ட முன்தேவையாக முதலில் சாதித்துத் தீரவேண்டியிருக்கிறதை மனத்திற்கொண்டும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக “அரசாங்க அதிகாரத்தை” எப்படிப் “பயன்படுத்த” முடியும் “பயன்படுத்த” வேண்டும் என்பதை வ்பெரியோத் நேராகவும் திட்டமாகவும் குறிப்பிட்டது— இது ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கேயும் (மாநாட்டுத்) தீர்மானம் “பயன்படுத்துவதற்குத் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள முடியும்” என்று சொல்லும் போது எப்படித் தன்னால் முடியும், எப்படித் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்வது, எந்த நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துவது என்பதைச் சொல்லத் தவறி எட்டி வர முடியாத அளவுக்குப் பின்தங்கியிருக்கிறது. எடுத்துக் காட்டாக, புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் கட்சியில் தங்களுடைய தலைமை நிலையைப் “பயன்படுத்துவதற்குத் தங்களைத் தயார் செய்து கொள்ள முடியும்” என்பதில் நமக்கு ஐயமில்லை, ஆனால் விஷயம் என்னவென்றால் அப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் அவர்களுக்குள்ள அனுபவமும் அவர்களுடைய தயாரிப்பும் சாத்தியப்பாடு எதார்த்தமாவதற்கான நம்பிக்கையை அவ்வளவாக அளிப்பதாயில்லை....

“அரசதிகாரத்தை நீடித்து வைத்திருப்பதற்கான உண்மையான சாத்தியப்பாடு” எங்குள்ளது என்று வ்பெரியோத்மிகத் திட்டத்துடன் கூறியது—அதாவது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்திலே உள்ளது என்று, எதிர்ப்புரட்சியின் எல்லாச் சக்திகளையும் மிஞ்சும் திறமுள்ள அவற்றின் கூட்டு சக்தியிலே உள்ளது என்று, ஜனநாயக மாற்றங்கள் பற்றிய அவற்றின் நலன்கள் தவிர்க்க முடியாதபடி ஒத்துப்போவதிலே உள்ளது என்று. இங்கேயும் மாநாட்டுத் தீர்மானம் நமக்கு உருப்படியாக எதையும் கொடுக்கவில்லை, வெறுமே பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்கிறது. ருஷ்யாவில் அரசதிகாரத்தை நீடித்து வைத்திருக்கும் சாத்தியப்பாடு ருஷ்யாவிலேயே யுள்ள சமுதாயச் சக்திகளின் அமைவைக் கொண்டும் நம் நாட்டில் இன்று நிகழ்ந்து வரும் ஜனநாயகப் புரட்சியின் சூழ்நிலைமைகளைக் கொண்டும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்பது உறுதி. ஐரோப்பாவில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றி (ஐரோப்பாவுக்குப் புரட்சி பரவுவதற்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றிக்கும் இன்னும் வெகு தூரம் இருக்கிறது) ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தின் கடுமையான எதிர்ப்புரட்சிப் போராட்டத்தை எழச் செய்யும்—அப்படியிருந்தும் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளின் தீர்மானம் இந்த எதிர்ப்புரட்சிச் சக்தியைப் பற்றி (ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானத்தில் இதன் குறிப்பொருள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது) ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை. குடியரசுக்காகவும் ஜனநாயகத்துக்காகவும் நாம் நடத்தும் போராட்டத்தில் நாம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை மட்டுமின்றி விவசாயி மக்களையும் நம்பி நிற்க முடியாவிட்டால் நாம் “அரசதிகாரத்தை நீடித்துவைத்திருக்கும்” வாய்ப்புநிலை நம்பிக்கைக்கிடமற்றதாயிருக்கும். ஆனால் அது நம்பிக்கைக்கிடமற்றதல்லாததாயிருக்கும் பட்சத்தில், “ஐரோட்சி மீது புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றி” அப்படிப்பட்ட சாத்தியப்பாட்டைத் திறந்துவிடுமேயானால் அப்போது அதை நாம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும், அதை எதார்த்தமாக மாற்றுவதற்குச் செயல்பூர்வமாக அறைகூவியழைக்க வேண்டும், மேலும் ஐரோப்பாவுக்குப் புரட்சி பரவும் போது மட்டுமின்றி அங்கே புரட்சியைக் கொண்டு செல்வதற்காகவும் நாம் நடைமுறைக்

கோஷங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். வால்பிடிக்கும் போக்குள்ள சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் “ருஷ்யப் புரட்சியின் குறுகிய வரலாற்று வரம்புகளைப்” பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவர்கள் இந்த ஜனநாயகப் புரட்சியின் குறிக்கோள்களைப் பற்றியும் அதில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தைப் பற்றியும் வரம்புக்குட்பட்ட அறிவைப் பெற்றிருப்பதை வெறுமே மறைப்பதற்குத்தான் பயன்படுகிறது!

“பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம்” எனும் கோஷத்துக்குத் தெரிவிக்கும் ஆட்சேபணைகளில் ஒன்று, சர்வாதிகாரம் ஒரு “ஒற்றைச் சித்தத்தை” முன்னனுமானித்துக் கொள்கிறது (இஸ்க்ரா, இதழ் 95), பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினருக்கும் உரிய ஒற்றைச் சித்தம் இருக்க முடியாது என்பது. இந்த ஆட்சேபணை சரியல்ல, ஏனெனில், “ஒற்றைச் சித்தம்” எனும் கருத்தினத்தைக் கருத்தியலான, “இயக்கமறுப்பியலான” வகையில் வியாக்கியானப்படுத்துவதை அது ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஒற்றைச் சித்தம் ஓர் அம்சத்தில் இருக்கக்கூடும், வேறொன்றில் இல்லாதிருக்கக்கூடும். சோஷலிஸத்தின் பிரச்சினைகளிலும் சோஷலிஸத்திற்கான போராட்டத்திலும் ஒற்றுமை இல்லாமை ஜனநாயகத்துவத்தின் பிரச்சினைகளிலும் குடியரசுக்கான போராட்டத்திலும் சித்தத்தின் ஒற்றுமையை விலக்கவில்லை. இதை மறப்பது ஜனநாயகப் புரட்சிக்கும் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கும் உள்ள தர்க்கரீதியான, வரலாற்று வழிப்பட்ட வேற்றுமையை மறப்பதற்குச் சமமாகும். இதை மறப்பது மக்கள் முழுமையின் புரட்சியாக இருக்கும் ஜனநாயகப் புரட்சியின் தன்மையை மறப்பதற்குச் சமமாகும்; அது “மக்கள் முழுமையின்” புரட்சியாக இருக்கிறதென்றால் அதற்கு அர்த்தம் இந்தப் புரட்சி மக்கள் முழுவதின் தேவைகளையும் எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமாயுள்ளதோ அந்த அளவுக்கு “சித்தத்தின் ஒற்றுமை” இருக்கிறது. ஜனநாயகத்துவத்தின் எல்லைகளுக்கு அப்பால் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கும் ஒற்றைச் சித்தம் இருக்கும் பிரச்சினை இருக்க முடியாது. அவற்றிடையே வர்க்கப் போராட்டம் தவிர்க்க முடியாததாகும், எனினும் ஜனநாயகக் குடியரசிலேதான் இந்தப் போராட்டம் சோஷலிஸத்துக்காக

மக்கள் நடத்தும் மிக ஆழமான, விரிந்து பரந்த போராட்டமாக இருக்கும். உலகத்திலுள்ள மற்றெல்லாவற்றையும் போலவே பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்துக்குங்கூட ஓர் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமும் உண்டு. எதேச்சாதிகார முறை, பண்ணையடிமை முறை, முடியரசு, சிறப்புரிமை அதன் இறந்த காலமாகும். இந்த இறந்த காலத்தை எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டத்தில், எதிர்ப்புரட்சியை எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் “ஒற்றைச் சித்தம்” சாத்தியமே, ஏனெனில் இங்கே நலன்களின் ஒற்றுமை இருக்கிறது.

அதன் எதிர்காலம் தனிச்சொத்துடைமையை எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டமாகும், முதலாளியை எதிர்த்துக் கூலிக் குழைக்கும் தொழிலாளி நடத்தும் போராட்டமாகும், சோஷலிஸத்துக்காக நடக்கும் போராட்டமாகும். இங்கே சித்தத்தின் ஒற்றுமை சாத்தியமில்லை.* இங்கே நம் முன் உள்ள பாதை எதேச்சாதிகாரமுறையிலிருந்து குடியரசுக்குப் போவது அல்ல, ஒரு சிறுமுதலாளித்துவக் குடியரசிலிருந்து சோஷலிஸத்துக்குப் போவதாகும்.

நிலவர வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகளில் இறந்தகாலத்தின் அம்சங்கள் எதிர்காலத்தின் அம்சங்களோடு பின்னிப் பிணைந்துவிடுவது உண்மையே. இரண்டு பாதைகளும் ஒன்றையொன்று கடக்கின்றன. கூலியுழைப்பும் தனிச் சொத்துடைமையை எதிர்த்து அது நடத்தும் போராட்டமும் எதேச்சாதிகார முறையின் கீழும் உண்டு; பண்ணையடிமை முறையின் கீழும் அது உதிக்கிறது. எனினும், நாம் தர்க்கரீதியாகவும் வரலாற்று வழியிலும் முக்கியமான வளர்ச்சிக் கட்டங்களை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதைக் கொஞ்சமேனும் இது தடுக்கிறதில்லை. நாமனைவரும் முதலாளித்துவப் புரட்சியையும் சோஷலிஸப் புரட்சியையும் எதிர்மாறு வேறுபடுத்தி

* சுதந்தரம் நிலவும் நிலைமைகளில் முன்னேவிட விரிவாகவும் விரைவாகவும் நிகழும் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி தவிர்க்க முடியாதவாறு சித்தத்தின் ஒற்றுமைக்கு விரைவில் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடும். எவ்வளவு விரைவாக எதிர்ப்புரட்சியும் பிற்போக்கும் நசுக்கப்பட்டுவிடுகின்றனவோ அவ்வளவு விரைவாக இது நிகழும்.

நிறுத்துகிறோம்; நாமனைவரும் அவற்றைக் கரூராக வேறு படுத்திப் பார்ப்பதின் முற்றவசியத்தை வலியுறுத்துகிறோம். என்ற போதிலும், வரலாற்றுப் போக்கில் இவ்விரண்டு புரட்சிகளின் தனித்தனி அம்சங்கள், தனிப்பட்ட அம்சங்கள் பின்னிப் பிணைந்துவிடுவதை மறுக்கமுடியுமா? ஐரோப்பாவில் ஜனநாயகப் புரட்சிகளின் காலப்பகுதியில் பல சோஷலிஸ்டு இயக்கங்களையும் சோஷலிஸத்தை நிலைநாட்டப் பார்த்த முயற்சிகளையும் காணவில்லையா? மேலும், ஐரோப்பாவில் எதிர்கால சோஷலிஸப் புரட்சி ஜனநாயகத்துவம் என்கிற துறையில் வெகுவாகச் செய்யாது விட்டுப்போனதை நிறைவேற்றித் தீரவேண்டியிராதா?

மிகவும் ஜனநாயகப் போக்குள்ள, குடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரையும் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரையும் கூட எதிர்த்துப் பாட்டாளி வர்க்கம் தவிர்க்க முடியாதபடி சோஷலிஸத்துக்காக வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருப்பதை ஒரு கணமேனும் சமூக-ஜனநாயகவாதி மறக்கலாகாது. இதில் ஐயமில்லை. எனவேதான் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் ஒரு தனியான, சுதந்தரமான, கரூரான வர்க்கக் கட்சி முற்றவசியமாகிறது. எனவேதான் முதலாளி வர்க்கத்தோடு சேர்ந்து “கூட்டாக அடி கொடுக்கும்” நம்போர்த்தந்திரங்களின் தற்காலிகத் தன்மையும் “பகைவனைக் கண்காணிப்பது போல் நம் கூட்டாளியைக்” கண்டிப்புடன் கண்காணித்து வரும் கடமையும் ஏற்படுகிறது. இவற்றிலும் ஐயமிருக்க முடியாது. என்றபோதிலும், தோன்றி மறைகிறதாயும் தற்காலிகமானதாயும் இருந்தபோதிலும் தற்காலத்துக்கு உயிர்நிலையானதாயுள்ள பணிகளை நாம் மறக்க வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்க வேண்டுமென்றே தள்ளிவிட வேண்டுமென்றே இதிலிருந்து முடிவு செய்வது கேலிக்குரியதாகும், பிற்போக்கானதாகும். எதேச்சாதிகார முறையை எதிர்க்கும் போராட்டம் சோஷலிஸ்டுகளுக்கு ஒரு தற்காலிகமான, வந்துபோகிற பணியாகும்; ஆனால் இந்தப் பணியை எவ்வகையிலாயினும் புறக்கணிப்பதோ தள்ளிவிடுவதோ சோஷலிஸத்துக்குத் துரோகம் செய்வதாகும், பிற்போக்குக்குத் தொண்டு புரிவதாகும். பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் நிச்சயமாக ஒரு வந்துபோகிற, தற்காலிகமான

சோஷலிஸ்டுக் குறிக்கோளாகும்; எனினும் ஜனநாயகப் புரட்சிக் காலத்தில் இக்குறிக்கோளைப் புறக்கணிப்பது பச்சையான பிற்போக்குத்தனமாகும்.

ஸ்தூலமான சூழ்நிலைமைகளில் ஸ்தூலமான அரசியல் பணிகளை வகுத்தளிக்க வேண்டும். எல்லா விஷயங்களும் சார்புள்ளவை, எல்லா விஷயங்களும் ஆற்றொழுக்கு போல் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன, எல்லா விஷயங்களும் மாறுகின்றன. ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதம் குடியரசுக்கான கோரிக்கையைத் தன் வேலைத்திட்டத்தில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை நடைமுறையில் சோஷலிஸ்தின் பிரச்சினையினின்று பிரிக்கமுடிவது கடினம் எனும்படியான நிலைமை ஜெர்மனியில் உள்ளது (என்றாலும், ஜெர்மனி விஷயத்திலுங்கூட, 1891ல் எர்ஃபர்ட் வேலைத்திட்ட நகலைப் பற்றி எங்கெல்ஸ் தம்முடைய குறிப்புகளை அளிக்கையில் குடியரசின் முக்கியத்துவத்தையும் குடியரசுக்கான போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் சிறுமைப்படுத்தக் கூடாது என்று எச்சரித்திருந்தார்!⁴⁵) ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயக வாதத்தில் குடியரசுக்கான கோரிக்கையைத் தன்னுடைய வேலைத்திட்டத்திலிருந்தும் கிளர்ச்சியிலிருந்தும் அகற்றிவிடும் பிரச்சினை என்றைக்கும் எழுந்ததுகூட இல்லை. காரணம், நம் நாட்டில் குடியரசுப் பிரச்சினைக்கும் சோஷலிஸப் பிரச்சினைக்கும் இடையே பிரிக்கவொண்ணாப் பிணைப்பு பற்றிப் பேச்சே இருக்க முடியாது. 1898ஐச் சேர்ந்த ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிக்குக் குடியரசுப் பிரச்சினையைத் தனிச்சிறப்பாக வலியுறுத்தாமலிருப்பது முற்றிலும் இயல்பானதே. இது வியப்பையோ கண்டனத்தையோ எழுப்புகிறதில்லை. ஆனால் 1848ல் ஒரு ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதி குடியரசுப் பிரச்சினையைப் பின்னணிக்குத் தள்ளியிருந்தானேயானால் புரட்சிக்குப் பச்சைத் துரோகியாக இருந்திருப்பான். சூட்சுமமான உண்மை என்று எதுவும் கிடையாது. உண்மை எப்போதும் ஸ்தூலமாக உள்ளது.

ருஷ்யாவின் எதேச்சாதிகாரமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் முடிவு பெறும் காலம் வரும், ருஷ்யாவில் ஜனநாயகப் புரட்சிக் காலமும் கடந்துவிட்டிருக்கும்; அப்போது பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் “சித்த ஒற்றுமை”, ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரமுறை என்றெல்லாம் பேச

வதுகூடக் கேலிக்குரியதாக இருக்கும். அந்தக் காலம் வரும் போது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோஷலிஸ்டு சர்வாதிகாரப் பிரச்சினையை நேரடியாகக் கவனிப்போம், மேலும் விபரமாகப் பேசுவோம். முன்னேறிய வர்க்கத்தின் கட்சி தற்சமயம் ஜனநாயகப் புரட்சி ஜாராட்சியை எதிர்த்து நிர்ணயமான வெற்றி பெறுவதற்கு மிக்க வலுவுடன் முயற்சி செய்யாமல் இருக்கமுடியாது. நிர்ணயமான வெற்றி என்பதற்குப் பொருள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் என்பதைத் தவிர வேறில்லை.

குறிப்பு

1) இஸ்க்ராவுக்கும் வ்ஹெரியோதுக்கும் இடையே நடந்த வாதப்போரில், மற்ற விஷயங்களிடையே, டிராட்டிக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதிய கடிதத்தை இஸ்க்ரா குறிப்பிட்டதை வாசகருக்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறோம். இதில் ஜனநாயகப் புரட்சியை சோஷலிஸ்ட் புரட்சியோடு போட்டுக் குழப்பக் கூடாது என்று இந்த இத்தாலியச் சீர்திருத்தவாதிகளின் (எதிர்காலத்) தலைவரை எங்கெல்ஸ் எச்சரித்தார். 1894ல் இத்தாலியில் இருந்த அரசியல் நிலைமையைப் பற்றி எங்கெல்ஸ் எழுதுகையில், இத்தாலியில் நிகழவிருக்கும் புரட்சி ஒரு சிறுமுதலாளித்துவ, ஜனநாயகப் புரட்சியாக இருக்கும், சோஷலிஸ்ட் புரட்சியாக இராது என்று எழுதினார். எங்கெல்ஸ் வகுத்துக் கொடுத்த கோட்பாட்டினின்று வ்ஹெரியோத் விலகிவிட்டது என்று இஸ்க்ரா கடிந்து கொண்டது. இந்தக் கண்டனம் நியாயமானதல்ல; ஏனெனில், மொத்தத்தில் பார்த்தால், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் புரட்சிகளில் உள்ள மூன்று முக்கியமான சக்திகளிடையேயுள்ள வேறுபாடு பற்றிய மார்க்ஸின் தத்துவம் சரியாயிருப்பதை வ்ஹெரியோத் (இதழ் 14) முற்றாக அங்கீகரித்தது.* இத்தத்துவத்தின்படி பழைய அமைப்புமுறையை எதிர்த்து, எதேச்சாதிகார முறையையும் நிலப்பிரபுத்துவ முறையையும் பண்ணையடிமை முறையையும் எதிர்த்து வரும் சக்திகள் பின்வருமாறு: 1) மிதவாதப் பெருமுதலாளி வர்க்கத்தினர், 2) தீவிரப்போக்குள்ள

* வி. இ. லெனின் எழுதிய ஈழக-ஜனநாயகவாதமும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கமும்.—ப-ர்.

சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினர், 3) பாட்டாளி வர்க்கம். முதற் சக்தி அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்ட முடியரசுக்காக மட்டுமே போராடுகிறது; இரண்டாவது சக்தி ஜனநாயகக் குடியரசுக்காகப் போராடுகிறது; மூன்றாம் சக்தி சோஷலிஸப் புரட்சிக்காகப் போராடுகிறது. முழுமையான ஜனநாயகப் புரட்சிக்காகச் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினர் நடத்தும் போராட்டத்தை ஒரு சோஷலிஸப் புரட்சிக்காகப் பாட்டாளி வர்க்கம் நடத்தும் போராட்டத்துடன் போட்டுக் குழப்புவது சோஷலிஸ்டு அரசியல் திவாலாவாகிவிடும் அபாயத்தை உண்டாக்குகிறது. மார்க்ஸ் விடுத்த இந்த எச்சரிக்கை முற்றிலும் நியாயமானது. எனினும் இக்காரணத்தினால் தான் “புரட்சிகரமான கம்யூன்கள்” எனும் கோஷம் தவறானதாகும். ஏனெனில், வரலாறு கண்ட கம்யூன்கள் செய்த தவறு ஜனநாயகப் புரட்சியை சோஷலிஸப் புரட்சியோடு குழப்பிவிட்டதுதான். மறுபுறத்தில், பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் எனும் நம் கோஷம் இத்தவற்றிலிருந்து நம்மை முற்றாகப் பாதுகாக்கிறது. வெறும் ஜனநாயகப் புரட்சியின் எல்லைக் களை நேரடியாகத் தாண்டிச் செல்லத் திறனற்ற புரட்சியின் மறுக்க முடியாத முதலாளித்துவத் தன்மையை அங்கீகரிக்கிற அதே நேரத்தில் நம் கோஷம் இந்தக் குறிப்பிட்ட புரட்சியை முன்னுக்குக் கொண்டு செல்கிறது, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மிகவும் அனுகூலமான வடிவங்களை அதற்குக் கொடுக்க முயல்கிறது. எனவே, பாட்டாளி வர்க்கம் மேற்சென்று சோஷலிஸத்துக்காக நடத்தும் போராட்டத்தில் மீமிசு வெற்றி பெறுவதற்காக ஜனநாயகப் புரட்சியை முற்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயல்கிறது.

11. ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் பல தீர்மானங்களுக்கும் “மாநாட்டின்” பல தீர்மானங்களுக்கும் இடையே மேலோட்டமான ஒப்புநோக்கல்

தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் பற்றிய பிரச்சினை தற்சமயம் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தின் அச்சாணியான போர்த்தந்திரப் பிரச்சினையாகும். மாநாட்டின் மற்ற

தீர்மானங்களையும் இதுபோன்ற விபரத்துடன் கவனிப்பது சாத்தியமில்லை, அவசியமும் இல்லை. ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் தீர்மானங்களில் உள்ள போர்த்தந்திரப் போக்குக்கும் மாநாட்டின் தீர்மானங்களில் உள்ள போர்த்தந்திரப் போக்குக்கும் இடையேயுள்ள மேலே பகுத்தாய்ந்த கோட்பாடு வேற்றுமையை உறுதிப்படுத்துவதாயிருக்கும் பல அம்சங்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதோடு நிறுத்திக் கொள்வோம்.

புரட்சி நிகழ்விருக்கும் காலத்தில் அரசாங்கத்தின் போர்த்தந்திரங்கள்பால் கொள்ள வேண்டிய கண்ணோட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் ஒரு தீர்மானத்தில் இப்பிரச்சினைக்குரிய முழுவிருவான விடை இருப்பதை மீண்டும் காண்பீர்கள். தனிப்பட்ட காலத்துக்குரிய பல்வேறான எல்லா நிலைமைகளையும் பணிகளையும் இத்தீர்மானம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது. அவையாவன: அரசாங்கம் வழங்கும் சலுகைகளின் பாசாங்கை அம்பலப்படுத்துவது; “மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தின் கேலிக்குரிய வடிவங்களைப்” பயன்படுத்துவது; தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அவசரக் கோரிக்கைகளை (இவற்றில் எட்டுமணி நேர வேலை நாள் முதன்மையானது) புரட்சிகரமான வழியிலே நடைமுறையாக்குவது; இறுதியாக, கறுப்பு நூற்றுவர்களை எதிர்த்துப் போராடுவது. மாநாட்டுத் தீர்மானங்களில் இப்பிரச்சினை துண்டு துண்டாகப் பல பிரிவுகளில் கவனிக்கப்படுகிறது: “பிற்போக்கின் தீய சக்திகளை எதிர்த்துப் போராடுவது” மற்ற கட்சிகள்பால் கொள்ள வேண்டிய கண்ணோட்டம் பற்றிய தீர்மானத்தின் பீடிகையில் மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது. பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களுக்கான தேர்தல்களில் கலந்து கொள்வது என்பது முதலாளி வர்க்கத்தோடு ஜாராட்சி “சமரசங்கள்” செய்வதன்மூலம் பிரித்தெடுத்துக் கவனிக்கப்படுகிறது. புரட்சிகரமான வழிவகைகளின் மூலமாக எட்டுமணிநேர வேலைநாளைச் சாதிப்பதற்கு அறைகூவியழைப்பதற்குப் பதிலாக, “பொருளாதாரப் போராட்டத்தைப் பற்றி” என்று பகட்டான தலைப்புள்ள ஒரு தனித் தீர்மானம் (“ருஷ்யாவின் சமுதாய வாழ்க்கையில் தொழிலாளர் பிரச்சினை வகிக்கும் மையமான நிலையைப்பற்றி”) படாடோப

மான, மிகவும் முட்டாள்தனமான சொற்றொடர்களைப் பின்னிட்டிடு) “எட்டு மணி நேர வேலை நாளைச் சட்டத்தின் மூலமாகச் செயல்படுத்துவதற்கு” இயக்கம் நடத்துவது பற்றிய பழைய கோஷத்தைத் திருப்பிச் சொல்கிறது. இந்தக் கோஷம் போதாக்குறையுள்ளது, காலங்கடந்த தன்மையுள்ளது என்பது சான்று வேண்டாத அளவுக்கு வெளிப்படையாயுள்ளது.

பகிரங்கமான அரசியல் செய்கை பற்றிய பிரச்சினை. நம் நடவடிக்கைகளில் வரவிருக்கும் அடிப்படையான மாற்றங்களை மூன்றாவது காங்கிரஸ் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்கிறது. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இரகசிய நடவடிக்கைகளையோ தலைமறைவான அமைப்பை வளர்ப்பதையோ கைவிடக் கூடாது: அப்படிக்கைவிடுவது போலீஸுக்குத் துணை போவதாகும், அரசாங்கத்துக்கு மிகவும் அனுகூலமாக நடந்துகொள்வதாயிருக்கும். ஆனால் அதேபொழுதில் பகிரங்கமான செய்கை விஷயத்திலும் நாம் சிந்தனை செலுத்த வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக இப்படிப்பட்ட செய்கைக்குரிய சூழ்தகுதியுள்ள வடிவங்களும், எனவே (குறைவாகத் தலைமறைவான தன்மையுள்ள) தனி அமைப்புகளும் உடனடியாகத் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். ருஷ்யாவில் எதிர்காலத்திய பகிரங்கமான சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர்கள்க்குத் தளங்களாக முடிந்தவரை மாற்றிவிடும் நோக்குடன் சட்டபூர்வமான சங்கங்களையும், அரைகுறையாகச் சட்டபூர்வமான சங்கங்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இங்கேயுங்கூட இந்தப் பிரச்சினையை மாநாடு பிளந்து வைக்கிறது, உள்ளிணக்கமுள்ள கோஷங்கள் எதையும் முன்வைக்கத் தவறுகிறது. சட்டபூர்வமாக இருந்து வரும் எழுத்தாளர்களைத் “தக்க இடங்களில் இருப்பதைக்” கவனித்துக் கொள்ளும்படி அமைப்புக் கமிட்டிக்கு இட்டுள்ள நகைக்கத்தக்க ஆணைதான் எடுப்பாகத் தெரிகிறது. அப்புறம் “தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்துக்கு உதவியளிப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள ஜனநாயகப் பத்திரிகைகளை நம் செல்வாக்கின்கீழ் வைத்திடுவது” எனும் அபத்தமான முடிவும் இருக்கிறது. நம் சட்டபூர்வமான மிதவாதப் பத்திரிகைகள் அனைத்தும் (அவற்றில் அநேகமாக யாவும் ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் போக்கைக் கொண்டிருக்கிறது) கூறிக்

கொள்ளும் குறிக்கோள் இதுவே. இஸ்க்ரா ஆசிரியர் குழுவே தம் அறிவுரையைச் செயலாக்கத் தொடங்கி எப்படி ஒஸ் வபஷ்தேனியேயைச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் செல்வாக்கின் கீழ்க் கொண்டு வருவது என்று ஏன் ஓர் உதாரணம் காட்டக் கூடாது? கட்சிக்குத் தளங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காகச் சட்டபூர்வமாக இருந்து வரும் சங்கங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது எனும் கோஷத்திற்குப் பதிலாக, முதலில் “தொழிற்” சங்கங்களைப் பற்றி மட்டும் (இவற்றில் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவசியமாக வேலை செய்து வரவேண்டும்) ஒரு தனிப்பட்ட அறிவுரையும், இரண்டாவதாகத் “தொழிலாளர்களின் புரட்சிகரமான அமைப்புகளுக்கு” = “பதிவு செய்யாத நிறுவனங்களுக்கு” = “புரட்சிகரமான தொழிலாளர் கிளப்புகளுக்கு” வழிகாட்டி வருமாறு ஓர் அறிவுரையும் நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் “கிளப்புகள்” எப்படி பதிவு செய்யாத நிறுவனங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டன, இந்தக் “கிளப்புகள்” எவை என்பதெல்லாம் அந்த ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம். தலைமைக் கட்சியுறுப்பு கொடுக்கும் தெளிவான, திட்டவட்டமான ஆணைகளுக்குப் பதிலாக எழுத்தாளர்கள் மனம் போனபடி குறித்து வைத்த சில சிந்தனைகளும் சில முழுமையற்ற நகல்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. கட்சி தன்னுடைய வேலை முழுவதிலும் ஒரு புதிய அடிப்படைக்கு மாறிச் செல்லத் தொடங்குவதைப் பற்றி முழுமையான சித்திரம் எதுவும் இல்லை.

“விவசாயிப் பிரச்சினையைக்” கட்சி காங்கிரஸும் இந்த மாநாடும் முற்றிலும் வேறுபட்ட வகையில் முன்வைக்கின்றன. “விவசாயிகள் இயக்கத்தின் பால் உறவுநிலை” பற்றி காங்கிரஸ் ஒரு தீர்மானம் தயாரித்தளித்தது; “விவசாயிகளிடையே வேலை செய்வது” பற்றி மாநாடு ஒரு தீர்மானம் தயாரித்தளித்தது. முதலில் சொன்ன தீர்மானத்தில் ஜாராட்சியை எதிர்க்கும் போராட்டத்தின் பொதுவான தேசிய நலன்களை உத்தேசித்துப் புரட்சிகரமான ஜனநாயக இயக்கம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டி வரும் பணிக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தீர்மானத்தில் வெறுமே சமுதாயத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினரிடையே “வேலை செய்வது” என்று பிரச்சினை தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் சொன்ன தீர்மானத்தில் எல்லா ஜனநாயக மாற்றங்களையும் செய்து

முடிப்பதற்காகப் புரட்சிகரமான விவசாயிக் கமிட்டிகளை உடனடியாக ஒழுங்கமைக்க வேண்டும் என்று கோரும் ஒரு மையமான நடைமுறைக் கோஷம் நம் கிளர்ச்சிக்காக முன் வைக்கப்படுகிறது. மற்ற தீர்மானத்தில் “கமிட்டிகள் ஒழுங்கமைக்கப்படுவதற்கான கோரிக்கை” ஒன்று அரசியல் நிர்ணய சபை முன் வைக்கப்படுமாம். இந்த அரசியல் நிர்ணய சபைக்காக நாம் ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்? நிர்ணயிக்கக் கூடியதாய் இருக்குமா அது? புரட்சிகரமான விவசாயிக் கமிட்டிகள் பூர்வாங்கமாகவும் சமநேரத்திலும் ஏற்படுத்தப்படாமற்போனால் அது உறுதியான நிலை பெற்றிருக்குமா? இப்பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் மாநாடு பார்க்கத் தவறிவிட்டது. நாம் கவனித்து வந்துள்ள பொதுவான கருத்தை— அதாவது, ஜனநாயக இயக்கம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டி வருவது, அந்த இயக்கத்தைச் சுதந்தரமாக நடத்தி வருவது எனும் குறிக்கோளைப் பின்பற்றிச் செல்லாமல் நாம் முதலாளித்துவப் புரட்சியில் நம்முடைய சொந்தமான தனி வேலையை மட்டும் செய்ய வேண்டும் என்கிற கருத்தை— அதன் முடிவுகள் அனைத்தும் பிரதிபலிக்கின்றன. பொருளாதாரப் போராட்டம் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளுக்குரியது, அரசியல் போராட்டம் மிதவாதிகளுக்குரியது எனும் பிழையை இடைவிடாமல் “பொருளாதாரவாதிகள்” செய்து வந்தது போல், புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்களும் வாதிக்கும் போது நாம் முதலாளித்துவப் புரட்சிப் பாதையினின்று விலகி மூலையில் அடக்கமாக உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும், முதலாளி வர்க்கத்தினர் புரட்சியை நடத்தி முடிக்கும் வேலையைத் தீவிரமாகச் செய்துவர வேண்டும் எனும் கருத்தில் விழுந்தபடி இருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக, மற்ற கட்சிகள்பால் கொள்ள வேண்டிய உறுதிநிலை பற்றிய தீர்மானங்களையும் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். விடுதலைக்கான முதலாளித்துவ இயக்கத்தின் எல்லா வரம்புக்குட்பட்ட தன்மையையும் போதாமையையும்—இப்படிப்பட்ட வரம்புக்குட்பட்ட தன்மையைக் காட்டும் ஒவ்வொரு எடுத்துக்காட்டையும் ஒரு காங்கிரஸிலிருந்து மற்றொரு காங்கிரஸ் வரை கணக்கிட்டுக் கூறும் வெகுளித் தனமான கருத்தை வைத்துக் கொண்டிராமல், அல்லது கெட்ட முதலாளி, நல்ல முதலாளி என்று வேறுபடுத்திக்

கோடு கிழித்துக் கொண்டிராமல்—அம்பலப்படுத்துவது பற்றி ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானம் பேசுகிறது. ஸ்தரவேர் செய்த தவற்றை மீண்டும் செய்தவாறு மாநாடு அந்த வேறுபாட்டுக் கோட்டை விடாமல் தேடிக் கொண்டிருந்தது, புகழ்பெற்ற “லிட்மஸ்காகிதத்” தத்துவத்தையும் வளர்த்தது. முதலாளி வர்க்கத்திடம் ஆனமட்டும் கடுமையான நிபந்தனைகளை வைக்க வேண்டும் எனும் நல்ல கருத்திலிருந்துதான் ஸ்தரவேர் தொடங்கினார். ஆனால் ஒன்று. ஒப்புதலுக்கோ உடன்பாட்டிற்கோ தகுதியுள்ள முதலாளி வர்க்க ஜனநாயகவாதிகளையும் அவற்றிற்குத் தகுதியற்ற முதலாளி வர்க்க ஜனநாயகவாதிகளையும் முன்கூட்டியே பிரித்துப் பார்க்கும் முயற்சி ஒரு “சூத்திரத்துக்குத்” தான் கொண்டுபோய்விடுகிறது, அந்தச் சூத்திரம் உடனடியாக நிகழ்ச்சி வளர்ச்சிகளால் தள்ளப்பட்டுவிடுகிறது, அந்தச் சூத்திரம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க உணர்வில் குழப்பத்தைப் புகுத்துகிறது. போராட்டத்திற்கான உண்மையான ஒற்றுமையை வலியுறுத்துவது மாறிப் பிரகடனங்களும் வாக்குறுதிகளும் கோஷங்களும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. “எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை, நேரடித் தேர்தல்கள், இரகசிய வாக்குப்பதிவு” என்பவை இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான கோஷம் என்று ஸ்தரவேர் கருதினார். இரண்டு ஆண்டுகள் ஓடி முடிந்தனவோ இல்லையோ “லிட்மஸ்காகிதம்” பயன்றது என்று காட்டிக் கொண்டது, ஒஸ்வபஷ்தேனியே குழுவினர் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை எனும் கோஷத்தைத் தங்கள் கையில் எடுத்துக் கொண்டனர்; அதனால் அவர்கள் ஒன்றும் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடம் முன்னைவிட நெருங்கி வந்து விடவில்லை; அது மட்டுமல்ல, மாறாக அந்தக் கோஷத்தைக் கொண்டே அவர்கள் தொழிலாளிகளைத் தவறான வழியில் செலுத்தவும் சோஷலிஸத்தினின்று திசை திருப்பிவிடவும் முயன்றனர்.

இப்போது புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் முன்னைவிட “கடுமையான” “நிபந்தனைகளை” முன்வைக்கிறார்கள். “மக்கள் தாமாக ஆயுதம் எடுத்துக் கொள்வதில் தீவரமாகப் பங்கெடுப்பது” உட்பட “ஒழுங்கமைந்துள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒவ்வொரு உறுதியான செய்கைக்கும் வலுவான,

ஐயந்திரிபுக்கிடமற்ற [!?] ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்” என்று அவர்கள் ஜாராட்சியின் எதிரிகளிடம் “கோருகிரூர்கள்”. அந்தக் கோடு கிழித்தலை மேலும் தொலைவுக்குக் கொண்டுபோயிருக்கிரூர்கள்—என்றபோதிலும், இது ஏற்கெனவே மீண்டும் காலாவதியாகிவிட்டிருக்கிறது, பயனற்ற தென்று உடனே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. எடுத்துக் காட்டாக, ஏன் குடியரசு கோரும் கோஷம் எதுவும் இல்லை? “சமுதாயப் படிநிலைகளைக் கொண்டுள்ள முடியரசு அமைப்பு அடித்தளங்களனைத்தையும் எதிர்த்து தீவிரப் புரட்சிகரமான போரின்” நலன்களை உத்தேசித்துச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் குடியரசுக்கான போராட்டத்தைத் தவிர வேறு எதை வேண்டுமானாலும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளிடமிருந்து “கோருகிரூர்களே”, அது எப்படி?

இந்தக் கேள்வி வெறும் விதண்டாவாதம் அல்ல, புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளின் தவறு உயிர்நிலையான அரசியல் குறிப்பொருள் படைத்தது என்று “ருஷ்யாவின் விடுதலைச் சங்கம்” (பார்க்க: புரொலிட்டாரி, இதழ் 4) நிரூபித்துள்ளது.* இந்த “ஜாராட்சியின் எதிரிகள்” புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்களின் “தேவைகள்” அனைத்துக்கும் முற்றாகப் பொருந்திருக்கும். ஆனால் இந்த “ருஷ்யாவின் விடுதலைச் சங்கத்தின்” வேலைத்திட்டத்தில் (அல்லது வேலைத்திட்டமின்மையில்) ஒஸ்வபஷ்தேனியே உணர்ச்சி கோலோச்சுவதையும் ஒஸ்வபஷ்தேனியே குழுவினர் அதைத் தங்களுடன் சுருவாக இழுத்துச்

* புரொலிட்டாரி, இதழ் 4, 1905 ஜூன் 4ல் வெளிவந்தது; அதில் “ஒரு புதிய புரட்சிகரமான தொழிலாளர் சங்கம்” என்று தலைப்புள்ள நீண்ட கட்டுரை ஒன்று இருந்தது. இந்தச் சங்கம் வெளியிட்ட வேண்டுகோள்களின் உள்ளடக்கத்தை இக்கட்டுரை கொடுக்கிறது. இச்சங்கம் “ருஷ்யாவின் விடுதலைச் சங்கம்” என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியின் மூலமாக அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டும் குறிக்கோளை வகுத்துக் கொண்டது. மேலும், இவ்வகையான கட்சிச்சார்பற்ற சங்கங்களின் பால் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் உறவுநிலையை இக்கட்டுரை வரையறுக்கிறது. எந்த அளவுக்கு இச்சங்கம் உண்மையில் இருந்து வந்தது, புரட்சியில் அதன் கதி என்னவாயிற்று என்று எதுவும் நாமறியோம். (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப-ர்.)

செல்ல முடியும் என்பதையும் காட்டி யிருக்கிறோம். என்றபோதிலும் தீர்மானத்தின் கடைசிப் பகுதியில் “மிதவாத, ஜனநாயகக் கொடியை உயர்த்திக் காட்டிய போதிலும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகரமான போராட்டத்துக்கு உண்மையான ஆதரவு அளிக்க மறுக்கும் எல்லாக் கட்சிகளையும் மக்களின் கபட நண்பர்கள் என்று சமூக-ஜனநாயகவாதம் தொடர்ந்து எதிர்த்து வரும்” என்று மாநாடு அறிவிக்கிறது. “ருஷ்யாவின் விடுதலைச் சங்கம்” இந்த ஆதரவை நல்க மறுக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, மிகவும் வற்புறுத்தி நல்குகிறது. இந்தச் சங்கத்தின் தலைவர்கள் “விடுதலைவாதிகள்” ஆனபோதிலும் “மக்களின் கபட நண்பர்கள்” அல்ல என்பதற்கு இது உத்தரவாதமாகுமா?

ஆக, முன்கூட்டியே “நிபந்தனைகளைப்” புனைவதின் மூலமாகவும், இணையற்ற செயல்திறமின்மையினால் நகைக்கத்தக்க “கோரிக்கைகளை” முன்வைப்பதின் மூலமாகவும் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் உடனே கேலிக்குரியவர்களாகிறார்கள். உயிர்ப்புள்ள எதார்த்த நிலைமைகளை மதிப்பீடு செய்கிற போது அவர்களின் நிபந்தனைகளும் கோரிக்கைகளும் போதா என்று உடனே காட்டிக் கொள்கின்றன. அவர்கள் சூத்திரங்களைத் தேடிச் செல்வது பயனற்றது. ஏனெனில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதம் காட்டிக் கொள்கிற பாசாங்கின், முரண் தன்மையின், ஒற்றைச்சாண் மனப்பான்மையின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகள் அனைத்தையும் எந்தச் சூத்திரமும் உள்ளடக்கியிருக்கமுடியாது. “லிட்மஸ்-காகிதம்”, சூத்திரங்கள், அல்லது எழுதி அச்சடித்த கோரிக்கைகள் என்பது பிரச்சிணையல்ல, கபடமான அல்லது நேர்மையான “மக்களின் நண்பர்களை” வேறுபடுத்திக் காட்டும் கோட்டை முன்கூட்டியே போட்டுக் கொள்கிற பிரச்சிணையும் அல்ல அது. போராட்டத்தில் உண்மையான ஒற்றுமையைக் காணும் பிரச்சிணையே அது; முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் எடுத்துவைக்கிற ஒவ்வொரு “உறுதியற்ற” படியையும் இடைவிடாமல் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் விமர்சித்து வரும் பிரச்சிணையாகும். “ஜனநாயக மாற்றத்தில் அக்கறையுள்ள எல்லாச் சமுதாயச் சக்திகளையும் உண்மையில் கெட்டிப்படுத்துவதற்குத்” தேவைப்படுவது உண்மையிலே புரட்சிகரமான கோஷங்களை முன்வைப்பதற்கான திறமையேயாகும், மாநாடு எவ்வளவு

வோ முனைந்தும் பயின்றியும் கவனஞ்செலுத்திய “அம் சங்கள்” அல்ல. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் குறிக்கோள்களை முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தரத்துக்குத் தாழ்த்தாமல் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தரத்துக்குப் புரட்சிப் போக்குள்ள, குடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரை உயர்த்தக்கூடிய கோஷங்கள் இதற்குத் தேவைப்படுகின்றன. புரட்சியெழுச்சியில் மிகவும் தீவிரமாகக் கலந்து கொள்வது இதற்குத் தேவைப்படுகிறது, ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியின் அவசரப் பணியைக் குதர்க்கம் பண்ணித் தட்டிக்கழிப்பது அல்ல.

12. ஜனநாயகப் புரட்சியிலிருந்து முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கினால் அதன் வீச்சு குறைந்துவிடுமா?

மேலேயிருக்கும் வரிகளை ஏற்கெனவே எழுதி முடித்திருந்த நேரத்தில் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளின் காக்கேஸிய மாநாடு நிறைவேற்றி இஸ்க்ராவில் வெளியிட்ட தீர்மானங்களின் பிரதியொன்று நம் கைக்கு எட்டியது. நாம் முயன்ற லுங்கூட pour la bonne bouche (வேலையை முடிவு செய்வதற்காக) இதைவிட மேலான சுவையுள்ள விஷயதானத்தைப் புனைந்திருக்க முடியாது.

இஸ்க்ரா ஆசிரியர்கள் முழு நியாயத்துடன் தான் குறிப்பிடுகிறார்கள்: “போர்த்தந்திரங்கள் பற்றிய அடிப்படையான பிரச்சினையில் அனைத்து ருஷ்ய மாநாடு” (அதாவது, புதிய-இஸ்க்ரா மாநாடு) “எடுத்த முடிவுடன் ஒத்திருக்கக்கூடிய” (இது உண்மை!) “முடிவுக்குத்தான் காக்கேஸிய மாநாடு வந்திருக்கிறது” என்று. “வ்யெரியோத் குழுவினரும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்ட காங்கிரஸ் என்று சொல்லிக் கொள்வதின் பிரதிநிதிகளும் எடுத்துப் பேசும் புதிய வழிமுறையை மிகவும் வெளிப்படையாக எதிர்க்கும் உணர்ச்சியில் தற்காலிகப் புரட்சியரசாங்கத்தின்பால் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கொள்ள வேண்டிய உறவுநிலை பற்றிய பிரச்சினையைக் காக்கேஸியத் தோழர்கள் தீர்த்திருக்கிறார்கள்.” “மாநாடு வரையறுத்துக் கொடுத்திருக்கிறபடி ஒரு முதலாளித்துவப் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின்

போர்த்தந்திரங்கள் பற்றிய வரையறுப்பு மிகவும் பொருத்தமானது என்று ஒப்புக்கொண்டு தீரவேண்டும்.’’

உண்மை உண்மைதான். புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினரின் அடிப்படையான தவறு பற்றி இதைவிட ‘‘பொருத்தமான’’ வரையறுப்பை யாராலும் கொடுத்திருக்க முடியாது. இந்த வரையறுப்பை முழுவதாக மேற்கோள் காட்டுவோம். முதலில் இடைமொழியாக மலர்களைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இறுதியில் கனிகளைக் குறிப்பிடுவோம்.

புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்களின் காக்கேஸிய மாநாடு தற்காலிக அரசாங்கம் பற்றி நிறைவேற்றியுள்ள தீர்மானம் பின்வருமாறு:

‘‘பாட்டாளி வர்க்கத்திடையே சமூக-ஜனநாயகவாத உணர்வை ஆழப்படுத்துவதற்காகவும்’’ (உண்மைதான்! மர்த்தீனவ் வழியில் என்று அவர்கள் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்! மேலும், உணர்வை ஆழப்படுத்துவதற்கு மட்டுந்தானா, குடியரசைச் சாதித்துக் கொள்வதற்கு இல்லையா? புரட்சியைப் பற்றி எவ்வளவு ‘‘ஆழ்ந்த’’ கருத்தோட்டம் இது!) ‘‘புரட்சிகரமான நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது நம் பணி என்று நாங்கள் கருதுவதினால், உதித்து வரும் முதலாளித்துவ-அரசு அமைப்பு முறையை விமர்சிப்பதற்குக் கட்சிக்கு முழுச் சுதந்தரம் பெறுவதற்காகவும்’’ (குடியரசைப் பெறுவது நம் வேலை அல்லவாம்! நம் வேலை விமர்சனச் சுதந்தரம் பெறுவது மட்டுந்தானாம். அராஜகவாதக் கருத்துக்கள் ‘‘முதலாளித்துவ-அரசு’’ அமைப்புமுறை எனும் அராஜகவாத மொழியை உண்டாக்கி வைக்கின்றன!) ‘‘ஒரு சமூக-ஜனநாயகத் தற்காலிக அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதற்கும் அப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தில் பங்கெடுத்துவதற்கும் மாநாடு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறது’’ (ஸ்பெயின் புரட்சி நடப்பதற்குப் பத்து மாதங்களுக்குமுன் பக்கூனின் வாதிகள்⁴⁶ நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை நினைவூட்டிக் கொள்ளுங்கள், இதைப் பற்றி எங்கெல்ஸ் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்; புரொலிட்டாரி, இதழ் 3ஐப் பார்க்க⁴⁷), ‘‘மற்றும் அரசு அமைப்பு முறையை ஜனநாயகமயமாக்குவதைச் சாத்தியமான அளவுக்குச் [? !] சாதிப்பதற்காகத் தற்காலிக முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் மீது வெளியில் இருந்து’’ (மேலிருந்தல்ல, கீழிருந்து) ‘‘நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவருவது மிகவும்

சூழ்தகுதியுள்ள வழி என்று கருதுகிறது. சமூக-ஜனநாயக வாதிக்கள் தற்காலிக அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்துவதாயினும் சரி, அப்படிப்பட்ட அரசாங்கத்தில் அவர்கள் கலந்து கொள்வதாயினும் சரி, ஒரு புறத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த மக்கள்திரள் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின்பால் ஏமாற்றமடைந்து கைவிட்டுவிடுவதில் கொண்டுபோய்விடும்—காரணம், அரசதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய போதிலும் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளால் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அவசர அவசியமான, சோஷலிஸத்தை ஏற்படுத்துவது உள்ளிட்ட, தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமற்போய்விடும்” (குடியரசு அவசர அவசியமான தேவை அல்லவாம்! முதலாளித்துவப் புரட்சியில் கலந்து கொள்வதை மறுக்கிறவர்கள் மாதிரி தாங்கள் அப்பட்டமான அராஜகவாத மொழியில் பேசுகிறதை அந்த ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய அப்பாவித்தனத்தின் காரணமாகப் பார்க்கவில்லை), “மறுபுறத்தில் முதலாளிப் போக்கான வர்க்கங்களைப் புரட்சியிலிருந்து பின்வாங்கும்படி செய்து அதன் வீச்சைக் குறைத்துவிடும்”.

விஷயத்தின் சாராம்சம் அதுதான். அங்கேதான் அராஜகவாதக் கருத்துக்கள் பச்சையான சந்தர்ப்பவாதத்துடன் பிணைவுறுகின்றன (மேற்கு ஐரோப்பிய பெர்ன்ஷ்டைன் வாதிகளிடையே இடையறாது நிகழ்வதுங்கூட இதுதான்). சற்றுச் சிந்தியுங்கள்: இந்த ஆசாமிகள் தற்காலிக அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்ள மாட்டார்களாம், ஏனெனில் அப்படிச் செய்வது முதலாளி வர்க்கத்தைப் புரட்சியிலிருந்து பின்வாங்கும்படி செய்துவிடுமாம், அதனால் புரட்சியின் வீச்சு குறைந்து விடுமாம்! சுத்தமான முரணற்ற வடிவத்தில் புதிய-இஸ்க்ராதத்துவஞானம் முழுவதும் இங்கேதான் நமக்குக் கிடைக்கிறது: இது முதலாளித்துவப் புரட்சியாக இருக்கிறதினால் நாம் முதலாளித்துவக் கொச்சைவாதத்துக்கு அடிபணிந்து விலகி நிற்க வேண்டுமாம். நாம் கலந்து கொள்வதால் முதலாளி வர்க்கத்தைப் பின்வாங்கச் செய்யக்கூடும் எனும் எண்ணம் சிறிதளவுக்காயினும் ஒரு வினாடிக்காயினும் நமக்கு வழிகாட்டுவதாயிருந்தால் அதன் வழியாக வெறுமே நாம் புரட்சித் தலைமை முழுவதையும் முதலாளித்துவப் போக்குள்ள வர்க்கங்களின் கையில் ஒப்படைத்துவிடுகிறவர்

களாகிறோம். அதன் வழியாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை முற்றாக முதலாளி வர்க்கத்தின் பாதுகாப்பின்கீழ் வைக்கிறோம் (முழு “விமர்சனச் சுதந்தரத்தை” நீடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறபடியேதான்!), முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்காமல் இருப்பதற்காகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை அடங்கி ஒடுங்கி இருக்குமாறு கட்டாயப்படுத்துகிறோம். முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்காமல் இருக்கும்படி செய்வதற்காகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மிகவும் உயிர்நிலையான தேவைகளை—அதாவது, அதன் அரசியல் தேவைகளை (அவற்றைப் “பொருளாதாரவாதிகளும்” அவர்களைக் காப்பியடிக்கிறவர்களும் சரிவர என்றைக்கும் புரிந்து கொண்டதில்லை)—நாம் விரையடித்துவிடுகிறோம். பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் தேவைப்படும் அளவுக்கு ஜனநாயகத்தைச் சாதித்துக் கொள்வதற்கான புரட்சிகரமான போராட்டம் எனும் அடித்தளத்தை விட்டு, முதலாளி வர்க்கத்தோடு பேரம் பேசுவது, புரட்சிக்குத் துரோகம் செய்வதின் மூலமாக நம் கோட்பாடுகளை விலைபேசி முதலாளி வர்க்கத்தின் (“அது பின்வாங்காமல் இருக்கும்படி செய்வதற்காக”) தன்விச்சையான ஒப்புதலை வாங்குவது எனும் அடித்தளத்துக்கு முற்றாகப் போய்விடுகிறோம்.

புரட்சிக்குத் துரோகம் புரிந்து பாட்டாளி வர்க்கத்தை முதலாளி வர்க்கத்தினரின் இழிந்த தொங்குசதையாக மாற்றிவிடும் போர்த்தந்திரத்தை இரண்டே வரிகளில் காக்கேலியப் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளால் வெளியிட முடிந்திருக்கிறது. ஒரு போக்காக புதிய-இஸ்க்ரா செய்த தவறுகளிலிருந்து எதை நாம் மேலே ஆய்ந்து பெற்றோமோ அது இப்போது ஒரு தெளிவான, திட்டவட்டமான கோட்பாட்டிற்கு—அதாவது, முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரைப் பின் தொடர்ந்து செல்வது எனும் கோட்பாட்டிற்கு—உயர்த்தப் பட்டுள்ளதைப் பார்க்கிறோம். குடியரசை ஏற்படுத்துவது முதலாளி வர்க்கத்தைப் பின்வாங்கச் செய்யுமாதலால் (ஏற்கெனவே அவ்வாறு செய்து வருகிறது—திரு. ஸ்தூருவே ஓர் எடுத்துக்காட்டாவார்) குடியரசுக்கான போராட்டம் ஒழியட்டும். பாட்டாளி வர்க்கம் வைக்கும் ஒவ்வொரு வலுவான முரணற்ற ஜனநாயகக் கோரிக்கையும் உலகத்தில் எங்கும் எப்போதும் முதலாளி வர்க்கத்தைப் பின்வாங்கச்

செய்யுமாதலால்—தொழிலாளிகளே, உங்கள் குகைகளில் போய் ஒளிந்து கொள்ளுங்கள்; விலகி நின்று மட்டும் செயலாற்றுங்கள்; புரட்சியின் நலன்களுக்காக முதலாளித்துவ-அரசு அமைப்பு முறையின் கருவிகளையும் ஆயுதங்களையும் பயன்படுத்துவோம் என்று கனவு காணுதீர்கள்; “விமர்சனச் சுதந்தரத்தை” வைத்துக் கொண்டிருங்கள்!

“முதலாளித்துவப் புரட்சி” எனும் சொல்லைப் பற்றிய அவர்களின் கருத்தோட்டத்திலேயே இருக்கும் அடிப்படையான பிழை வெளியே தலைதூக்கியிருக்கிறது. இச்சொல்லைப் பற்றிய மர்தீனவ் “கருத்தோட்டம்” அல்லது புதிய-இஸ்க்ரா கருத்தோட்டம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் இலட்சியத்தை முதலாளி வர்க்கத்துக்குக் காட்டிக்கொடுப்பதில் நேராகக் கொண்டுபோய்விடுகிறது.

பழைய “பொருளாதாரவாதத்தை” மறந்தோர், படிக்காதோர், நினைவிற்கொள்ளாதோர், ஆகியவர்களுக்குத் தற்சமயம் “பொருளாதாரவாதம்” மறுவுயிர்ப்பு எய்தியுள்ளதைப் புரிந்து கொள்வது கஷ்டமாயிருக்கக் காண்பார்கள். பெர்ன்ஷ்டைன் வழிப்பட்ட Credoவை⁴⁸ நினைவூட்டிக் கொள்ளுங்கள். “சுத்தமான பாட்டாளி வர்க்கக்” கருத்துக்களிலிருந்தும் வேலைத்திட்டங்களிலிருந்தும் அதன் ஆசிரியர்கள் பின்வரும் முடிவுக்கு வந்தார்கள்: சமூக-ஜனநாயகவாதிகளாகிய நாம் பொருளாதாரத்திலும், உண்மையான தொழிலாளி வர்க்கப் பணியிலும், எல்லா அரசியல் பித்தலாட்டங்களையும் விமர்சிப்பதற்கான சுதந்தரத்திலும் சமூக-ஜனநாயகவாத வேலையை உண்மையாகவே மேலும் ஆழ்ந்ததாகச் செய்வதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்; மிதவாதிகளுக்குத்தான் அரசியல். “புரட்சிவாதத்தில்” விழாமல் கடவுள் நம்மைக் காப்பாற்றட்டும்; அது முதலாளி வர்க்கத்தைப் பின்வாங்கச் செய்துவிடும். Credo முழுவதையும் அல்லது ரபோச்சயா மீசில்⁴⁹ (செப்டம்பர் 1899) இதழ் 9ன் தனி இணைமலரைத் திரும்பப் படிக்கக்கூடியவர்கள் இந்த வாதத்தின் போக்கு முழுவதையும் ஆழ்ந்தறிவார்கள்.

இதே விஷயந்தான் இன்று பெருத்த அளவில் “மாபெரும்” ருஷ்யப் புரட்சி முழுவதையும் மதிப்பீடு செய்வதில் செயல்படுத்தப்படுகிறது—அந்தோ, மரபுவழிப் போலிப் பண்புவாதத்தின் தத்துவாசிரியர்கள் முன்கூட்டியே இதைக்

கேலி வர்ணனையாகக் கொச்சைப்படுத்தியும் தாழ்த்தியும் இருக்கிறார்களே! சமூக-ஜனநாயகவாதிகளாகிய நாம் விமர்சனச் சுதந்தரத்திலும் வர்க்க உணர்வை ஆழப்படுத்துவதிலும் வெளியில் நின்று செயலாற்றுவதிலும் கவனஞ்செலுத்த வேண்டுமாம். அவர்களுக்கு, முதலாளித்துவப் போக்கான வர்க்கத்தினருக்குச் செயலாற்றும் சுதந்தரம் இருக்க வேண்டுமாம், புரட்சிகரமான (மிதவாதப் போக்கான என்று வாசித்துக் கொள்ளுங்கள்) தலைமை வகிப்பதற்குச் சுயேச்சையான களம் இருக்க வேண்டுமாம், மேலிருந்து “சீர்திருத்தங்கள்” செய்வதற்குச் சுதந்தரம் இருக்க வேண்டுமாம்.

மார்க்ஸியத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும் இவர்கள் விமர்சன ஆயுதத்துக்குப் பதிலாக ஆயுதங்களின் விமர்சனத்தை வைக்க வேண்டியதின் தேவையைப் பற்றி மார்க்ஸ் சொன்னதைக் குறித்துச்⁵⁰ சிந்தித்துப் பார்த்ததே கிடையாது. வீணாக மார்க்ஸின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டே இவர்கள் நடைமுறையில் முற்றாக ஃபிராங்ஃபுர்ட் முதலாளித்துவ வாய்ச்சொல் வீரர்களின் உணர்ச்சியில் போர்த்தந்திரங்களைப் பற்றித் தீர்மானங்கள் தயாரிக்கிறார்கள்; இந்த ஃபிராங்ஃபுர்ட் வாய்ச்சொல் வீரர்கள் எதேச்சாதிகார முறையைத் தங்குதடையின்றி விமர்சித்தனர், ஜனநாயக உணர்வை ஆழப்படுத்தினர், ஆனால் புரட்சிக் காலம் செயலாற்றுவதற்கான காலம், மேலிருந்தும் கீழிருந்தும் செயலாற்றுவதற்கான காலம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறினர். இவர்கள் மார்க்ஸியத்தை ஏட்டறிவு உபதேசத்திற்குரிய தத்துவமாக மாற்றுவதின் மூலம் முன்னேறிய வர்க்கத்தின், மிகவும் மனவுறுதியுள்ள, வலுவான புரட்சிகரமான வர்க்கத்தின் சித்தாந்தத்தை, மிகவும் பிற்பட்டிருக்கும் மக்கள் பகுதிகளின் சித்தாந்தமாக, கடினமான புரட்சிகரமான ஜனநாயகப் பணிகளினின்றி பின்வாங்கி ஜனநாயகப் பணிகளுக்குத் தீர்வு காணும் வேலையைத் திரு. ஸ்துருவே கூட்டத்தினர் கவனித்துக் கொள்ள விட்டிருக்கிறவர்களின் சித்தாந்தமாக மாற்றிவிடுகிறார்கள்.

புரட்சிகரமான அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்கிறதினால் முதலாளித்துவப் போக்கான வர்க்கங்கள் புரட்சியிலிருந்து பின்வாங்குமேயானால் அதன் வழியாக அவை புரட்சியின் “வீச்சைக் குறைத்துவிடும்.”

ருஷ்யத் தொழிலாளிகளே, இதைக் கேளுங்கள்: சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடம் பயப்படாத, ஜாராட்சி மீது வெற்றி கொள்ள விரும்பாமல் பேரம் செய்து கொள்ள விரும்புகிற ஸ்துருவே கூட்டத்தார் புரட்சி செய்து முடித்தால் அந்தப் புரட்சியின் வீச்சு மேலும் வலுவானதாயிருக்குமாம். நாம் மேலே கூறிய புரட்சியின் இரு சாத்தியப்பாடுகளில் முதல் விளைவு நிகழ்ந்து முடியுமேயானால்—அதாவது, முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஷீப்பவ் பாணி “அரசியல் சட்டத்தின்” அடிப்படையில் ஜாராட்சியுடன் பேரம் செய்து கொண்டால்—புரட்சியின் வீச்சு மேலும் வலுவானதாயிருக்குமாம்!

கட்சி முழுவதற்கும் வழிகாட்டுவதற்கு அமைந்த தீர்மானங்களில் இப்படிப்பட்ட மானக்கேடான விஷயங்களை எழுதுகிற சமூக-ஜனநாயகவாதிகள், அல்லது இப்படிப்பட்ட “பொருத்தமான” தீர்மானங்களை ஆதரித்துக் கொள்கிற சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் மார்க்ஸியத்திலிருந்து உயிர்ப்புள்ள உணர்ச்சியை விரட்டியடித்து விட்ட ஏட்டறிவு உபதேசத்திற்குரிய தத்துவத்திலே கண்மூடிப் போய் இந்தத் தீர்மானங்கள் தம்முடைய மற்ற அழகான சொற்கள் அனைத்தையும் பொருளற்ற சொற்றொடர்களாக மாற்றிவிடுவதைப் பார்க்கத் தவறுகிறார்கள். இஸ்க்ரா வெளியிட்ட அவர்களின் எந்தக் கட்டுரையையாயினும் எடுத்துப் பாருங்கள், பெயர்கெட்ட நம் மர்த்தீனவ் எழுதிய பெயர்கெட்ட குறுநூலையுங்கூட எடுத்துப் பாருங்கள்: மக்கள் புரட்சியெழுச்சி பற்றியும், புரட்சியை முழுமையாக நடத்தி முடிப்பது பற்றியும், முரணுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் போராட்டத்தில் சாதாரண மக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்க முயற்சிப்பது பற்றியும் அதில் படிப்பீர்கள். என்றபோதிலும், முதலாளி வர்க்கம் விலகிவிடுவதின் விளைவாகப் “புரட்சியின் வீச்சு குறைந்துவிடும்” எனும் கருத்தை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டவுடனே, அல்லது ஆதரித்தவுடனே இந்த நேர்த்தியான விஷயங்கள் அனைத்தும் பயனற்ற சொற்றொடர்களாகி விடுகின்றன. கனவான்களே, முன்னுள்ள மாற்றுவழிகள் இவைதாம்: ஒன்று, முரணுள்ள, தன்னலம் பேணுகிற, பேடித் தனமுள்ள முதலாளிவர்க்கத்தையும் மீறி மக்களோடுசேர்ந்து நாம் புரட்சியை நடத்தி முடிக்க முயற்சிக்க வேண்டும்,

ஜாராட்சி மீது முழுமையான வெற்றி பெற வேண்டும்; அல்லது, இந்த “மீறி” என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளாமல் முதலாளி வர்க்கம் புரட்சியிலிருந்து “பின்வாங்கக்” கூடுமே என்று பயப்படுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். இரண்டாம் வழக்கின்படி பார்த்தால் நாம் முரணுள்ள, தன்னலம் பேணுகிற, பேடித்தனமுள்ள முதலாளி வர்க்கத்துக்குப் பாட்டாளி வார்க்கத்தையும் மக்களையும் காட்டிக் கொடுக்கிறோம்.

என் வார்த்தைகளைத் தவறாக வியாக்கியானம் செய்ய நினைக்காதீர்கள். வேண்டுமென்றே துரோகம் செய்வதாக உங்களைக் குற்றஞ்சாட்டுவதாகக் கூக்குரலிடாதீர்கள். இல்லை, நீங்கள் எப்போதும் சதுப்புக் குழியை நோக்கி ஊர்ந்து சென்றவர்களே, கடைசியாக அதில் போய் விழுந்திருக்கிறீர்கள். பழைய “பொருளாதாரவாதிகளைப்” போலவே நீங்களும் தன்னையறியாமல் போய் விழுந்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் மார்க்ஸியத்தை “மேலும் ஆழப்படுத்துவது” எனும் சரிவுப் பலகையிலே சரிந்தார்கள், அதிலிருந்து தடுத்துக் கொள்ளவும் முடியவில்லை, மீண்டெழுந்துவரவும் முடியவில்லை. கடைசியில் மார்க்ஸியம் ஒரு புரட்சி-எதிர்ப்பான, ஆன்மா இல்லாத, உயிர் இல்லாத “அறிவுநடிப்பாகி விட்டது”.

கனவான்களே, “புரட்சியின் வீச்சை” நிர்ணயிக்கிற உண்மையான சமுதாயச் சக்திகளைப் பற்றி என்றைக்காயினும் நீங்கள் சிந்தித்துண்டா? தற்சமயம் நமக்கு வெகு சாதகமாக வளர்ந்துள்ள வெளிநாட்டு அரசியல் சக்திகளை, சர்வதேசக் கூட்டுகளை விட்டு விடுவோம்; ருஷ்யாவின் உள் நாட்டுச் சக்திகள் பற்றிய பிரச்சினையை நாம் பார்த்து வருவதால் அவற்றை நாமனைவருமே விவாதத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கிறோம், அப்படிச் செய்வது சரியுங்கூட. இந்த உள் நாட்டுச் சமுதாயச் சக்திகளைப் பரிசீலியுங்கள். புரட்சிக்கு எதிராக எதேச்சாதிகாரமுறை, ஜார் மன்னன் பரிவாரம், போலீஸ், அதிகாரவர்க்கம், இராணுவம், பிரபுவம்சத்தைச் சேர்ந்த சிறு கூட்டத்தினர் அணி வகுத்து நிற்கின்றனர். மக்களின் வெஞ்சினம் ஆழமாக வளர வளர, துருப்புகள் மேன்மேலும் நம்பிக்கை வைக்கத்தகாதவையாகிவிடுகின்றன, மேன்மேலும் அதிகாரவர்க்கம் ஊசலாடுகிறது. மேலும், மொத்தத்தில் முதலாளி வர்க்கம் இப்போது புரட்சியை

ஆதரிக்கிறது, சுதந்தரத்தைப்பற்றி வாய்ப்பறை அடிக்கிறது, மேன்மேலும் அடிக்கடி மக்கள் பெயரால், புரட்சியின் பெயராலுங்கூடப் பொழிந்து தள்ளுகிறது.* எனினும் மார்க்ஸிய வாதிகளான நாமனைவரும் தத்துவத்திலிருந்தும் நாள்தோறும் மணிதோறும் நம்முடைய மிதவாதிகளையும் ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்களையும் ஒஸ்வபஷ்தேனியே ஆதரவாளர்களையும் உற்றுக் கவனிக்கிறதிலிருந்தும் புரட்சியை ஆதரிப்பதில் முதலாளி வர்க்கம் முரணுள்ளதாய், தன்னலம் பேணுவதாய், பேடித்தனமுள்ளதாய் இருப்பதை அறிவோம். மொத்தத்தில் முதலாளி வர்க்கம் தவிர்க்க முடியாதவாறு எதிர்ப் புரட்சியை நோக்கித் திரும்பும், எதேச்சாதிகாரமுறையை நோக்கித் திரும்பும், புரட்சிக்கும் மக்களுக்கும் எதிராகத் திரும்பும்—அதன் குறுகிய சுயநலங்கள் கைகூடியவுடன், முரணற்ற ஜனநாயகத்திடமிருந்து அது “பின்வாங்கிய” வுடன் (அது ஏற்கெனவே பின்வாங்கி வருகிறது!). பாக்கி இருப்பது “மக்கள்”—அதாவது, பாட்டாளி வர்க்கமும் விவசாயி மக்களும்: பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்றுதான் நம் பிக்கையுடன் முடிவுவரை செல்லத் திறமை வாய்ந்தது, ஏனெனில் அது ஜனநாயகப் புரட்சிக்கும் அப்பால் வெகு தொலைவுக்குச் செல்கிறது. எனவேதான் பாட்டாளி வர்க்கம் குடியரசுக்காகப் போராடுவதில் முன்னணியில் நிற்கிறது, முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கக்கூடிய சாத்தியப்பாட்டைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லும் முட்டாள்தனமான, தகாத அறிவுரையைத் துச்சமென்று தள்ளிவிடுகிறது. விவசாயி மக்களில் சிறுமுதலாளி வர்க்கப் பகுதியினருடன் கூடவே பெரும் எண்ணிக்கையில் அரை பாட்டாளி வர்க்கப் பகுதியினரும் அடங்கியுள்ளனர். அதனால் அதுவும் தடுமாறுகிறதாயுள்ளது; அது பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் கறாராக ஒரு வர்க்கக் கட்சியில் திரளுமாறு கட்டாயப்படுத்துகிறது. என்றபோதிலும், விவசாயி மக்களின் தடுமாறும் நிலைக்கும் முதலாளி வர்க்கத்தின் தடுமாறும் நிலைக்கும் அடிப்படை வேற்றுமை உண்டு. ஏனெனில் தற்சமயம் விவசாயி மக்கள்

* இது சம்பந்தமாகத் திரு. ஸ்துருவே ஹொரேஸுக்கு எழுதிய பகிரங்கக் கடிதம் சுவையுள்ளது. இதை ஹொரேஸ் *L'Humanité* இலும்⁵¹ திரு. ஸ்துருவே ஒஸ்வபஷ்தேனியே இதழ் 72லும் வெளியிட்டனர்.

முற்றுகத் தனிச் சொத்துடைமையைப் பேணிக்காப்பதை விட தனிச் சொத்துடைமையின் முதன்மையான வடிவங்களில் ஒன்றாகிய நிலப்பிரபுத்துவப் பண்ணைகளைப் பறிமுதல் செய்வதில் அதிகமாக அக்கறை கொண்டுள்ளது. அதன் வழியாக சோஷலிஸ்டு ஆகிவிடாமலும் சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தன்மையும் இழக்காமலும் இருந்தபோதிலும் விவசாயி மக்களிடம் ஜனநாயகப் புரட்சியின் ஒரு முழுமனதான, தீவிரமான ஆதரவாளனாக ஆகும் திறமுண்டு. அதற்கு அறிவுத் தெளிவு ஊட்டும் புரட்சிகரமான நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு முதலாளி வர்க்கத்தின் துரோகத்தாலோ பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தோல்வியாலோ அகாலமாகத் துண்டிக்கப்படாமல் மட்டும் இருக்குமேயானால் விவசாயி மக்கள் தவிர்க்க முடியாதவாறு அப்படி ஆவார்கள். இந்த நிபந்தனைக்கு உட்பட்ட நிலையில், தவிர்க்க முடியாதவாறு விவசாயி மக்கள் புரட்சிக்கும் குடியரசுக்கும் அரணாகிவிடுவார்கள். ஏனெனில் முற்றுக வெற்றி பெறும் புரட்சி ஒன்றுதான் நிலச்சீர்திருத்தத் துறையில் விவசாயி மக்களுக்கு அனைத்தையும் கொடுக்க முடியும்—விவசாயிகள் விரும்புவது, கனவு கண்டது, விவசாயிகளுக்கு உண்மையில் தேவையானது அனைத்தையும் கொடுக்க முடியும்—(அவர்களுக்கு அவை தேவைப்படுவது ‘‘சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள்’’ நினைப்பது போல் முதலாளித்துவத்தை ஒழிப்பதற்காக அல்ல) அரைப்பண்ணையடிமை முறை எனும் சேற்றுக் குழியிலிருந்து வெளியேறுவதற்காக, ஒடுக்குமுறை அடிமை நிலையிலிருந்து வெளியேறுவதற்காக, பண்ட உற்பத்தி அமைப்புமுறையின் கீழ் எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக.

மேலும், தீவிரமான நிலச்சீர்திருத்தம் கிடைக்கும் என்பதற்காக மட்டும் விவசாயி மக்கள் புரட்சியுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கவில்லை, தங்களுடைய பொதுவான, நிரந்தரமான நலன்களுக்காகவும்தான். பாட்டாளி வர்க்கத்தோடு சேர்ந்து போராடிக் கொண்டிருக்கும் போதுங்கூட விவசாயி மக்களுக்கு ஜனநாயகம் தேவையாயுள்ளது, ஏனெனில் ஜனநாயக அமைப்புமுறை ஒன்றுதான் விவசாயி மக்களின் நலன்களைச் சரிநூட்பமாக வெளியிடவும் பெருந்திரள், பெரும்பான்மை எனும் வகையில் விவசாயி மக்களின் தலைமை

நிலையை உறுதிப்படுத்தவும் முடியும். விவசாயி மக்களின் அறிவுத்தெளிவு வளர வளர (ஜப்பானுடன் போர்⁵² நடந்த காலத்திலிருந்து அவர்களின் அறிவுத்தெளிவு விரைவாக வளர்ந்து வருகிறது, பள்ளிக்கூட கெஜக்கோலை வைத்து அறிவுத்தெளிவை அளந்து பழக்கப்பட்ட பலர் இவ்வளவு வேகமாக அது வளரும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை), மேன்மேலும் முரணின்றியும் உறுதியுடனும் அது முழுமையான ஜனநாயகப் புரட்சியை ஆதரிக்கும். ஏனெனில் முதலாளி வர்க்கத்தைப் போல் மக்களின் மேலாதிக்கத்தைப் பற்றி அது பயப்படுவதற்கு ஏதுமில்லை; மாறாக அதனால் ஆதாயந்தான் உண்டு. விவசாயி மக்கள் தம்முடைய அப்பாவித்தனமான முடியரசுவாதத்தைத் தூக்கியெறியத் தொடங்கியதும் ஜனநாயகக் குடியரசு அவர்களின் இலட்சியமாகிவிடும், ஏனெனில் முதலாளி வர்க்கத் தரகர்களின் உணர்வுபூர்வமான முடியரசுவாதம் (மேல் சபை முதலியவற்றைக் கொண்டது) விவசாயி மக்கள் இன்று அனுபவித்து வரும் அதே உரிமையின்மையையும் ஒடுக்குமுறையையும் அறியாமையையும்—ஐரோப்பிய அரசியல் சட்டமுறை எனும் பூச்சுப் பூசிச் சற்று மெருகிட்டதோடு சரி—குறிக்கும்.

எனவேதான், ஒரு வர்க்கம் என்கிற வகையில் முதலாளி வர்க்கம் இயல்பாகவும் தவிர்க்க முடியாதபடியும் மிதவாத-முடியரசுவாதக் கட்சியின் அரவணைப்பின்கீழ் வரும் போக்கில் போகிறது, விவசாயி மக்கள் மொத்தத்தில் புரட்சிகரமான, குடியரசுவாதக் கட்சியின் தலைமையின்கீழ் வரும் போக்கில் போகிறது. எனவேதான் முதலாளி வர்க்கத்தால் ஜனநாயகப் புரட்சியை முழுமையாக நடத்தி முடிக்க முடியாது, விவசாயி மக்களால் அவ்வாறு நடத்தி முடிக்கமுடியும். அதற்கு நாம் உதவியளிக்க எல்லா முயற்சிகளும் செய்யவும் வேண்டும்.

இது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய விஷயமல்லவே, அரசியல் ஆளு ஆவன்னு ஆயிற்றே, எல்லாச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளுக்கும் நன்றாகத் தெரிந்ததுதானே என்று ஆட்சேபனை எழக்கூடும். இல்லை, அப்படி ஒன்றும் இல்லை. முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்குவதின் விளைவாக புரட்சியின் “வீச்சு குறைந்துவிடும்” என்று பேச முடிகிறவர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ள வில்லை. அப்படிப்பட்ட ஆசாமிகள் நம் நிலப்

பிரச்சினை பற்றிய வேலைத்திட்டத்தின் சொற்களைத் திருப்பி யொப்பிக்கிறார்கள், அவற்றின் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் வெறுமே மனப்பாடமாகக் கற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான-ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் எனும் கருத்துருவத்தைப் பற்றி அவர்கள் பயப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்—இந்தக் கருத்துருவம் மார்க்ஸிய உலகப் பார்வை முழுவதிலிருந்தும் நம் வேலைத்திட்டத்திலிருந்தும் தவிர்க்க முடியாதவாறு வருவதாகும்; அப்படி இல்லாவிட்டால் முதலாளி வர்க்கம் எந்த எல்லைக்குப் போகத் தயாராயிருக்கிறதோ அந்த எல்லையுடன் அவர்கள் மாபெரும் ருஷ்யப் புரட்சியின் வீச்சைக் கட்டுப்படுத்தி நிறுத்திவிட மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆசாமிகள் தம்முடைய ஸ்தூலமான மார்க்ஸிய-எதிர்ப்பான, புரட்சி-எதிர்ப்பான தீர்மானங்களின் மூலமாகத் தம்முடைய சூட்சுமமான மார்க்ஸியப் புரட்சிகரமான சொற்றொடர்களைத் தோற்கடித்துவிடுகிறார்கள்.

வெற்றிகரமான ருஷ்யப் புரட்சியில் விவசாயி மக்களின் பாத்திரத்தை உண்மையாகவே புரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்குமேயானால் புரட்சியின் வீச்சு குறைந்துவிடும் என்று பேசக்கூட கனவு காண மாட்டார்கள். ஏனெனில், உண்மையாகப் பார்த்தால், முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கும் போதுதான், திரள்திரளான விவசாயி மக்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் தோள் சேர்த்துத் தீவிரமான புரட்சியாளர்களாக வெளிக்கிளம்புகிற போதுதான் ருஷ்யப் புரட்சி தன்னுடைய உண்மையான வீச்சை எடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கும், முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சியின் சகாப்தத்தில் சாத்தியமான மிக விரிவான புரட்சிகர வீச்சை உண்மையாகவே எடுத்துக் கொள்ளும். முரணின்றிக் கடைசிவரை கொண்டு சென்று முடிப்பதற்கு நம்முடைய புரட்சியானது முதலாளி வர்க்கத்தின் தவிர்க்க முடியாத முரண்தன்மையை முடக்கம் செய்யக் கூடிய சக்திகளை (அதாவது, “அதைப் புரட்சியிலிருந்து பின்வாங்கும்படி செய்ய” முடிகிற சக்திகளை—சிந்தனையின்மையின் காரணமாக இஸ்க்ராவின் காக்கேஸிய ஆதரவாளர்கள் அதைக் கண்டு வெகுவாகப் பயப்படுகிறார்கள்) நம்பிநிற்க வேண்டும்.

எதேச்சாதிகார முறையின் எதிர்ப்பைப் பலத்தின் மூலமாக நசுக்கவும் முதலாளி வர்க்கத்தின் தடுமாற்ற நிலையை முடக்கம் செய்துவிடவும் திரளான விவசாயி மக்களுடன் கூட்டணி வகுத்துக் கொண்டு பாட்டாளி வர்க்கம் ஜனநாயகப் புரட்சியை நடத்தி முடிக்க வேண்டும். முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பைப் பலத்தின் மூலமாக நசுக்கவும் விவசாயி மக்களின், சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரின் தடுமாற்ற நிலையை முடக்கம் செய்துவிடவும் மக்களிடையேயுள்ள அரைப் பாட்டாளி வர்க்கத் தன்மையுள்ள பகுதிகளோடு கூட்டணி வகுத்துக் கொண்டு பாட்டாளி வர்க்கம் சோஷலிஸப் புரட்சியைச் சாதித்து முடிக்க வேண்டும். இவைதாம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பணிகள். புரட்சியின் வீச்சைப் பற்றிய தம்முடைய வாதங்கள் தீர்மானங்கள் அனைத்திலும் புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் இவற்றை மிகவும் குறுக்கி முன் வைக்கிறார்கள்.

எனினும் ஒரு விஷயத்தை மறந்துவிடக்கூடாது; புரட்சியின் “வீச்சு” பற்றிய விவாதங்களில் அதை அடிக்கடி மறந்துவிடுகிறார்கள். இந்தப் பணியிலுள்ள கஷ்டங்கள் பிரச்சிணையல்ல, அதன் தீர்வைத் தேடி எடுத்துக் கொள்வதற்கு என்ன வழி என்பதே பிரச்சிணையாகும் என்பதை மறக்கலாகாது. புரட்சியின் வீச்சை வலுவானதாகவும் வெல்லற்கரியதாகவும் செய்வது சுலபமா கஷ்டமா என்பது பிரச்சிணையல்ல, அந்த வீச்சை மேலும் வலுவுள்ளதாகச் செய்வதற்கு எப்படிச் செயலாற்ற வேண்டும் என்பதே பிரச்சிணை. நம் நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையான தன்மை, அவை பின் பற்றிச் செல்ல வேண்டிய திசை—இதிலேதான் நம்முடைய கருத்துக்கள் வேறுபடுகின்றன. இதை நாம் வலியுறுத்தக் காரணம், கவனமற்ற, மனச்சாட்சியற்ற ஆசாமிகள் மிக அடிக்கடி இரண்டு வெவ்வேறான பிரச்சினைகளை—பின் பற்ற வேண்டிய திசை, அதாவது, இரண்டு வெவ்வேறான பாதைகளில் ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்வது எனும் பிரச்சிணையையும் நம் குறிக்கோளைச் சாதித்துக் கொள்வது சுலபமா, குறிப்பிட்ட பாதையில் போனால் அதைச் சாதித்துக் கொள்வதின் வாய்ப்பு நெருங்குமா என்கிற பிரச்சிணையையும்—குழப்பிக் கொள்கிறார்கள்.

மேலே இந்தக் கடைசிப் பிரச்சிணையை நாம் எடுத்துக் கவனிக்கவேயில்லை. ஏனெனில் அது கட்சியில் எந்த வேறு

பாட்டையோ கருத்துவேற்றுமையையோ உண்டாக்கவில்லை. உண்மை, இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமானது, எல்லாச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளும் கரூராகக் கவனம் தெலுத்தும் தகுதியுடையது. திரள்திரளாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை மட்டுமின்றி விவசாயி மக்களையும் இயக்கத்தினுள் கொண்டுவருவதிலுள்ள கஷ்டங்களை மறப்பது மன்னிக்கத்தகாத நம்பிக்கைவாதமாகும். இந்தக் கஷ்டங்கள்தாம் பல தடவைகளில் ஜனநாயகப் புரட்சியை முற்றாக நடத்தி முடிக்கச் செய்யும் முயற்சிகளை நாசப்படுத்தியுள்ளன, மிகப் பெரும்பாலும் முரணுள்ள, தன்னலமிக்க முதலாளி வர்க்கமே வெற்றி பெற்றுள்ளது. ஏனெனில் அது மக்களுக்கு எதிராக முடியரசின் பாதுகாப்பு எனும் வடிவத்தில் “முதல் எடுத்து” அதே நேரத்தில் மிதவாதத்தின். ...அல்லது ஒஸ்வபஷ்டேனியே போக்கின் “கன்னித்தன்மையைக் காத்துக் கொண்டும்” இருக்கிறது. என்ற போதிலும், கஷ்டம் என்பதால் அசாத்தியம் என்றகிவிடாது. தேர்ந்து கொண்ட பாதை சரியானது என்கிற நம்பிக்கையே முக்கியமாகும், இந்த நம்பிக்கை அதிசயங்களைச் செய்ய முடிகிற புரட்சிகரமான ஆற்றலையும் புரட்சிகரமான ஆர்வத்தையும் நூறு மடங்காகப் பெருக்கிவிடும்.

தேர்ந்து கொள்ள வேண்டிய பாதை பற்றிய பிரச்சினை யில் இன்றையச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடையேயுள்ள பிளவின் ஆழத்தைப் பார்ப்பதற்குப் புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்களின் காக்கேஸியத் தீர்மானத்தை ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானத்துடன் ஒப்புநோக்கினால் உடனே தெரிந்துவிடும். காங்கிரஸ் தீர்மானம் கூறுகிறதாவது: முதலாளி வர்க்கம் முரண்தன்மை உள்ளது, நம்மிடமிருந்து புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பறிப்பதற்குத் தவறாமல் முயற்சிக்கும். எனவே, தொழிலாளித் தோழர்களே! போராட்டத்துக்கு மேலும் வலுவான தயாரிப்புகள் செய்யுங்கள்! ஆயுதமெடுத்துக் கொள்ளுங்கள், விவசாயி மக்களை உங்கள் பக்கம் கொண்டுவந்துவிடுங்கள்! போராட்டம் இன்றி நம்முடைய புரட்சிகரமான ஆதாயங்களைத் தன்னலம் தேடும் முதலாளி வர்க்கத்திடம் தாரை வார்த்து மாட்டோம். காக்கேஸியப் புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்களின் தீர்மானம் கூறுகிறதாவது: முதலாளி வர்க்கம் முரண்

தன்மை உள்ளதால் புரட்சியிலிருந்து பின்வாங்கக் கூடும். எனவே, தொழிலாளித் தோழர்களே! தயவு செய்து தற்காலிக அரசாங்கத்தில் கலந்து கொள்வது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாம். ஏனெனில் அப்படிச் செய்தால் முதலாளி வர்க்கம் நிச்சயமாகப் பின்வாங்கிவிடும், அதனால் புரட்சியின் வீச்சு குறைக்கப்பட்டுவிடும்!

ஒரு தரப்பினர் சொல்கிறதாவது: முரண்தன்மையுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பையோ செயல்முனைப்பின் மையையோ மீறிப் புரட்சியை முழு முடிவுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

மற்ற தரப்பினர் சொல்கிறதாவது: சுதந்தரமாகப் புரட்சியை முழுமுடிவுக்குக் கொண்டுசெல்வதைப் பற்றிச் சிந்திக்காதீர்கள், ஏனெனில் அப்படிச் செய்தால் முரண்தன்மையுள்ள முதலாளி வர்க்கம் அதிலிருந்து பின்வாங்கிவிடும்.

இவ்விரண்டும் நேரெதிரான பாதைகள் அல்லவா? ஒரு போர்த்தந்திரத் தொகுதி மற்றதை முற்றாக விலக்குகிறது என்பது வெளிப்படையில்லையா? முதலில் சொன்ன போர்த்தந்திரங்கள் மட்டுமே புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் சரியான போர்த்தந்திரங்கள், இரண்டாவதாகச் சொன்னவை வெறுமே ஒஸ்வபஷ்டேனியே போர்த்தந்திரங்களே என்பதும் வெளிப்படையில்லையா?

13. முடிவு. வெல்லத் துணிவோமா?

ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தில் உள்ள நிலவரங்களை மேம்போக்காகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறவர்களும் சரி, “பொருளாதாரவாதம்” தோன்றிய காலத்திலிருந்து இருந்து வரும் நம் உள்கட்சிப் போராட்டத்தின் முழு வரலாற்றையும் அறியாமல் வெறுமே பார்வையாளர்கள் என்கிற நிலையில் மதிப்பிடுகிறவர்களும் சரி, போர்த்தந்திரங்களைப் பற்றி இன்று உருவாகியுள்ள—குறிப்பாக மூன்றாவது காங்கிரஸைத் தொடர்ந்து உருவாகியுள்ள—கருத்துவேற்றுமைகளை, ஒவ்வொரு சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்திலும் இரண்டு இயல்பான, தவிர்க்க முடியாத, முற்றிலும் சமரசப் படுத்தத்தக்க போக்குகள் உள்ளன என்கிற எளிமையான

வாதத்தைக் கொண்டு மிக அடிக்கடி தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஒரு தரப்பினர் சாதாரணமான, நடப்பிலுள்ள அன்றாட வேலையைக் குறிப்பாக வலியுறுத்துகின்றனர், பிரச்சாரத்தையும் கிளர்ச்சியையும் வளர்ப்பது, சக்திகளைத் தயாரிப்பது, இயக்கத்தை ஆழப்படுத்துவது முதலியவற்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றனர் என்றும்; மற்ற தரப்பினர் இயக்கத்தின் போர்த்துடிப்புள்ள, பொது அரசியலான, புரட்சிகரமான பணிகளை வலியுறுத்துகின்றனர், ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியின் தேவையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர், மற்றும் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம், தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் எனும் கோஷங்களை முன்வைக்கிறார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். இரு தரப்பினரையும் மிகைப்படுத்தலாகாது என்கிறார்கள்; இரு வழக்குகளிலும் (பொதுவாகச் சொன்னால், உலகத்தில் எங்குமே) துருவநிலை எடுப்பது மோசம் என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட வாதங்களில் சாமானிய (மற்றும் மேற்கோள் குறிகளில் அடைத்த "அரசியல்") அறிவின் பாற்பட்ட மலிவான மூதுண்மை உள்ளதில் ஐயமில்லை; இது மிக அடிக்கடி கட்சியின் அவசர அவசியமான தேவைகளைப் புரிந்து கொள்ளச் சக்தியற்றிருப்பதை மறைக்கிறது. ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளிடையே இன்று இருந்து வரும் போர்த்தந்திரக் கருத்துவேற்றுமைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வேலையின் அன்றாட, வழக்கமுறையான அம்சத்தை—போர்த்தந்திரங்களைப் பற்றிய புதிய-இஸ்க்ரா வாதங்களில் நாம் காண்பது போன்ற அம்சத்தை—தனிச் சிறப்பாக வலியுறுத்துவது தன்னளவில் எந்தவிதமான அபாயத்தையோ போர்த்தந்திரக் கோஷங்கள் சம்பந்தமாகக் கருத்து வேற்றுமையையோ தோற்றுவித்திருக்க முடியாது என்பது உண்மை. ஆனால், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானங்களுடன் மாநாட்டின் தீர்மானங்களை ஒப்புநோக்கினால் போதும், இந்தக் கருத்துவேற்றுமை பளிச்சென்று தெரிந்துவிடுகிறது.

பிறகு என்ன விஷயம்? முதலாவதாக, இயக்கத்தில் இரண்டு போக்குகள் பற்றியும் துருவநிலைகளின் தீமை பற்றியும் பொதுவான, கருத்தியலான முறையிலே பேசினால் போதாது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட இயக்கத்தைப்

பீடித்து வரும் நோய் என்ன, தற்சமயம் கட்சிக்கு உண்மையான அரசியல் அபாயமாக உள்ளது என்ன என்று நமக்கு ஸ்தூலமாகத் தெரிந்து தீரவேண்டும். இரண்டாவதாக, குறிப்பிட்ட போர்த்தந்திரக் கோஷங்களால்—அல்லது, ஒருக்கால் குறிப்பிட்ட கோஷங்கள் இல்லாமையால்—இலாபமடைகிற உண்மையான அரசியல் சக்திகள் எவை என்றும் நமக்குத் தெரிந்து தீரவேண்டும். புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் சொல்வதைக் கேட்டால், கிளர்ச்சியையும் பிரச்சாரத்தையும் பொருளாதாரப் போராட்டத்தையும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தைப் பற்றிய விமர்சனத்தையும் தூக்கியெறிந்து விடும் அபாயமும் இராணுவத் தயாரிப்புகளிலும் ஆயுத மேந்திய தாக்குதல்களிலும் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல் முதலியவற்றிலும் மிதமிஞ்சிக் கவனஞ்செலுத்தும் அபாயமும் சமூக-ஜனநாயகவாதக் கட்சிக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது எனும் முடிவுக்கு வருவார்கள். ஆனால் உண்மையிலே சொன்னால், கட்சிக்கு உண்மையான அபாயம் முற்றிலும் வேறான திசையிலிருந்து வருகிறது. இயக்கத்தின் நிலையைக் கொஞ்சமேனும் தெரிந்து வைத்திருக்கும் எவரும், அதைக் கவனத்துடனும் சிந்தனைப்பற்றுடனும் பார்த்துக் கொண்டு வருகிற எவரும் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளின் பயத்தில் உள்ள நகைக்கத்தக்க அம்சத்தைப் பார்க்காமல் இருக்கமுடியாது. ரஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் வேலை முழுவதும் ஏற்கெனவே திட்டவட்டமான, மாறாத உருவத்தைப் பெற்றுவிட்டுள்ளது. கிளர்ச்சிப் பிரச்சாரம், முன்னேற்பாடற்ற பொதுக் கூட்டங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்களையும் குறுநூல்களையும் வினியோகித்தல், பொருளாதாரப் போராட்டத்தில் உதவி புரிதல், அந்தப் போராட்டத்தின் கோஷங்களை ஆதரித்து நிற்பது ஆகியவற்றின் மீது நம் கவனம் நிலைகொண்டிருப்பதை அது உத்தரவாதம் செய்கிறது. 1890களின் மத்தியிலிருந்தே உறுதியாக நிலைநிறுத்தப் பெற்றுவிட்ட இந்த வேலைகளின் பால் தொண்ணூற்றொன்பது சதவீதத்தில் நம் கவனத்தையும் சக்தியையும் நேரத்தையும் எப்போதும் விடாமல் செலுத்திவராத கட்சிக்கமிட்டியோ, வட்டாரக் கமிட்டியோ, மத்தியப் பிரதிநிதிகளின் கூட்டமோ, தொழிற்சாலைக் குழுவோ ஒன்றுகூட இல்லை. இயக்கத்தைப் பற்றி எதும் அறிந்திராதிருப்பவர

களுக்குத்தான் இது தெரியாது. மிகவும் அப்பாவித்தனமான பேர்வழிகள்தாம் ஒன்றுமறியாத பேர்வழிகள்தாம் புதிய-இஸ்க்ரா திருப்பிச் சொல்கிற—மிகமுக்கியமானது போன்ற தோரணையில் சொல்கிற—ஊசிப்போன உண்மைகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

உண்மை இதுதான்: புரட்சி யெழுச்சியைச் சேர்ந்த பணிகள், பொதுவான அரசியல் கோஷங்கள், மக்கள் புரட்சி முழுவதற்கும் தலைமை தாங்குதல் சம்பந்தமாக மிதமிஞ்சிய ஆர்வம் காட்டுவதற்கு மாறாக மிகவும் எடுப்பாகத் தெரிகிற பிற்பட்ட நிலையைத்தான் இவ்விஷயத்தில் நாம் காட்டுகிறோம். இந்தப் பிற்பட்ட நிலையே நம்முடைய மிகப் பெரிய பலவீனமாகும், இயக்கத்துக்கு வாய்த்துள்ள உண்மையான அபாயமாகும், அதனால் இந்த இயக்கம் செயலளவில் புரட்சிகரமானதாக இருக்கிறதை விட்டுச் சொல்லளவில் புரட்சிகரமானதாக இருக்கும் நிலைக்கு இழிந்துவிடக் கூடும், சில இடங்களில் இழிந்தும் வருகிறது. கட்சி வேலைகளைச் செய்துவரும் நூற்றுக்கணக்கான அமைப்புகள், குழுக்கள், வட்டங்கள் இடையே ஒன்றுகூட இன்று புதிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்து விட்ட தோரணையில் புதிய-இஸ்க்ராவின் போலி அறிஞர்கள் சொல்லி வரும் அன்றாட வேலைகளைத் துவக்கத்திலிருந்தே செய்து வராமல் இருந்தது கிடையாது. மறுபுறத்தில், ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சிக்கு ஆற்றித் தீரவேண்டிய பணிகளைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும், அவற்றைச் செய்யத் துவங்கியிருக்கும், ஜாராட்சியை எதிர்க்கும் மக்கள் புரட்சி முழுவதற்கும் தலைமை வகிப்பதின் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கும், அந்நோக்கத்திற்காக திட்டவட்டமான முற்போக்கான கோஷங்களை முன்வைக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை—வேறெந்த கோஷங்களையும் முன்வைக்கலாகாது என்கிற அவசியத்தை—உணர்ந்திருக்கும் குழுக்களும் வட்டங்களும் அற்பசொற்பமான சதவீதத்திலே இருப்பதைக் காண்பீர்கள்.

நம்பமுடியாத அளவுக்கு நாம் முற்போக்கான, உண்மையாகவே புரட்சிகரமான பணிகளிலிருந்து பின்னடைந்திருக்கிறோம். பலப்பல வழக்குகளில் அவற்றைப் பற்றிய உணர்வுகூட நம்மிடையே கிடையாது. இந்த அம்சத்தில் நம்முடைய பிற்பட்ட நிலையின் காரணமாக இங்கும் அங்குமாகப் புரட்சி

கரமான முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் பலம் பெற்றிருப்பதையும் நாம் பார்க்கத் தவறியுள்ளோம். அப்படியிருந்தும், நிகழ்ச்சிகளின் போக்கையும் காலத்தின் தேவைகளையும் பாராதவாறு முதுகைத் திருப்பிநின்றனுகொண்டு புதிய-இஸ்க்ரா எழுத்தாளர்கள் “பழையவற்றை மறக்காதீர்கள்! புதியவை உங்களை அடித்துச் செல்ல விடாதீர்கள்!” என்று பிடிவாதமாகத் திருப்பிச் சொல்லி வருகிறார்கள். மாநாட்டின் எல்லா முக்கியமான தீர்மானங்களிலும் மாறாமல் இழையோடிக் கொண்டிருக்கும் ஆதாரப்பொருள் இதுவே. ஆனால் காங்கிரஸ் தீர்மானங்களில் அதேபோல் மாறாட்டம் இல்லாமல் நீங்கள் படிப்பது இதுதான்: பழைய பணியை உறுதிப்படுத்துகிற அதே நேரத்தில் (என்றாலும், அதையே வாயில்போட்டு மென்று வருவதோடு நிற்கக் கூடாது, ஏனெனில் அது பழசாகி இருக்கிறது, இலக்கியத்திலும் தீர்மானங்களிலும் அனுபவத்திலும் அது ஏற்கெனவே தீர்க்கப்பட்டுப் பதிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது) நாம் ஒரு புதிய பணியை முன்னிறுத்தி, அதன்பால் கவனத்தை ஈர்த்து, ஒரு புதிய கோஷத்தைக் கொடுக்கிறோம், உண்மையிலேயே புரட்சிகரமானவர்களாயுள்ள சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் அதைச் செயலில் சாதிக்க உடனடியாக வேலையில் இறங்குமாறு கோருகிறோம் என்று.

சமூக-ஜனநாயகவாதப் போர்த்தந்திரங்களில் உள்ள இரண்டு போக்குகள் பற்றிய பிரச்சினையில் உண்மையில் உள்ள விவகாரம் இதுதான். புரட்சிக் காலம் புதிய பணிகளை முன்வைத்துள்ளது, முற்றாகக் கண்ணிழந்தவர்கள்தாம் அவற்றைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியும். சில சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் இந்தப் பணிகளைத் தயக்கமின்றி அங்கீகரித்து, நிகழ்ச்சி நிரலில் போட்டு அறிவிக்கிறதாவது: ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியைத் தாமதப்படுத்தக் கூடாது, அதற்கு உங்களை உடனடியாக, வலுவாகத் தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், நிர்ணயமான வெற்றிக்கு அது இன்றியமையாதது என்பதை நினைவில் நிறுத்துங்கள், குடியரசு, தற்காலிக அரசாங்கம், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் ஆகியவற்றைக் கோரும் கோஷங்களை முன்னிறுத்துங்கள், என்று. ஆனால் மற்ற சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பின்னடைகிறார்கள், அதே இடத்தில் நின்றுவிடுகிறார்கள், கோஷங்கள் கொடுப்பதற்குப்

பதிலாக முகவுரைகள் எழுதுகிறார்கள்; பழையவற்றை உறுதிப்படுத்தியவாறே புதியவற்றைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பழையவற்றைச் சலிப்பூட்டும் வகையில் நெடுநேரமாக அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், புதியவற்றைப் பார்க்காமலிருப்பதற்குச் சாக்குகளைப் புனைந்து வருகிறார்கள், நிர்ணயமான வெற்றிக்குரிய நிலைமைகளை நிர்ணயிக்கவோ முழு வெற்றியைச் சாதித்துக் கொள்வதற்குப் பொருத்தமான கோஷங்களை முன்னிறுத்தவோ சக்தியற்றிருக்கிறார்கள்.

இந்த வால்பிடிக்கும் போக்கின் அரசியல் விளைவு நம் மெதிரே நிற்கிறது. ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் “பெரும்பான்மையினருக்கும்” புரட்சிகரமான முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதத்துக்கும் இடையே நெருங்குதல் இருப்பதாகச் சொல்லும் கட்டுக்கதை எந்த ஓர் அரசியல் உண்மையாலும் உறுதிப்படுத்தப்படாமல், “போல்ஷிவிக்குகளின்” எந்த ஒரு முக்கியமான தீர்மானத்தாலும் உறுதிப்படுத்தப்படாமல், ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸின் எந்த ஓர் ஆவணத்தாலும் உறுதிப்படுத்தப்படாமல் கட்டுக்கதையாகவே நிற்கிறது. மறுபுறத்தில், ஒஸ்வபஷ்டேனியே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சந்தர்ப்பவாத, முடியரசுப் போக்கான முதலாளி வர்க்கத்தினர், புதிய-இஸ்க்ரா குழுவினர் ஆதரித்துப் பேசுகிற “கோட்பாட்டுக்குரிய” போக்குகளை நெடுங்காலமாகவே வரவேற்று வந்துள்ளனர், இன்று அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தங்களுடைய சக்தியையும் ஈந்து வருகின்றனர், அவர்களுடைய கவர்ச்சிச் சொற்களையும் “கருத்துக்களையும்” தத்து எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்—இவை “இரகசிய முறைகளையும்” “கலகங்களையும்” எதிர்க்கின்றன, புரட்சியின் “செயல்முறை” அம்சத்தை மிகைப்படுத்துவதை எதிர்க்கின்றன, ஆயுதமேந்திய புரட்சி யெழுச்சிக் கோஷத்தை வெளிப்படையாகப் பிரகடனப்படுத்துவதை எதிர்க்கின்றன, மிகத் தீவிரமான கோரிக்கைகளின் “புரட்சிவாதத்தையும்” மற்றவற்றையும் எதிர்க்கின்றன. மற்றும் காக்கஸஸிலுள்ள “மென்ஷிவிக்” சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் முழு மாநாடு போட்டுள்ள தீர்மானமும் புதிய-இஸ்க்ரா ஆசிரியர்கள் அதற்கு அளித்துள்ள ஆதரவும் விவகாரம் முழு

வதற்கும் அரசியல்ரீதியிலே பிழைக்கிடமற்ற வழியில் முடிவு கட்டுகின்றன: புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் பங்கு கொள்ளும் பட்சத்தில் முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்க நேரிட்டால் என்ன ஆகும், என்று! இது விவகாரத்தை இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொல்லி, பாட்டாளி வர்க்கத்தை முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தொங்குசதையாக மாற்றிப் பூச்சும் பொட்டும் இட்டு முடிக்கிறது. அதன் வழியாகப் புதிய-இஸ்க்ராவின் வால்பிடிக்கும் போக்கின் அரசியல் குறிபொருள் செயலளவில் நிரூபிக்கப்படுகிறது — யாரோ ஒரு நபர் போகிற போக்கில் கூறிய கருத்துரையினால் அல்ல, ஒரு முழுமையான போக்கு குறிப்பாக அங்கீகரித்துள்ள தீர்மானத்தின் மூலமாக.

இந்த உண்மைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறவர்கள் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் இரண்டு தரப்பினரும் இரண்டு போக்குகளும் இருப்பதாக வழக்கமாகக் குறிப்பிடுவதின் உண்மையான குறிபொருளைப் புரிந்துகொள்வார்கள். இந்தப் போக்குகளைப் பெரிய அளவில் பயில்வதற்குப் பெர்ன்ஷ்டைன்வாதத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதே வழியிலேதான் பெர்ன்ஷ்டைன்வாதிகள் நம் காது செவிடுபடக் கூறி வருகிறார்கள்—தாங்கள்தாம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உண்மையான தேவைகளைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் என்று, தாங்கள்தாம் அதன் சக்திகளைத் திரட்டி வளர்க்கும் பணியையும் வேலை முழுவதையும் ஆழப்படுத்தும் பணியையும் ஒரு புதிய சமுதாயத்துக்குரிய அம்சங்களைத் தயாரிக்கும் பணியையும் கிளர்ச்சி-பிரச்சாரப் பணியையும் புரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள் என்று. பெர்ன்ஷ்டைன் சொல்கிறார்: உள்ளதை அப்படியே மனம் விட்டு அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கோருகிறோம், என்று. இதன் வழியே “இறுதிக் குறிக்கோள்” ஏதும் இல்லாத “இயக்கத்தை” அவர் புனிதப்படுத்துகிறார், தற்காப்புப் போர்த்தந்திரங்களை மட்டும் புனிதப்படுத்துகிறார், “முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்க நேரிட்டால் என்னவது” என்று பயப்படும் போர்த்தந்திரங்களைப் பிரச்சாரம் செய்கிறார். எனவே புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் “ஜாக்கொபின்வாதத்தை” எதிர்த்தும், “தொழிலாளர்களின் முன்முயற்சி”

முதலியவற்றைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிற “நூலாசிரியர்களை” எதிர்த்தும் பெர்ன்ஷ்டைன்வாதிகள் கூக்குரலிட்டனர். உண்மை என்னவென்றால், புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் அன்றாட வேலையை, சின்ன வேலையை, சக்திகளைத் திரட்டுவது முதலான வேலையைக் கைவிடுவது பற்றிச் சிந்தித்ததுகூடக் கிடையாது. இதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அவர்கள் கோரியதெல்லாம் இதுதான்: இறுதிக் குறிக் கோள் பற்றித் தெளிவான அறிவு வேண்டும், புரட்சிகரமான பணிகளைத் தெளிவாக முன்வைத்தல் வேண்டும், என்று. அவர்கள் அரைப்பாட்டாளி நிலையிலுள்ள மக்கள் பகுதியையும் அரைச்சிறுமுதலாளித்துவ நிலையிலுள்ள மக்கட்பகுதிகளையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சித் தரத்துக்கு உயர்த்த விரும்பினார்—“முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கினால் என்னாவது” என்பது போன்ற சந்தர்ப்பவாத யோசனைகளின் தரத்துக்குப் புரட்சித் தரத்தைத் தாழ்த்த அல்ல. கட்சியின் அறிவுஜீவி வழிப்பட்ட சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவுக்கும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகரமான பிரிவுக்கும் இடையேயுள்ள பிளவை ஒருக்கால் dürfen wir siegen? “வெல்லத் துணிவோமா?” எனும் கேள்வி மிகவும் எடுப்பாக வெளியிடுகிறது. நாம் வெற்றி பெறுவது அனுமதிக்கத்தக்கதா? நாம் வெற்றி பெறுவது அபாயகரமானதாயிராதா? நாம் வெற்றி பெற வேண்டுமா? முதற் பார்வைக்கு இக்கேள்வி மிகவும் விந்தையாகத் தெரியும். என்றாலும் அதை எழுப்பினார்கள், எழுப்பித் தீரவேண்டியிருந்தது. காரணம், சந்தர்ப்பவாதிகள் வெற்றியைக் கண்டு பயந்தார்கள், பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் பயங்காட்டி வெற்றியிலிருந்து விரட்டப்பார்த்தனர், வெற்றியினால் சங்கடம் ஏற்படும் என்று ஆரூடம் சொல்லி வெற்றிக்குப் பாடுபடுமாறு நேர்படக் கோரும் கோஷங்களைக் கேலி செய்தனர்.

அறிவுஜீவி வழிப்பட்ட சந்தர்ப்பவாதப் போக்கு, பாட்டாளி வர்க்க வழிப்பட்ட புரட்சிகரமான போக்கு என்றிருக்கும் இதே அடிப்படையான பிளவு நம்மிடையேயும் உள்ளது. ஆனால் அதில் ஒரு முக்கியமான வேற்றுமை உண்டு: இங்கே நம் எதிரே இருப்பது ஜனநாயகப் புரட்சி பற்றிய பிரச்சினை, சோஷலிஸப் புரட்சி பற்றிய பிரச்சினையல்ல. முதற்பார்வைக்கு விந்தையாகத் தெரியும் “வெல்லத் துணிவோமா?”

எனும் கேள்வி நம்மிடையேயும் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மர்தீனஸ் தம்முடைய இரண்டு சர்வாதிகார முறைகள் எனும் குறுநூலில் இக்கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார். நாம் புரட்சியெழுச்சிக்கு நல்ல முறையிலே தயாரிப்பு செய்து வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தால் கொடிய துரதிர்ஷ்டம் ஏற்படும் என்று அதில் ஆரூடம் சொல்கிறார். தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் பற்றிய புதிய-இஸ்க்ரா இலக்கியம் முழுவதிலும் இக்கேள்வி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது, மேலும் முதலாளித்துவ-சந்தர்ப்பவாத அரசாங்கத்தில் மில்லிரான் கலந்து கொண்டதைச் சிறுமுதலாளித்துவ புரட்சிகரமான அரசாங்கத்தில் வர்லேன்⁵³ கலந்து கொண்டதோடு ஒப்பிடுவதில் விடாப்பிடியான, ஆனால் வீணான முயற்சிகளில் விடாமல் ஈடுபட்டிருந்தனர். “முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கினால் என்னாவது” எனும் தீர்மானத்தில் இது உருக்கொண்டிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இப்போது காவுத்ஸ்கி நையாண்டி பண்ண முயற்சித்து தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றிய நம்முடைய சர்ச்சை கரடியைக் கொல்வதற்கு முன்பே இறைச்சியைப் பங்கிட்டுக் கொள்வது போலிருக்கிறது என்று சொல்கிற போதிலும் அந்த நையாண்டி நிரூபிக்கிறது இதுதான்: வெறுமே காதுவழியே அறிந்த ஒன்றைப் பற்றிப் பேசினால் திறமையுள்ள புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கூட தவறு செய்ய நேரிடும். ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதம் அப்படியொன்றும் தன்னுடைய கரடியைக் கொல்லும் நிலையை (சோஷலிஸப் புரட்சியை நடத்தி முடிக்கும் நிலையை) எட்டிவிடவில்லை; என்றபோதிலும், கோட்பாடுகள், நடைமுறை அரசியல் ஆகியவற்றின் பார்வைநிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது நாம் கரடியைக் கொல்லத் “துணிவோமா” என்கிற சர்ச்சை மாபெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்திருக்கிறது. ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் “தங்களுடைய கரடியைக் கொல்ல” முடிகிற நிலையை (ஜனநாயகப் புரட்சியை நடத்தி முடிக்கும் நிலையை) இன்னும் எட்டிவிடவில்லை; என்றபோதிலும் அதை நாம் கொல்லத் “துணிவோமா” என்கிற பிரச்சினை ருஷ்யாவின் எதிர்காலம் முழுவதற்கும் ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் எதிர்காலம் முழுவதற்கும் மிகவும் முக்கியமாகும். வெல்லும் “துணிவு” நமக்கு உண்டு என்கிற உறுதி இல்லா

விட்டால் போர்ப்படையை வலுவுடன் வெற்றிகரமாகத் திரட்டித் தலைமை வகித்துச் செலுத்த முடியாது.

நம்முடைய பழைய “பொருளாதாரவாதிகளை” எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுங்கூட தம்முடைய எதிராளிகள் சதிவேலைக்காரர்கள், ஜாக்கொபின்கள் என்றும் (ரபோச்சியே தேலோ, குறிப்பாக இதழ் 10ஐயும், இரண்டாவது காங்கிரஸில் வேலைத்திட்டம் பற்றிய விவாதத்தில் மர்த்தீனவ் ஆற்றிய உரையையும் பார்க்க), அரசியலில் இறங்குவதினால் அவர்கள் மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்றும், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் அடிப்படைகளைப் பார்க்கத் தவறுகிறார்கள் என்றும், தொழிலாளிகளின் முன்முயற்சியைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றும் மற்றபடியும் கூச்சலிட்டனர். உண்மை என்னவென்றால், “தொழிலாளர் முன்முயற்சியின்” ஆதரவாளர்களாகிய இவர்கள் சந்தர்ப்பவாதப் போக்கான அறிவுஜீவிகளே. இவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பணிகளைப் பற்றிய தங்களுடைய குறுகிய, சிறுமுதலாளி பாணியிலான தன்னலக் கருத்தோட்டத்தைத் தொழிலாளிகள்மீது சுமத்த முயன்றனர். உண்மை என்னவென்றால், “பொருளாதாரவாதத்தின்” எதிராளிகள் சமூக-ஜனநாயக வேலையின் எந்த அம்சத்தையும் புறக்கணிக்கவோ, பின்னணியில் தள்ளிவிடவோ கிடையாது, பொருளாதாரப் போராட்டத்தையும் சிறிதேனும் மறக்கக் கிடையாது; அதே நேரத்தில் அவர்கள் அவசர அவசியமான, உடனடியான அரசியல் பணிகளை முழுப் பரப்பளவில் முன்வைக்கமுடிந்தது, அதன்வழியே மிதவாத முதலாளித்துவ “பொருளாதாரவாதத்” தொங்குசதையாகத் தொழிலாளர் கட்சியை உருமாற்றுவதை எதிர்த்தார்கள். இதைப் பழைய இஸ்க்ராவிலிருந்து எவரும் கண்டு கொள்ள முடியும்.

அரசியலானது பொருளாதாரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டது என்று “பொருளாதாரவாதிகள்” மனப்பாடமாகக் கற்றுக் கொண்டு அரசியல் போராட்டத்தைப் பொருளாதாரப் போராட்டத்தின் தரத்துக்குத் தாழ்த்த வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள் என்று “புரிந்து கொண்டார்கள்”. பொருளாதாரச் சாராம்சத்தில் ஜனநாயகப் புரட்சி என்பது முதலாளித்துவப் புரட்சியே என்று புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் மனப்பாடமாகக் கற்றுக் கொண்டு முத

லாளித்துவ நிதானத்தின் தரத்துக்கு (அதற்கு மேல் போனால் “முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கிவிடுமாம்”) பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஜனநாயகக் குறிக்கோள்களைத் தாழ்த்த வேண்டும் என்பதே அதன் பொருள் என்று “புரிந்துகொண்டார்கள்”. தங்கள் வேலையை ஆழப்படுத்துவதாகச் சாக்கு சொல்லி, தொழிலாளிகளின் முன்முயற்சியை எழுப்பிவிட்டு ஒரு சுத்தமான வர்க்கக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாகச் சாக்கு சொல்லி, எதார்த்தத்தில் “பொருளாதாரவாதிகள்” தொழிலாளி வர்க்கத்தை மிதவாத-முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளின் கையில் ஒப்படைத்து வந்தார்கள்—அதாவது, புறநிலையில் இதே குறிப்பொருள் உள்ள பாதையில் கட்சியை நடத்திச் சென்றனர். இதே சாக்குகளைச் சொல்லி, புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் ஜனநாயகப் புரட்சியில் உள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களை முதலாளி வர்க்கத்துக்கு எதார்த்தத்தில் காட்டிக் கொடுத்து வருகின்றனர்—அதாவது, புறநிலையில் இதே போன்ற குறிப்பொருள் உள்ள பாதையில் கட்சியை நடத்திச் செல்கின்றனர். அரசியல் போராட்டத்தில் தலைமை வகிப்பது சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் வேலையல்ல, முறையாகச் சொன்னால் அது மிதவாதிகளின் வேலைதான் என்று “பொருளாதாரவாதிகள்” நினைத்தனர். ஜனநாயகப் புரட்சியைச் செயல் ஊக்கத்துடன் நடத்துவது சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் வேலையல்ல, முறையாகச் சொன்னால் அது ஜனநாயகப் போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தினரின் வேலையே என்று புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் நினைக்கின்றனர்; ஏனெனில், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வழிகாட்டுதலும் தலைமைப் பங்கு செலுத்தலும் புரட்சியின் “வீச்சைக் குறைத்து விடும்” என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

சுருங்கச் சொன்னால், புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் “பொருளாதாரவாதத்தைக்” காப்பியடிப்பவர்களே—கட்சியின் இரண்டாம் காங்கிரஸில் அவர்கள் தோன்றிய வழியிலும் சரி, ஜனநாயகப் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போர்த்தந்திரப்பணிகளை அவர்கள் இன்று முன்வைக்கும் முறையிலும் சரி. அவர்களுங்கூட கட்சியின் அறிவுஜீவி வழிப்பட்ட சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவாக உள்ளனர். நிறுவன ஒழுங்கமைப்பில் அவர்கள் அறிவுஜீவி அராஜகவாதத்தின் பாற்பட்ட தனிநபர்வாதத்துடன் அரங்கில் தோன்றி, “சீர்குலைவு-தொடர்நிகழ்வுப்

போக்கு’ என்கிறதில் போய் முடிந்தார்கள். மாநாட்டில் நிறைவேற்றிய ‘‘விதிகளில்’’⁵⁴ கட்சியின் இலக்கியப் பணியைக் கட்சி அமைப்பிலிருந்து பிரித்து விட்டனர்; நேரடியாக அல்லாமல், நடைமுறையில் நான்கு கட்டங்களைக் கொண்ட தேர்தல் முறையை ஏற்படுத்தினர்; ஜனநாயகப் பிரதிநிதித்துவத்துக்குப் பதிலாக போனப்பார்த் வகைப் பட்ட பொதுக்கருத்து அறிவிப்பு முறையை ஏற்படுத்தினர்; கடைசியாக, பகுதிக்கும் முழுமைக்கும் இடையே ‘‘உடன் பாடுகள்’’ எனும் கோட்பாட்டை ஏற்படுத்தினர். கட்சிப் போர்த்தந்திரங்களில் இதே சரிவுப் பலகையில் சரிந்தனர். ‘‘ஜெம்ஸ்துவோ இயக்கத்திற்கான திட்டத்தில்’’⁵⁵ ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்களுக்கு உரைகள் நிகழ்த்துவது ‘‘மிகவும் உயர்தர வகையைச் சேர்ந்த ஆர்ப்பாட்டம்’’ என்று கூறினார். அரசியல் அரங்கில் அரசாங்கம், முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதம் என்று இரண்டே இரண்டு செயலாக்கமுள்ள அரசியல் சக்திகளைத்தான் (ஜனவரி 9 வரவிருக்கும் காலத்தில்!) கண்டார்கள். நேரடியான நடைமுறைக் கோஷத்துக்குப் பதிலாகத் தன்னைத் தானே ஆயுதமேந்துவதில் ஆர்வத்தை உணர வேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுத்து மக்களை ஆயுதமேந்தச் செய்யும் அவசரப் பணியை ‘‘மேலும் பொருளாழமுள்ளதாகச்’’ செய்தார்கள். தங்களுடைய அதிகார பூர்வமான தீர்மானங்களில் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியோடும் தற்காலிக அரசாங்கத்தை நிறுவுவதோடும் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தோடும் சம்பந்தப்பட்ட பணிகளை உருத்திரித்து வீரியமற்றதாகச் செய்துள்ளனர். ‘‘முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கினால் என்னாவது’’—கடைசியாக வந்துள்ள அவர்கள் தீர்மானத்தின் இந்த இறுதி ஸ்வரம் அவர்களின் பாதை கட்சியை எங்கே கொண்டுவரவிடுகிறது எனும் பிரச்சினையைத் தெளிவாக்குகிறது.

ருஷ்யாவில் ஜனநாயகப் புரட்சி சமுதாய-பொருளாதார சாராம்சத்தில் முதலாளித்துவப் புரட்சியேயாகும். இந்தச் சரியான மார்க்ஸியக் கருத்துரையை வெறுமே திருப்பிச் சொன்னால் மட்டும் போதாது. அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், சரியாக அரசியல் கோஷங்களோடு பொருத்திச் செயல்படுத்த வேண்டும். பொதுவாகவே, தற்கால, அதாவது முதலாளித்துவ, உற்பத்தி உறவுகளின் அடிப்

படையில் அமைந்த அரசியல் சுதந்தரம் அனைத்தும் முதலாளி வர்க்கத்தன்மையுள்ள சுதந்தரமேயாகும். சுதந்தரக் கோரிக்கை முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களையே முதன்மையாக வெளியிடுகிறது. அதன் பிரதிநிதிகள்தாம் இக்கோரிக்கையை முதன்முதலில் எழுப்பினர். அதன் ஆதரவாளர்கள்தாம் பெற்ற சுதந்தரத்தை எஜமானர்களாகவே எங்கும் பயன்படுத்தினர்; முதலாளித்துவப் பண்புப்படி மிதமாக, நுண்ணிய வரம்புகளுக்குள் அதைச் சுருக்கினர்; அமைதியான காலங்களில் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தை மிகவும் சூழ்ச்சித் திறத்துடன் நசுக்கு முறையுடன் அதைப் பிணைத்தனர்; புயல் வீசும் காலங்களில் காட்டுமிராண்டித்தனமான நசுக்கு முறையுடன் அதைப் பிணைத்தனர்.

என்ற போதிலும், இதிலிருந்து சுதந்தரத்திற்கான போராட்டத்தை மறுக்க வேண்டும் அல்லது இழித்துப் பேசவேண்டும் என்று கலகக்கார நரோத்னிக்குகளும் அராஜகவாதிகளும் “பொருளாதாரவாதிகளும்” மட்டுமே முடிவுக்கு வர முடியும். இந்த அறிவுஜீவிப் போக்கான குறுகிய சிறு முதலாளித்துவப் போக்கான போதனைகளைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்மீது கொஞ்ச காலத்துக்குத்தான், அதன் சித்தத்துக்கு எதிராகச் சமத்த முடிந்தது. அரசியல் சுதந்தரம் தனக்குத் தேவை, மற்றனைவரையும்விட தனக்குத் தேவை என்று எப்போதுமே பாட்டாளி வர்க்கம் உள்ளியல்பாக உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது—முதலாளி வர்க்கத்தைப் பலப்படுத்தி ஒழுங்கமைப்பதே அந்தச் சுதந்தரத்தின் உடனடி விளைவாக இருந்தபோதிலுங்கூட. வர்க்கப் போராட்டத்தைத் தவிர்ப்பதின் மூலமாகத் தன் விமோசனத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று பாட்டாளி வர்க்கம் எதிர்பார்க்கவில்லை; வர்க்கப் போராட்டத்தை வளர்ப்பதின் மூலமாகத்தான், அதன் செயற்பரப்பையும் உணர்வையும் ஒழுங்கமைப்பையும் மனோதிடத்தையும் விரிவாக்குவதின் மூலமாகத்தான் தன்னுடைய விமோசனத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறது. அரசியல் போராட்டத்தின் பணிகளை இழித்துப் பேசுகிறவன் சமூக-ஜனநாயகவாதியை மக்களின் போராட்ட வீரனாக இருப்பதை விட்டு ஒரு தொழிற்சங்கச் செயலாளனாக மாற்றிவிடுகிறான். ஜனநாயக-முதலாளித்துவப் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின்

பணிகளை இழித்துப் பேசுகிறவன் சமூக-ஜனநாயகவாதியை மக்கள் புரட்சிக்குத் தலைவனாக இருப்பதை விட்டு ஒரு சுயேச்சையான தொழிற் சங்கத் தலைவனாக மாற்றிவிடுகிறான்.

ஆம், மக்கள் புரட்சி. “மக்கள்” எனும் சொல்லை முதலாளித்துவ-ஜனநாயகவாதம் கேடாகப் பயன்படுத்துவதைச் சமூக-ஜனநாயகவாதம் முழு உரிமையுடன் எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறது, தொடர்ந்து போராடி வருகிறது. மக்களுக்குள்ளே இருக்கும் வர்க்கப் பகைமைகளைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுவதை மறைப்பதற்கு இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று அது கோருகிறது. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கட்சிக்கு முழுமையான வர்க்க சுதந்தரம் இருக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை அது கண்டிப்புடன் வலியுறுத்துகிறது. ஆனால், முன்னேறிய வர்க்கம் தன்னைத் தன்னுள்ளே அடைபட்டுப் போவதற்காகவோ, குறுகிய வரம்புகளுக்குள் கட்டுண்டு விடுவதற்காகவோ, உலகத்தின் பொருளாதார ஆட்சியாளர்கள் பின்வாங்கிவிடுவார்களே என்று பயப்பட்டுத் தன்னுடைய நடவடிக்கையை வீரியமற்றதாகச் செய்வதற்காகவோ “மக்களை” அது “வர்க்கங்களாகப்” பிரிக்கவில்லை; இடைத்தர வர்க்கங்களின் அரைமனதான தன்மையோ ஊசலாட்டமோ மனவுறுதியின்மையோ அறவே இல்லாத இந்த முன்னேறிய வர்க்கம் மக்கள் முழுவதின் இலட்சியத்துக்காக, மக்கள் முழுவதற்கும் தலைவனாக மேலும் அதிகமான வலுவுடனும் ஆர்வத்துடனும் போராட வேண்டும் என்பதற்காகவே அவ்வாறு பிரிக்கிறது.

அதைத்தான் இன்றைய புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் அடிக் கடி புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறார்கள்; இந்த ஆசாமிகள் ஜனநாயகப் புரட்சியில் செயலூக்கமுள்ள அரசியல் கோஷங்கள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக வெறுமே “வர்க்கம்” என்கிற சொல்லை எல்லா வேற்றுமையுருபுகளிலும் பால் பாகுபாடுகளிலும் ஏட்டுப்புலமையுடன் திருப்பிச் சொல்கிறார்கள்!

ஜனநாயகப் புரட்சி முதலாளித்துவத் தன்மை உடையது. பொது மறுவினியோகம், அல்லது “நிலமும் சுதந்தரமும்” எனும் கோஷம் — மிதியுண்டு கிடக்கிற போதிலும் அறியாமையில் மூழ்கியிருக்கிற போதிலும் ஒளி வேண்டும் இன்பம் வேண்டும் என்று பேரார்வத்துடன் விரும்பும் விவ

சாயி மக்களின் இந்த மிகப் பரவலான கோஷம்—ஒரு முதலாளித்துவ கோஷமாகும். ஆனால், முதலாளித்துவச் சுதந்தரம், முதலாளித்துவ முன்னேற்றம் எனும் பாதையைத் தவிர பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் உண்மையான சுதந்தரத்துக்கு வேறு பாதை கிடையாது, இருக்கவும் முடியாது என்பதை மார்க்ஸியவாதிகளாகிய நாம் அறிய வேண்டும். சோஷலிஸத்தை மேலும் நெருங்கி வரச் செய்வதற்கு முழுமையான அரசியல் சுதந்தரம் தவிர, ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசு தவிர, பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் தவிர வேறெந்தச் சாதனமும் தற்காலத்தில் கிடையாது, இருக்கவும் முடியாது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. முன்னேறிய, புரட்சிகரமான—எந்த வில்லங்கமும் ஐயமும் இல்லாத, பின்னோக்கிப் பார்க்காத புரட்சிகரமான—ஒரே வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள் என்கிற முறையில் ஜனநாயகப் புரட்சியின் பணிகளை முடிந்தவரை விரிவாகவும் தைரியமாகவும் உச்சபட்சமான முன்முயற்சியுடனும் மக்கள் அனைத்துக்கும் முன்வைக்க வேண்டும். இந்தப் பணிகளை இழித்துப் பேசுவது தத்துவார்த்த ரீதியில் மார்க்ஸியத்தைக் கொச்சையாக்குவதாகவே அர்த்தம், குறுகிய சிறுமுதலாளித்துவ பாணியில் உருக்குலைப்பதாகவே அர்த்தம்; நடைமுறை-அரசியலில் பார்க்கும் போது புரட்சி இலட்சியத்தை முதலாளி வர்க்கத்தின் கையில் கொடுப்பதாகத்தான் அர்த்தம்—அந்த வர்க்கம் புரட்சியை முரணின்றி நிறைவேற்றி வைக்கும் பணியிலிருந்து தவிர்க்க முடியாதபடி பின்வாங்கும். புரட்சி முழு வெற்றி பெறுவதற்கான பாதையில் உள்ள கஷ்டங்கள் மிகப் பெரியவை. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள் தங்கள் சக்திக்குட்பட்டதனைத்தும் செய்து பார்த்தும் பிற்போக்கின் எதிர்ப்பாலும் முதலாளி வர்க்கத்தின் துரோகத்தாலும் மக்களின் அறியாமையினாலும் அவர்களின் முயற்சிகள் தோற்றுவிடுமானால் அதற்காக யாரும் அவர்களைப் பழிக்க முடியாது. ஆனால், சமூக-ஜனநாயகவாதம் வெற்றியைக் கண்டு பயப்படுவதின் காரணமாக, முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கினால் என்னாவது எனும் எண்ணத்தினால் தூண்டப்படுவதின் காரணமாக ஜனநாயகப் புரட்சியின் புரட்சிகரமான ஆற்றலை வெட்டிக் குறைக்குமானால், புரட்சிகரமான ஆர்வத்தைத்

தணிக்குமானால் அதை எல்லோரும், குறிப்பாக வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளி வர்க்கம், கண்டிப்பார்கள்.

புரட்சிகள் வரலாற்றின் உந்துசக்திகள் என்று கூறினார் மார்க்ஸ்.⁵⁶ புரட்சிகள் ஒடுக்கப்படும் மக்களின், சுரண்டப்படும் மக்களின் விழாக்களாகும். புரட்சிக் காலத்தைப் போல் வேறெந்தக் காலத்திலும் திரள்திரளான மக்கள் ஒரு புதிய சமுதாய அமைப்பின் படைப்பாளிகளாக அத்தனை செயலாற்றலுடன் முன்வரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் மக்கள் அதிசயங்களைச் செய்துகாட்ட முடியும்—படிப்படியான முன்னேற்றம் எனும் குறுகிய சிறு முதலாளித்துவப் பாணியில் அமைந்த அளவுகோல்படி பார்க்கும் போது. ஆனால், அப்படிப்பட்ட காலத்தில் புரட்சிகரமான கட்சிகளின் தலைவர்களும் கூட தம்முடைய குறிக்கோள்களை மேலும் முழுவிரிவாகவும் தைரியமாகவும் முன்னுக்குக் கொண்டுவருவது அவசியம். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களின் கோஷங்கள் எப்போதும் மக்களின் புரட்சிகரமான முன்முயற்சியின் முன்னே சென்றபடி இருக்கும், கலங்கரை விளக்கமாகப் பயன்படும், நம்முடைய ஜனநாயக, சோஷலிஸ்ட் இலட்சியத்தை ஒளிமயமான முழுமையான வடிவத்தில் மக்களுக்குக் காட்டும்; முழுமையான, சந்தேகமற்ற, நிர்ணயமான வெற்றிக்கு மிகவும் குறுகலான, மிகவும் நேரடியான பாதையைக் காட்டும். புரட்சிக்கும் நேரடிப் பாதைக்கும் பயந்து சமரசத்திற்கான சுற்றுவழிப் பாதைகளைப் புணையும் வேலையை ஒஸ்வபஷ்டேனியே முதலாளி வர்க்கத்தின் சந்தர்ப்பவாதிகளுக்கு விட்டுவோம். அப்படிப்பட்ட பாதைகளில் நாம் இழுத்துச் செல்லப்படப் பலவந்தமாக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் அற்பமான அன்றாட வேலையிலுங்கூட நாம் நமது கடமையை ஆற்ற முடியும். ஆனால் முதலில் பாதையைத் தேர்ந்து கொள்வது ஈவிரக்கமற்ற போராட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டும். நேரடியான, நிர்ணயமான பாதைக்காக ஓர் ஈவிரக்கமற்ற தியாகமயமான போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு மக்களின் விழாக்கால ஊக்கத்தையும் புரட்சி ஆர்வத்தையும் பயன்படுத்தாவிட்டால் நாம் துரோகிகளாவோம், புரட்சியைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவர்களாவோம். முதலாளித்துவச் சந்தர்ப்பவாதிகள் எதிர்காலப் பிற்போக்கைப் பற்றிப் பேடித்தனமான பயத்துடன் எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டு

இருக்கட்டும். பிற்போக்கு பயங்கரமாக நடந்து கொள்ளும் முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கக் கூடும் என்கிற எண்ணத்தால் தொழிலாளிகள் பயமடையாது. பேரம் செய்து கொள்ளலாம் என்று தொழிலாளிகள் எதிர்பார்க்கவில்லை, அற்பமான சலுகைகளையும் கேட்கவில்லை. பிற்போக்குச் சக்திகளை ஈவிரக்கமின்றி நசுக்கும் திசையில்—அதாவது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தை ஏற்படுத்தும் திசையில்—அவர்கள் முயன்று வருகிறார்கள்.

சுரண்டிபவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் இரத்தத்தைத் துன்பமிக்க முறையில் நெடிதாகவும் திடமாகவும் உறிஞ்சி வருவதைக் குறிக்கும் மிதவாத முன்னேற்றம் எனும் அமைதியான “கடற் பயணத்தின்” போது கட்சி எனும் கப்பலுக்கு இருக்கும் அபாயங்களைவிட புயல் சூழ்ந்த காலங்களில் அபாயங்கள் அதிகமாகும் என்பது உண்மையே. “அதிதீவிரமான எதிர்க்கட்சியின்” பணிகளைவிட, அல்லது முற்றிலும் நாடாளுமன்ற வகைப்பட்ட போராட்டத்தின் பணிகளைவிட புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரமுறையின் பணிகள் எவ்வளவோ கஷ்டமானவையாகும், சிக்கலுள்ளவையாகும் என்பதும் உண்மையே. ஆனால், இன்றையப் புரட்சிகரமான நிலைமையில் அமைதியான பயணத்தையும் பத்திரமான “எதிர்க்கட்சிப்” போக்கையும் உணர்வுபூர்வமாக விரும்பித் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்கள் சமூக-ஜனநாயக வேலையை கொஞ்சகாலத்துக்குக் கைவிடுவது நல்லது, புரட்சி நடந்து முடிகிறவரை காத்திருப்பது நல்லது, விழா நாட்கள் முடிகிறவரை காத்திருப்பது நல்லது. அதன்பிறகு வழக்கமான அன்றாட வாழ்க்கை மீண்டும் தொடங்கிவிடும், அப்போது அவர்களின் குறுகிய வழக்கப்பட்டுப்போன வரையளவுகள் அவ்வளவு மோசமான அபஸ்வரங்களை எழுப்பாது, அல்லது முன்னேறிய வர்க்கத்தின் பணிகளை அவ்வளவு விகாரமாக உருக்குலைப்பவையாக இரா.

மக்கள் முழுமைக்கும், குறிப்பாக விவசாயி மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கிச் செல்லும் நிலையில்—முழுமையான சுதந்தரத்துக்காக, முரணற்ற ஜனநாயகப் புரட்சிக்காக, குடியரசுக்காக! எல்லா உழைப்பாளிகளுக்கும் சுரண்டப்படுகிறவர்களுக்கும் தலைமை தாங்கும் நிலையில்—சோஷலிஸத்துக்காக!

இப்படித்தான் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கொள்கை நடைமுறையில் இருந்து தீரவேண்டும். புரட்சிக் காலத்தில் தொழிலாளர் கட்சியின் ஒவ்வொரு போர்த் தந்திரப் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வையும் ஒவ்வொரு நடை முறைப் படியையும் நிறைத்துக் கொண்டு நிர்ணயிக்கிறதா யுள்ள வர்க்கக் கோஷம் இதுதான்.

பின்னூரை

மீண்டும் “ஓஸ்வபஷ் தேனியே” போக்கு,
மீண்டும் புதிய-“இஸ்க்ரா” போக்கு

நம் குறுநூலின் 8ம் அத்தியாயத்தில் எடுத்துக் கவனித்துள்ள பிரச்சினைக்குக் கூடுதலாகப் புதிய வளமான விஷயாதாரத்தை ஓஸ்வபஷ் தேனியே, இதழ்கள் 71—72ம், இஸ்க்ரா இதழ்கள் 102—103ம் தருகின்றன. இந்த வளமிக்க விஷயாதாரமனைத்தையும் இங்கே பயன்படுத்துவது முற்றிலும் சாத்தியமில்லை, எனவே மிகவும் முக்கியமான விஷயங்களோடு நிறுத்திக் கொள்வோம். முதலாவதாக, சமூக-ஜனநாயகவாதத்தில் எந்த வகையான “எதார்த்தவாதத்தை” ஓஸ்வபஷ் தேனியே புகழ்கிறது, ஏன் அதைப் புகழ வேண்டும்; இரண்டாவதாக, புரட்சி, சர்வாதிகாரமுறை எனும் கருத்துருவங்களிடையே இருக்கும் உறவுமுறை.

1. முதலாளித்துவ-மிதவாத எதார்த்தவாதிகள் சமூக-ஜனநாயகவாத “எதார்த்தவாதிகளை” ஏன் புகழ்கிறார்கள்?

“ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தில் பிளவு”, “சாதாரண அறிவின் வெற்றி” என்று தலைப்பிட்ட கட்டுரைகள் (ஓஸ்வபஷ் தேனியே, இதழ் 72) சமூக-ஜனநாயகவாதத்தைப் பற்றி மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் கொண்டுள்ள கருத்தை வெளியிடுகின்றன. இக்கருத்து வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளிகளுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க மதிப்புள்ளது. இக்கட்டுரைகளை முழுமையாகப் படிக்க வேண்டும், அவற்றின் ஒவ்வொரு

வாக்கியத்தைப் பற்றியும் ஆழச்சிந்திக்க வேண்டும் என்று நாம் ஒவ்வொரு சமூக-ஜனநாயகவாதிக்கும் பலமாகப் பரிந்துரைப்பது மிகையாகாது. இக்கட்டுரைகளிலுள்ள மிக முக்கியமான கருத்துரைகளை முதலில் திரும்பக் கொடுப்போம். ஒஸ்வபந்தேனியே எழுதுவதாவது:

“சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிளந்திருக்கும் கருத்து வேற்றுமைகளின் உண்மையான அரசியல் பொருளை வெளியிலுள்ள நோக்கர் புரிந்து கொள்வது கொஞ்சம் கஷ்டந்தான். ‘பெரும்பான்மையினரின்’ பிரிவு மற்றதைவிட தீவிரமானது, வழியை விட்டு விலகாதது என்றும் இதிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் வகையில் ‘சிறுபான்மையினரின்’ பிரிவு இலட்சியத்தின் நலன்களை முன்னிட்டுச் சில சமரசங்கள் செய்து கொள்வதை அனுமதிக்கிறது என்றும் வரையறுப்பது அவ்வளவு சரிநுட்பமானதல்ல, எப்படியிருந்த போதிலும் அது முழுமையான பண்புரையை அளிக்கிறதாயில்லை. குறைந்த பட்சம், ஒருக்கால் லெனின் பிரிவைவிட சிறுபான்மையினரின் பிரிவு அதிக ஆர்வத்துடன் மார்க்ஸிய மரபுச் சூத்திரங்களைப் பின்பற்றுகிறது. பின்வரும் பண்புரை மேலும் சரியாய் இருக்கிறதாக நமக்குத் தோன்றுகிறது. ‘பெரும்பான்மையினரின்’ அடிப்படையான அரசியல் மனநிலை கருத்தியலான புரட்சிவாதம், கலகப்போக்கு, எவ்வகையிலாயினும் மக்கள் திரளிடையே புரட்சியெழுச்சியைத் தூண்டிவிட்டு அவர்கள் சார்பில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது. ஓரளவுக்கு இது ‘லெனினியவாதிகளை’ சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களிடம் நெருங்கக் கொண்டு வந்து விடுகிறது, அனைத்து மக்களையும் தழுவின ருஷ்யப் புரட்சி எனும் கருத்தைக் கொண்டு அவர்கள் மனத்திலிருந்து வர்க்கப் போராட்டம் எனும் கருத்தை மறைக்கச் செய்கிறது. ‘லெனினியவாதிகள்’ நடைமுறையில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் குறுகிய சித்தாந்தத்தைப் பெரிதாகக் கைவிடுகிறார்கள்; அதேபொழுதில், மறுபுறத்தில், புரட்சிவாதத்தின் குறுகிய மனப்போக்கு அவர்களை முற்றாக ஆட்கொண்டிருக்கிறது; உடனடியான புரட்சியெழுச்சிக்குரிய தயாரிப்பு தவிர மற்றெல்லா நடைமுறை வேலையையும் அவர்கள் கைவிடுகிறார்கள்; சட்டபூர்வமான கிளர்ச்சியின் மற்றும் ஓரளவு சட்டபூர்வமான கிளர்ச்சியின் எல்லா வடிவங்களையும் மற்ற எதிர்க்கட்சிப் போக்குகளுடன் நடைமுறைப் பயனுள்ள எவ்வகைப்பட்ட சமரசங்களையும் அவர்கள் கோட்பாடுரீதியிலே புறக்கணிக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக, சிறுபான்மையினர் மார்க்ஸிய மரபுச் சூத்திரத்தை உறுதியாகப் பற்றி நிற்கிற அதே நேரத்தில் மார்க்ஸிய உலகப் பார்வையின் எதார்த்த

வாத அம்சங்களைப் பேணிக் காக்கின்றனர். 'பாட்டாளி வர்க்கத்தின்' நலன்களை முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு எதிராக நிறுத்துவது இப்பிரிவினரின் அடிப்படைக் கருத்து. என்றபோதிலும், மறுபுறத்தில், சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் மாற்றவொண்ணாத சூத்திரங்கள் விதிக்கும் சில வரம்புகளுக்குள் நின்றுகொண்டு வர்க்கப் போராட்டத்தை எதார்த்தமான நிதானப் பாங்குடன்—இப்போராட்டத்தின் எல்லாஸ்தூலமான நிலைமையையும் குறிக்கோள்களையும் தெளிவாக உணர்ந்துள்ள நிலையில்—பார்க்கின்றனர். இவ்விரண்டு பிரிவுகளும் தத்தம் அடிப்படைப் பார்வைநிலையை முரணின்றிப் பின்பற்றவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் தத்தம் சித்தாந்த, அரசியல் செயற்பாட்டில் சமூக-ஜனநாயகவாத வினாவிடைப் பாடத்தின் கண்டிப்பான சூத்திரங்களால் கட்டுண்டுள்ளனர்; குறைந்தபட்சம் சில சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் பாணியிலான வழி பிசகாத கலகக்காரர்களாக ஆகாதபடி இது 'லெனினியவாதிகளைத்' தடுக்கிறது, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உண்மையான அரசியல் இயக்கத்தின் நடைமுறைத் தலைவர்களாக ஆகாதபடி இது 'இஸ்க்ரா குழுவினரைத்' தடுக்கிறது.'

மிக முக்கியமான தீர்மானங்களின் உள்ளடக்கங்களை மேற்கோள் காட்டியபின் ஒஸ்வபஷ்தேனியே எழுத்தாளர் அவற்றைப் பற்றிப் பல ஸ்தூலமான குறிப்புரைகளைக் கொண்டு தம்முடைய பொதுவான "கருத்துக்களை" விளக்கிக் காட்டுவதில் இறங்குகிறார். மூன்றாவது காங்கிரஸுடன் ஒப்புநோக்கும் போது "சிறுபான்மையினரின் மாநாடு ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி விஷயத்தில் முற்றிலும் வேறுபட்ட கண்ணோட்டத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது" என்று அவர் கூறுகிறார். "ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி பற்றிய கண்ணோட்டம் சம்பந்தமாகத்" தற்காலிக அரசாங்கம் பற்றிய அவ்விரு தரப்பினரின் தீர்மானங்களில் வேற்றுமை இருக்கிறது. "தொழிலாளிகளின் தொழிற்சங்கங்கள் விஷயத்திலும் இதேபோன்று வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் கல்வியிலும் ஒழுங்கமைப்பிலும் மிகவும் முக்கியமான இந்தத் தொடக்கப் புள்ளியைப் பற்றி 'லெனினியவாதிகள்' தம் தீர்மானங்களில் ஒரு வார்த்தையேனும் சொல்லவில்லை. இதற்கு மாறாக, சிறுபான்மையினர் ஒரு பொருளாழமுள்ள தீர்மானம் போட்டுள்ளனர்." மிதவாதிகள் சம்பந்தமாக இரு பிரிவினரும் உடன்படுகின்றனர் என்று கூறுகிறார், ஆனால் மூன்றாவது காங்கிரஸ் "மிதவாதிகள் பால் கொள்ள வேண்டிய உறவு நிலை பற்றி இரண்டாவது காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய பிளெஹானவ் தீர்மானத்தை அநேகமாக வார்த்தைக்கு வார்த்தை அப்படியே திருப்பிச் சொல்கிறது, அதே காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய

மிதவாதிகளுக்குச் சற்று அதிகமாகச் சாதகமாய் இருக்கும் ஸ்தரவேர் தீர்மானத்தை நிராகரிக்கிறது''. விவசாயிகளின் இயக்கம் பற்றிய காங்கிரஸ் தீர்மானமும் மாநாட்டின் தீர்மானமும் மொத்தத்தில் பொருந்துவதாயிருந்த போதிலும் "நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களையும் மற்ற நிலத்தையும் புரட்சி கரமான முறையிலே பறிமுதல் செய்யும் கருத்தைப் 'பெரும் பான்மையினர்' அதிகமாக வலியுறுத்துகின்றனர், ஆனால் 'சிறுபான்மையினர்' அரசு, நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளில் ஜனநாயகச் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் எனும் கோரிக்கையைத் தம்முடைய கிளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக வைக்க விரும்புகிறார்கள்."

இறுதியாக, இஸ்க்ராவின் இதழ் 100லிருந்து ஒரு மென் ஷிவிக் தீர்மானத்தை ஒஸ்வபஷ்தேனியே மேற்கோள் காட்டு கிறது. அதன் முக்கியமான பிரிவுக்கூறு பின்வருமாறு: "கட்சி வாழ்க்கையில் மக்கள் போதியவாறு பங்கெடுத்துக்கொள்ளச் செய்வதற்குத் தலைமறைவான வேலை மட்டும் உத்தரவாதம் செய்ய முடியாததாலும், ஓரளவுக்குத் தம்மளவில் மக்களையும் சட்டவிரோதமான அமைப்பு என்கிற வகையி லுள்ள கட்சியையும் எதிரும் புதிருமாக நிறுத்துவதில் கொண்டுபோய்விடுவதாலும், கட்சியானது தொழிலாளி களின் தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தைச் சட்டபூர்வமான அடிப்படையில் நடத்துவதற்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டும், இந்தப் போராட்டத்தைச் சமூக-ஜனநாயகவாதப் பணிகளு டன் கண்டிப்பாகப் பிணைத்திருக்கவும் வேண்டும்." இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி ஒஸ்வபஷ்தேனியே விமர்சிக்கையில், "இந்தத் தீர்மானம் சாதாரண அறிவின் வெற்றி, சமூக-ஜன நாயகக் கட்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினர் போர்த்த தந்திரங்கள் விஷயத்தில் தெளிவு காணத் தொடங்கியுள்ள தற்குச் சான்று என்று இதை நாங்கள் மனதார வரவேற் கிறோம்" என்று கூவுகிறது.

ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் குறிக்கத்தக்க கருத்துக்களனைத்தையும் வாசகர் முன் வைத்திருக்கிறோம். புறநிலை உண்மைக்குப் பொருத்தமாயுள்ளது என்கிற அர்த்தத்தில் இக்கருத்துக் கள் சரியே என்று கருதுவது மிகக் கொடிய தவறு என்பது உண்மை. ஒவ்வொரு சமூக-ஜனநாயகவாதியும் அவற்றில் ஒவ்வொரு படியிலும் உள்ள தவறுகளை எளிதில் கண்டு கொள்வான். இந்தக் கருத்துக்களில் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் நலன்களும் பார்வைநிலையும் நிறைந்துள்ள தையும் இந்த அர்த்தத்தில் அவை முற்றிலும் ஒருசார்பான தாகவும் நோக்குச் சார்புடையதாகவும் இருப்பதையும்

மறுப்பது அப்பாவித்தனமாயிருக்கும். குவியாடியிலோ குழியாடியிலோ பொருட்கள் பிரதிபலிக்கிற மாதிரி அவை சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் கருத்துக்களை வக்கிரமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. என்றபோதிலும், கடைசிப் பரிசீலனையில் பார்க்கையில் இந்த முதலாளித்துவத் திரிபான கருத்துக்கள் முதலாளிவர்க்கத்தின் அசல் நலன்களைப் பிரதிபலிப்பதை மறுப்பது அதைவிடப் பெரிய தவறாயிருக்கும். வர்க்கம் என்கிற முறையில் அது சமூக-ஜனநாயகவாதத்தில் எந்தப் போக்குகள் தனக்கு அனுகூலமாகவும் நெருக்கமாகவும் பொருத்தமாகவும் ஏற்படையதாகவும் இருக்கிறதென்பதையும் எந்தப் போக்குகள் கேடானதாகவும் தொலைவானதாகவும் அயலானதாகவும் பொருத்தமற்றதாகவும் இருக்கிறதென்பதையும் ஐயமின்றிச் சரியாகப் புரிந்து கொள்கிறது. ஒரு முதலாளித்துவப் போக்கான தத்துவஞானியோ முதலாளித்துவப் போக்கான பொதுவிவகார எழுத்தாளனோ சமூக-ஜனநாயகவாதத்தை முறையாகப் புரிந்து கொள்ளவே மாட்டான்—அது போல்ஷிவிக் சமூக-ஜனநாயகவாதமாயிருந்தாலும் சரி, மென்ஷிவிக் சமூக-ஜனநாயகவாதமாயிருந்தாலும் சரி. ஆனால் அவன் ஓர் அறிவுணர்ச்சியுள்ள பொதுவிவகார எழுத்தாளனாக இருப்பானேயானால் அவனுடைய வர்க்க உள்நுணர்வுகள் அவனைக் கைவிடா, சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் முதலாளி வர்க்கத்துக்குச் சாதகமாகவோ பாதகமாகவோ இருக்கக்கூடிய எந்தப் போக்கின் சாராம்சத்தையும் (அதைத் திரிந்த முறையிலே முன்வைத்த போதிலும்) அவன் எப்போதும் புரிந்துகொள்வான். எனவே தான், நம் பகைவனின் வர்க்க உள்நுணர்வை, வர்க்கக் கருத்தை எப்போதும் ஒவ்வொரு வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளியும் மிக உன்னிப்பாகக் கவனிக்கத் தகுந்ததாகும்.

நிற்க. ஒஸ்வபஷ்டேனியேயைத் தன் குரலாகக் கொண்டுள்ள ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க உள்நுணர்வு நமக்குச் சொல்வதென்ன?

அது புதிய-இஸ்க்ரா பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் போக்கைப் பற்றி திருப்தி தெரிவிக்கிறது, எதார்த்தவகைப்பட்ட தாயிருப்பதற்கு அதை மெச்சிக் கொள்கிறது, நிதான மனப்பான்மைக்காகவும் சாதாரண அறிவின் வெற்றிக்காகவும் அதன் தீர்மானங்களின் நிறைவுக்காகவும் அது போர்த்

தந்திரங்கள் விஷயத்தில் தெளிவு காணத் தொடங்கியிருப்பதற்காகவும் அதன் நடைமுறைப் பாங்கு முதலியவற்றிற்காகவும் அதை மெச்சிக் கொள்கிறது. அது மூன்றாவது காங்கிரஸின் போக்கு பற்றி அதிருப்தி தெரிவிக்கிறது, அதன் குறுகிய மனப்பான்மைக்காகவும் புரட்சிவாதத்திற்காகவும் கலகப் போக்குக்காகவும் நடைமுறைப் பயனுள்ள சமரசங்களை நிராகரிப்பது முதலியவற்றிற்காகவும் அதைக் கண்டிக்கிறது. அடிக்கடி நம் இலக்கியத்தில் மிகச் சரிநுட்பமான உண்மைகளைக் கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தை—அதாவது, புதிய-இஸ்க்ரா ஆதரவாளர்கள் தற்கால ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தின் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவினர், அவர்களின் எதிராளிகள் புரட்சிகரமான பிரிவினர் என்கிற விஷயத்தை—முதலாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க உள் ளுணர்வு அதற்குச் சரியாக உணர்த்துகிறது. முந்தைய பிரிவினரின் போக்குகள் பால் அனுதாபத்தையும் பிந்தைய பிரிவினரின் போக்குகள் பால் கண்டனத்தையும் மிதவாதிகள் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் “நடைமுறைப் பாங்கினால், நிதான மனப்பான்மையால், நிறைவால்”—முதலாளித்துவக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளும், சீர்திருத்தங்கள், தொழிற்சங்கப் போராட்டம் முதலியவற்றிற்குள்ளும் தன் நடவடிக்கைக் களத்தை உண்மையில் குறுக்கிக் கொள்வதால்—முதலாளி வர்க்கத்துக்கே ஆதாய முண்டு என்பதை முதலாளி வர்க்கத்தின் சித்தாந்தவாதிகள் என்கிற முறையில் மிதவாதிகள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் “புரட்சிகரமான குறுகிய மனப்பான்மை”, தன் வர்க்கப் பணிகளின் பெயரால் அது ருஷ்யாவின் அனைத்து மக்களையும் தழுவிய புரட்சியில் தலைமை கொள்வதற்குச் செய்யும் முயற்சிகள்—இவ்விஷயங்கள் முதலாளி வர்க்கத்துக்கு அபாயகரமானதாகவும் பயமுட்டுவதாகவும் உள்ளன.

ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் அர்த்தத்தில் “எதார்த்தப் போக்கு” எனும் சொற்றொடரின் உண்மையான குறிப்பொருள்—மற்றவை ஒருபுறமிருக்க—இதுதான் என்பது இச்சொற்றொடரை முன்பு ஒஸ்வபஷ்தேனியேயும் திரு. ஸ்துருவேயும் பயன்படுத்திய முறையிலிருந்து தெரிகிறது. ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் “எதார்த்தப் போக்கின்” குறிப்பொருள்

இப்படிப்பட்டதுதான் என்பதை இஸ்க்ராவாலும் ஒத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. எடுத்துக் காட்டாக, இஸ்க்ராவின் இதழ் 73—74ன் இணைமலரிலுள்ள “நேரம் வந்துவிட்டது!” எனும் கட்டுரையை நினைத்துப் பாருங்கள். இக்கட்டுரையை எழுதியவர் (ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் “சதுப்புக்குழிப் பிரிவினரின்” கருத்துக்களை முரணின்றி வெளியிடுகிறவர்) “காங்கிரஸில் அக்கீமவ் சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஆவியுருவாகத்தான் நடந்து கொண்டாரே தவிர உண்மைப் பிரதிநிதியாக நடக்கவில்லை” என்று மனந்திறந்து கருத்துத் தெரிவித்தார். உடனே இஸ்க்ரா ஆசிரியர்கள் “நேரம் வந்து விட்டது!” எனும் கட்டுரையை எழுதியவரைத் திருத்துவதற்காகப் பின்வரும் குறிப்பு வெளியிட வேண்டியதாயிற்று:

“இந்தக் கருத்தை ஏற்க முடியாது. வேலைத்திட்டம் பற்றிய தோழர் அக்கீமவின் கருத்துக்களில் சந்தர்ப்பவாதத்தின் முத்திரை தெளிவாகப் பதிந்திருக்கிறது. இந்த உண்மையை ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் விமர்சகர்கூட ஒப்புக் கொள்கிறார். அண்மையில் வந்த அதன் ஓரிதழில் அக்கீமவ் ‘எதார்த்தப் போக்கின்’ (திருத்தல்வாதப் போக்கின் என்று வாசிக்கவும்) ஆதரவாளர் என்று கூறினர்.’”

எனவே, ஒஸ்வபஷ்தேனியேயின் “எதார்த்தப் போக்கு” வெறும் சந்தர்ப்பவாதமே தவிர வேறில்லை என்று இஸ்க்ராவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். “மிதவாத எதார்த்தப் போக்கைத்” தாக்குகையில் (இஸ்க்ரா, இதழ் 102) இஸ்க்ரா தன்னுடைய எதார்த்தப் போக்குக்காக மிதவாதிகள் தன்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்ததைப் பற்றி இப்போது ஒன்றும் சொல்லவில்லையென்றால் இந்த மெளனத்துக்குக் காரணம் இந்தப் புகழ்ச்சி எந்தக் கண்டனத்தையும்விட கசப்பானதாய் இருப்பதுதான். இப்படிப்பட்ட புகழ்ச்சி (இதை ஒஸ்வபஷ்தேனியே ஏதோ தற்செயலாகக் கூறியதல்ல, முதல் தடவையாகக் கூறியதும் அல்ல) மிதவாத எதார்த்தப் போக்குக்கும் புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளின் போர்த்தந்திர நிலை முழுவதிலும் உள்ள பிழையின் விளைவாக அவர்களின் ஒவ்வொரு தீர்மானத்திலும் எடுப்பாகத் தெரிகிற சமூக-ஜனநா

யகவாத “எதார்த்தப் போக்குக்கும்” (சந்தர்ப்பவாதத்துக்கும் என்று வாசிக்கவும்) இடையேயுள்ள ஒட்டுப்பண்பை உண்மையில் நிரூபிக்கிறது.

உண்மைதான், “அனைத்து மக்களையும் தழுவிய” புரட்சியில் ருஷ்ய முதலாளி வர்க்கம் தன்னுடைய முரண்நிலையையும் தன்னலத் தனத்தையும் ஏற்கெனவே முற்றாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது—திரு. ஸ்துருவேயின் வாதங்களிலும் சரி, பெரும்பாலான மிதவாதப் பத்திரிகைகளின் மொத்த தொனியிலும் உள்ளடக்கத்திலும் சரி, மிகப்பெரும் பான்மையான ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்களின் அரசியல் உரைகளின் இயல்பிலும் சரி, பெரும்பாலான அறிவுஜீவிகளின், திருவாளர்கள் துருபெத்ஸ்கோய், பெத்ருன்கேவிச், ரோதிச்செவ் முதலானோரின் எல்லா ஆதரவாளர்களும் வெளியிட்ட அரசியல் உரைகளின் இயல்பிலும் சரி. ஒரு புறத்தில் தன்னுடைய புரட்சிக்குப் பீரங்கித் தீனியாகவும் எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்ப்பதற்குரிய தாக்குக் கட்டையாகவும் பாட்டாளி வர்க்கமும் “மக்களும்” பயன்படுத்தப்படலாம் என்றும், ஆனால் மறுபுறத்தில், பாட்டாளி வர்க்கமும் புரட்சிகரமான விவசாயி மக்களும் “ஜாராட்சி மீது நிர்ணயமான வெற்றி” பெற்று ஜனநாயகப் புரட்சியை முழுமையாக நடத்தி முடித்தால் தனக்குப் பயங்கரமான அபாயம் ஏற்படும் என்றும் எல்லாப் பொழுதுகளிலும் முதலாளி வர்க்கம் தெளிவாக உணர்வதில்லை, ஆனால் அதன் வர்க்க உள்ளூணர்வு இவ்வறிவை மொத்தத்திலும் பொதுவாகவும் அதற்கு மிக நன்றாக உணர்த்துகிறது. எனவேதான், பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சியில் ஒரு “மிதமான” பாத்திரம் வகிப்பதோடு திருப்திப்படும்படி செய்வதற்கு, மேலும் அதிகமாக நிதான மனப்பான்மையுடனும் நடைமுறைப் பாங்குடனும் எதார்த்தப் போக்குடனும் இருக்கும்படி செய்வதற்கு, “முதலாளி வர்க்கம் பின்வாங்கிவிட்டால் என்னாவது” எனும் கோட்பாட்டைத் தன் நடவடிக்கைகளுக்கு வழிகாட்டியாக எடுத்துக் கொள்ளச் செய்வதற்கு, முதலாளி வர்க்கம் முழுமுயற்சி செய்கிறது.

தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தைத் தங்களால் விலக்கித் தள்ள முடியாது என்று அறிவுள்ள முதலாளித்துவ நபர்கள் நன்கு அறிவார்கள். எனவேதான் அவர்கள் தொழிலாளி

வர்க்க இயக்கத்தையோ பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத் தையோ எதிர்க்க முன்வருவதே கிடையாது. வேலைநிறுத்த உரிமையையும் நாகரிகப் பாங்குள்ள வர்க்கப் போராட்டத் தையும் வாயளவில் ஆதரிக்கவும் செய்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தையும் வர்க்கப் போராட்டத்தையும் பிரெண்டானோ அர்த்தத்திலோ⁵⁷ ஹிர்ஷ்-டுங்கர் அர்த்தத்திலோ புரிந்து கொள்கின்றனர். அதாவது, தொழிலாளிகள் மட்டும் தங்களுடைய “கலகப் போக்கையும்” “குறுகிய மனப்பான்மையுள்ள புரட்சிவாதத் தையும்” “நடைமுறைப் பயனுள்ள சமரசங்கள் பாலுள்ள” தங்களுடைய பகைமையையும் கைவிடுவார்களேயானால், “ருஷ்யாவின் அனைத்து மக்களையும் தழுவிய புரட்சியின்மீது” தங்களுடைய வர்க்கப் போராட்டத்தின் முத்திரையை, பாட்டாளி வர்க்க முரணின்மையின், பாட்டாளி வர்க்க மனத்திட்பத்தின், “கீழ்த்தட்டு மக்களின் ஜாக்கொபின் போக்கின்” முத்திரையைப் பதித்திடக் கோரும் தங்கள் பாத்தியதைகளையும் இலட்சியவிருப்பங்களையும் கைவிடுவார்களேயானால் தொழிலாளிகளுக்கு வேலைநிறுத்த உரிமையையும் தொழிற் சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளும் சுதந்தரத்தையும் (ஏற்கெனவே தொழிலாளிகள் தங்கள் சொந்த பலத்தால் இவற்றை அநேகமாக வென்று கொண்டுவீட்டார்கள்) அவர்கள் “விட்டுக் கொடுக்க” முற்றிலும் தயார். எனவேதான், அறிவுள்ள முதலாளித்துவ நபர்கள் ருஷ்யா முழுவதிலும் தொழிலாளிகளிடையே (முதலாளித்துவப் போக்கான) நிதான புத்தி, (மிதவாத) நடைமுறைப்பான்மை, (சந்தர்ப்பவாத) எதார்த்தப் போக்கு, (பிரெண்டானோ வழிப்பட்ட) வர்க்கப் போராட்டம், (ஹிர்ஷ்-டுங்கர் வழிப்பட்ட) தொழிற்சங்கங்கள்⁵⁸ முதலியவை சம்பந்தமான கருத்துக்களைப் பாய்ச்சி நிறைத்திட முழுமுயற்சி செய்துவருகின்றனர்; புத்தகங்கள்,* விரிவுரைகள், சொற்பொழிவுகள், பேச்சுகள் என்றவாறு ஆயிரக்கணக்கான வழிதுறைகளை இதற்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். கடைசியாகச் சொன்ன இரண்டு கோஷங்கள் “அரசியல் சட்ட-ஜனநாயகக்” கட்சியையும் ஒஸ்வபஸ்தேனியே

* ஒப்புநோக்குக: புரொக்கப்போவிச் எழுதிய ருஷ்யாவில் தொழிலாளர் பிரச்சினை.

கட்சியையும் சேர்ந்த முதலாளித்துவ நபருக்குக் குறிப்பாக வசதியானவை. ஏனெனில் அவை வெளித்தோற்றத்தில் மார்க்ஸியக் கோஷங்களோடு பொருந்துகின்றன—சற்றே வெட்டியும் திரித்தும் விட்டால் சுளுவாக அவற்றை சமூக-ஜனநாயகவாதக் கோஷங்களாகக் குழப்பிக் காட்ட முடியும், சில சமயங்களில் செலாவணியாக்கவும் முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, ரஸ்வேத்⁵⁰ எனும் சட்டபூர்வமான மிதவாதப் பத்திரிகையைப் பாருங்கள் (என்றாவது ஒருநாள் இதைப் பற்றி புரொலிட்டாரி வாசகர்களுடன் விவாதிக்க முயற்சிப்போம்). அது வர்க்கப் போராட்டத்தைப் பற்றியும் முதலாளி வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை வஞ்சிப்பதின் சாத்தியப்பாடு பற்றியும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம், பாட்டாளி வர்க்க முன்முயற்சி முதலியவற்றைப் பற்றியும் அடிக்கடி விஷயங்களை “உடைத்துச்” சொல்வதிலிருந்து அதன் “சமூக-ஜனநாயகத்துவம்” உண்மையானது என்றே கவனமற்ற வாசகனோ விஷயந்தெரியாத தொழிலாளியோ சுளுவாக நம்பிவிடக் கூடும். உண்மை என்னவென்றால், அது சமூக-ஜனநாயகத்துவம் எனும் போர்வையின் கீழான முதலாளித்துவப் போலிச் சரக்கேயாகும், வர்க்கப் போராட்டம் எனும் கருத்துருவத்தின் சந்தர்ப்பவாத உருத் திரிபும் புரட்டும் ஆகும்.

இந்த மாபெரும் முதலாளித்துவச் சூழ்ச்சிக்கு (மாபெரும் அளவில் இது மக்கள்மீது செல்வாக்கு வகிக்கிறது) அடிப்படை தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தை முக்கியமாகத் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் தரத்துக்குத் தாழ்த்த விரும்புவதாகும், அதை ஒரு சுதந்தரமான கொள்கையிலிருந்து (அதாவது, புரட்சிகரமானதாயும் ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிச் செலுத்துவதாயும் உள்ள கொள்கையிலிருந்து) முடிந்தவரை தொலைவில் தள்ளி வைக்க விரும்புவதாகும், “வர்க்கப் போராட்டம் எனும் கருத்தைக் கொண்டு தொழிலாளர் மனத்திலிருந்து அனைத்து மக்களையும் தழுவிய ருஷ்யப் புரட்சி பற்றிய கருத்தை மறைக்கச் செய்ய” விரும்புவதாகும்.

நாம் ஒஸ்வபஷ்தேனியே வரையறுப்பைத் தலைகீழாக மாற்றியிருப்பதை வாசகர் பார்க்கலாம். அது ஒரு நேர்த்தியான வரையறுப்பாகும் ஜனநாயகப் புரட்சியில் பாட்டாளி

வர்க்கத்தின் பாத்திரம்பற்றி முதலாளிவர்க்கத்தின் கருத்து, சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் கருத்து என்கிற இரண்டு கருத்துக்களை அது நேர்த்தியாக வெளியிடுகிறது. முதலாளி வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தொழிற்சங்க இயக்கத்தினுள் கட்டிப்போட விரும்புகிறது, அதன்மூலமாக (பிரெண்டாலே வழிப்பட்ட) “வர்க்கப் போராட்டம் எனும் கருத்தைக் கொண்டு அதன் மனத்திலிருந்து அனைத்து மக்களையும் தழுவிய ருஷ்யப் புரட்சிபற்றிய கருத்தை மறைக்கச் செய்ய” விரும்புகிறது; இது முற்றிலும் Credoவைச் சேர்ந்த பெர்ன்ஷ்டைன் வாத ஆசிரியர்களின் உணர்ச்சியில் இருக்கிறது—அவர்கள் “சுத்தமான தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம்” எனும் கருத்தைக் கொண்டு தொழிலாளர் மனத்திலிருந்து அரசியல் போராட்டத்தைப் பற்றிய கருத்தை மறைக்கச் செய்ய முயன்றார்கள். இதற்கு மாறாக, சமூக-ஜனநாயகவாதம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் போராட்டத்தை அனைத்து மக்களையும் தழுவிய ருஷ்யப் புரட்சியில் தலைமை வகிக்கும் தரத்துக்கு வளர்க்க விரும்புகிறது, அதாவது அந்தப் புரட்சியைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறது.

நம் நாட்டுப் புரட்சி அனைத்து மக்களையும் தழுவியதாகும் என்று பாட்டாளி வர்க்கத்திடம் முதலாளி வர்க்கம் சொல்கிறது. எனவே, தனி வர்க்கம் என்கிற முறையில் நீங்கள் உங்கள் வர்க்கப் போராட்டத்துடன் நின்று கொள்ள வேண்டும்; “சாதாரண அறிவின்” பேரால் நீங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மீதும் அவற்றைச் சட்டபூர்வமாக்குவதின் மீதும் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்; இந்தத் தொழிற்சங்கங்களை “உங்களுடைய அரசியல் கல்விக்கும் ஒழுங்கமைப்புக்கும் மிக முக்கியமான தொடக்கப் புள்ளியாக” நீங்கள் கருத வேண்டும்; புரட்சிகரமான நிலைமையில் நீங்கள் பெரும்பாலும் புதிய-இஸ்க்ரா தீர்மானத்தைப் போல் “பொருளாழமுள்ள” தீர்மானங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும்; நீங்கள் “மிதவாதிகளுக்குச் சற்று அதிகமாகச் சாதகமாய் இருக்கிற” தீர்மானங்களைக் கவனித்து நடந்து கொள்ள வேண்டும்; “தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உண்மையான அரசியல் இயக்கத்தின் நடைமுறைத் தலைவர்களாக” ஆகக் கூடிய போக்

குள்ள தலைவர்களை நீங்கள் தேர்ந்து கொள்ள வேண்டும்; (துரதிர்ஷ்டவசமாக மார்க்ஸியத்தின் “விஞ்ஞானக்கேடான” வினாவிடைப் பாடத்தின் “கண்டிப்பான சூத்திரங்கள்” உங்களை ஏற்கெனவே தொற்றிக் கொண்டிருக்குமேயானால்) நீங்கள் அந்த “மார்க்ஸிய உலகப் பார்வையின் எதார்த்த வாத அம்சங்களைப் பேணிக் காக்க வேண்டும்”.

நம் நாட்டுப் புரட்சி அனைத்து மக்களையும் தழுவியதாகும் என்று சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பாட்டாளி வர்க்கத்திடம் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் மிகவும் முன்னேறிய வர்க்கம், முற்றிலும் புரட்சிகரமான ஒரே வர்க்கம் என்கிற வகையில் நீங்கள் அதில் மிகவும் தீவிரமாகப் பங்கெடுக்க முயற்சிக்க வேண்டியது மட்டுமின்றித் தலைமைப் பாத்திரம் வகிக்கவும் முயற்சிக்க வேண்டும். எனவே, வர்க்கப் போராட்டம் என்பது முக்கியமாகத் தொழிற்சங்க இயக்கமே என்கிறபடி புரிந்து கொண்டு ஒரு குறுகிய பார்வையுள்ள வரம்புக்குள் நீங்கள் நின்று கொள்ளக் கூடாது; அதற்கு மாறாக, உங்கள் வர்க்கப் போராட்டம் அனைத்து மக்களையும் தழுவிய இன்றைய ருஷ்யாவின் ஜனநாயகப் புரட்சியின் எல்லாக் குறிக்கோள்களையும் மட்டுமின்றி அதைத் தொடர்ந்து வரக்கூடிய சோஷலிஸப் புரட்சியின் குறிக்கோள்களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளபடி செய்கிற முறையில் உங்கள் வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரம்பையும் உள்ளடக்கத்தையும் விரிவாக்க முயற்சிக்க வேண்டும். எனவே, நீங்கள் தொழிற்சங்க இயக்கத்தைப் புறக்கணிக்காமலும், அல்லது மிக மிக அற்பமான சட்டபூர்வமான வாய்ப்புகளையுங்கூட பயன்படுத்திக் கொள்ள மறுக்காமலும், மக்கள் ஜாராட்சி மீது முழுமையான வெற்றி பெறுவதற்கும் ஜனநாயகக் குடியரசையும் உண்மையான அரசியல் சுதந்தரத்தையும் சாதிப்பதற்கும் உள்ள ஒரே வழி என்கிற வகையில் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சி சம்பந்தப் பட்ட பணிகளையும் புரட்சிகரமான படையையும் புரட்சிகரமான அரசாங்கத்தையும் நிறுவும் பணிகளையும் நீங்கள் புரட்சிக் காலப் பகுதியில் முன்னணிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

இந்தப் பிச்சினையில் புதிய-இஸ்க்ரா தீர்மானங்கள் (அவற்றின் தவறான “கொள்கையின்” காரணமாக) எடுத்துக் கொண்டுள்ள அரைமனதான, முரணுள்ள நிலையைப்

பற்றிப் பேசுவது தேவையில்லை—இவற்றின் நிலை முதலாளி வர்க்கத்துக்கு எவ்வளவோ மகிழ்ச்சியளிப்பதாக இருப்பது இயல்புதான்.

2. மீண்டும் தோழர் மர்த்தீனவ் பிரச்சினையைப் “பொருளாழமுள்ளதாகச்” செய்கிறார்

இனி இஸ்க்ராவின் 102—103ம் இதழ்களில் மர்த்தீனவ் எழுதிய கட்டுரைகளைப் பார்ப்போம். எங்கெல்லிடமிருந்தும் மார்க்ஸிடமிருந்தும் காட்டிய பல மேற்கோள்கள் பற்றிய நம்முடைய வியாக்கியானம் தவறென்றும் தம்முடைய வியாக்கியானம் சரியென்றும் நிரூபிக்க மர்த்தீனவ் எடுத்துக் கொள்கிற முயற்சிகளுக்கு நாம் பதிலளிக்கப் போவதில்லை. இந்த முயற்சிகளில் சிறிதளவுக்காயினும் பயனில்லை, மர்த்தீனவின் சூழ்ச்சிகள் மிகவும் வெளிப்படையானவை, பிரச்சினை மிகவும் தெளிவானது; எனவே இவ்விஷயத்தில் மீண்டும் கவனம் செலுத்துவதில் சுவையிராது. பக்ஊனின் வாதிகள் செய்து வரும் வேலை எனும் எங்கெல்லின் குறுநூலின் முழு மொழி பெயர்ப்பையும் மார்க்ஸின் கம்யூனிஸ்டுச் சங்கத்துக்கு மத்தியக் குழுவின் வேண்டுகோள் (1850 மார்ச்சு)⁶⁰ என்பதின் முழு மொழிபெயர்ப்பையும் புரொலிடாரியின் எழுத்தாளர் குழு தயாரித்து வருகிறது. அவை வெளியாகும் போது மர்த்தீனவ் முற்றாகப் பின்வாங்கியோடுகிற போக்கில் பயன்படுத்தும் எளிய தந்திரங்களை ஒவ்வொரு சிந்தனையுள்ள வாசகரும் எளிதாகக் கண்டு கொள்ள முடியும். அவர் பின்வாங்கி யோடுவதை வாசகர் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு மர்த்தீனவ் கட்டுரையிலிருந்து ஒரேயொரு மேற்கோள் காட்டினால் போதும்.

இதழ் 103ல் மர்த்தீனவ் சொல்கிறதாவது: “புரட்சியை முன்னோக்கிச் செலுத்துவதற்குத் தற்காலிக அரசாங்கத்தை நிறுவுவது ஒரு சாத்தியமான, சூழ்தகுதியுள்ள வழி என்பதை இஸ்க்ரா ‘ஓப்புக்கொள்கிறது’, ஆனால் எதிர்காலத்தில் சோஷலிஸப் புரட்சிக்காக அரசு இயந்திரத்தை முற்றிலும் கைவசமாக்கிக் கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக முதலாளித்துவ தற்காலிக அரசாங்கத்தில் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் கலந்து கொள்வது சூழ்தகுதியுள்ளதே என்பதை மறுக்கிறது”,

என்று. அதாவது, அரசின் கஜானா வங்கிகள் விஷயத்தில் புரட்சிகரமான அரசாங்கத்திற்குள்ள பொறுப்பு பற்றியும், “சிறைச்சாலைகள்” முதலியவற்றைக் கைப்பற்றுவது அபாய கரமாகவும் அசாத்தியமாகவும் இருக்கிறதைப் பற்றியும் இஸ்க்ரா கொண்டிருக்கிற பயங்கள் அபத்தமானவை என்று இப்போது இஸ்க்ரா ஒப்புக் கொள்கிறது. ஆனால், முன்போலவே இஸ்க்ரா விஷயங்களைக் கலக்கி வருகிறது, ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தையும் சோஷலிஸச் சர்வாதிகாரத்தையும் குழப்பி வருகிறது. இப்படிக் கலக்கிக் குழப்புவது தவிர்க்க முடியாததாகும்; பின்வாங்கியோடுவதை மறைப்பதற்கான வழி அது.

ஆனால் புதிய-இஸ்க்ராவின் குழம்பிய மூளைகளிடையே மர்த்தீனவ் முதல் இடம் பெறுகிறவராக எடுப்பாகத் தெரிகிறார்; அவர் ஆற்றலுள்ள குழம்பிய மூளை என்றுகூட சொல்லலாம். அவர் பிரச்சினையைப் “பொருளாழமுள்ளதாகச்” செய்யக் கஷ்டப்படுவதின் மூலமாக அதைக் குழப்பிவிடுகிறார். அதன் வழியாக அவர் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலையின் பொய்மையை முற்றிலும் அம்பலமாக்கிவிடுகிற புதிய வரையறுப்புகளுக்கு அநேகமாகத் தவறாமல் “வந்து சேருகிறார்”. “பொருளாதாரவாதம்” நிலவிய காலத்தில் அவர் எப்படி பிளெஹானவை “மேலும் பொருளாழமுள்ளவராகச் செய்தார்” என்பதையும் எப்படி “முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் எதிரான பொருளாதாரப் போராட்டம்” எனும் வரையறுப்பைப் படைத்தார் என்பதையும் நீங்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். இந்தப் போக்கின் பொய்மையை இதைவிட பொருத்தமாக வெளியிடக்கூடிய ஒன்றைப் “பொருளாதாரவாத” இலக்கியம் முழுவதிலும் காண்பது கடினமாயிருக்கும். இன்றும் அப்படியே. மர்த்தீனவ் புதிய-இஸ்க்ராவுக்காக ஆர்வத்துடன் தொண்டாற்றுகிறார். அநேகமாக அவர் வாயைத் திறக்கிற ஒவ்வொரு நேரத்திலும் புதிய-இஸ்க்ராவின் பொய்யான நிலையை மதிப்பிடுவதற்குப் புதிய, நேர்த்தியான விஷயாதாரங்களை நமக்கு வழங்குகிறார். இதழ் 102ல் லெனின் “கண்ணுக்குத் தெரியாத முறையில் புரட்சி, சர்வாதிகாரம் பற்றிய கருத்துருவங்களை மாற்றிப் போட்டு விட்டார்” என்று அவர் சொல்கிறார். (பக்கம் 3, பத்தி 2.)

சாராம்சத்தில் பார்த்தால், புதிய-இஸ்க்ரா வாதிகள் நம் மீது சுமத்தியுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்தையும் இந்த ஒன்றிலே வடித்துத் தர முடியும். உண்மைதான், இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்காக மர்த்தீனவுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்! இவ்விதமாகத் தமது குற்றச்சாட்டை அவர் வரையறுத்ததின் மூலமாகப் புதிய-இஸ்க்ரா வாதிகளை எதிர்த்து நடக்கும் போராட்டத்தில் நமக்கு விலைமதிக்கொணாத சேவை புரிந்திருக்கிறார்! புரொலிடாரி மீது நடத்தும் தாக்குதல்களை மேலும் ‘‘பொருளாழமுள்ளதாகச்’’ செய்வதற்கும் இந்தத் தாக்குதல்களைப் பற்றி ‘‘உண்மையாகவே கோட்பாடுள்ள’’ வரையறுப்பு அளிப்பதற்கும் மர்த்தீனவை மேலும் அடிக்கடி எங்களைத் தாக்க விடுங்கள் என்று இஸ்க்ரா ஆசிரியர்களை நாம் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கோட்பாடுரீதியில் மர்த்தீனவ் விவாதிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறாரோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவருடைய வாதங்கள் மோசமாகத் தெரிகின்றன, அவ்வளவுக்கவ்வளவு தெளிவாக அவர் புதிய-இஸ்க்ரா போக்கிலுள்ள ஓட்டைகளை வெளிப்படுத்துகிறார், அவ்வளவுக்கவ்வளவு வெற்றிகரமாக அவர் தம் மீதும் தம்முடைய நண்பர்கள் மீதும் பயனுள்ள *reductio ad absurdum* போதனாமுறை அறுவை சிகிச்சையை (புதிய-இஸ்க்ராவின் கோட்பாடுகளை அபத்தமாக்கிவிடும் வேலையை) செய்கிறார்.

வ்பெரியோத் பத்திரிகையும் புரொலிடாரி பத்திரிகையும் ‘‘மாற்றிப் போடக் கூடிய முறையில்’’ புரட்சி, சர்வாதிகாரம்பற்றிய கருத்துருவங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனவாம். இப்படி ‘‘மாற்றிப் போடுவது’’ இஸ்க்ரா விரும்பவில்லையாம். அப்படித்தான், மதிப்புமிக்க தோழர் மர்த்தீனவ்! உங்களை அறியாமலே ஒரு பேருண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இஸ்க்ரா புரட்சியினின்று பின்னடைந்து வால் பிடித்துச் செல்கிறது, அதன் பணிகளை ஒஸ்வபஷ்தேனியே முறையில் வரையறுக்க நழுவிச் செல்கிறது, ஆனால் வ்பெரியோதும் புரொலிடாரியும் ஜனநாயகப் புரட்சியை முன்னோக்கிச் செலுத்தக் கூடிய கோஷங்களைக் கொடுத்து வருகின்றன எனும் நம்முடைய வாதத்தை உங்களுடைய புதிய வரையறுப்பைக் கொண்டு நிரூபித்திருக்கிறீர்கள்.

இது உங்களுக்குப் புரியாத விஷயமா, தோழர் மர்த்தீனவ்? இந்தப் பிரச்சினை முக்கியமானது, எனவே உங்களுக்கு விபரமான விளக்கம் தர முயற்சிப்போம்.

தனிச் சொத்துடைமையையும் பண்ட உற்பத்திமுறையையும் அங்கீகரிப்பதை முற்றாக—அவற்றின் வரம்புகளைத் தாண்டிச் செல்லும் திறமில்லாமல்—ஆதரித்து நிற்கிற பல சமுதாய வர்க்கங்களும் குழுக்களும் பகுதிகளும் சூழ்நிலைமைகளின் பலத்தால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு எதேச்சாதிகார முறையும் நிலப்பிரபுத்துவ முறை முழுவதும் பயனற்றவை என்று அங்கீகரிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு சுதந்தரத்திற்கான கோரிக்கையில் சேருகின்றன. இதிலேதான் ஜனநாயகப் புரட்சியின் முதலாளித்துவத் தன்மை வெளிப்படுகிறது. “சமுதாயம்” கோருகிற — நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் சொற்களை (சும்மா சொற்களில்தாம்!) வெள்ளமாகப் பொழிந்து ஆதரித்துப் பேசும்—இந்தச் சுதந்தரத்தின் முதலாளித்துவத் தன்மை மேலும் தெளிவாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறது. அதேநேரத்தில் தொழிலாளி வர்க்கம் விடுதலைக்காக நடத்தும் போராட்டத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கம் விடுதலைக்காக நடத்தும் போராட்டத்துக்கும் இடையேயுள்ள, பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துவத்துக்கும் முதலாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துவத்துக்கும் இடையேயுள்ள அடிப்படையான வேற்றுமையும் மேலும் தெளிவாகி வருகிறது. தொழிலாளி வர்க்கமும் அதன் வர்க்க உணர்வுள்ள பிரதிநிதிகளும் முன்னோக்கி நடந்து இந்தப் போராட்டத்தை முன்னோக்கிச் செலுத்தி வருகிறார்கள், அவர்கள் அதை முழுமையாக நடத்தி முடிக்கப் பயப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, ஜனநாயகப் புரட்சியின் கடைசி எல்லைக்கு அப்பாலும் நெடுந்தொலைவுக்குப் போகவும் முயன்று வருகிறார்கள். முரணுள்ள, தன்னலமுள்ள முதலாளி வர்க்கம் சுதந்தரம் பற்றிய கோஷங்களைப் பாசாங்குடன் ஏற்றுக் கொள்கிறது, அரைகுறையாகத்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறது. சுதந்தரத்தின் முதலாளித்துவ நண்பர்களுடைய பாசாங்கு எந்த எல்லைக்கு அப்பால் தொடங்குகிறது, அல்லது சுதந்தரத்தின் முதலாளித்துவ நண்பர்கள் அதைக் காட்டிக் கொடுப்பது எந்த எல்லைக்கு அப்பால் தொடங்குகிறது என்று ஏதாவது தொரு தனிப்பட்ட கோடு போட்டோ (ஸ்தரவேர் தீர்மானத்

திலோ மாநாட்டுக்காரர்களின் தீர்மானத்திலோ இருப்பவை போன்ற) குறிப்பிட்ட “விஷயம்சங்களைத்” தயாரித்தோ நிலைநாட்டப் பார்க்கும் முயற்சிகள் அனைத்தும் தவிர்க்க முடியாதபடி தோல்வியடையும். ஏனெனில், (எதேச்சாதிகார முறைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும்) இருதலைக் கொள்ளி என்றும் போல் மத்தியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் முதலாளி வர்க்கம் ஆயிரம் வழிவகைகளிலே தன்னுடைய நிலையையும் கோஷங்களையும் மாற்றிக் கொள்ளும் திறம் உடையதாகும், எப்பொழுது பார்த்தாலும் பேரமாடியபடியே ஓர் அங்குலத்துக்கு இடதுசாரியிலோ ஓர் அங்குலத்துக்கு வலதுசாரியிலோ நகர்வதின் மூலம் தன்னைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளும் திறம் உடையதாகும். பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துவத்தின் பணி இப்படிப்பட்ட உயிரற்ற “விஷயம் சங்களைப்” புனைந்து கொண்டிருப்பதல்ல, அதன் பணி வளர்ந்து வரும் அரசியல் நிலைமையை இடைவிடாமல் விமர்சித்துவருவதாகும், முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்பார்க்க வியலாத புதிய புதிய முரண்களையும் துரோகங்களையும் அம்பலப்படுத்தி வருவதாகும்.

சட்டவிரோதமாக வெளிவந்த இலக்கியத்தில் திரு. ஸ்துருவே வெளியிட்டுள்ள அரசியல் உரைகளின் வரலாற்றை நினைவூட்டிக் கொள்ளுங்கள், அவரை எதிர்த்து சமூக-ஜனநாயகவாதம் நடத்திய போர் வரலாற்றை நினைவூட்டிக் கொள்ளுங்கள், பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துவத்தின் காவலனான சமூக-ஜனநாயகவாதம் இந்தப் பணிகளை எப்படி நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்று தெளிவாகக் கண்டு கொள்வீர்கள். “உரிமைகளும் அதிகாரமுள்ள ஜெம்ஸ்துவோவும்” என்கிற முற்றிலும் ஷீப்பவ் பாணி கோஷத்துடன் திரு. ஸ்துருவே தொடங்கினார் (ஜார்யாவில்⁶¹ நான் எழுதிய ஜெம்ஸ்துவோவைத் துன்புறுத்துகிறவர்களும் மிதவாதத்தின் ஹானிபால்களும் எனும் கட்டுரையைப் பார்க்க). சமூக-ஜனநாயகவாதம் அவரை அம்பலப்படுத்தி ஒரு திட்டவட்டமான அரசியல்சட்டவாத வேலைத்திட்டத்தை நோக்கித் தள்ளிச் சென்றது. மிகுந்த வேகத்துடன் புரட்சிகரமான நிகழ்ச்சிகள் முன்னேறியதால் இந்தத் “தள்ளுதல்கள்” பயன் கண்ட போது ஜனநாயகத்துவத்தின் அடுத்த பிரச்சினைக்குப் போராட்டம் நிலை மாறிச் சென்றது, அதாவது, வெறுமே பொதுப்பட

யான அரசியல் சட்டம் என்றில்லாமல் எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை, நேரடித் தேர்தல்கள், இரகசிய வாக்குப்பதிவு ஆகியவற்றையும் வழங்கும் அரசியல் சட்டம் பற்றிய பிரச்சினைக்குப் போராட்டம் மாறிச் சென்றது. “எதிரியிடமிருந்து” இந்தப் புதிய நிலையை நாம் “கைப்பற்றிய” போது. (ஓஸ்வபஷ் தேனியே சங்கம் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை எனும் நிலையை ஏற்றுக் கொண்ட போது) நாம் மேலும் முன்தள்ளிக் கொண்டு செல்லத் தொடங்கினோம்; இரு சபை முறையிலுள்ள பாசாங்கையும் பொய்மையையும் அம்பலப்படுத்தினோம், ஓஸ்வபஷ் தேனியே சங்கம் எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை எனும் நிலையை முழுவதாக அங்கீகரிக்காமலிருப்பதையும் அம்பலப்படுத்தினோம்; அவர்களின் முடியரசுவாதத்தைச் சுட்டிக்காட்டினோம், அவர்களின் ஜனநாயகத்துவத்திலுள்ள பேரமாதும் இயல்பை அம்பலப்படுத்தினோம். அல்லது, வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், பண மூட்டையை வழிபடும் ஓஸ்வபஷ் தேனியே வீரர்கள் மகத்தான ருஷ்யப் புரட்சியின் நலன்களை விலைபேசி முடிப்பதை அம்பலப்படுத்தினோம்.

கடைசியாக, எதேச்சாதிகாரமுறையின் கடும் பிடிவாதமும் உள்நாட்டுப் போரின் மாபெரும் முன்னேற்றமும் முடியரசுவாதிகள் ருஷ்யாவில் விளைத்த துன்பத்தின் புகலற்ற நிலையும் மிகவும் மரத்துப்போன மண்டையிலும் உறைக்கத் தொடங்கின. புரட்சி உண்மை நிகழ்ச்சி ஆயிற்று. இனிமேல் புரட்சியை அங்கீகரிப்பதற்குப் புரட்சியாளனாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்றாகிவிட்டது. எதேச்சாதிகார அரசாங்கம் நம் கண்ணெதிரே உண்மையிலே சிதைந்தது, தொடர்ந்து சிதைந்து வருகிறது. சட்டபூர்வமான பத்திரிகையில் (திரு. கிரெ தெஸ்கூல் என்கிற) ஒரு மிதவாதி நியாயமாகவே குறிப்பிட்டது போல் அந்த அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படுவதை மறுக்கும் நிலை எதார்த்த உண்மையாயிற்று. எதேச்சாதிகாரமுறை வெளிப்பார்வைக்கு வலுவுள்ளதாகத் தோன்றினாலும் செயல் திறமற்றதாகக் காட்டிக் கொண்டுள்ளது. வளர்ந்து வரும் புரட்சியையொட்டிய நிகழ்ச்சிகள் உயிரோடு அழுகி வரும் இந்தப் புல்லுருவி வகைப்பட்ட அமைப்பை அப்படியே ஒதுக்கித் தள்ளத் தொடங்கியுள்ளன. எதார்த்தத்தில் உருப் பெற்று வரும் உறவுமுறைகளை உள்ளபடியே எடுத்துக் கொண்டு தங்கள் நடவடிக்கைகளுக்கு (மேலும் சரியாகச்

சொல்வதென்றால், தங்களுடைய நேர்மைக்கேடான அரசியல் பேரங்களுக்கு) ஆதாரமாகக் கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு மிதவாத முதலாளித்துவ நபர்கள் புரட்சியை அங்கீகரிக்க வேண்டியிருப்பதின் அவசியத்தைக் காணத் தொடங்கியுள்ளனர். அப்படிச் செய்யக் காரணம் அவர்கள் புரட்சியாளர்கள் என்பதல்ல, அவர்கள் புரட்சியாளர்கள் அல்ல என்றபோதிலும் அப்படிச் செய்கிறார்கள். அவசியத்தை முன்னிட்டு, தங்களுடைய சித்தத்தையும் மீறி அப்படிச் செய்கிறார்கள். புரட்சி வெற்றி பெறுவதைக் கண்டு சினந்து கனல் தெறிக்கப் பார்க்கிறார்கள்; பேரம் பேசி முடிக்க விரும்பாமல் ஜீவமரணப் போராட்டத்தை விரும்பும் எதேச்சாதி காரமுறையின் மேல் புரட்சிவாதம் எனும் குற்றச்சாட்டை வீசுகின்றனர். அவர்கள் பிறவித் தரகர்கள். எனவே போராட்டத்தையும் புரட்சியையும் வெறுக்கிறார்கள். என்ற போதிலும் புரட்சி எனும் நிலத்தின் மேல் நிற்குமாறு சூழ்நிலைமைகள் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துகின்றன. ஏனெனில் அவர்களின் காலுக்கடியில் வேறு நிலம் எதுவும் இல்லை.

மிகவும் அறிவூட்டத்தக்க, மிகவும் கோமாளித்தனமான காட்சியைப் பார்த்து வருகிறோம். முதலாளித்துவ மிதவாதத்தின் விபச்சாரிகள் புரட்சிப் பீதாம்பரத்தால் அலங்கரித்துக் கொள்ள முயன்று வருகின்றனர். ஒஸ்வபஷ்தேனியே பேர்வழிகள்—*risum teneatis, amical**—இந்த ஒஸ்வபஷ்தேனியே பேர்வழிகள் புரட்சியின் பேரால் பேசத் தொடங்கியுள்ளனர்! தங்களுக்குப் “புரட்சியைப்பற்றி பயமெதுவும் இல்லை” என்று நம்மிடம் உறுதிகூறத் தொடங்கியுள்ளனர் (ஒஸ்வபஷ்தேனியே, இதழ் 72ல் திரு. ஸ்தூருவே)!!! “புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்குவதற்கு” உரிமை கோரிக் குரலெழுப்புகின்றனர்!!!

இது குறிப்பொருள்மிக்க நிகழ்ச்சித்தோற்றமாகும். இது முதலாளித்துவ மிதவாதத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை மட்டும் இனங்காட்டவில்லை, அதைவிடத்தானும் மேலாகப் புரட்சி இயக்கத்தின் உண்மையான வெற்றிகளில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை—தன்னை அங்கீகரிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தியுள்ள முன்னேற்றத்தை—இது இனங்காட்டுகிறது. எதேச்சாதிகாரமுறை மிகவும் ஆட்டங்கண்டுவிட்

* சிரிப்பை அடக்கிக் கொள்ளுங்கள், நண்பர்களே!

டிருப்பதினால் புரட்சியின் பக்கம் நிற்பதிலேதான் தனக்கு அதிக அனுகூலமுண்டு என்று முதலாளி வர்க்கமுங்கூட உணரத் தொடங்கியுள்ளது. என்றபோதிலும், மறுபுறத்தில், இயக்கம் முழுவதும் புதிய, மேலும் உயர்வான மட்டத்தை எட்டியிருப்பதற்குச் சான்றளிக்கும் இந்தநிகழ்ச்சித்தோற்றம் தன்முறைக்குப் புதிய, மேலும் உயர்வான பணிகளையும் நம்முன் வைக்கிறது. எந்த ஒரு முதலாளித்துவச் சித்தாந்தியின் தனிப்பட்ட, நேர்மை எப்படியிருந்த போதிலும் சரி, முதலாளி வர்க்கம் புரட்சியை அங்கீகரிப்பது உள்பூர்வமானதாக இருக்க முடியாது. இயக்கத்தின் மேலும் உயர்வான இந்தக் கட்டத்தினுள்ளேயுங்கூட தன்னலத்தையும் முரண் தன்மையையும் பேரம் பேசும் பழக்கத்தையும் அற்பத்தனமான, பிற்போக்கான ஏய்ப்புகளையும் முதலாளி வர்க்கத்தால் கொண்டுவராமல் இருக்க முடியாது. இன்று நாம் புரட்சியின் ஸ்தூலமான உடனடிப் பணிகளை வேறு விதமாக வரையறுக்க வேண்டும்—நம் வேலைத்திட்டத்தின் பேரால், நம் வேலைத்திட்டத்தை விரிவாக்கும் வகையில். நேற்றைய தினம் போதுமானதாயிருந்தது இன்று போதாததாகியுள்ளது. ஒரு முன்னேறிய ஜனநாயகக் கோஷம் எனும் வகையில் புரட்சியை அங்கீகரிக்கச் சொல்லும் கோரிக்கை நேற்றைய தினம் ஒருக்கால் போதுமானதாக இருந்திருக்கலாம். இன்று அது போதாது. புரட்சி திரு. ஸ்தூலவேயையுங்கூட தன்னை அங்கீகரிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தியுள்ளது. முன்னணி வர்க்கம் இப்போது இந்தப் புரட்சியின் அவசர அவசியமான பணிகளின் அசல் உள்ளடக்கத்தைக் கறாராக வரையறுத்தாக வேண்டும். ஸ்தூலவே கூட்டத்தார் புரட்சியை அங்கீகரிக்கும் பொழுதே ஒரு அமைதியான விளைவு சாத்தியம், அரசதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்படி நிக்கலாய் மன்னன் “ஓஸ் வபஷ்தேனியே” கனவான்களை அழைப்பான் என்றெல்லாம் பழைய பல்லவியையே பாடத் தொடங்கி, தங்களுடைய முட்டாள்தனத்தைக் காட்டிக் கொள்கின்றனர். தங்களுக்கு அபாயமில்லாமல் புரட்சியைப் பலவீனப்படுத்திக் காட்டிக் கொடுப்பதற்காகத்தான் ஓஸ்வபஷ்தேனியே பேர்வழிகள் புரட்சியை அங்கீகரிக்கிறார்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் “புரட்சி” எனும் கோஷத்தின் போதாமையை விளக்கிக் காட்டுவது இன்று நம் கடமையாகிறது.

புரட்சியின் அசல் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி ஒரு தெளிவான, ஐயந்திரிபுக்கிடமற்ற, முரணற்ற, உறுதிமிக்க வரையறுப்பு வைத்துக் கொள்வதின் அவசியத்தை நாம் புலப்படுத்த வேண்டும். புரட்சியின் “நிர்ணயமான வெற்றியைச்” சரிவர வெளியிட முடிகிற ஒரே கோஷமான பாட்டாளிவர்க்கத்தின், விவசாயிமக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் எனும் கோஷந்தான் இந்த வரையறுப்பை அளிக்கிறது.

சொற்களைக் கேடாகப் பயன்படுத்துவது அரசியலில் மிகவும் வழக்கம். எடுத்துக்காட்டாக, “சோஷலிஸ்டு” எனும் பெயரை ஆங்கிலேய முதலாளித்துவ மிதவாதத்தின் ஆதரவாளர்கள் அடிக்கடி சொந்தமாக்கிக் கொண்டார்கள் (“இன்று நாமனைவருமே சோஷலிஸ்டுகள்தான்” — “We all are socialists now” — என்று ஹார்க்கார்ட் சொன்னார்); பிஸ்மார்க்கின் ஆதரவாளர்களும் போப்பாண்டவர் பதின்மூன்றாம் லியோவின் நண்பர்களும் அதேபோல் அடிக்கடி சொந்தமாக்கிக் கொண்டார்கள். “புரட்சி” எனும் சொல்லும் கேடாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முற்றிலும் இடமளிக்கிறது. இயக்கத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் இப்படிக் கேடாகப் பயன்படுத்தப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். திரு. ஸ்துருவே புரட்சியின் பேரால் பேசத் தொடங்கிய போது நாம் தியேரை நினைவூட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. பிப்ரவரி புரட்சி நடப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன் இந்த அரக்கக் குறளி, முதலாளிவர்க்கத்தினரின் அரசியல் ஊழலின் நிறையுருவான இவர், மக்களிடையே புரட்சிப் புயல் திரண்டு வருவதை உணர்ந்து தான் புரட்சிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்று நாடாளுமன்றத்திலே அறிவித்தார்! (மார்க்ஸ் எழுதிய பிரான்ஸில் உள்நாட்டுப் போர் பார்க்க). புரட்சிக் கட்சியிலே ஒஸ்வபஷ்தேனியே சேருவதின் அரசியல் குறிப்பொருளும் அப்படியே தியேருடையதைப் போல்தான். ருஷ்யாவின் தியேர்கள் தாங்கள் புரட்சிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பேசத் தொடங்கும் போது புரட்சி எனும் கோஷம் போதாதாகிவிட்டது, பொருளற்று விட்டது, அது எந்தப் பணிகளையும் வரையறுக்கவில்லை என்று தான் அர்த்தம். ஏனெனில் புரட்சி உண்மை நிகழ்ச்சியாகி விட்டது, பல்வேறு வகைப்பட்ட நபர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக அதன் பக்கம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சொல்லப்போனால், மார்க்ஸியப் பார்வைநிலையில் புரட்சி என்பது என்ன? காலாவதியாகிவிட்ட அரசியல் மேல்கட்டுமானத்தைப் பலத்தைக் கொண்டு இடித்துத்தள்ளுவது; அதற்கும் புதிய உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் அதை இற்றுவிழும்படி செய்தது. எதேச்சாதிகாரமுறைக்கும் முதலாளித்துவருஷ்யாவின் கட்டுமானம் முழுவதற்கும், அதன் மற்றும் முதலாளித்துவ-ஜனநாயக வளர்ச்சிக்குரிய எல்லாத் தேவைகளுக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடு நொறுங்கி அதை விழச் செய்திருக்கிறது. இந்த முரண்பாடு நீண்ட காலத்துக்குச் செயற்கையாக நிலைநிறுத்தப்பட்டு வந்ததால் அதன் வீழ்ச்சியும் மிகக் கடுமையானதாகும். மேற்கட்டுமானம் ஒவ்வொரு கணுவிலும் வெடிப்புற்று வருகிறது, அழுத்தம் தாங்க முடியாமல் பலவீனப்பட்டு வருகிறது. மிகப் பலவாக வேறுபட்ட வர்க்கங்களின், குழுக்களின் பிரதிநிதிகள் மூலமாக மக்கள் இன்று தங்கள் சொந்த முயற்சியினால் ஒரு புதிய மேற்கட்டுமானத்தைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் பழைய மேற்கட்டுமானம் பயனற்றதென்று எல்லோருக்கும் தெரிந்துவிடுகிறது. எல்லோரும் புரட்சியை அங்கீகரிக்கிறார்கள். எந்த வர்க்கங்கள் இந்தப் புதிய மேற்கட்டுமானத்தைக் கட்ட வேண்டும், எப்படிக் கட்ட வேண்டும் என்று வரையறுப்பதே இன்றுள்ள பணி. இதை வரையறுக்காவிட்டால் புரட்சிக் கோஷம் தற்சமயம் பொருளற்ற வெற்றுச் சொல்லாகும். ஏனெனில், எதேச்சாதிகாரமுறையின் பலவீனமானது மன்னர் குடும்பத்தினரையும் மஸ்கோவ்ஸ்கியே வேதமஸ்தியையுங்கூட⁶² “புரட்சியாளர்களாகச்” செய்கிறது! இதை வரையறுக்காவிட்டால் முன்னணி வர்க்கத்தின் முன்னணி ஜனநாயகப் பணிகள் பற்றிப் பேச்சே இருக்க முடியாது. “பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம்” எனும் கோஷம் இந்த வரையறுப்பைக் கொடுக்கிறது. புதிய மேற்கட்டுமானத்தின் புதிய “கட்டடக்காரர்கள்” எந்த வர்க்கங்களை நம்பி நிற்க முடியும், நம்பி நிற்க வேண்டும் என்று இக்கோஷம் வரையறுக்கிறது, புதிய மேற்கட்டுமானத்தின் தன்மையை (சோஷலிஸச் சர்வாதிகாரத்திலிருந்து வேறுபட்ட “ஜனநாயகச்” சர்வாதிகாரம்) வரையறுக்க

கிறது, இக்கட்டுமானத்திற்கான வழிமுறைகளை (சர்வாதிகாரம், அதாவது, பலவந்தமான எதிர்ப்பைப் பலவந்தமாக நசுக்குவது, மக்களின் புரட்சிகரமான வர்க்கங்களை ஆயுத பாணியாக்குவது) வரையறுக்கிறது. புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் எனும் இக்கோஷத்தையும் புரட்சிகரமான இராணுவம் எனும் கோஷத்தையும் புரட்சிகரமான அரசாங்கம் எனும் கோஷத்தையும் புரட்சிகரமான விவசாயிகமிட்டிகள் எனும் கோஷத்தையும் இன்று அங்கீகரிக்க மறுக்கிறவர்கள் புரட்சியின் பணிகளைப் புரிந்து கொள்வதில் முற்றிலும் தவறுகிறார்கள், இன்றைய புதிய நிலைமை தோற்று வித்துள்ள புதிய, மேலும் உயர்வான பணிகளை வரையறுக்கமுடியாமல் இருக்கிறார்கள், அல்லது மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள், புரட்சியைக் காட்டிக் கொடுக்கிறார்கள், “புரட்சி” எனும் கோஷத்தைக் கேடாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

முன்னே சொன்னதற்குத் தோழர் மர்த்தீனவும் அவரது நண்பர்களும் எடுத்துக்காட்டுகளாவர். பின்னே சொன்னதற்குத் திரு. ஸ்துருவேயும் “அரசியல்சட்ட-ஜனநாயக” ஜெம்ஸ்துவோ கட்சி முழுவதும் எடுத்துக்காட்டுகளாவர்.

தோழர் மர்த்தீனவ் மிகவும் அறிவுக்கூர்மை படைத்தவர்; எனவே, சர்வாதிகாரம் எனும் கோஷத்தைக் கொண்டு புரட்சியின் பணிகளை வரையறுக்க வேண்டியது புரட்சியின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகிவிட்ட நேரம் பார்த்து நாம் சர்வாதிகாரம், புரட்சி பற்றிய கருத்தினங்களை “மாற்றிப் போடத்தக்கவையாகச்” செய்துள்ளதாகக் குற்றஞ்சாட்டினார். தோழர் மர்த்தீனவை மீண்டும் துரதிர்ஷ்டம் பிடித்து விட்டது, அவர் பின்னால் விடப்பட்டுவிட்டார், கடைசிக்கு முந்திய கட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுவிட்டார், “ஒஸ்வபஷ் தேனியே” எட்டியுள்ள தரத்தில் விடப்பட்டுள்ளார், ஏனெனில் புரட்சியை (சொல்லளவில்) அங்கீகரிப்பதும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தை (அதாவது, செயலளவில் புரட்சியை) அங்கீகரிக்க மறுப்பதும் இன்று ஒஸ்வபஷ் தேனியேயின் அரசியல் நிலையை எடுத்துக் கொள்வதற்குச் சமம்—அதாவது, மிதவாத முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் நலன்களுக்கு உகந்ததாகும். திரு. ஸ்துருவே மூலமாக மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் புரட்சியை ஆதரிப்பதாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு வருகின்றனர்.

வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் மூலமாகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் சர்வாதிகாரத்தைக் கோரி வருகிறது. இந்தக் கட்டத்தில் புதிய-இஸ்க்ராவின் போலி அறிஞர் சர்ச்சையில் குறுக்கிட்டு “சர்வாதிகாரம், புரட்சி பற்றிய கருத்துக்களை ‘மாற்றிப் போடச்’ செய்யத் துணியாதே!” என்று கத்துகிறார். சரிதான், புதிய-இஸ்க்ராவாதிகள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பொய்யான நிலை அவர்களை ஒஸ்வபஷ்தேனியே போக்குக்கு இடைவிடாமல் வால்பிடித்து வரும்படி செய்திருப்பது உண்மையே அல்லவா?

ஒஸ்வபஷ்தேனியே ஆசாமிகள் ஜனநாயகத்துவத்தை அங்கீகரிப்பதில் படிப்படியாக மேலேறி வருகிறார்கள் (சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் தார்க்குச்சி போடாமல் இது நடந்துவிடவில்லை) என்று காட்டினோம். முதலில் நமக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே இருந்த பிரச்சினை ஷீப்பவ் வாதமா (உரிமைகளும் அதிகாரமுள்ள ஜெம்ஸ்துவோவும்) அரசியல்சட்டவாதமா என்பது. பிறகு, வரம்புக்குட்பட்ட தேர்தலா எல்லோருக்கும் வாக்குரிமையா என்பது. அதன் பிறகு, புரட்சியை அங்கீகரிப்பதா எதேச்சாதிகார முறையுடன் பேரம் பேசி முடித்துக் கொள்வதா என்பது. கடைசியாக இப்போது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் சர்வாதிகாரம் இல்லாமல் புரட்சியை அங்கீகரிப்பதா ஜனநாயகப் புரட்சியில் இந்த வர்க்கங்களின் சர்வாதிகாரம் வேண்டும் எனும் கோரிக்கையை அங்கீகரிப்பதா என்பது. ஒஸ்வபஷ்தேனியே ஆசாமிகள் (இன்று இருக்கிறவர்களாயினும் சரி, அல்லது முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளின் இடதுசாரியைச் சேர்ந்து அவர்களின் வாரிசுகளாயினும் சரி) மற்றொரு படியிலும் ஏறி வருவது—அதாவது, காலப் போக்கில் (ஒருக்கால் தோழர் மர்த்தீனவ் அடுத்த படியில் ஏறி வருவதற்குள்) சர்வாதிகாரம் எனும் கோஷத்தையும் அங்கீகரிப்பது—சாத்தியமே, பெரும்பாலும் சாத்தியந்தான். ருஷ்யப் புரட்சி தொடர்ந்து முன்னேறி நிர்ணயமான வெற்றி பெறுமேயானால் தவிர்க்க முடியாதபடி இது நடக்கும். அப்போது சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? தற்காலத்திய புரட்சியின் முழு வெற்றி ஜனநாயகப் புரட்சியின் முடிவையும் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கான தீவிரமான போராட்டத்தின் துவக்கத்தையும்

குறிப்பதாயிருக்கும். விவசாயி மக்களின் தற்காலத்திய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவது, பிற்போக்கை முற்றாக முறியடிப்பது, ஜனநாயகக் குடியரசு பெறுவது—இவை முதலாளி வர்க்கத்தின் (மற்றும் சிறு முதலாளி வர்க்கத்தின்) புரட்சிவாதத்தின் இறுதி எல்லையைக் குறிக்கும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோஷலிஸத்திற்கான உண்மையான போராட்டத்தின் துவக்கத்தையும் குறிக்கும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஜனநாயகப் புரட்சி முழுமையாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு விரைவாகவும் பரவலாகவும் தெளிவாகவும் உறுதியானதாகவும் இந்தப் புதிய போராட்டத்தின் வளர்ச்சி இருக்கும். “ஜனநாயகச்” சர்வாதிகாரம் எனும் கோஷம் தற்காலப் புரட்சியின் வரலாற்று வரம்புள்ள தன்மையையும், எல்லா விதமான ஒடுக்கு முறையிலிருந்தும் சுரண்டலிலிருந்தும் தொழிலாளி வர்க்கம் முற்றிலும் விடுதலை பெறுவதற்காகப் புதிய ஆட்சிமுறையின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியதின் அவசியத்தையும் வெளியிடுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், ஜனநாயகப் போக்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தினரோ சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரோ அடுத்த படியில் ஏறுகிற காலத்தில், புரட்சி மட்டுமின்றி புரட்சியின் முழு வெற்றியும் சாதித்து முடிந்த உண்மை நிகழ்ச்சியாகிவிட்ட காலத்தில், நாம் ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் எனும் கோஷத்திலிருந்து பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோஷலிஸச் சர்வாதிகாரம்—அதாவது, முழுமையான சோஷலிஸப் புரட்சி—எனும் கோஷத்துக்கு “மாறிச் செல்வோம்” (அப்போதும் ஒருக்கால் புதிய மர்த்தீனங்களும் எதிர்கால மர்த்தீனங்களும் அச்சமுற்ற கூக்குரல் எழுப்புவார்கள்).

3. சர்வாதிகாரம் பற்றிய கொச்சையான முதலாளி வர்க்கக் கருத்தும் மார்க்ஸியத்தின் கருத்தும்

1848ன் புதிய ரைன் பத்திரிகையிலிருந்து மார்க்ஸின் கட்டுரைகளை எடுத்து மேரிங் பிரசுரிக்கையில், அவற்றிற்கு எழுதிய குறிப்புகளில் முதலாளித்துவப் பிரசுரங்கள் இந்தப்

பத்திரிகையைப் பற்றித் தெரிவித்த குறைகளில் ஒன்று ‘‘ஜனநாயகத்தைச் சாதிப்பதற்கு ஒரே சாதனம் சர்வாதி காரத்தை உடனடியாகப் புகுத்த வேண்டும்’’ என்று இந்தப் பத்திரிகை கோரியதாகச் சொல்லப்பட்டதுதான் என்று மேரிங் கூறுகிறார். (Marx' Nachlass, தொகுதி 3, பக்கம் 53).⁸³ கொச்சையான முதலாளி வர்க்கப் பார்வைநிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது சர்வாதிகாரம் ஜனநாயகம் எனும் கருத்து கள் ஒன்றுக்கொன்று விலக்கானவை. வர்க்கப் போராட்டத் தின் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுவதாலும், அரசியல் அரங்கில் பல்வேறு முதலாளி வர்க்க வட்டங்களும் குழுக்களும் அற்பச் சச்சரவுகளில் ஈடுபடுவதைக் கண்டு பழகிப் போனதாலும், சர்வாதிகாரம் என்றால் ஜனநாயக உரிமைகள், உத்தரவாதங்கள் அனைத்தையும் ரத்து செய் தல், எல்லா வகையான தான்தோன்றித்தனம், ஒரு சர்வாதி காரியின் தனி நலன்களுக்காக எல்லா விதங்களிலும் அதி காரத்தைக் கேடாகப் பயன்படுத்தல் என்று முதலாளித்துவ நபர் புரிந்து கொள்கிறார். மர்தீனவ் புதிய-இஸ்க்ரானில் தம்முடைய ‘‘புதிய இயக்கத்தின்’’ முடிவில், லெனின் ‘‘தமக்கு அதிர்ஷ்டம் அடிக்குமா என்று பார்க்கப் பெரிதும் விரும்புகிறார்’’ என்பதில்தான் சர்வாதிகாரம் பற்றிய கோஷத்தின்மீது வ்யெரியோத் பத்திரிகைக்கும் புரொலிட்ளரி பத்திரிகைக்கும் பற்றுதல் இருப்பதாகக் கூறுகிறார் (இஸ்க்ரா, இதழ் 103, பக்கம் 3, பத்தி 2). உண்மையில் சொன்னால், இந்தக் கொச்சையான முதலாளி வர்க்கக் கருத்துதான் மர்தீனவின் கட்டுரைகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. சர் வாதிக்காரத்தைப் பற்றிப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகப் புதிய ரைன் பத்திரிகைக்கு எதிராகச் சாட்டப்படும் முதலாளி வர்க்கக் குற்றச் சாட்டுகளின் தரத்தில் முற்றிலும் வைக்கத் தக்கதாய் இந்த வசீகரமான விளக்கம் இருக்கிறது. புரட்சி, சர்வாதிகாரம் பற்றிய கருத்துருவங்களை ‘‘மாற்றிப் போடு வதாக’’ மார்க்ஸையும் கூடத்தான் (‘‘சமூக-ஜனநாயகவாதி களல்ல’’, முதலாளித்துவ மிதவாதிகள்) குற்றஞ்சாட்டினார்கள். தனி நபரின் சர்வாதிகாரத்தினின்று வேறுபட்ட நிலையில் வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் என்பதின் பொருள் என்ன, சோஷலிஸ்டு சர்வாதிகாரத்தின் பணிகளினின்று வேறுபட்ட நிலையில் ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரத்தின் பணிகள் என்ன

என்று மர்த்தீனவுக்கு விளக்குவதற்குப் புதிய ரைன் பத்திரிகையின் கருத்துக்களைக் கவனிப்பதில் தவறில்லை.

புதிய ரைன் பத்திரிகை 1848 செப்டம்பர் 14ல் எழுதிய தாவது: “புரட்சிக்குப்பின் ஒவ்வொரு தற்காலிக அரசு அமைப்புக்கும் ஒரு சர்வாதிகாரம், வலுவுள்ள சர்வாதிகாரம், அவசியமாகிறது. சர்வாதிகாரி என்ற முறையில் செயலாற்றவில்லை, பழைய நிறுவனங்களின் மீதமிச்சங்களை உடனடியாக நொறுக்கி எறியவில்லை என்று காம்ப்ஹாவுஸைத் துவக்கத்திலிருந்தே நாம் குறை கூறி வந்திருக்கிறோம் (அவர் 1848 மார்ச்சு 18க்குப் பின் அமைச்சரவையின் தலைவர்). திரு. காம்ப்ஹாவுஸன் அரசியல்சட்டவாதப் பிரமைகளில் மூழ்கி மயங்கிக் கிடக்கையில் தோற்கடிக்கப்பட்ட கட்சி (பிற்போக்கின் கட்சி) அதிகாரவர்க்கம், இராணுவம் ஆகியவற்றில் தன் நிலைகளைப் பலப்படுத்திக் கொண்டது, இங்கும் அங்குமாக பகிரங்கமான போராட்டங்களிலும் இறங்கத் தொடங்கியது.”⁶⁴

புதிய ரைன் பத்திரிகையில் காம்ப்ஹாவுஸன் அமைச்சரவையைப் பற்றி வெளியான நீண்ட கட்டுரைகளில் விபரமாக விளக்கப்பட்டதனைத்தையும் இந்தச் சொற்கள் ஒரு சில கூற்றுகளில் சுருக்கித் தருகின்றன என்று மேரிங் நியாயமாகக் குறிப்பிடுகிறார். மார்க்ஸின் சொற்கள் நமக்குச் சொல்வதென்ன? ஒரு தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கம் சர்வாதிகார முறையில் செயலாற்றித் தீர வேண்டும் (இக்கூற்றை இல்க்ராவினால் அறவே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, ஏனெனில் சர்வாதிகாரம் எனும் கோஷத்தைக் கண்டு அது வெட்கப்படுகிறது), அப்படிப்பட்ட சர்வாதிகாரத்தின் பணி பழைய நிறுவனங்களின் மீதமிச்சங்களை நொறுக்கித் தள்ள வேண்டியதே (ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் எதிர்ப்புரட்சியை எதிர்க்கும் போராட்டத்தைப் பற்றி போட்ட தீர்மானத்தில் இதைத் தான் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறது; மாநாட்டின் தீர்மானத்தில் இது விடப்பட்டுள்ளதை மேலே காட்டினோம்). மூன்றாவதாக, கடைசியாக, புரட்சியும் பகிரங்கமான உள்நாட்டுப் போரும் நிலவும் காலத்தில் “அரசியல்சட்டவாதப் பிரமைகளை” வைத்திருந்ததற்காக முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளை மார்க்ஸ் கண்டித்தார் என்று இச்சொற்களிலிருந்து

தெரிகிறது. 1848 ஜூன் 6ம் தேதிய புதிய ரைன் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையிலிருந்து இச்சொற்களின் பொருள் குறிப்பாகத் தெளிவாகிறது. மார்க்ஸ் எழுதினார்: “ஒரு தேசிய அரசியல் நிர்ணய சபை முதன்முதலில் ஒரு செயலாற்றலுள்ள, புரட்சிகரமான செயலாற்றலுள்ள, சபையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், ஃபிராங்க்புர்ட் சபை அரசாங்கத்தைச் செயலாற்றிவர அனுமதித்துவிட்டு நாடாளுமன்ற முறை பற்றிய பள்ளிப் பாடங்கள் கற்பதில் முனைந்திருக்கிறது. இந்த அறிவுசான்ற சபை ஆழ்ந்த யோசனையின்பின் மிகச் சிறந்த நிகழ்ச்சி நிரலையும் மிகச் சிறந்த அரசியல் சட்டத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்வதில் வெற்றி பெறுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் இதற்கிடையே ஜெர்மன் அரசாங்கம் துப்பாக்கிக் கத்தியை நிகழ்ச்சி நிரலில் வைத்து விட்டிருந்தால் அச்சபையின் மிகச் சிறந்த நிகழ்ச்சி நிரலாலோ மிகச் சிறந்த அரசியல் சட்டத்தினாலோ என்ன பயன்?” என்று.⁶⁵

சர்வாதிகாரம் என்கிற கோஷத்தின் பொருள் இதுதான். “அரசியல் நிர்ணய சபையை அமைப்பது பற்றிய முடிவை” நிர்ணயமான வெற்றி என்று வர்ணிக்கும், அல்லது “மிகத் தீவிரமான புரட்சிகர எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வருமாறு” நம்மை அழைக்கும் தீர்மானங்களைப் பற்றி மார்க்ஸின் கண்ணோட்டம் என்னவாக இருந்திருக்கும் என்று இதிலிருந்து நாம் முடிவுகட்ட முடியும்!

தேசங்களின் வாழ்வில் முக்கியமான பிரச்சினைகள் பலத்தைக் கொண்டுதான் தீர்க்கப்படுகின்றன. பிற்போக்கான வர்க்கங்களே வழக்கமாக முதன்முதலில் வன்முறையையும் உள்நாட்டுப் போரையும் கைக்கொள்கின்றன. அவைதாம் முதன்முதலில் “துப்பாக்கிக் கத்தியை நிகழ்ச்சிநிரலில் வைப்பவை”. அப்படித்தான் ருஷ்ய எதேச்சாதிகாரமுறை ஜனவரி 9லிருந்து முறைமையுடன் விடாப்பிடியாக எங்கும் செய்து விட்டது, செய்து வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை தோன்றியிருப்பதினால், அரசியல் நிகழ்ச்சிநிரலில் துப்பாக்கிக் கத்தி முக்கியமான அம்சமாக ஆகியிருப்பதால், புரட்சியெழுச்சி அவசர அவசியமாகிவிட்டிருப்பதால், அரசியல் சட்டப் பிரமைகளும் நாடாளுமன்ற முறை பற்றிய பள்ளிப் பாடங்களைக் கற்பதுவும் வெறுமே முதலாளி வர்க்கம் புரட்

சிக்குத் துரோகம் செய்வதை மறைக்கும் திரையாகின்றன, முதலாளி வர்க்கம் புரட்சியிலிருந்து “பின்வாங்கி வருகிற” உண்மையை மறைக்கும் திரையாகின்றன. அப்படி ஆகிற போது, சர்வாதிகாரம் என்கிற கோஷத்தைத்தான் உண்மையாகவே புரட்சிகரமான வர்க்கம் முன்வைத்துத் தீரவேண்டும்.

இந்தச் சர்வாதிகாரத்தின் பணிகளைப் பற்றிய பிரச்சினை குறித்து மார்க்ஸ் புதிய ரைன் பத்திரிகையில் எழுதியதாவது: “காலாவதியாகிவிட்ட அரசாங்கங்களின் பிற்போக்கான முயற்சிகளை எதிர்த்துத் தேசிய சபை சர்வாதிகார முறையிலே செயலாற்றியிருக்கவேண்டும்; அதன் வழியாகப் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தின் பலத்தை அது சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கும். அந்தப் பலத்தின் முன்னே எல்லாத் துப்பாக்கிக் கத்திகளும் கட்டைகளும் நொறுங்கிவிடும்.... ஆனால் இந்தச் சபை ஜெர்மன் மக்களைத் தன்னோடு அழைத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக, அல்லது மக்களோடு செல்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் அலுத்துக் கொள்ளும்படி செய்கிறது” என்று.⁶⁶ மார்க்ஸின் அபிப்பிராயத்தில், “ஜெர்மனியில் எதார்த்தத்தில் இருந்து வரும் அரசமைப்பிலிருந்து மக்களின் மேலாதிக்கம் எனும் கோட்பாட்டிற்கு முரணானதனைத்தையும் தேசிய சபை ஒழித்திருக்க வேண்டும்”, அதன் பிறகு “தான் நிற்கும் புரட்சிகரமான களத்தைப் பலப்படுத்தியிருக்க வேண்டும், புரட்சி வென்றளித்த மக்களின் மேலாதிக்கத்தை எல்லாத் தாக்குதல்களினின்றும் பாதுகாத்திருக்க வேண்டும்.”⁶⁷

எனவே, 1848ல் மார்க்ஸ் ஒரு புரட்சிகரமான அரசாங்கத்துக்கு அல்லது சர்வாதிகாரத்துக்கு வைத்த பணிகள் உள்ளடக்கத்தில் முதன்முதலில் ஒரு ஜனநாயகப் புரட்சியே யாகும்: அதாவது, எதிர்ப்புரட்சியை எதிர்த்துப் பாதுகாப்பு, மக்களின் மேலாதிக்கத்துக்கு முரணானதனைத்தையும் உண்மையில் ஒழிப்பது. இது புரட்சிகரமான ஜனநாயக சர்வாதிகாரம் தவிர வேறில்லை.

மேலே போவோம்: மார்க்ஸ் அபிப்பிராயத்தில், எந்த வர்க்கங்கள் இந்தப் பணியை (மக்களின் மேலாதிக்கம் எனும் கோட்பாட்டைச் செயலளவில் முற்றாகச் செயல்படுத்துவது, எதிர்ப்புரட்சியின் தாக்குதல்களை முறியடிப்பது) சாதித்திருக்க

முடியும், சாதித்திருக்க வேண்டும்? “மக்கள்” என்று மார்க்ஸ் பேசுகிறார். ஆனால் “மக்களின்” ஒற்றுமை பற்றிய சிறுமுதலாளித்துவப் பிரமைகளை எதிர்த்தும் மக்களுக்குள்ளே வர்க்கப் போராட்டம் இல்லாமை பற்றிய சிறுமுதலாளித்துவப் பிரமைகளை எதிர்த்தும் எப்போதும் ஈவிரக்கமின்றி மார்க்ஸ் போராடி வந்தார் என்பது நமக்குத் தெரியும். மார்க்ஸ் “மக்கள்” எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் போது அதன் வழியாக வர்க்க வேறுபாடுகளை மெருகிட்டு மறைக்காமல் புரட்சியை முடித்துக் கொடுக்கும் திறமுள்ள திட்டவட்டமான பகுதிகளை ஒன்றுபடுத்தினார்.

மார்க்ஸ் 18ல் பெர்லின் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றிக்குப்பின் புதிய ரைன் பத்திரிகை எழுதியதாவது: புரட்சியின் விளைவுகள் இரு அம்சங்களை நிரூபித்தன: “ஒரு புறத்தில் மக்களை ஆயுதபாணியாக்கல், சங்கம் அமைக்கும் உரிமை, மக்களின் மேலாதிக்கத்தை உண்மையாகச் சாதித்தல்; மறுபுறத்தில், முடியரசையும் காம்ப்ஹாவுஸன்—ஹான்ஸிமன் அமைச்சரவையையும்—அதாவது பெருமுதலாளி வர்க்கத்தார் பிரதிநிதிகளின் அரசாங்கம்—நீடித்து வைத்திருந்தல். ஆக, புரட்சி இரு வகையான விளைவுகளைப் பெற்றிருந்தது, அவை பிரிந்து செல்வது தவிர்க்க முடியாதது. மக்கள் வெற்றி பெற்றிருந்தார்கள்; நிர்ணயமான ஜனநாயகத் தன்மையுள்ள சுதந்தரங்களை வென்றிருந்தார்கள், ஆனால் உடனடி அரசுதிகாரம் அவர்கள் கைக்கு வராமல் பெருமுதலாளி வர்க்கத்தாரின் கைக்கு வந்துவிட்டது. சுருங்கச் சொன்னால், புரட்சி நிறைவு பெறவில்லை. மக்கள் பெரு முதலாளி வர்க்கத்தார் பிரதிநிதிகளை அமைச்சரவை அமைக்க விட்டார்கள். இந்தப் பெருமுதலாளி வர்க்கத்தார் பிரதிநிதிகள் பழைய பிரஷ்ய பிரபுவம்சத்தினரோடும் அதிகார வம்சத்தினரோடும் கூட்டணி ஏற்படுத்திக் கொண்டு தங்களுடைய விருப்பத்தை உடனே காட்டிக் கொண்டார்கள். அர்னிம், கானிட்ஸ், ஷ்வேரின் ஆகியோர் அமைச்சரவையில் சேர்ந்தனர்.

“என்றென்றும் புரட்சி-எதிர்ப்புள்ள மேல்தட்டு முதலாளி வர்க்கத்தினர் மக்களிடமுள்ள பயத்தால்—அதாவது தொழிலாளிகளிடமும் ஜனநாயகப் போக்கான முதலாளி வர்க்கத்தாரிடமும் உள்ள பயத்தால்—பிற்போக்காளர்களுடன் காத்துக் கொள்ளும் தன்மை

யுடையதும் தாக்கும் தன்மையுடையதுமான கூட்டணியை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள்.” (கொட்டை எழுத்திட்டது நாம்.)¹⁸

எனவே, “அரசியல் நிர்ணய சபையை அமைப்பதற்காக முடிவு செய்வது” மட்டுமல்லாமல் அதை உண்மையிலேயே கூட்டுவதுங்கூட புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றிக்குப் போதாது! ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தில் அரைகுறையான வெற்றி பெற்ற பிறகுங்கூட (1848 மார்ச் 18ல் பெர்லின் தொழிலாளர்கள் துருப்புக்களின் மீது வெற்றி பெற்றது) ஒரு “முழுமை பெறாத” புரட்சி, “முடிவுக்கு கொண்டு செல்லப்படாத புரட்சி” சாத்தியமே. அப்படியானால், அதன் முழுநிறைவு எதைப் பொறுத்திருக்கும்? அரசதிகாரம் நேரடியாக யார் கையில் போய்ச்சேருகிறது என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது—பெத்ருன்கேவிச், ரோதிச்செவ் வகையறாக்களின் (காம்ப்ஹாவுஸன், ஹான்ஸிமன் வகையறாக்களின்) கைகளுக்கா, அல்லது மக்களின் (அதாவது தொழிலாளிகளின், ஜனநாயகப் போக்கான முதலாளி வர்க்கத்தாரின்) கைகளுக்கா என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. முதல் வழக்கில், முதலாளி வர்க்கத்திடம் அரசதிகாரம் இருக்கும்; பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு—“விமர்சனச் சுதந்தரமும்” “மிகத் தீவிரமான புரட்சிகர எதிர்க்கட்சியாக இருந்து வரும்” சுதந்தரமும் இருக்கும். வெற்றி பெற்றவுடனே முதலாளி வர்க்கம் பிற்போக்காளர்களுடன் கூட்டணி ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் (ருஷ்யாவிலும் தவிர்க்க முடியாதபடி இது நடக்கும்—எடுத்துக்காட்டாக, செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் தொழிலாளர்கள் துருப்புக்களோடு தெருப் போர் புரிந்து ஓர் அரைகுறையான வெற்றியை மட்டும் பெற்று பெத்ருன்கேவிச் வகையறாக்களை அரசாங்கம் அமைக்க விடுவர்களேயானால்). இரண்டாம் வழக்கில், புரட்சிகர-ஜனநாயக சர்வாதிகாரம்—அதாவது, புரட்சியின் முழுவெற்றி—சாத்தியப்படும்.

இனி பாக்கியிருப்பது “ஜனநாயகப் போக்கான முதலாளி வர்க்கத்தார்” (demokratische Bürgerschaft) என்பதற்கு மார்க்ஸ் உண்மையிலே என்ன பொருள் கொண்டிருந்தார் என்பதை மேலும் சரிநுட்பமாக வரையறுப்பதுதான்; பெரு முதலாளி வர்க்கத்தாரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் நிலையில் அதையும் தொழிலாளிகளையும் சேர்த்து அவர் “மக்கள்” என்று குறிப்பிட்டார் அல்லவா?

1848 ஜூலை 29ல் புதிய ரைன் பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு கட்டுரையின் பின்வரும் பகுதி இந்தக் கேள்விக்குத் தெளிவாக விடையளிக்கிறது: "...1848ல் நடந்த ஜெர்மன் புரட்சி 1789ல் நடந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போலியேயாகும்.

"1789 ஆகஸ்டு 4ல், பஸ்தீல் சிறைச்சாலையை நொறுக்கி மூன்று வாரங்கள் ஆனபின், ஒரே நாளில் பிரெஞ்சு மக்கள் எல்லா நிலப்பிரபுத்துவச் சுமைகளையும் தூக்கியெறிந்தார்கள்.

"1848 ஜூலை 11ல், மார்ச்சு தெரு அரண்கள் எழுப்பி நான்கு மாதங்கள் ஆனபின், நிலப்பிரபுத்துவச் சுமைகள் ஜெர்மன் மக்களை முறியடித்தன. *Teste Gierke cum Hanse-manno.**

"1789ஐச் சேர்ந்த பிரெஞ்சு முதலாளி வர்க்கம் தன்னுடைய நேச சக்தியான விவசாயி மக்களை ஒரு கணமேனும் நட்பாற்றில் விடவில்லை. தன்னுடைய ஆட்சி கிராமப்புறத்தில் நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழிப்பதில் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் ஒரு சுதந்தரமான, நிலமுள்ள (*grundbesitzenden*) விவசாயி வர்க்கத்தைப் படைப்பதில் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதற்குத் தெரிந்திருந்தது.

* "சாட்சிகள்: திரு. கிர்க்கேயும் திரு. ஹான்ஸிமனும்." ஹான்ஸிமன் பெருமுதலாளி வர்க்கத்தார் கட்சியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி அமைச்சராக இருந்தவர் (இவருடைய ருஷ்யப் பதிப்பு: துருபெத்ஸ்கோய் அல்லது ரோதிச்செவ் போன்றவர்கள்); கிர்க்கே ஹான்ஸிமன் அமைச்சரவையில் நிலத் துறை அமைச்சராக இருந்தவர். இவர் "நிலப்பிரபுத்துவச் சுமைகளை ஒழிப்பதற்கு" என்று ஒரு "தெரியமான" திட்டம் தயாரித்தார், "நஷ்டஈடின்றி" ஒழிக்கப் போவதாகவும் சொன்னார்; ஆனால் உண்மையிலே பார்க்கும் பொழுது, முக்கியமற்ற சிறுசுமைகளை ஒழித்துவிட்டு முக்கியமானவற்றைக் காத்துப் பேணுவதற்கோ நஷ்டஈடு வழங்குவதற்கோ திட்டமிட்டார். திரு. கிர்க்கே ருஷ்யாவின் கப்லுக்கோவ், மனூயீலவ், ஹெர்த்ஸன்ஷ்டைன் இன்னும் இவர்களைப்போல் விவசாயிகளின் நண்பர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் முதலாளித்துவ மிதவாதிகளைப் போன்றவர்; இவர்கள் "விவசாயிகளின் நிலவுடைமையை விரிவுபடுத்துவதை" விரும்புகிறார்களாம், ஆனால் நிலப்பிரபுக்களின் மனத்தைப் புண்படுத்த விரும்பவில்லையாம்,

“1848ஐச் சேர்ந்த ஜெர்மன் முதலாளி வர்க்கம் சிறிதும் மனவுறுத்தல் இல்லாமல் தனது மிகவும் இயல்பான நேச சக்தியாகிய, தனது சதையோடு சதையாகவுள்ள விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்து வருகிறது; விவசாயிகள் இல்லாமல் அது பிரபுக்களை எதிர்த்து நிற்க முடியாது.

“நிலப்பிரபுத்துவ உரிமைகளின் நீடிப்பு, (மாயமான) மீட்பு என்கிற மாறுவேடத்தில் அவை நீடித்திருக்க அனுமதி—இதுதான் 1848ம் வருடத்திய ஜெர்மன் புரட்சியின் விளைவு. மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்த கதையாயிற்று.”⁶⁹

இது மிகவும் அறிவூட்டத்தக்க பகுதியாகும். இது நான்கு முக்கியமான முன்கூற்றுக்களை நமக்கு அளிக்கிறது: 1) முடிவு பெறாத ஜெர்மன் புரட்சிக்கும் முடிவு பெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு இதுதான்: ஜெர்மன் முதலாளி வர்க்கம் பொதுவாக ஜனநாயகத்துவத்துக்குத் துரோகம் செய்தது மட்டுமல்ல, மற்றவையுடன் கூடவே விவசாயி மக்களுக்கும் துரோகம் செய்தது. 2) விவசாயி மக்களைக் கொண்ட ஒரு சுதந்தரமான வர்க்கத்தைப் படைப்பது ஜனநாயகப் புரட்சியின் நிறைமுடிவுக்கு அடிப்படையாகும். 3) இப்படிப்பட்ட வர்க்கத்தைப் படைப்பது என்பதின் பொருள் நிலப்பிரபுத்துவச் சூமைகளை ஒழித்தல், நிலப்பிரபுத்துவ முறையை ஒழித்தல் என்பதாகும். எனினும் இது இன்னும் சோஷலிஸப் புரட்சி என்று பொருள்படாது. 4) முதலாளி வர்க்கத்தின்—அதாவது, ஜனநாயகப் போக்கான முதலாளி வர்க்கத்தின்—“மிகவும் இயல்பான” நேச சக்தி விவசாயிகளே. அவர்கள் இல்லாமல் அது பிற்போக்கை “எதிர்த்து நிற்க முடியாது”.

ஸ்தூலமான தேசிய நிலைமைகளை மாற்றிப் போட்டும், நிலப்பிரபுத்துவ முறைக்குப் பதிலாக பண்ணையடிமை முறை என்று வைத்துக் கொண்டும் கவனித்தால் இந்தக் கூற்றுகள் அனைத்தும் 1905ஐச் சேர்ந்த ருஷ்யாவுக்கு முற்றிலும் பொருந்தும். மார்க்ஸ் விளக்கிய வகையில் ஜெர்மன் அனுபவத்தை நாம் கற்றுக் கொள்வதின் மூலமாக நாம் சந்தேகமின்றிப் புரட்சியின் நிர்ணயமான வெற்றிக்குரிய கோஷமாக எடுக்க முடிகிற ஒரே கோஷம்: பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதி

காரம், என்பதுதான். எதிர்த்து வரும் பிற்போக்காளர்களுக்கும் துரோகத்தனமான முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் மாறுபட்ட நிலையில் 1848ல் மார்க்ஸ் வைத்த “மக்கள்” எனப்பட்டதில் பாட்டாளி வர்க்கமும் விவசாயி மக்களும் முக்கியமான இணைக்கூறுகளாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. ருஷ்யாவிலுங்கூட மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரும் ஒஸ்வபஷ்தேனியே சங்கக் கனவான்களும் விவசாயி மக்களுக்குத் துரோகம் செய்து வருகிறார்கள், துரோகம் செய்வார்கள் என்பதில்—அதாவது, அவர்கள் போலிச் சீர்திருத்தங்களோடு நின்று விடுவார்கள், நிலப்பிரபுக்களுக்கும் விவசாயி மக்களுக்கும் இடையே நடக்கும் நிர்ணயமான போராட்டத்தில் நிலப்பிரபுக்களின் பக்கம் நிற்பார்கள் என்பதில்—ஐயமில்லை. இந்தப் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்றுதான் கடைசிவரை விவசாயிகளை ஆதரித்து நிற்கும் திறமுடையது. கடைசியாக, ருஷ்யாவிலுங்கூட விவசாயிகள் போராட்டத்தின் வெற்றி—அதாவது, நிலம் முழுவதையும் விவசாயி மக்களுக்கு மாற்றிக் கொடுத்துவிடுவது—ஒரு முழுமையான ஜனநாயகப் புரட்சியைக் குறிக்கும், முடிவுவரை கொண்டு செல்லப்பட்ட புரட்சியின் சமுதாய அடிப்படையாக இருக்கும்; என்றபோதிலும் இது எவ்வகையிலும் சோஷலிஸப் புரட்சியாகவோ, சிறுமுதலாளி வர்க்கத்தினரின் சித்தாந்திகளான சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் பேசும் “சமுதாயமயமாக்கலோ” ஆகாது. விவசாயிகளின் புரட்சியெழுச்சி, ஜனநாயகப் புரட்சியின் வெற்றி, ஜனநாயகக் குடியரசின் அடிப்படையில் சோஷலிஸத்திற்கான ஒரு நிர்ணயமான, உண்மையான போராட்டத்துக்கு வழியைச் செப்பணிட்டுத் தரும், அவ்வளவுதான். இந்தப் போராட்டத்தில், நிலம்படைத்த வர்க்கம் என்கிற வகையில் விவசாயி மக்களும் அதே துரோகத்தனமான, திடமற்ற பாத்திரம் வகிப்பார்கள்—இன்று முதலாளி வர்க்கத்தினர் ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தில் வகித்து வரும் பாத்திரம் மாதிரி. இதை மறப்பது சோஷலிஸத்தை மறப்பதாகும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உண்மையான நலன்கள் பணிகள் பற்றி தன்னையும் மற்றவர்களையும் வஞ்சிப்பதாகும்.

1848ல் மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை முன்வைப்பதில் குறைபாடு எதுவும் இல்லாமலிருக்கும் பொருட்டு

அக்காலத்திய ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்கும் (அல்லது அக்காலத்து மொழியில் சொல்வதென்றால், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கும்) தற்காலத்திய ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதத்துக்கும் இடையேயுள்ள முக்கியமான வேற்றுமையைக் குறித்துக் கொள்வது அவசியம். மேரிங் பின்வருமாறு சொல்கிறார்:

“அரசியல் அரங்கில் ‘ஜனநாயகத்தின் பத்திரிகையாகப்’ புதிய ரைன் பத்திரிகை தோன்றியது. அதன் கட்டுரைகள் அனைத்திலும் இழையோடிய கருத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு இடமே கிடையாது. எனினும், நேரடி அர்த்தத்தில் முதலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு எதிரான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களைவிட எதேச்சாதிகார முறைக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ முறைக்கும் எதிரான முதலாளித்துவப் புரட்சியின் நலன்களை அது ஆதரித்துப் போராடியது. புரட்சி நடந்து வந்த காலத்தில் ஒரு சுதந்தரமான தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தைப் பற்றி அந்தப் பத்திரிகையில் காணக் கூடியது அற்பசொற்பமாகத்தான் உள்ளது—என்ற போதிலும், அத்தோடு கூடவே மோல், ஷாப்பர் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு கொலோன் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தனிப் பத்திரிகை⁷⁰ ஒன்று வாரம் இரு முறை வெளிவந்து கொண்டிருந்ததை நாம் மறக்கலாகாது. எப்படியிருந்த போதிலும், புதிய ரைன் பத்திரிகை தன் காலத்திலிருந்த ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் மீது கவனம் செலுத்தியது குறைவாயிருந்த விஷயம் தற்கால வாசகனின் கண்ணைப் பறிக்காமலிருக்க முடியாது—இவ்வளவுக்கும் அந்த இயக்கத்தின் மிகச் சிறந்த ஆதரவாளரான ஸ்தெஃபான் போர்ன் என்பவர் பாரிஸிலும் பிரஸ்ஸெல்ஸிலும் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் மாணக்கராக இருந்தார், 1848ல் அவர்களுடைய பத்திரிகையின் பெர்லின் நிருபராகவும் இருந்தார். தொழிலாளிகளிடையே தாம் செய்து வந்த கிளர்ச்சியைப் பற்றி மார்க்ஸும், எங்கெல்ஸும் எதிர்ப்பாக ஒரு வார்த்தையேனும் சொன்னதேயில்லை என்று போர்ன் தமது நினைவுகளில் கூறுகிறார். என்றபோதிலும், குறைந்த பட்சம் இந்தக் கிளர்ச்சியின் வழிமுறைகளைப் பற்றி அவர்கள் அதிருப்தி கொண்டிருந்தது சாத்தியமே என்று பின்னால் எங்கெல்ஸ் வெளியிட்ட கூற்றுகளிலிருந்து தெரிகிறது. அவர்

களின் அதிருப்தி நியாயமானதே, ஏனெனில் ஜெர்மனியின் பெரும் பகுதியில் இன்னமும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய அறவே வளர்ச்சியற்றிருக்கும் வர்க்க உணர்வுக்கு போர்ன் நிறைய விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது; கம்யூனிஸ்டு அறிக்கையின் நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது இப்படி விட்டுக் கொடுத்ததானது விமர்சனத்தின் எதிரே நிற்காது. அவர்களின் அதிருப்தி நியாயமற்றும் இருந்தது, ஏனெனில் அப்படியிருந்தும் போர்னல் தம் கிளர்ச்சியைச் சார்பு நோக்கில் உயர்வான தரத்தில் வைத்திருக்க முடிந்தது.... முதலாளித்துவப் புரட்சியை முடிந்தவரை தொலைவுக்குத் தள்ளிச் செலுத்துவதுதான் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் முதன்மையான நலன் என்று மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் நினைத்தது வரலாற்றுரீதியிலே, அரசியல்ரீதியிலே சரிதான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.... என்றாலுங்கூட, மிகவும் ஒளிநிறைந்த சிந்தனையாளர்களின் கருத்தோட்டங்களையுங்கூட தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் சாதாரண உள்ளுணர்வு திருத்த முடியும் என்பதற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சான்று கிடைத்தது: 1849 ஏப்ரலில் ஒரு தனி தொழிலாளர் நிறுவனம் வேண்டும் என்று அவர்கள் [மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ்] அறிவித்து, குறிப்பாகக் கிழக்கு எல்பே (கிழக்கு பிரஷ்யாவைச் சேர்ந்த) பாட்டாளி வர்க்கம் தயாரித்து வந்த தொழிலாளர் காங்கிரஸில் கலந்து கொள்வது என்று முடிவு செய்தனர்.’’

ஆக, 1849 ஏப்ரலில்தான், புரட்சிகரமான பத்திரிகை அநேகமாக ஓராண்டாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த பிறகு தான் (புதிய ரைன் பத்திரிகை 1848 ஜூன் 1ல் வெளிவரத் தொடங்கியது), மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் ஒரு தனி தொழிலாளர் நிறுவனம் இருப்பதற்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர்! அதுவரை அவர்கள் சுதந்தரமான தொழிலாளர் கட்சியுடன் எந்த அமைப்பு வகைப்பட்ட பிணைப்பும் இல்லாமல் வெறுமே ஒரு “ஜனநாயகவாதத்தின் பத்திரிகையை” நடத்திக் கொண்டிருந்தனர்! நமது தற்காலப் பார்வை நிலையிலிருந்து பார்க்கும் போது இது ஒரு அரக்கத்தனமான, அசாத்தியமான உண்மையாகத் தோன்றினாலும், இது அக்காலத்திய ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் இன்றைய ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சிக்கும் இடையே யுள்ள மாபெரும் வேற்றுமையைத் தெளிவுகக் காட்டு

கிறது. ஜெர்மன் ஜனநாயகப் புரட்சியில் (பொருளாதாரத் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும்—அரசு வகையில் ஒற்றுமையின்மை—1848ல் ஜெர்மனி பிற்பட்ட நிலையில் இருந்த காரணத்தால்) இயக்கத்தின் பாட்டாளி வர்க்க முனைப்புக் கூறுகள், பாட்டாளி வர்க்கப் போக்கு எவ்வளவு குறைவாக இருந்தது என்று இது காட்டுகிறது. இக்காலத்திலும் இதற்குச் சற்றுப் பிறகுங்கூட ஒரு சுதந்தரமான பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின் தேவைபற்றி மார்க்ஸ் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததை மதிப்பிடுகையில் இதை (எடுத்தாக்காட்டாக, பிளெஹானவ் மறக்கிறது போல) மறக்கக் கூடாது. அநேகமாக ஓராண்டுக்குப் பிறகுதான், ஜனநாயகப் புரட்சியின் அனுபவத்தின் விளைவாக மட்டுமே, மார்க்ஸ் இந்த நடைமுறை முடிவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்—அந்த அளவுக்கு அக்காலத்திய ஜெர்மனியில் சூழல் முழுவதும் குறுகிய போக்குள்ளதாயும் சிறுமுதலாளித்துவப் போக்குள்ளதாயும் இருந்தது. நமக்கு இந்த முடிவானது சர்வதேச சமூக-ஜனநாயக வாதத்தின் அரை நூற்றாண்டு அனுபவத்தின் நன்கு தெரிந்த திடமான ஆதாயமாகும்—இந்த ஆதாயத்தின் அடிப்படையில் நாம் ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியை அமைக்கத் தொடங்கினோம். எடுத்துக்காட்டாக, நம் விஷயத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டதாய் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கப் பத்திரிகைகள் பற்றிய பேச்சுக்கே இடம் இருக்க முடியாது, அல்லது வெறுமே 'ஜனநாயகவாதத்தின் பத்திரிகையாக' ஒரு கணமேனும் வெளிவருகிற பிரச்சினையும் இருக்க முடியாது.

ஆனால், மார்க்ஸ்—போர்ன் இடையே அற்பமாக வெளிப்படத் தொடங்கியிருந்த வேறுபாடு, நம் புரட்சியில் ஜனநாயக நீரோட்டத்திலுள்ள பாட்டாளி வர்க்கப் போக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மிக வலுவாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிக வளர்ச்சியுற்ற வடிவத்தில் இருக்கிறது. ஸ்தெஃபான் போர்ன் நடத்தி வந்த கிளர்ச்சியைக் குறித்து மார்க்ஸும் எங்கெல்லும் கொண்டிருந்த சாத்தியமான அதிருப்தியைப் பற்றி மேரிங் மிதமிஞ்சிய மெத்தனத்துடனும், தட்டிக்கழிக்கும் முறையிலும் பேசுகிறார். 1885ல் எங்கெல்ஸ் போர்னைப் பற்றி

எழுதியதைப் பாருங்கள் (*Enthüllungen über den Kommunisten prozess zu Köln, Zürich, 1885**):

கம்ப்யூனிஸ்டுச் சங்கத்தின்⁷¹ உறுப்பினர்கள் எல்லாவிடங்களிலும் தீவிர ஜனநாயக இயக்கத்தின் தலைமையில் இருந்தார்கள், அதன் வழியாகப் புரட்சிகரமான நடவடிக்கைக்குச் சங்கம் ஒரு மிகச் சிறந்த பள்ளி என்று நிரூபித்தார்கள். ‘சங்கத்தின் செயலூக்கமுள்ள உறுப்பினராகப் பாரிஸிலும் பிரஸ்ஸெல்ஸிலும் வேலை செய்த ஸ்தெஃபான் போர்ன் எனும் அச்சு கோக்கும் தொழிலாளி பெர்லினில் ‘தொழிலாளர் சங்கத்தை’ (Arbeiterverbrüderung) நிறுவினார், அது கணிசமாகப் பரந்து விரிந்து 1850 வரை இருந்தது. போர்ன் ஓர் ஆற்றல் மிக்க இளைஞர். எனினும் அரசியல் பிரமுகர் ஆவதிலே மிதமிஞ்சிய அவசரம் காட்டினார். கூட்டம் சேர்ப்பதற்காகப் பலபட்டறைக் கும்பலோடெல்லாம் (Kreti und Plethi) ‘உறவாடி வந்தார்’. சண்டையிட்டு வரும் போக்குகளில் ஒற்றுமையையும் பெருங் குழப்பத்தில் ஒளியையும் அவரால் கொண்டுவர முடியவில்லை. எனவே, சங்கத்தின் அதிகாரபூர்வமான பிரசுரங்களில் கம்ப்யூனிஸ்டு அறிக்கையின் கருத்துக்கள் தொடர்பின்றிக் கை வினைஞர் சங்க (கிட்டு) நினைப்புகளோடும் விருப்பங்களோடும் லுயீ பிளாங், புரூதோன் கருத்துத் துணுக்குகளோடும் காப்புமுறைக்கு ஆதரவளிப்பதோடும் கலந்து குழப்பிவிடப்பட்டிருந்தன. சுருங்கச் சொன்னால், அவர்கள் எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த விரும்பினார்கள் (Allen alles sein). குறிப்பாக, வேலைநிறுத்தங்களும் தொழிற்சங்கங்களும் உற்பத்தியாளர்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் துவக்கப் பெற்றன. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை நிரந்தரமான அடிப்படையில் நடைமுறையில் நிறுவுவதற்கான களத்தை அரசியல் வெற்றிகள் மூலமாக முதலில் வென்று கொள்வதே எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உள்ள பிரச்சினை என்பதை மறந்து விட்டார்கள். [கொட்டையெழுத்திட்டது நாம்.] பின்னால், பிற்போக்கின் வெற்றிகளால் இந்தச் சங்கத்தின் தலைவர்கள் புரட்சிகரமான போராட்டத்தில் நேரடியாகக் கலந்து கொள்வதின் அவசியம்

* கொலோன் கம்ப்யூனிஸ்டு வழக்கு பற்றிய அம்பலங்கள், ஜூரிச், 1885.—ப-ர்.

யத்தை உணரத் தொடங்கிய போது, அவர்களைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து திரண்டிருந்த அறிவு முதிராத கும்பல் இயல்பாகவே அவர்களை நட்பாற்றில் விட்டுச் சென்றது. 1849 மே மாதம் டிரெஸ்டனில் நிகழ்ந்த புரட்சியெழுச்சியில் போர்ன் கலந்து கொண்டார், அதிர்ஷ்டவசமாகத் தப்பிக்கவும் செய்தார். எனினும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மாபெரும் அரசியல் இயக்கத்துக்கு மாறுபட்ட நிலையில் தொழிலாளர் சங்கம் ஒரு தனித்து நிற்கும் சங்கமாகவே காட்டிக் கொண்டது. அது பெரும்பாலும் காகிதத்திலேதான் இருந்தது, அற்பமான பங்கும் வகித்தது, எனவேதான் அதை நசுக்குவது அவசியம் என்று பிற்போக்கு 1850 வரை கருதவில்லை. அதன் கிளைகளும் பல வருடங்களுக்குப் பின்னரே நசுக்கப்பட்டன. போர்ன் (அவர் உண்மைப் பெயர் Buttermilch*) அரசியல் பிரமுகர் ஆவதற்குப் பதிலாக ஒரு சாதாரண ஸ்விஸ் நாட்டுப் பேராசிரியராகிவிட்டார். அவர் இப்போது மார்க்ஸைக் கைவினைஞர் சங்க மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில்லை. நற்பண்புள்ள

* முதல் பதிப்பிற்கு எங்கெல்லை மொழிபெயர்த்த போது நான் ஒரு தவறு செய்தேன். பூத்தர்மில்ஹ் எனும் சொல்லே பெயர்ச் சொல்லாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் பொதுச் சொல்லாக Buttermilch [மோர்.—ப-ர்.] எடுத்துக் கொண்டேன். இதைக் கண்டு மென்ஷிவிக்குகள் வெகுவாக மகிழ்ச்சியடைந்தது இயல்புதான். நான் “எங்கெல்லை மேலும் ஆழப்படுத்திவிட்டதாகக் கல்த்ஸோவ் எழுதினார் (இரண்டு ஆண்டுகள் எனும் கட்டுரைத் தொகுதியில் மீண்டும் பிரசுரிக்கப் பட்டது). பிளெஹானவ் தவாரிஷ்⁷² பத்திரிகையில் இதை இப்போதுங்கூட நினைவூட்டுகிறார். சுருங்கச் சொன்னால், ஜெர்மனியில் 1848ல் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்திலிருந்த இரண்டு போக்குகள்—போர்ன் போக்கும் (நமது “பொருளாதாரவாதம்” போன்றது) மார்க்ஸியப் போக்கும்—பற்றிய பிரச்சினையை மெருகிட்டு மறைப்பதற்கு இது ஒரு நேர்த்தியான சாக்காக இருந்தது. எதிராளியின் தவற்றைப் (போர்ன் பெயர் சம்பந்தப்பட்டதாயிருந்த போதிலும்) பயன்படுத்துவது முற்றிலும் இயல்புதான், அதற்கு மேலுங்கூட. எனினும் இரண்டு போர்த்தந்திரங்கள் பற்றிய பிரச்சினையின் சாரப் பொருளை மெருகிட்டு மறைப்பதற்கு மொழிபெயர்ப்பின் திருத்தத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது அசல் பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழிப்பதாகும். (1907 பதிப்புக்கு ஆசிரியர் எழுதிய குறிப்பு.—ப-ர்.)

ரெனேச் சொற்பெருக்குள்ள ஜெர்மன் நடையில் மொழி பெயர்க்கிறார்.''⁷³

இப்படித்தான் ஜனநாயகப் புரட்சியில் சமூக-ஜனநாயக வாத்தின் இரண்டு போர்த்தந்திரங்கள் பற்றி எங்கெல்ல தீர்ப்பளித்தார்!

நமது புதிய-இஸ்க்ராவாதிகளும் “பொருளாதாரவாதத் தின்” பக்கம் சாய்கிறார்கள். ‘வெளிச்சம் கண்டு வருவதற் காக’ அவர்களை முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர் புகழ்ந்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவர்கள் நியாயப் புத்தியற்ற ஆர்வம் காட்டி அதன் பக்கம் சாய்கிறார்கள். அவர்களுங்கூட தங்களைச் சுற்றி ஒரு பலபட்டறைக் கும்பலைத் திரட்டிக் கொள்கிறார்கள்; “பொருளாதாரவாதிகளை” முகத்துதி செய்கிறார்கள்; “முன்முயற்சி”, “ஜனநாயகம்”, “தனி யுரிமை”, என்றெல்லாம் கோஷமிட்டு அறிவு முதிராத மக்கள் திரளை வாய்வீச்சு மூலமாக ஈர்த்து வருகிறார்கள். அவர் களின் தொழிலாளர் சங்கங்களுங்கூட ஹிளெஸ்தக்கோவ் மாதிரியான⁷⁴ புதிய-இஸ்க்ராவின் தாள்களிலேதான் இருக்கின்றன. அவர்களின் கோஷங்களும் தீர்மானங்களும் “பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மாபெரும் அரசியல் இயக்கத்தின்” பணிகளை அதே போல் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறதைக் காட்டுகின்றன.

1905 ஜூன்-ஜூலையில்
எழுதப்பட்டது

1905, ஜூலையில் ஜினீவாவில்
ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மத்தியக் குழு
இதைத் தனி புத்தகமாக வெளியிட்டது

பதிப்பாளர் குறிப்புகள்

¹ ஜனநாயகப் புரட்சியில் சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் இரண்டு போர்த்தந்திரங்கள் எனும் நூலை வி.இ. லெனின் 1905 ஜூன்-ஜூலை இடையில் எழுதினார். அதாவது, ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் (ரு.ச.ஜ.தொ.) கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸ் லண்டனிலும், அதே காலத்தில் மென்ஷிவிக்குகளின் (குறிப்பு 9ஐப் பார்க்க) மாநாடு ஜினீவாவிலும் நடந்து முடிந்தபின் இது எழுதப்பட்டது. இந்நூல் ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மத்தியக் குழுவின் பதிப்பாக ஜினீவாவில் வெளியாயிற்று. அன்று ஜினீவாவிலேதான் லெனின் வாழ்ந்து பணியாற்றி வந்தார். அதே ஆண்டில் (1905) ருஷ்யாவில் அதை ரு.ச.ஜ.தொ.கட்சி மத்தியக் குழு மறுபடியும் வெளியிட்டது; ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மாஸ்கோ குழு வேறு தனியாக 10,000 பிரதிகளில் வெளியிட்டது. சட்டவிரோதமாக ருஷ்யாவில் பல நகரங்களில் அது விநியோகிக்கப் பட்டது. 1907 பிப்ரவரியில், இந்நூல் ஜாராட்சிக்கு எதிரானது என்று கூறி செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் பத்திரிகை கமிட்டி தடை செய்தது. 1907 மார்ச்சில் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நீதிமன்றம் இத்தடையை உறுதிப்படுத்தி அதன் பிரதிகளைப் பறிமுதல் செய்து அழித்திட ஆணையிட்டது. எனினும், அளப்பரிய முக்கியத்துவமுள்ள இந்நூலை ஜாராட்சியால் அழித்திட முடியவில்லை.

செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கில் 1907 நவம்பர் மத்தியில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் எனும் தலைப்பில் லெனின் வெளியிட்ட தம்முடைய கட்டுரைத் தொகையின் முதல் தொகுதியில் இந்நூலையும் சேர்த்தார். இந்நூலுக்குச் சில அடிக்குறிப்புகளும் எழுதினார். கட்டுரைத் தொகைக்கு எழுதிய முன்னுரையில் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை

லெனின் சுட்டிக்காட்டினார். “மென்ஷிவிக்குகளோடுள்ள அடிப்படையான போர்த்தந்திர வேற்றுமைகள் ஏற்கெனவே திட்டமுறையான வழியில் இங்கே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. லண்டனில் நடந்த வசந்த காலத்திய ரு.ச.ஜ. தொ.கட்சியின் (போல்ஷிவிக்) மூன்றாவது காங்கிரஸின் தீர்மானங்களும் ஜினீவாவில் நடந்த மென்ஷிவிக் மாநாட்டின் தீர்மானங்களும் இவ்வேற்றுமைகளுக்கு இறுதி வடிவம் தந்து, பாட்டாளி வர்க்கப் பணிகள் எனும் பார்வை நிலையிலிருந்து முதலாளித்துவப் புரட்சியைப் பற்றி மதிப்பீடு செய்வதில் அடிப்படையான வேற்றுமைக்குக் கொண்டு போய் விட்டன” என்று லெனின் எழுதினார்.

தலைப்புப் பக்கம்

- 2 “பத்தியோம்கின் கோமகன்” எனும் கவசப் போர் கப்பலில் எழுச்சி—இது 1905 ஜூன் 14 (27)ல் தொடங்கியது. கப்பல் ஒதேஸ்ஸாவுக்கு வந்த போது அங்கே பொது வேலைநிறுத்தம் நடந்து வந்தது. ஒதேஸ்ஸா தொழிலாளிகளும் இக்கப்பற்படையினரும் கூட்டு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குச் சாதகமான நிலைமைகள் இருந்தும் அவை பயன்படுத்தப்படவில்லை. பல கைதுகளின் காரணமாக போல்ஷிவிக்குகள் பலவீனப்பட்டிருந்தனர், அவர்களிடையே ஒற்றுமையும் இருக்கவில்லை. மேலும், மென்ஷிவிக்குகள் ஆயுதமேந்திய புரட்சியெழுச்சியை எதிர்த்தனர், தாக்கும் போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டாம் என்று தொழிலாளிகளையும் கப்பற்படையினரையும் கேட்டுக் கொண்டனர். பத்தியோம்கின் எழுச்சியை நசுக்குவதற்குக் கருங்கடல் கப்பற்படை முழுவதையும் ஜார் அரசாங்கம் ஒதேஸ்ஸாவுக்கு அனுப்பியது. ஆனால் கலகக் கப்பல் மீது மலுமிகள் சுட மறுத்துவிட்டதால் அக்கடற்படை முழுவதையும் ஒதேஸ்ஸாவிலிருந்து திரும்பப்பெற வேண்டியதாயிற்று. பத்தியோம்கின் பதினொரு நாட்கள் கருங்கடலில் சுற்றித் திரிந்து, உணவுப் பொருளும் எரிபொருளும் தீர்ந்து போய் ருமேனியாவுக்கு வந்து அதிகாரிகளிடம் சரணடைய வேண்டியதாயிற்று. பெரும்பான்மையான கலகப் படையினர் வெளிநாடுகளிலேயே தங்கிவிட்டனர். ருஷ்யாவுக்குத் திரும்பி வந்தவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டனர்.

பத்தியோம்கின் எழுச்சி தோல்வியில் முடிந்தது. என்றபோதிலும், மிகப் பெரிய போர்க்கப்பலின் படையினர் புரட்சியின் பக்கம் வந்துவிட்டது எதேச்சாதிகார-எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கியமான முன்னேற்றப் படியைக் குறித்தது.

பக்கம் 5

3 புரொலிட்டாரி (பாட்டாளி)—சட்டவிரோதமான போல்ஷிவிக் வாரப் பத்திரிகை. ரு.ச.ஜ.தொ.கட்சி மூன்றாவது காங்கிரஸ் தீர்மானத்தின்படி அக்கட்சியின் மையப் பத்திரிகையாக நிறுவப் பெற்றது. 1905 மே முதல் நவம்பர் வரை மொத்தம் 26 இதழ்கள் ஜினீவாவிலிருந்து வெளியாயின.

பக்கம் 5

4 நாரோதியம்—1860களிலும் 1870களிலும் ருஷ்யாவின் புரட்சி இயக்கத்தில் இருந்த ஒரு சிறுமுதலாளித்துவப் போக்கு. எதேச்சாதிகாரத்தை ஒழித்து நிலப்பிரபுக்களின் நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு மாற்றித்தர வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினர். பொருளாதார விதிகளின்படி ருஷ்யாவில் முதலாளித்துவ உறவுகள் வளர்ந்து வருவதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தனர்; இதையொட்டி விவசாயி மக்கள்தாம் முதன்மையான புரட்சிச் சக்தி, பாட்டாளி வர்க்கம் அல்ல, என்று கருதினர்; கிராமப்புறத்துச் சமூகம் சோஷலிஸத்தின் கரு என்று கருதினர். எதேச்சாதிகார முறைக்கு எதிராகப் போராடச் செய்ய விவசாயிகளைத் தட்டியெழுப்புவதற்காக அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்றனர், ஆனால் அங்கே ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

நாரோதிய சோஷலிஸம் கற்பனா சோஷலிஸமாக இருந்தது, ஏனெனில் அது ஏதார்த்த சமுதாய வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. புரட்சிகரமான ஜனநாயகத்துவம் முதல் மிதவாதம் வரை பல கட்டங்களை நாரோதியம் கடந்தது.

1880-90களில் நாரோதியம் எதேச்சாதிகார முறையுடன் சமரசம் செய்து கொள்ளும் பாதையில் இறங்கி விட்டது. “குலாக்குகள்” என்கிற பணக்கார விவசாயிகளின் நலன்களை வெளியிட்டு மார்க்ஸியத்தை எதிர்த்துப் போராடியது.

பக்கம் 6

5 சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் — ருஷ்யாவில் 1901 இறுதியிலும் 1902 துவக்கத்திலும் பல்வேறு நாரோதியக் குழுக்களும் வட்டங்களும் ஒன்றுகலந்ததின் விளைவாகத் தோன்றிய ஒரு சிறுமுதலாளித்துவக் கட்சி. அவர்கள் சோஷலிஸ்டுகள் என்று சொல்லிக்கொண்ட போதிலும் அவர்களுடைய சோஷலிஸத்துக்கும் மார்க்ஸியம் எனும் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்துக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் கிடையாது. அது சிறுமுதலாளித்துவக் கற்பனா சோஷலிஸம். அவர்கள் சமமான வினியோகம் என்கிற அடிப்படையில் உழவர்களுக்கு நிலத்தை மாற்றிக் கொடுத்து நிலத்தைச் “சமுதாயமயமாக்குவதைச்” சாதிக்க விரும்பினர். உண்மையில் பார்ச்

கும் போது, முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுகளை நீடித்துக் காத்து வந்தபடியே நிலத்தை “சமுதாயமயமாக்குவது” சோஷலிஸத்துக்குக் கொண்டுபோய் விடாது. அது கிராமப்புறத்திலுள்ள அரைநிலப்பிரபுத்துவ உறவுகளை மட்டும் ஒழித்துவிட்டு முதலாளித்துவம் வேகமாக வளர்வதில் கொண்டுபோய்விடும்.

சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி மக்களுக்கும் இடையே வர்க்க வேறுபாடுகளைப் பார்க்கவில்லை. விவசாயிகளிடையேயுள்ள—உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பணக்கார விவசாயிகளுக்கும் இடையேயுள்ள—வர்க்கப் பிரிவுகளையும் முரண்பாடுகளையும் மெருகிட்டு மறைத்தனர், புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தை நிராகரித்தனர். தனிநபர் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் அவர்கள் ஐரர் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடுவதற்குக் கையாண்ட முதன்மையான வழி.

1905-07ல் முதல் ருஷ்யப் புரட்சி தோற்றபின் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களில் பெரும் பகுதியினர் முதலாளித்துவ மிதவாதிகளாயினர். 1917 பிப்ரவரியில் முதலாளித்துவ-ஐனநாயகப் புரட்சி வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து அவர்களும் மென்ஷிவிக்குகளும் சேர்ந்து எதிர்ப்புரட்சி வகைப்பட்ட தற்காலிக அரசாங்கத்துக்கு ஆதாரத் தூணாக இருந்தனர்; சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்தனர். நிலப்பிரபுக்களின் நிலவுடைமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற விவசாயிகளின் கோரிக்கையை சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர்களின் கட்சி ஆதரிக்க மறுத்தது. தற்காலிக அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்த அதன் அமைச்சர்கள் நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களைக் கைப்பற்றிவந்த விவசாயிகளுக்கு எதிராக இராணுவத்தை ஏவிவிட்டனர். அக்டோபர் சோஷலிஸ்டு புரட்சிக்குப்பின் சோவியத் அரசுதிகாரத்தை எதிர்த்து அக்கட்சியினர் போராடினர்.

பக்கம் 6

- 6 ஒஸ்வபஷ்தேனியே (விடுதலை)—ருஷ்ய மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் பிரதிநிதியான பி. ஸ்துருவேயை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிநாட்டிலிருந்து (1902-1905) வெளிவந்து கொண்டிருந்த திங்களிருமுறைப் பத்திரிகை; மிதவாத-முடியரசுவாதக் கருத்துக்களை விடாமல் பிரச்சாரம் செய்து வந்தது. 1903ல் இப்பத்திரிகையைச் சூழ்ந்து “ஒஸ்வபஷ்தேனியே சங்கம்” தோன்றி 1904 ஜனவரியில் திட்டமான உருவம் பெற்று 1905 அக்டோபர் வரை இருந்து வந்தது. பின்னால் இந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்

கள் “அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சி” (காடேட்டுகள்) — ருஷ்யாவில் மிதவாத-முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தலைமையான கட்சி (குறிப்பு 11 பார்க்க) — அமைவதற்கு மூலக்கருவாக இருந்தனர்.

பக்கம் 8

7 “பொருளாதாரவாதம்” — 19ம் நூற்றாண்டு முடிந்து 20ம் நூற்றாண்டு தொடங்குவதற்கு மத்தியில் ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் நிலவிய சந்தர்ப்பவாதப் போக்கு. இது சர்வதேசச் சந்தர்ப்பவாதத்தின் ஒரு வகை. சம்பள உயர்வு, வேலை நிலைமைகளில் மேம்பாடு, முதலியவற்றிற்காகப் பொருளாதாரப் போராட்டங்கள் நடத்துவதோடு பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பணிகளை அவர்கள் குறுக்கி வரம்பிட்டனர். அரசியல் போராட்டம் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரைச் சேர்ந்தது என்று அடித்துக் கூறினர், பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியின் தலைமைப் பாத்திரத்தை மறுத்தனர். அவர்கள் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தன்னியல்பான தன்மையைப் போற்றிப் புரட்சிகரமான தத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறுமைப்படுத்தினர், மார்க்ஸியக் கட்சி மூலமாக சோஷலிஸ உணர்வைத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் புகுத்துவதின் அவசியத்தை நிராகரித்து அதன் வழியே முதலாளித்துவச் சித்தாந்தத்துக்கு வழி செய்து கொடுத்தனர். அவர்கள் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் ஒற்றுமையின்மையையும் தேர்ச்சிநயமற்ற வேலையையும் ஆதரித்துப் பேசினர், ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியை அமைப்பதின் அவசியத்தை எதிர்த்தனர்.

அக்கீமவ் வாதம்—வி.பெ. அக்கீமவ் (மஹ்னோவித்ஸ்) பெயர் தாங்கிய போக்கு; அவர் ஒரு பிரபலமான “பொருளாதாரவாதி”, தீவிரச் சந்தர்ப்பவாதி.

பக்கம் 8

8 புதிய-“இஸ்க்ரா” வாதிகள் — மென்ஷிவிக்குகள் (குறிப்பு 9 ஐப் பார்க்க), புதிய-இஸ்க்ரா பத்திரிகையின் ஆதரவாளர்கள்.

இஸ்க்ரா—முதன்முதலான அனைத்து ருஷ்ய மார்க்ஸியப் பத்திரிகை, சட்டவிரோதமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அதன் நிறுவகர் வி.இ. லெனின்; 1900 ஜனவரியில் வெளிநாட்டிலிருந்து துவங்கப் பெற்று இரகசியமாக ருஷ்யாவில் வினியோகிக்கப்பட்டுவந்தது. ருஷ்யாவிலுள்ள சமூக-ஜனநாயகவாதிகளைத் தத்துவார்த்த வகையிலே ஒன்றுதிரட்டுவதிலும் சிதறிக் கிடந்த உள்ளூர் அமைப்புகளையெல்லாம் ஒரு புரட்சிகரமான மார்க்ஸியக் கட்சியாக

ஒன்றுபடுத்துவதைத் தயாரிப்பதிலும் இஸ்க்ரா மகத்தான பாத்திரம் வகித்தது.

ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சி 1903ல் இரண்டாவது காங்கிரஸில் போல்ஷிவிக்குகள் என்றும் மென்ஷிவிக்குகள் என்றும் பிளவுண்டபின் மென்ஷிவிக்குகளின் கையில் இஸ்க்ரா விழுந்தது; லெனின் வழிப்பட்ட பழைய “இஸ்க்ரா” வினின்று வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காக இதழ் 52 முதல் அது புதிய-“இஸ்க்ரா” என்று அழைக்கப் பெற்றது. அத்துடன் அது புரட்சிகரமான மார்க்ஸியத்தின் பத்திரிகையாக இருக்கும் நிலை ஒழிந்து மென்ஷிவிக்குகளின் கையில் மார்க்ஸியத்தையும் கட்சியையும் எதிர்த்துப் போராடும் பத்திரிகையாகவும் சந்தர்ப்பவாதப் பிரச்சாரத்துக்குரிய பத்திரிகையாகவும் ஆகிவிட்டது.

பக்கம் 8

⁹ மென்ஷிவிக்குகள்—ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் நிலவிய ஒரு சந்தர்ப்பவாதப் போக்கு.

1903ல் ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் மத்திய உறுப்புகளுக்கு நடந்த தேர்தலில் லெனின் தலைமையிலிருந்த புரட்சிகரமான சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பெரும்பான்மையான வாக்குகள் பெற்றனர் (பெரும்பான்மையோர் என்பதற்கு ருஷ்ய மொழியில் போல்ஷின் ஸ்துவோ என்பார்கள், இதிலிருந்து போல்ஷிவிக் என்கிற பெயர் வந்தது), சந்தர்ப்பவாதிகள் சிறுபான்மை வாக்குகளே பெற்றனர் (சிறுபான்மையோர்—மென்ஷின் ஸ்துவோ).

1905-07 புரட்சியின் போது மென்ஷிவிக்குகள் புரட்சியில் தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமையை எதிர்த்தனர், பாட்டாளி வர்க்கம், விவசாயி மக்கள் ஆகியவற்றிடையே கூட்டணியையும் எதிர்த்தனர், மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர்—மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினர்தாம் புரட்சிக்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்று கருதினர். 1905-07 புரட்சி தோற்றதைப் பின்தொடர்ந்து பிற்போக்கு கோலோச்சிய காலத்தில் பெரும்பாலான மென்ஷிவிக்குகள் கட்சிக் கலைப்புவாதிகள் ஆயினர். சட்டவிரோதமான புரட்சிக் கட்சியைக் கலைக்க வேண்டும் என்று கோரினர். 1917 பிப்ரவரியில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சி வெற்றி பெற்றபின் மென்ஷிவிக்குகள் தற்காலிக முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் கலந்து கொண்டு அதன் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையை ஆதரித்தனர், தயாரிக்கப்பட்டு வரும் சோஷலிஸப் புரட்சியை எதிர்த்துப் போராடி வந்தனர்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்குப்பின் மென்ஷி விக்குகள் பகிரங்கமான எதிர்ப்புரட்சிக் கட்சியாக வளர்ந்தனர். அது சோவியத் அரசுதிகாரத்தை வீழ்த்து வதற்கான சதிகளையும் கலகங்களையும் செய்து வந்தது.

பக்கம் 9

- 10 புல்கின் கமிஷன்—ஜார் மன்னர் ஆணையின் பேரில் 1905 பிப்ரவரியில் உள்துறை அமைச்சர் புல்கின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட தனிக் கமிஷன். இதில் பெரு நிலப்பிர புக்களும் பிற்போக்கான பிரபுவம்சப் பிரதிநிதிகளும் இருந்தனர். அரசு டோவைக் கூட்டுவற்கான மசோதா வையும் டோம தேர்தல்களுக்கான ஒழுங்குமுறை விதிகளையும் அது தயாரித்தது. 1905 ஆகஸ்டு 6 (19)ல் ஜார்மன்ன ரின் அறிக்கையுடன் சேர்த்து இந்த மசோதாவும் விதி களும் பிறப்பிக்கப்பட்டன. நிலப்பிரபுக்களுக்கும் முதலாளி களுக்கும் பணக்கார விவசாயிகளான சிறு தொகையின ருக்கு மட்டும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. அரசு டோம வெறுமே ஜார் மன்னரின் ஆலோசனை சபைதான்; அது சில பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்கலாமே தவிர எந்தச் சட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியாது.

புல்கின் டோவைப் பகிஷ்கரிக்கும்படி போல்ஷிவிக்கு கள் தொழிலாளிகளையும் விவசாயிகளையும் அறைகூவினர். இந்த டோம தேர்தல்கள் நடத்தப்படவில்லை. பெருக் கெடுத்து வரும் புரட்சியும் அக்டோபர் மாத அரசியல் வேலைநிறத்தமும் புல்கின் டோவை அடித்துச் சென்று விட்டது.

பக்கம் 11

- 11 அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சி (காடேட்டுகள்) — ருஷ்யா வில் மிதவாத-முடியரசுவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தலைமையான கட்சி. 1905 அக்டோபரில் நிறுவப் பெற்றது. முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளும் ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்களும் முதலாளித்துவ அறிவுஜீவிகளும் அதன் உறுப்பினர்கள். உழைக்கும் மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக “மக்கள் சுதந்தரக் கட்சி” என்று காடேட்டுகள் பெய ரிட்டுக் கொண்டனர். எனினும் அரசியல்சட்ட வரம்புக் குடப்பட்ட முடியரசு கோருவதற்குமேல் போகவில்லை. முதல் உலகப் போர் நடந்த காலத்தில் காடேட்டுகள் ஜாராட்சியின் ஆக்கிரமிப்புப் போக்குள்ள வெளிநாட்டுக் கொள்கையை முனைப்புடன் ஆதரித்தனர். 1917 பிப்ரவரி முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சிக் காலத்தில் முடி யரசைக் காப்பாற்ற முயன்றனர். தற்காலிக முதலாளித் துவ அரசாங்கத்தில் தலைமையான பதவிகளில் இருந்த இவர்கள் மக்களுக்கு எதிரான, எதிர்ப்புரட்சி வகைப்

பட்ட கொள்கையைப் பின்பற்றினார். அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்குப்பின் காடேட்டுகள் சோவியத் அரசதிகாரத்தின் கொடிய பகைவர்களாயினர்.

பக்கம் 12

- 12 மில்லிரான்வாதம்—அ.எ. மில்லிரான் [Millerand] எனும் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு-சீர்திருத்தவாதியின் பெயர் தாங்கிய ஒரு சந்தர்ப்பவாதப் போக்கு. 1899ல் அவர் பிரான்ஸில் பிற்போக்கான முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் சேர்ந்தார். சந்தர்ப்பவாதச் சமூக-ஜனநாயகவாதத் தலைவர்கள் பின்பற்றிய வர்க்கச் சமரசக் கொள்கையையும் அவர்கள் புரட்சிப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டுள்ளதையும் உழைக்கும் மக்களின் நலன்களைக் காட்டிக் கொடுப்பதையும் இது எடுப்பாக வெளிப்படுத்தியது.

பக்கம் 24

- 13 1871 பாரிஸ் கம்யூன்—வரலாற்றில் முதன்முதலாக ஏற்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், பாரிஸில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி அமைத்த புரட்சிகரமான அரசாங்கம். பாரிஸ் கம்யூன் 1871 மார்ச்சு 18 முதல் மே 28வரை மொத்தம் 72 நாட்கள் நீடித்தது.

பக்கம் 25

- 14 1905, ஜனவரி 9—அன்று ஜார்மன்னரிடம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுப்பதற்காகக் குளிர்கால அரண்மனையை நோக்கி வந்த செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் தொழிலாளர்களின் அமைதியான ஆர்ப்பாட்டத்தின் மீது ஜாராணையின் பேரில் மிருகத்தனமான துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. ஆயுதமேதுமில்லாமல் அமைதியாக வந்த தொழிலாளர்கள் இவ்வாறு ஈவிரக்கமின்றி படுகொலை செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து ருஷ்யா முழுவதிலும் “எதேச்சாதிகாரமுறை ஒழி!” எனும் கோஷத்தின்கீழ் திரள்திரளான மக்களின் அரசியல் வேலைநிறுத்தங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் துவங்கின.

ஜனவரி 9ம் நாளத்திய நிகழ்ச்சிகள் 1905-1907 புரட்சியின் துவக்கமாகும். பக்கம் 27

- 15 ஃபிராங்க்புர்ட் நாடாளுமன்றம்—ஜெர்மனியில் 1848 மார்ச்சு புரட்சிக்குப்பின் கூட்டப்பட்ட அனைத்து ஜெர்மன் தேசிய சபை. எதேச்சாதிகார முறையையும் நாட்டைத் துண்டாடுவதையும் எதிர்த்து மக்களை நிர்ணயமான போராட்டத்துக்குத் திரட்டுவதற்குப் பதிலாக முடியரசின் அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும் வீண் வேலையில் முழுக்க மூழ்கியிருந்தது.

பக்கம் 29

- 16 புதிய ரைன் பத்திரிகை (*Neue Rheinische Zeitung*) — கொலோன் நகரிலிருந்து கார்ல் மார்க்கலை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1848 ஜூன் 1 முதல் 1849 மே 19 வரை வெளி வந்த நாளேடு.

பக்கம் 29

- 17 சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் (சமூக-ஜனநாயகவாதி)—1905 ஏப்ரல் முதல் நவம்பர் வரை டிஃப்ளிஸ் நகரிலிருந்து ஜார்ஜிய மொழியில் வெளிவந்த மென்ஷிவிக் பத்திரிகை. மொத்தத்தில் ஆறு இதழ்கள் வெளியாயின. அதன் ஆசிரியர் ஜார்ஜிய மென்ஷிவிக்குகளின் தலைவரான என். மொர்தானியா.

ஜெம்ஸ்டீலபோரும் நம்முடைய போர்த்தந்திரங்களும் எனும் கட்டுரையை இவரே எழுதினார். அது சொத்ஸியால்-டெமக்ராட் முதல் இதழில் 1905 ஏப்ரல் 7 (20) அன்று வெளியாயிற்று.

பக்கம் 32

- 18 கறுப்பு நூற்றுவர்—ஜார் போலீஸ் புரட்சி இயக்கத்தை எதிர்ப்பதற்காக உருவாக்கிய முடியரசுவாதக் குடும்பங்கள். அவர்கள் புரட்சியாளர்களையும் முற்போக்கான அறிவு ஜீவிகளையும் படுகொலை செய்தனர், யூத-எதிர்ப்பு இனக் கொலைகள் நடத்தினர்.

பக்கம் 33

- 19 ஷீப்பவ் பாணியிலான அரசியல் சட்டம்—ஜெம்ஸ்துவோவின் (குறிப்பு 26ஐப் பார்க்க) வலதுசாரிப் பிரிவின் மிதவாதத் தலைவரான தி.நி. ஷீப்பவ் தயாரித்த அரசியல் அமைப்புத் திட்டத்தின் நகலுக்கு லெனின் வைத்த பெயர். புரட்சியின் பரப்பெல்லையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் அதே நேரத்தில் ஜார் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஜெம்ஸ்துவோக்களுக்குச் சில சலுகைகளைப் பெறுவதற்காகவும் ஜார் மன்னருக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதித்துவ ஆலோசனை சபை ஏற்படுத்தலாம் என்று ஷீப்பவ் திட்டமிட்டார். இந்தப் பேரத்தின் மூலமாக மிதவாதிகள் மக்களை ஏமாற்றவும், முடியரசைக் காப்பாற்றவும், அதே நேரத்தில் தங்களுக்குச் சில அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் விரும்பினார்கள்.

பக்கம் 36

- 20 “சட்டபூர்வமான மார்க்ஸியம்”—1890களில் ருஷ்யாவின் முதலாளித்துவ-மிதவாதப் படிப்பாளிப் பகுதியினரிடையே இருந்த சமுதாய-அரசியல் இயக்கம். மார்க்ஸியத்தின் ஆதரவாளர்கள் என்று பிரகடனம் செய்து கொண்டு

“சட்டபூர்வமான மார்க்ஸியவாதிகள்” நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு முறைக்குப் பதிலாக முதலாளித்துவ அமைப்பு முறை வருவதின் தவிர்க்கமுடியாத் தன்மையைப் பற்றிய தத்துவத்தை மட்டும் மார்க்ஸியப் போதனையிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டார்கள்; முதலாளித்துவ வீழ்ச்சியின், சோஷலிஸப் புரட்சியின் தவிர்க்க முடியாத் தன்மை பற்றிய போதனை, சோஷலிஸத்துக்கு மாறிச் சொல்வது பற்றிய போதனை எனும்படியான மார்க்ஸியத்தின் “புரட்சிகரமான ஆன்மாவை” அவர்கள் முற்றாக நிராகரித்தனர். பிற்காலத்தில், அவர்கள் மார்க்ஸியத்துக்குப் பகைவர்களாயினர், முதலாளித்துவக் காடேட்டு கட்சியின் உறுப்பினர்களாயினர்.

பக்கம் 39

- 21 ரூஸ்கயா ஸ்தர்னா (ரூஷ்யாவின் பழங்காலம்)—1870 முதல் 1918 வரை செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் வெளிவந்த வரலாற்றுத் துறை மாதப் பத்திரிகை.

பக்கம் 43

- 22 மார்க்ஸ் எழுதிய ஃபாயர்பாக் பற்றிய ஆய்வுரைகள் (*Theses on Feuerbach*) இங்கே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பக்கம் 45

- 23 குறிப்பு 6ஐப் பார்க்க.

பக்கம் 47

- 24 ரூஸ்கியே வேதமஸ்தி (ரூஷ்யப் பதிவேடு)—1863-1918 இடையே மாஸ்கோவிலிருந்து வெளிவந்த பத்திரிகை; மிதவாத அறிவுஜீவிகளின் கருத்துக்களை வெளியிட்டது. 1905லிருந்து அது காடேட்டுக் கட்சியின் வலதுசாரிப் பிரிவினரின் பத்திரிகையாக ஆகியது.

ஸின் ஒத்தேச்செஸ்துவா (தந்தையர் நாட்டின் புதல்வன்)—1856-1900 இடையிலும் 1904-1905 இடையிலும் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கிலிருந்து வெளிவந்த மிதவாத நாளேடு. அதில் எழுதி வந்தவர்கள் ஒஸ்வபஸ்தேவியே போக்கையும் பல்வேறு நரோதியச் சாயல்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர்.

நாஷா ஷீஸன் (நம் வாழ்வு)—1904-1906 இடையே விட்டு விட்டு செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கிலிருந்து வெளியான மிதவாத நாளேடு.

நாஷீ திளி (நம் நாட்கள்)—1904-1905 இடையே செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கிலிருந்து வெளியான மிதவாத நாளேடு.

பக்கம் 56

25 மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் எழுதிய கம்யூனிஸ்டு அறிக்கையைப் பார்க்க.

பக்கம் 56

26 ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர் — ஜெம்ஸ்துவோக்களில் வேலை செய்பவர். 1864ல் ஏற்படுத்தப் பட்ட ருஷ்யாவின் உள்ளூர் நிர்வாக உறுப்புகள், மிகவும் வரம்பிட்ட உரிமைகள் உள்ளவை.

ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்களில் எதேச்சாதிகார முறையை எதிர்க்கும் படிப்பாளிப் பகுதியினரின் பிரதிநிதிகளும் மிதவாத நிலப்பிரபுக்களின் பிரதிநிதிகளும் இருந்தனர். இவர்கள் எதிர்ப்பு நிலை எடுத்தபோதிலும் அதே நேரத்தில் புரட்சி மேற்கொண்டு பெருகிப் பரவுவதைக் கண்டு பயந்தனர். 1905 அக்டோபர் 17ல் வெளியான ஜார் மன்னரின் அறிக்கை ஒரு வகையான “அரசியல்சட்ட சகாப்தத்தின்” துவக்கம் என்று ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்கள் வரவேற்றனர். உண்மையிலே சொன்னால், பொய்யான வாக்குறுதிகள் கொடுத்து மக்களைப் புரட்சிப் போராட்டத்தினின்று திசை திருப்பிவிடும் நோக்கங் கொண்ட போர்த்தந்திர சாகசமே அந்த அறிக்கை.

பக்கம் 57

27 கூட்டில் அடைந்த மனிதர் (*Man in the Muffler*)—இதே தலைப்பில் வெளிவந்த சேகவ் கதையில் வரும் கதாநாயகன். புனைவுகளையோ முன்முயற்சிகளையோ அடியோடு வெறுக்கும் குறுகிய மனப்பான்மையுள்ள, தன்னலத்தில் மட்டும் வேட்கை கொள்ளும் நபரைக் குறிக்கும் பாத்திரம்.

பக்கம் 58

28 வி.இ.லெனின் குறிப்பிடும் *Aus dem literarischen Nachlass von Karl Marx, Friedrich Engels und Ferdinand Lassalle, Herausgegeben von Franz Mehring*. Band III, Stuttgart, 1902, S. 211. (“கார்ல் மார்க்ஸ், ஃபிரீட்ரிஹ் எங்கெல்ஸ், ஃபெர்டினண்டு லஸ்ஸால் விட்டுச்சென்ற இலக்கிய மரபுச் செல்வம். ஃபிரான்ஸ் மேரிங் பார்த்து பதிப்பித்தது”, தொகுதி 3, ஷ்டூட்கார்ட், 1902, பக்கம் 211).

பக்கம் 67

29 ஜிராண்டுவாதிகள், ஜாக்கொபின்வாதிகள்—பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நிகழ்ந்த முதலாளித்துவப் புரட்சியில் பிரெஞ்சு முதலாளி வர்க்கத்தின் இரண்டு அரசியல் குழுக்களின் பெயர்கள். ஜிராண்டுவாதிகள் மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் நலன்களை வெளியிட்டு, புரட்சிக்

கும் எதிர்ப்புரட்சிக்கும் இடையே ஊசலாடினர், முடியரசுடன் உடன்பாடு காண முயன்றனர். ஜாக்கொபின்வாதிகள் மேலும் உறுதிமிக்க முதலாளி வர்க்கத்தினரையும் புரட்சிகரமான ஜனநாயகவாதிகளையும் குறித்தனர். எதேச்சாதிகார முறையையும் நிலப்பிரபுத்துவ முறையையும் ஒழிப்பதின் அவசியத்தை முரணின்றி ஆதரித்துப் பேசினர். தம் காலத்திய ருஷ்ய ஜனநாயகவாதத்தின் ஜிராண்டு வாதிகள் என்று லெனின் பேசும்போது மென்ஷிவிக்குகளையே குறிக்கிறார்; இவர்கள் ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர்.

பக்கம் 68

- 30 ஜார் மன்னர் இரண்டாம் நிக்கலாய் 1905 ஜூன் 6 (19) அன்று ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்களின் பிரதிநிதிக் குழுவினருக்கு அளித்த பேட்டியை இது குறிக்கிறது. ஜார் மன்னருடன் உடன்பாடு செய்து கொண்டு “புதுப்பிக்கப்பட்ட அரசுக் கட்டுக்கோப்பை” நிறுவும் பொருட்டு மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கூட்டும்படி வேண்டிக் கொள்ளும் ஒரு விண்ணப்பத்தை அவர்கள் ஜாரிடம் கொடுத்தனர். இரகசிய வாக்குப் பதிவு அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் சம வாக்குரிமை, நேரடித் தேர்தல்கள் எனும் கோரிக்கைகளோ தேர்தல் சுதந்தரத்திற்கான உத்திரவாதங்களோ அந்த மனுவில் இடம் பெறவில்லை.

பக்கம் 68

- 31 புஷி-புஜுக் கும்பல்—18—19ஆம் நூற்றாண்டுகளில், துருக்கி இராணுவத்திலிருந்த ஒரு நிரந்தரமற்ற படைப்பிரிவினர்; கட்டுப்பாடிண்மைக்கும் கொடுமைக்கும் கொள்ளையிடலுக்கும் பெயர் பெற்றவர்கள்.

பக்கம் 68

- 32 “வ்யெரியோத்” ஆதரவாளர்கள், காங்கிரஸ் குழுவினர், “புரொலிட்டாரி” ஆதரவாளர்கள்—ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் மூன்றாவது காங்கிரஸைக் கூட்டியதனாலும் வ்யெரியோத், புரொலிட்டாரி ஆகிய போல்ஷிவிக் பத்திரிகைகளின் ஆதரவாளர்களாக இருந்ததாலும் போல்ஷிவிக்குகள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார்கள்.

பக்கம் 68

- 33 மிதவாதிகள் பால் எடுக்க வேண்டிய உறவுநிலை பற்றி அ.நி. பத்ரேஸவ் (ஸ்தரவேர்) கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை இது குறிக்கிறது. 1903ல் ரு.ச.ஜ. தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் இதை நிறைவேற்றியது.

பக்கம் 70

34 ருஷ்ய-ஜப்பான் போர் நடந்த போது 1905 மே 14-15 (27-28) அன்று ட்ஸுஷிமா தீவுக்கருகில் நடந்த கப்பற் போரை இது குறிப்பிடுகிறது. இதில் ருஷ்யக் கப்பற்படை தோற்றது.

பக்கம் 72

35 “நாடாளுமன்ற மூடத்தனம்” எனும் சொற்றொடரை லெனின் நூல்களில் அடிக்கடி காணலாம். இதை மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் முதலில் பயன்படுத்தினர்.

நாடாளுமன்ற முறை முழு வல்லமையுடையது, எல்லா நிலைமைகளிலும் நாடாளுமன்ற நடவடிக்கை ஒன்று தான் அரசியல் போராட்டத்திற்குரிய மிக முக்கியமான வடிவம் என்று கருதிய சந்தர்ப்பவாதிகளைக் குறிப்பதற்கு லெனின் இச்சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார்.

பக்கம் 77

36 1895 அக்டோபர் 6—12 இடையே பிரெஸ்லா நகரில் நடந்த ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் காங்கிரஸில் நிலப்பிரச்சினை பற்றிய நகல் வேலைத்திட்டத்தின் மீது நடந்த விவாதங்களில் வெளிப்பட்ட கருத்து வேற்றுமைகளை இது குறிப்பிடுகிறது. அந்நகலில் பல பெருந்தவறுகள் இருந்தன. பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சியை “மக்கள் கட்சியாக” மாற்றும் போக்கு அவற்றில் ஒன்றாகும். சந்தர்ப்பவாதிகள் மட்டுமின்றி பெபெலும் லீப்க்னெஹ்டும் கூட அதை ஆதரித்தனர். காங்கிரஸில் காவுத்ஸ்கியும், லெத்கினும் பிற சமூக-ஜனநாயகவாதிகளும் நகல் நிலப்பிரச்சினை வேலைத்திட்டத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தனர். பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் (சாதகமாக—158, பாதகமாக—63) இந்நகல் நிராகரிக்கப்பட்டது.

பக்கம் 79

37 “ரபோச்சியே தேலோ” ஆதரவாளர்கள் — வெளிநாட்டு ருஷ்யச் சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் சங்கத்தின் பத்திரிகையான ரபோச்சியே தேலோவைச் (தொழிலாளர் இலட்சியம்) சேர்ந்த “பொருளாதாரவாதத்தின்” ஆதரவாளர்கள். இது ஜிளீவா நகரிலிருந்து 1899 ஏப்ரல் முதல் 1902 பிப்ரவரி வரை வெளிவந்தது. மார்க்ஸியத்தை எதிர்க்கும் “விமர்சனச் சுதந்தரம்” எனும் பெர்ன்ஷ்டைனுடைய கோஷத்தை “ரபோச்சியே தேலோ” ஆதரித்தது; பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் போராட்டத்தைப் பொருளாதாரப் போராட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தும் சந்தர்ப்பவாதக் கருத்தைப் பிரச்சாரம் செய்தது; தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் தன்னியல்பான தன்மையைப் போற்றி வணங்கியது;

கட்சியின் தலைமைப் பாத்திரத்தை நிராகரித்து விவசாயி மக்களின் புரட்சிச் சக்தியை மறுத்தது.

பக்கம் 81

38 குறிப்பு 8ஐப் பார்க்க.

பக்கம் 81

39 லெனின் வழிப்பட்ட இஸ்க்ராவின் திட்டத்தை எதிர்த்து நதேழ்தின் (ஸெலேன்ஸ்கி) நடத்திய பத்திரிகைத் தாக்குதலை இது குறிப்பிடுகிறது. 1902லேயே லெனின் தமது என்ன செய்ய வேண்டும்? எனும் நூலில் இத்தாக்குதலை விமர்சித்தார்.

பக்கம் 87

40 ஃபிராங்க்புர்ட் பத்திரிகை (Frankfurter Zeitung)—இது பெரும் பங்கு மார்க்கெட் தரகர்களின் நாளேடு; மைன் நதிக்கரையிலுள்ள ஃபிராங்க்புர்ட் நகரிலிருந்து 1856லிருந்து வெளிவந்தது.

பக்கம் 91

41 பெர்ன்ஷ்டைன் வாதம் — சர்வதேசச் சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தில் நிலவிய மார்க்ஸிய-எதிர்ப்பான சந்தர்ப்ப வாதப் போக்கு. இது 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஜெர்மனியில் தோன்றிய எ. பெர்ன்ஷ்டைன் பெயர் தாங்கிய போக்கு. அவர் திருத்தல்வாதத்தை நேரடியாக எடுத்துப் பேசியவர்.

பக்கம் 95

42 மொரேஸ்வாதம்—பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு ழான் மொரேஸ் ஆதரவாளர்களின் போக்கு. அவர் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு இயக்கத்தில் வலதுசாரி சீர்திருத்தவாதப் பிரிவின் தலைவர். “விமர்சனச் சுதந்தரத்தின்” பெயரால் அவர்கள் மார்க்ஸியத்தின் அடிப்படைகளைத் திருத்த முயன்றார்கள். முதலாளி வர்க்கத்துடன் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்தனர். 1902ல் மொரேஸ் வாதிகள் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு கட்சியை நிறுவினர். அது சீர்திருத்தவாத நிலைகளில் நின்றது.

பக்கம் 99

43 சமூக-ஜனநாயகவாதமும் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கமும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின், விவசாயி மக்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயகச் சர்வாதிகாரம் எனும் லெனின் கட்டுரைகளை இது குறிப்பிடுகிறது. அவை வ்பெரியோத் எனும் போல்ஷிவிக் பத்திரிகையின் 13—14ஆம் இதழ்களில் வெளிவந்தன.

பக்கம் 99

44 பாரிஸ் கம்யூனின் முந்திய உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பிளாங்கீவாதிகளின் லண்டன் குழு 1874ல் வெளியிட்ட வேலைத்திட்டத்தை இங்கே லெனின் குறிப்பிடுகிறார்.

தலைசிறந்த புரட்சியாளரும் பிரெஞ்சு கற்பனா கம்யூனிஸத்தின் சிறந்த பிரதிநிதியுமான லுயீ ஒகூஸ்ட் பிளாங்கீ என்பவரின் தலைமையின்கீழ் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு இயக்கத்தில் இருந்த போக்கின் ஆதரவாளர்கள் பிளாங்கீ வாதுகள். இவர்கள் “பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலமாக அல்லாமல் ஒரு சிறுபான்மையான அறிவுஜீவிக்குழுவினின் சதிவேலை மூலமாக கூலியடிமை முறையிலிருந்து மனிதகுலத்தை விடுவிக்கலாம்” என்று எதிர்பார்த்தார்கள் என்று லெனின் எழுதினார். புரட்சிகரமான கட்சியின் நடவடிக்கைகளுக்குப் பதிலாக ஒரு சில சதிவேலைக்காரர்களின் சதியை வைத்தார்கள். ஒரு புரட்சியெழுச்சி வெற்றி பெறுவதற்குத் தேவையான ஸ்தூலமான நிலைமையை இவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, மக்களோடு பிணைப்புகள் வைத்துக் கொள்வதைப் புறக்கணித்தார்கள்.

பக்கம் 102

45 ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகக் கட்சியின் எர்ஃபுர்ட் வேலைத்திட்டம் 1891 ஆக்டோபரில் எர்ஃபுர்ட் நகரில் நடந்த காங்கிரஸில் நிறைவேற்றப்பட்டது. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை அழிந்து சோஷலிஸ்டு உற்பத்தி முறை வருவது தவிர்க்க முடியாதது எனும் மார்க்ஸியத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அவ்வேலைத்திட்டம் இருந்தது. தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் போராட்டத்தை நடத்துவதின் அவசியத்தை அது வலியுறுத்தியது, இந்தப் போராட்டத்தில் கட்சியின் தலைமைப் பாத்திரம் முதலியவற்றை எல்லாம் வரையறுத்தது. எனினும் அவ்வேலைத்திட்டத்தில் சந்தர்ப்பவாதத்திற்குச் சில மோசமான சலுகைகள் தரப் பட்டிருந்தன. 1891, சமூக-ஜனநாயகவாத நகல் வேலைத்திட்டம் பற்றிய விமர்சனத்திற்கு அளிக்கும் பங்கு எனும் கட்டுரையில் எங்கெல்ஸ் அந்நகலை விரிவாக விமர்சித்தார். உண்மையிலே சொன்னால், அது இரண்டாவது அகிலம் அனைத்திலும் காணக்கூடிய சந்தர்ப்பவாதத்தை விமர்சித்தது. ஏனெனில் அதன் கட்சிகளுக்கு எர்ஃபுர்ட் வேலைத் திட்டம் ஒரு வகையான முன்மாதிரியாக இருந்தது. ஆனால் ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதத் தலைவர்கள் எங்கெல்ஸ் விமர்சனத்தைக் கட்சி அணிகளிடமிருந்து மறைத்தனர், வேலைத்திட்டத்தின் இறுதி வாசகத்தைத் தயாரிப்பதில் அவ்விமர்சனத்தின் முக்கியமான கூறுகளைப் புறக்கணித்தனர். பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதி

கார்ப் பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழித்தது அவ்வேலைத் திட்டத்தின் முதன்மையான குறைபாடு என்று லெனின் கருதினார், அது சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட பேடித்தனமான சலுகை என்று வருணித்தார்.

பக்கம் 111

- 46 பக்கூனின் வாதுகள் — இவர்கள் பக்கூனின் என்பவரைப் பின்பற்றியவர்கள்; அவர் அராஜகவாதத்தின் தத்துவாசிரியர், மார்க்ஸியத்தின், விஞ்ஞான சோஷலிசத்தின் எதிரி. பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் உள்ளிட்ட அரசு வடிவங்கள் அனைத்தையும் நிராகரிப்பதும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உலக வரலாற்றுரீதியான பிறவிப்பணியைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுவதும் பக்கூனின் வாதத்தின் முதன்மையான கூறாகும். தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மார்க்ஸியத் தத்துவத்தையும், போர்த்தந்திரங்களையும் எதிர்த்து அவர்கள் விடாமல் போராடினர். அவர்களுடைய சதிவேலைப் போர்த்தந்திரங்களும் அவசரக்குடிகையான கலகங்களும் பயங்கரவாதமும் குருட்டுச் சாகசமானவை, புரட்சியெழுச்சி பற்றிய மார்க்ஸியப் போதனைக்குப் பகையானவை.

பக்கூனின் வாதுகளின் தத்துவத்தையும் போர்த்தந்திரங்களையும் மார்க்ஸும் எங்கெல்லும் கடுமையாகக் கண்டித்தனர். பக்கூனின் வாதம் “விடுதலையில் நம்பிக்கை இழந்த” சிறுமுதலாளித்துவ நபரின் உலகப் பார்வை என்று லெனின் வருணித்தார்.

பக்கம் 122

- 47 புரொலிட்டாரி, இதழ் 3ல் தற்காலிகப் புரட்சி அரசாங்கத்தைப் பற்றி எனும் லெனின் எழுதிய (இரண்டாவது) கட்டுரை வந்தது. அதில் அவர் பக்கூனின்வாதுகள் செய்து வரும் வேலை. ஸ்பெயினில் 1873 கோடையில் நடந்த புரட்சியெழுச்சி பற்றிய குறிப்புகள் எனும் எங்கெல்லின் கட்டுரையை மேற்கோள் காட்டுகிறார். லெனின் குறிப்பிடுகிற பக்கூனின்வாதத் தீர்மானத்தை அக்கட்டுரையில் எங்கெல்லஸ் விமர்சித்தார்.

பக்கம் 122

- 48 *Credo*—நம்பிக்கைச் சின்னம், வேலைத்திட்டம், உலகப் பார்வை பற்றிய வர்ணனை. 1899ல் “பொருளாதாரவாதிகளின்” குழு ஒன்று வெளியிட்ட அறிக்கையின் பெயர் இது. அந்த அறிக்கை ருஷ்யப் “பொருளாதாரவாதத்தின்” சந்தர்ப்பவாதத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியது. “பொருளாதாரவாதிகளின்” கருத்துக்களைக் கண்

டித்து, ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதிகளின் கண்டனம் என்னும் விமர்சனக் கட்டுரையை லெனின் எழுதினார்.

பக்கம் 125

49 ரபோச்சயா மீசில் (தொழிலாளிகளின் சிந்தனை)—“பொருளாதாரவாதிகளின்” பத்திரிகை; 1897 அக்டோபர் முதல் 1902 டிஸம்பர் வரை வெளிவந்தது.

பக்கம் 125

50 மார்க்ஸ் எழுதிய சட்டம் பற்றிய ஹெகல் தத்துவத்தின் விமர்சனத்துக்கு அளிக்கும் பங்கு எனும் நூலில் வரும் சொற்களை இது குறிப்பிடுகிறது.

பக்கம் 126

51 *L'Humanité* (மனிதகுலம்) — அதை பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் பத்திரிகையாக ழான் ழொரேஸ் 1904ல் நிறுவினார். 1920 டிஸம்பரில் டூர் நகரில் நடந்த காங்கிரஸில் பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுக் கட்சி பிளவுபட்டு பெரும் பான்மையினர் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை அமைத்தபின் இது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் பத்திரிகையாயிற்று.

பக்கம் 129

52 இது 1904-1905ல் நடந்த ருஷ்யா-ஜப்பான் போரைக் குறிப்பிடுகிறது.

பக்கம் 131

53 1871 பாரிஸ் கம்யூன் கவுன்ஸிலில் லுயீ எழேன் வர்லேன் [Varlin] கலந்து கொண்டதை இது குறிப்பிடுகிறது; அவர் பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின், முதலாவது அகிலத்தின் தலைவர்களில் ஒருவர்.

பக்கம் 143

54 1905ல் ஜினீவாவில் நடந்த மென்ஷிவிக்குகளின் மாநாடு நிறைவேற்றிய அமைப்பு பற்றிய விதிகளை இது குறிப்பிடுகிறது.

பக்கம் 146

55 1904 இலையுதிர் காலத்தில் மென்ஷிவிக் இஸ்க்ரா ஆசிரியர்கள் வெளியிட்ட கடிதத்தில், முதலாளி வர்க்க மிதவாதிகள், ஜெம்ஸ்துவோ உறுப்பினர்கள் மூலமாகக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திடம் வைத்து “ஒழுங்கமைப்பான முறையிலே முதலாளித்துவ எதிர்த்தரப்பினர் மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதுதான்” சமூக-ஜனநாயகவாதத்தின் முதன்மையான பணி என்று வகுத்தார்கள். இந்த “ஜெம்ஸ்துவோ இயக்கத்திற்கான திட்டம்” மென்ஷி

விக்குகளுக்குப் பாட்டாளி வர்க்கச் சக்திகள் மீதோ, அரசியல் போராட்டத்தை நடத்துவதில், மற்றும் சுதந்தரமாகப் புரட்சிப் போராட்டத்தை நடத்தி முடிப்பதில் அதற்குள்ள திறமையின் மீதோ நம்பிக்கை இல்லாதிருப்பதை எடுப்பாகக் காட்டியது. அமைப்புத்துறை விவகாரங்களில் மென்ஷிவிக்குகளிடம் இருந்த சந்தர்ப்பவாதம் போர்த்தந்திர விவகாரங்களிலும் தொடர்ந்தது; இந்தப் பாதையில் எடுத்து வைத்த முதல் அடிதான் “ஜெம்ஸ்துவோ இயக்கத்திற்கான திட்டம்” என்பது.

பக்கம் 146

- 56 மார்க்ஸ் எழுதிய 1848 முதல் 1850 வரை பிரான்ஸில் வர்க்கப் போர் எனும் நூலைப் பார்க்க.

பக்கம் 150

- 57 லெனின் பிரெண்டானோ வாதத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். பிரெண்டானோ வாதம்—“பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சி கரமாயில்லாத ‘வர்க்கப் போராட்டத்தை’ அங்கீகரிக்கும் மிதவாத முதலாளித்துவப் போக்குள்ள போதனை” (லெனின்); தொழிற்சாலைச் சட்டங்கள், தொழிலாளர்களைத் தொழிற்சங்கங்களில் ஒழுங்கமைப்பது ஆகியவற்றின் மூலம் முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையின் கட்டுக்கோப்புக்குள் இருந்தவாறே தொழிலாளர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது சாத்தியம் என்று அது எடுத்துப் பேசியது. முதலாளித்துவ அரசியல் பொருளாதாரத்தில் நிலவிய கதெடர் சோஷலிஸம் [Katheder-Socialism] எனும் போக்கின் முக்கியமான பிரதிநிதிகளில் ஒருவரான லு. பிரெண்டானோவின் [Brentano] பெயர் தாங்கியது இது.

பக்கம் 161

- 58 ஹர்ஷ்-டுங்கர் தொழிற்சங்கங்கள்—ஜெர்மனியில் எம். ஹர்ஷ், எஃப். டுங்கர் எனும் முதலாளித்துவ முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர்கள் 1868ல் நிறுவிய சீர்திருத்தவாதத் தொழிற் சங்கங்கள். உழைப்பின் நலன்களுக்கும் மூலதனத்தின் நலன்களுக்கும் உள்ள “இணக்கம்” (harmony) பற்றி அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்தார்கள்; தொழிற் சங்கங்களில் தொழிலாளர்களோடு முதலாளிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதினார்கள், வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தின் பயனுள்ள தன்மையை மறுத்தார்கள்.

பக்கம் 161

- 59 ரஸ்வேத் (விடிவெள்ளி) — சட்டபூர்வமான மிதவாத நாளேடு. செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கில் 1905 மார்ச்சு முதல் நவம்பர் வரை வெளிவந்தது.

பக்கம் 162

60 எங்கெல்ஸ் எழுதிய பக்கூனின்வாதிகள் செய்து வரும் வேலை. ஸ்பெயினில் 1873 கோடையில் நடந்த புரட்சியெழுச்சி பற்றிய குறிப்புகள் எனும் கட்டுரை லெனின் ஆசிரிய மேற்பார்வையின் கீழ் ருஷ்ய மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டு ரு. ச. ஜ. தொ. கட்சியின் மத்தியக் குழுவால் 1905ல் ஜீனீவாவிலும் பின்னாலும் 1906ல் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்கிலும் வெளியிடப்பட்டது.

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் 1850ல் எழுதிய கம்யூனிஸ்டுக் சங்கத்துக்கு மத்தியக் குழுவின் வேண்டுகோள் ருஷ்ய மொழியில் 1906ல் வெளியாயிற்று. செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் மோலத் (சம்மட்டி) பதிப்பகத்தார் வெளியிட்ட கொலோன் கம்யூனிஸ்டுகள் வழக்கு எனும் மார்க்ஸின் குறுநூலுடன் இணைத்து இதை வெளியிட்டார்கள்.

பக்கம் 165

61 ஜார்யா (உதயம்) — மார்க்ஸிய விஞ்ஞான-அரசியல் சஞ்சிகை. 1901-1902 இடையே இஸ்க்ரா ஆசிரியர்கள் ஷ்டுட்கார்ட் நகரில் சட்டபூர்வமாக அதை வெளியிட்டார்கள். மொத்தம் நான்கு இதழ்கள் (மூன்று புத்தகங்களாக) வெளிவந்தன.

பக்கம் 169

62 மஸ்கோவ்ஸ்கியே வேதமஸ்தி (மாஸ்கோ பதிவேடு)— 1756லிருந்து மாஸ்கோ பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டு வந்த பத்திரிகை; நிலப்பிரபுக்களின், பாதிரிமார்களின் மிகமிகப் பிற்போக்கான பகுதிகளின் கருத்துக்களை வெளியிட்டது. 1905ல் அது கறுப்பு நூற்றுவரின் (குறிப்பு 18யைப் பார்க்க) தலைமையான பத்திரிகையாயிற்று; அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின் தடை செய்யப்பட்டது.

பக்கம் 174

63 *Aus dem literarischen Nachlass von Karl Marx, Friedrich Engels und Ferdinand Lassalle, Herausgegeben von Franz Mehring, Band III, Stuttgart, 1902, S.53* ("கார்ல் மார்க்ஸ், ஃபிரீட்ரிஹ் எங்கெல்ஸ், ஃபெர்டினண்ட் லஸ்ஸால் விட்டுச் சென்ற இலக்கிய மரபுச் செல்வம். ஃபிரான்ஸ் மேரிங் பதிப்பித்தது", தொகுதி 3, ஷ்டுட்கார்ட், 1902, பக்கம் 53) எனும் நூலுக்கு ஃபிரான்ஸ் மேரிங் எழுதிய முகவுரையை லெனின் குறிப்பிடுகிறார்.

கீழே பக்கங்கள் 187—188லும் லெனின் இம்முகவுரையிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

பக்கம் 178

64 மார்க்ஸ் எழுதிய நெருக்கடியும் எதிர்ப்புரட்சியும்.

பக்கம் 179

- 65 மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் எழுதிய ஃபிராங்க்புர்ட் தீவிர-ஜனநாயகக் கட்சியின், ஃபிராங்க்புர்ட் இடதுசாரிகளின் வேலைத்திட்டங்கள்.
பக்கம் 180
- 66 மேற்படி நூல்.
பக்கம் 181
- 67 எங்கெல்ஸின் ஃபிராங்க்புர்ட் சட்டசபை எனும் கட்டுரையி லிருந்து வெளின் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.
பக்கம் 181
- 68 எங்கெல்ஸ் எழுதிய புரட்சி பற்றிய பெர்லின் விவாதங்கள்.
பக்கம் 183
- 69 மார்க்ஸ் எழுதிய நிலப்பிரபுத்துவச் சமைகள் ஒழிப்பு மசோதா.
பக்கம் 185
- 70 கொலோன் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பத்திரிகை முதலில் *Zeitung des Arbeiter-Vereins zu Köln* (கொலோன் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பத்திரிகை) என்ற பெயரும் *Freiheit, Brüderlichkeit, Arbeit* (சுதந்தரம், சகோதரத் துவம், உழைப்பு) என்ற துணைத் தலைப்பும் கொண்டு 1848 ஏப்ரலிலிருந்து அக்டோபர் வரை வெளிவந்தது. ஜூலை வரை அ. கோட்ஷால்கும் பிறகு இ. மோலும்— இருவரும் கம்யூனிஸ்டுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள்— அதன் ஆசிரியராக இருந்தனர். மொத்தம் 40 இதழ்கள் வெளிவந்தன. அது நின்று போனபின் கொலோன் தொழிலாளர் சங்கம் அப்பத்திரிகையை *Freiheit, Brüderlichkeit, Arbeit* என்கிற தலைப்பில் மீண்டும் துவக்கியது, 1848 அக்டோபர் 26 முதல் 1849 ஜூன் 24 வரை மொத்தம் 32 இதழ்களாக வெளிவந்தது.
பக்கம் 187
- 71 கம்யூனிஸ்டுச் சங்கம் (The Communist League)—பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முதல் சர்வதேச நிறுவனம். மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் தலைமையில் 1847ல் லண்டனில் நிறுவப் பட்டது.
மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் நேரடியாகக் கலந்து கொண்ட நிலையில் இச்சங்கத்தின் வேலைத்திட்டமும் அமைப்புத்துறைக் கோட்பாடுகளும் வகுக்கப் பெற்றன. 1848 பிப்ரவரியில் வெளியிடப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் அறிக்கை எனும் வேலைத்திட்ட ஆவணத்தையும் அவர்களே தயாரித்தனர்.
இச்சங்கம் 1852 வரை நீடித்தது. இது முதலாவது அகிலத்துக்கு முன்னோடி. இச்சங்கத்தின் முன்னணி உறுப்பி

னர்கள் பிற்காலத்தில் முதலாவது அகிலத்தில் தலைமைப் பாத்திரம் வகித்துப் பங்குகொண்டனர்.

பக்கம் 190

- 72 கி.வ. பிளெஹானவ் எழுதிய அது சாத்தியமா? எனும் கட்டுரையை இது குறிப்பிடுகிறது. தவாரிஷ் பத்திரிகையின் இதழ் 381, 1907 செப்டம்பர் 26ல் (அக்டோபர் 9ல்) வெளியிடப்பட்டது.

தவாரிஷ் (தோழன்)—1906-07ல் செயின்ட் பீட்டர்ஸ் பர்கில் வெளியான முதலாளித்துவ நாளேடு. சம்பிரதாயப்படி கட்சிச்சார்பற்றதாயிருந்தாலுங்கூட நடைமுறையில் இது இடதுசாரி அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சியினரின் பத்திரிகையாகவே இருந்தது, மென்ஷிவிக்குகளின் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு வந்தது.

பக்கம் 191

- 73 எங்கெல்ஸ் எழுதிய கம்யூனிஸ்டுச் சங்கத்தின் வரலாற்றுக்குச் செலுத்திய பங்கு.

பக்கம் 192

- 74 ஹிளெஸ்தக்கோவ்—ருஷ்ய எழுத்தாளர் நி.வ. கோகல் எழுதிய இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் எனும் நாடகத்தில் வரும் கதாநாயகன்; ஆணவமிக்க தற்பெருமைக்காரன், புருகன்.

பக்கம் 192

பெயர்க் குறிப்பகராதி

அக்கிமவ் [Akimov] (மஹ்னோவித்ஸ்)*, விளதீமிர் பெத்ரோவிச் (1872-1921)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி, மென்ஷிவிக், “பொருளாதாரவாதப்” போக்கின் முக்கியமான பிரதிநிதி; தீவிரமான சந்தர்ப்பவாதிகளில் ஒருவர்.—81, 159.

அர்னிம் சூக்கவ் [Arnim-Suckow], ஹென்ரிஹ் அலெக்ஸாண்டர் (1798-1861)—பிரஷ்ய அரசுறவாளர்; ஜெர்மனியில் பிரஷ்ய முடியரசு தலைமை தாங்க வேண்டும் என்று கோரினார். 1848ல் (மார்ச்-ஜூன்) காம்ப்ஹாவுஸன் அமைச்சரவையில் வெளித்துறை அமைச்சராக இருந்தார்.—182.

எங்கெல்ஸ் [Engels], ஃபிரீட்ரிஹ் (1820-95)—விஞ்ஞானக் கம்யூனிஸத்தின் மூலவர்களில் ஒருவர், உலகனைத்துப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைவர், ஆசான். கார்ல் மார்க்ஸின் நண்பரும் போராட்டத் தோழரும்—111, 112, 165, 187—192.

ஃபாயர்பாக் [Feuerbach], லுத்விக் அன்டிரியாஸ் (1804-72)—சிறந்த ஜெர்மன் பொருள்முதல்வாதத் தத்துவஞானி, நாஸ்திகர்.—45.

கப்போன் [Gapon], கியோர்கி அப்பலோனவிச் (1870-1906)—பாதிரி. 1905 ஜனவரி 9ல் ஜார் மன்னருக்கு மனு கொடுக்கும் நோக்குடன் பீட்டர்ஸ்பர்குத் தொழிலாளர்களை ஊர்வலத்தில் சேரத் தூண்டினார்.—63.

* அடைப்புக் குறிகளில் உண்மைப் பெயர் தரப்பட்டுள்ளது.—ப-ர்.

கப்லுக்கோவ் [Kablukov], நிக்கலாய் அலெக்ஸேயெவிச் (1849-1919)—ருஷ்யப் பொருளியலாளர், புள்ளிவிவர வியலாளர்; மிதவாத நரோதியத்தின் ஆதரவாளர்; மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர். வர்க்கப் போராட்டத்தின் பாத்திரம், முக்கியத்துவம் பற்றிய பிரச்சினையில் மார்க்ஸியத்தை எதிர்த்தவர், வர்க்க அமைதியை உப தேசம் செய்தவர்.—184.

கல்த்ஸோவ் [Koltsov], தி. (கின்ஸ்புர்க், பரீஸ் அப்ராமவிச்) (1863-1920)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி. ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் (1903) சிறுபான்மையைச் சேர்ந்த இல்க்ராவாதி, காங்கிரஸுக்குப் பிற்பாடு மென்ஷிவிக். பல மென்ஷிவிக் போக்குள்ள பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.—191.

காம்ப்ஹாவுஸன் [Camphausen], லுதொல்ஃப் (1803-1890)—பிரஷ்ய அரசுத்துறையாளர்; ரைன் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1848 மார்ச்சு 29-லிருந்து ஜூன் 20 வரை பிரஷ்யாவில் முதலாளித்துவ-மிதவாத அரசாங்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார்.—179, 182, 183.

காவுத்ஸ்கி [Kautsky], கார்ல் (1854-1938) — ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதம், இரண்டாவது அகிலம் இவற்றின் தலைவர்களில் ஒருவர், ஆரம்பத்தில் மார்க்ஸியவாதி, பிற்பாடு மார்க்ஸியத்தை விட்டு துறந்த ஓடுகாலி. சந்தர்ப்பவாதத்தின் மிகவும் அபாயகரமான, தீய வகைப்பட்ட தாகிய மையவாதத்தின் (காவுத்ஸ்கிவாதத்தின்) சித்தாந்தவாதி, ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதத் தத்துவார்த்த சஞ்சிகையான *Die Neue Zeit* (புதிய காலம்) என்பதன் ஆசிரியராக இருந்தார்.—79, 80, 143.

கானிட்ஸ் [Canitz], ஓளகுஸ்ட் (1783-1852) — பிரஷ்ய ஜெனரல்; 1848 மே—ஜூன் மாதங்களில் காம்ப்ஹாவுஸன் அரசாங்கத்தில் படைத் துறை அமைச்சராக இருந்தார்.—182.

கிரிச்சேவ்ஸ்கி [Krichevsky], பரீஸ் நிக்கலாயெவிச் (1866-1919)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி, “பொருளாதாரவாதம்” எனும் போக்கின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1899ல் ரபோச்சியே தேலோ (தொழிலாளர் இலட்சியம்) சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் என்ற முறையில் பெர்ன்ஷ்டைன் கருத்துக்

களைப் பிரச்சாரம் செய்தார். ரு.ச.ஜ.தோ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸுக்குச் சற்று பின்பு (1903) சமூக-ஜனநாயக இயக்கத்தைக் கைவிட்டார்.—81.

கிரெதெஸ்கூல் [Gredeskul], நிக்கலாய் அந்திரேயெவிச் (பிறப்பு: 1864)—வழக்குரைஞர், கட்டுரையாளர், அரசியல்சட்ட ஜனநாயகக் (காடேட்டு) கட்சியினர். 1905ல் மீர் செய்தி யேட்டை வெளியிடுவதில் பங்கு கொண்டார். அதே ஆண்டின் டிசம்பரில் அது, “அரசாங்கத்திற்கு எதிரான” கட்டுரைகள் வெளியிட்டதற்காக மூடப்பட்டு விட்டது.—170.

கீர்க்கே [Gierke], ஓட்டோ — பிரஷ்யாவின் ஹான்ஸிமன் அரசாங்கத்தில் நிலத் துறை அமைச்சர் (1848), பிரஷ்ய நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்.—184.

ரோட்டி [Turati], ஃபிலிப்போ (1857-1932) — இத்தாலித் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் பங்காற்றியவர், இத்தாலி சோஷலிஸ்டிக் கட்சியின் நிருவகர்களில் ஒருவர், அக்கட்சியின் வலதுசாரி, சீர்திருத்தவாதப் பிரிவின் தலைவர்.—95, 112.

தியேர் [Thiers], அதோல்ஃப் (1797-1877) — பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வரலாற்றியலாளர், அரசுத்துறையாளர், தலைமை அமைச்சர் (1836, 1840), சட்ட சபையின் உறுப்பினர் (1849-51), அமைச்சரவைத் தலைவர் (1871), குடியரசுத் தலைவர் (1871-73), பாரிஸ் கம்யூனை நகக்கியவர்.—173.

த்ரோத்ஸ்கி [Trotsky] (பிரான்ஷ்டைன்), லெவ் தவீதவிச் (1879-1940)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி. ரு.ச.ஜ.தோ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் சிறுபான்மையைச் சேர்ந்த இஸ்க்ராவாதி, காங்கிரஸுக்குப்பின் சோஷலிஸப் புரட்சி பற்றிய தத்துவம், நடைமுறை சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் போல்ஷிவிக்குகளை எதிர்த்துப் போராடினார். 1905-07 புரட்சி தோல்வியுற்றபின் “உட்குழுச்சார்பின்மை” பற்றிப் பேசிக் கொண்டே உண்மையில் கட்சிக்கலைப்புவாத நிலைகளில் நின்றார். 1917 பிப்ரவரி முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப் பின் அவர் வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்து ரு.ச.ஜ.தோ. கட்சியின் (போல்ஷிவிக்குகள்) ஆளுவது காங்கிரஸில் போல்ஷிவிக் கட்சியில் உறுப்பினராக அனுமதிக்கப்பட்டார். என்ற போதிலும் அவர் போல்ஷிவிக் நிலைகளை ஏற்றவில்லை, லெனினியத்தையும் கட்சிக் கொள்கையையும் எதிர்த்து மறைவாகவும் பகிரங்கமாகவும் போராடினார்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்குப்பின் பல பொறுப் புள்ள பதவிகள் வகித்தார். 1927ல் கட்சிவிரோத நடவடிக்கைகளுக்காகக் கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்; 1929ல் சோவியத் யூனியனிலிருந்து நாடுகடத்தப் பட்டார்; 1932ல் அவரிடமிருந்து சோவியத் நாட்டுக் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டது.—9, 81.

துருபெத்ஸ்கோய் [Trubetskoi], ஸெர்கேய் நிக்கலாயெவிச் (1862-1905)—பிரவு, அரசியலில் மிதவாதி; கருத்துமுதல் வாதத் தத்துவஞானி. மிதவாதப் போக்குள்ள அரசமைப் புச் சட்டத்தைப் புகுத்துவதின் வழியாக ஜார் மன்னர் ஆட்சியைக் கெட்டிப்படுத்த முயன்றார்.—160, 184.

நதேழ்தின் [Nadezhdin], எல். (ஸெலேன்ஸ்கி, யெங்கேனி ஓஸிப்பவிச்) (1877-1905)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி, “பொருளாதாரவாதப்” போக்கின் ஆதரவாளர், அதே போது “மக்களுக்குப் பரபரப்பூட்டியெழுப்புவதற்குப்” பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் பயனுள்ள வழிமுறை என்று உபதேசம் செய்தவர். லெனின் இஸ்க்ராவை எதிர்த்தார். ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸுக்குப் பின் (1903) மென்ஷிவிக் வெளியீடுகளில் பங்காற்றினார்.—87.

நிக்கலாய், இரண்டாவது [Nicholas II] (இரத்தக்கறை படிந்த) (1868-1918)—1894லிருந்து 1917 வரை ஆட்சியில் இருந்த ருஷ்யாவின் கடைசிப் பேரரசர்.—53, 68, 77, 172.

பத்ரேஸவ் [Potresov] (ஸ்தரவேர்), அலெக்ஸாந்தர் நிக்கலாயெவிச் (1869-1934)—மென்ஷிவிக் தலைவர்களில் ஒருவர். ரு.ச.ஜ.தொ.கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் (1903) சிறுபான்மையைச் சேர்ந்த இஸ்க்ராவாதி. 1905-07ல் ருஷ்யப் புரட்சி தோல்வியுற்றபின் கட்சிக்கலைப்புவாதப் போக்கின் சித்தாந்தவாதி. பல மென்ஷிவிக் வெளியீடுகளில் தலைமைப் பாத்திரம் வகித்தார்.—56, 70, 118, 168.

பிளாங் [Blanc], லூயி (1811-82) — பிரெஞ்சுச் சிறுமுதலாளித்துவப் போக்கான சோஷலிஸ்டு, வரலாற்றாசிரியர். முதலாளித்துவத்தின் கீழ் வர்க்க முரண்பாடுகளின் சமரசப்படுத்தவியலாத தன்மையை மறுத்தவர், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை எதிர்த்தவர். முதலாளி வர்க்கத்தினருடன் சமரசம் செய்து கொள்வதை ஆதரித்துப் பேசியவர். 1848 பிப்ரவரி புரட்சியின் போது தற்காலிக அரசாங்கத்தில் சேர்ந்தார்.

1848 ஆகஸ்ட் மாதத்தில், ஜூன் புரட்சியெழுச்சி நசுக்கப்பட்டபின், இங்கிலாந்தில் குடியேறினர். 1870ல் தான் பிரான்ஸ் திரும்பினார். 1871ல் தேசிய சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் பாரிஸ் கம்யூனில் சேராமல் அதை எதிர்த்து நின்றார். பிற்காலத்தில் முக்கியமான அரசியல் பாத்திரம் எதுவும் வகிக்கவில்லை.—190.

பிளெஹானவ் [Plekhanov], கியோர்கி வலென்டினவிச் (1856-1918)—ருஷ்ய, சர்வதேச சோஷலிஸ இயக்கத்தின் தலைசிறந்த ஒரு தலைவர். ருஷ்யாவில் முதன்முதலாய் மார்க்ஸியத்தைப் பரப்பியவர், ருஷ்யாவின் முதலாவது மார்க்ஸிய நிறுவனமான “உழைப்பு விடுதலைக் குழுவை” நிறுவியவர் (1883). ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸுக்குப்பின் (1903) சந்தர்ப்பவாதத்துடன் இணக்கம் செய்து கொள்ளும் நிலை எடுத்து, பிற்பாடு மென்ஷிவிச் ஆகிவிட்டார்.—155, 166, 189, 191.

பிஸ்மார்க் [Bismark], ஓட்டோ எடுவார்டு லியப்போல்டு (1815-1898)—பிரஷ்ய, ஜெர்மன் அரசறிஞர், அரசுறவாளர்; ஜெர்மன் பேரரசின் முதல் சான்ஸலர் (1871-1890). பிரஷ்யாவின் தலைமையின் கீழ் ஜெர்மனியைப் பலவந்தமாக ஒன்றிணைத்தார்.—173.

புரொக்கப்போவிச் [Prokopovich], லெர்கேய் நிக்கலாயெவிச் (1871-1955)—ருஷ்யப் பொருளியலாளர், பொதுத்துறை எழுத்தாளர். “பொருளாதாரப்” போக்கின் செல்வாக்குள்ள பிரதிநிதி. மிதவாத-முடியரசுவாத நிறுவனமாகிய “விடுதலைச் சங்கத்தின்” செயலாக்கமுள்ள உறுப்பினர். பெர்ன்ஷ்டைன் நிலையில் நின்று தொழிலாளர் பிரச்சினை குறித்து பல நூல்கள் எழுதினார்.—161.

புலிகின் [Buligin], அலெக்ஸாந்தர் கிரிகோரியெவிச் (1851-1919)—ஜார் காலத்திய ருஷ்யாவில் செல்வாக்குள்ள அரசுத்துறையாளர், பெரும் நிலப்பிரபு. 1905ல் உள்துறை அமைச்சர். ருஷ்யாவில் பொங்கியெழுந்து வரும் புரட்சி எழுச்சியைத் தணிக்கும் நோக்குடன் அரசாங்க ரீமா சபையைக் கூட்டுவதற்கான மசோதாவைத் தயாரிக்கும் வேலைக்குத் தலைமை வகித்தார். எனினும் ரீமா கூட்டப்படாமலே புரட்சி வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. 1905 அக்டோபர் 17ல் ஜார் மன்னரின் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டபின் பூலிகின் பதவியை விட்டு விலகினார். அதன்பின் அரசியல் அரங்கில் தலைகாட்டவில்லை.—66, 77.

பெத்ருன்கேவிச் [Petrunkevich], இவான் இலியீச் (1844-1928)—அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக் (காடேட்டு) கட்சியின் நிறுவகர்களிலும் தலைவர்களிலும் ஒருவர், இக்கட்சியின் மத்தியக் குழுவின் தலைவர். காடேட்டுக் கட்சியின் மத்திய ஏடான ரேச் (பேச்சு) என்பதன் வெளியிடுவோர். முதல் அரசாங்க டோ சபையின் உறுப்பினராக இருந்தார்.—68, 160, 183.

பெபெல் [Bebel], ஓளகுஸ்ட் (1840-1913) — ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதம், சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கம் ஆகியவற்றின் மிக முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவர்.—79, 80.

பெர்ன்ஷ்டைன் [Bernstein], எடுவார்டு (1850-1932)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதம், இரண்டாவது அகிலம் ஆகியவற்றிலுள்ள தீவிரச் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர்; திருத்தல்வாதத்தின், சீர்திருத்தவாதத்தின் தத்துவாசிரியர்.—141.

போர்ன் [Born], ஸ்தெஃபன் (ஸிமோன் பூத்தர்மில்ஹ்) (1824-1898)—ஜெர்மன் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சீர்திருத்தவாதப் போக்கின் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர். கம்யூனிஸ்டுச் சங்கத்தில் உறுப்பினர். 1848 ஜெர்மன் புரட்சியின் துவக்கத்தில் பெர்லினுக்கு வந்தார். அங்கே அவர் முன்முயற்சியின் பேரில் பெர்லின் தொழிலாளர்களின் மத்தியக் குழுவும் அதன் பிறகு தொழிலாளர் சகோதரத்துவச் சங்கமும் அமைக்கப்பட்டன. தொழிலாளர் இயக்கத்தை அரசியல் போராட்டத்திலிருந்து விலக்கி, சில்லறைப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைச் சாதிக்கும் திசையில் செலுத்த முயன்றார். 1849ல் அவர் கலந்து கொண்ட டிரஸ்தன் புரட்சியெழுச்சி தோல்வியுற்றபின் ஸ்விட்ஸர்லாந்தில் குடியேறினார், விரைவில் தொழிலாளர் இயக்கத்திலிருந்து விலகிவிட்டார்.—130, 187—191.

மர்த்தினஸ் [Martinov], அ. (பிக்கர், அ. ச.) (1865-1935)—“பொருளாதாரவாதப்” போக்கின் தலைவர்களில் ஒருவர். முக்கியமான மென்ஷிவிக் கட்சியினர்; பிற்பாடு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் உறுப்பினர். 1900ல் “பொருளாதாரவாதிகளின்” ஏடாகிய ரபோச்சியே தேலோவின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவர். ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் (1903) இஸ்க்ராவாதிகளை எதிர்த்தார். 1905-07ல் ருஷ்யப் புரட்சி தோல்வியுற்றபின் கட்சிக்கலைப்புவாதி.—23, 27, 31, 81, 95, 97—99, 105, 125, 127, 143, 144, 165—167, 175—179.

மனுயீலவ் [Manuilov], அலெக்ஸாந்தர் அப்பலோனவிச் (1861-1929)—ருஷ்யப் பொருளியலாளர், அரசியல்சட்ட ஜனநாயகக் (காடேட்டு) கட்சியின் செல்வாக்குள்ள உறுப்பினர். ரூஸ்கியே வேதமஸ்தீ (ருஷ்யப் பதிவேடு) ஏட்டின் ஆசிரியர்களில் ஒருவர்.—184.

மார்க்ஸ் [Marx], கார்ல் (1818-1883) — விஞ்ஞானக் கம்ப்யூனிஸத்தின் மூலவர், மாமேதையான சிந்தனையாளர், அனைத்துலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் தலைவரும் ஆசானும். —29, 45, 67, 102, 112, 113, 126, 150, 165, 173, 177—183, 185—189, 191.

மார்த்தவ் [Martov], எல் (ஸெதர்பாவும், யூலி ஓஸிப்பவிச்) (1873-1923)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி, மேன்ஷிவிக் தலைவர்களில் ஒருவர். 1900ல் இஸ்க்ரா பத்திரிகையை அமைப்பதிலும் வெளியிடுவதிலும் பங்கு கொண்டார். அதன் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர் ஆனார். ரு.ச.ஜ.தொ. கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸில் இஸ்க்ரா அமைப்பின் சார்பில் காங்கிரஸ் பிரதிநிதியாக வந்தார். காங்கிரஸில் சந்தர்ப்பவாதச் சிறுபான்மையினருக்குத் தலைவர். அக்காலத்திலிருந்து மென்ஷிவிக் மைய உறுப்புக்களின், பத்திரிகைகளின் தலைவராகவும் இருந்தார்.—98.

மல்லிரான் [Millerand], அலெக்ஸாண்டர் எத்தியேன் (1859-1943)—பிரெஞ்சு அரசியல்வாதி, பிரெஞ்சு சோஷலிஸ இயக்கத்தில் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவுக்குத் தலைமை தாங்கியவர். 1899ல் வல்டேக்-ருஸோ தலைமையிலான பிற்போக்கு அரசாங்கத்தில் பங்கு கொண்டார். சோஷலிஸ்டுக் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டபின் (1904) மில்லிரான், மற்றும் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்ட பிரியான், விவியானி ஆகியோருடன் கூடவே “சுயேச்சை சோஷலிஸ்டுகளின்” கட்சியை நிறுவினார். 1920-24ல் பிரெஞ்சுக் குடியரசின் தலைவராக இருந்தார்.—95, 143.

மேரிங் [Mehring], ஃபிரான்ஸ் (1846-1919)—ஜெர்மன் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் தலைசிறந்தவர், ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளினுடைய இடதுசாரிப் பிரிவின் தலைவர்களிலும் தத்துவாசிரியர்களிலும் ஒருவர். ஜெர்மன் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் நிறுவகர்களில் ஒருவர்.—67, 177, 179, 187, 189.

மோல் [Moll], இயோஸிஃப் (1813-49)—ஜெர்மன், சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கியமான பிரதிநிதி,

கம்யூனிஸ்டுச் சங்கத்தின் மத்தியக் குழுவின் உறுப்பினர். பாடென்-பிஃபால்ட்ஸ் எழுச்சியில் பங்கு கொண்டார்.— 187.

ரெனான் [Renan], எர்னஸ்ட் ஹொஸேஃப் (1823-92) — பிரெஞ்சு விஞ்ஞானி, சமய வரலாற்றில் வல்லுநர். கருத்து முதல்வாதத் தத்துவஞானி. தொடக்கக்கால கிறித்துவத்தைப் பற்றி நூல்கள் எழுதிப் பெயர் பெற்றவர். இவரது அரசியல் கருத்துக்கள் ஜனநாயகத்துக்கும் பாரிஸ் கம்யூனுக்கும் முற்றிலும் பகைமையானதாக இருந்தன.—192.

ரோதிச்செவ் [Rodichev], ஃபியோதர் இஸ்மாயிலவிச் (1856-1933)—அரசியல்சட்ட ஜனநாயகக் கட்சியாகிய காடேட்டுகளின் தலைவர்களில் ஒருவர், அதன் மத்தியக் குழுவின் உறுப்பினர். அரசாங்க டீமா சபையின் எல்லாக் கூட்டங்களிலும் அவர் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்.— 160, 183, 184.

லியோ, பதின்மூன்றாம் [Leo XIII], (ஐக்கினோ வின்சென்ஸோ பெச்சி) (1810-1903)—போப்பாண்டவர், 1878ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். முதலாளித்துவச் சமுதாய நிலைமைகளுக்கேற்ப கத்தோலிக்க மதத்தைச் சரிசெய்யவும் போப்பாண்டவரின் அரசியல் பாத்திரத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கவும் முயன்றார்.—173.

லெனின் [Lenin], விளதீமிர் இலியீச் (1870-1924) — 10, 154, 166, 178.

வரிலேன் [Varlin], லூயி் எழேன் (1839-71) — பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளர், 1871 பாரிஸ் கம்யூனின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1865ல் முதலாவது அகிலத்தில் சேர்ந்து அதன் பாரிஸ் நகரப் பிரிவின் அமைப்பாளர்களிலும் தலைவர்களிலும் ஒருவர். 1871ல் தேசியக் காவற்படையின் மத்தியக் குழு உறுப்பினர், பாரிஸ் கம்யூன் இருந்த காலத்தில் அதன் காவுன்ஸிலில் (அரசாங்கம்) உறுப்பினர். கம்யூனின் இடதுசாரிச் சிறுபான்மையினருடன் சேர்ந்தவர். வெர்சேய் துருப்புக்கள் படையெடுத்து பாரிஸில் நுழைந்தபின் தெரு அரசண்களில் நின்று வீரச் சமர் புரிந்தார். மே 28ல் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாகி, விசாரணையின்றிச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.—143.

ஹொரேஸ் [Jaurès], ழான் (1859-1914) — பிரெஞ்சு சோஷலிஸ இயக்கத்தின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவர்.

L'Humanité செய்தியேட்டின் நிறுவகராகவும் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டுக் கட்சியின் வலது சாரி சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர். இருந்தாலும், இராணுவ வெறியை மொரோஸ் போராட்டினர். முதலாவது உலகப் போரின் சற்று முன்பு ஜெர்மன் இராணுவ வெறியர்களின் கையாள் ஒருவரால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். —129.

ஷாப்பர் [Schapper], கார்ல் (1812-70) — ஜெர்மன், சர்வ தேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கியப் பிரதிநிதி, “நியாயத்திற்கான சங்கத்தின்” தலைவர்களில் ஒருவர், கம்யூனிஸ்டுச் சங்கத்தின் மத்தியக் குழு உறுப்பினர். 1848-49 ஜெர்மன் புரட்சியில் பங்கு கொண்டார். 1850ல் கம்யூனிஸ்டுச் சங்கம் பிளவுண்ட காலத்தில் குறுங் குழுவாத, குருட்டுச் சாகஸப் போக்கான பிரிவின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1856ல் மீண்டும் மார்க்கலை நெருங்கி வந்தார். முதலாவது அகிலத்தின் பொதுக் குழுவில் உறுப்பினர்.—187.

ஷ்வேரின் [Schwerin], மக்ஸிமிலியான் (1804-72)—பிரஷ்யாவின் அரசியலாளர். பிற்போக்கான பிரபுவம்சத்தினரின், அதிகாரவர்க்கத்தினரின் பிரதிநிதி. 1848 மார்ச்சு-ஜூன் மாதங்களில் காம்ப்ஹாவுஸன் அமைச்சரவையில் சமய, கல்வி, மருத்துவத் துறை அமைச்சர். ஃபிராங்க் ஃபுர்ட் சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர். அதில் தீவிர வலது சாரிப் பிற்போக்குப் பகுதியுடன் சேர்ந்தார். 1859-62ல் உள்துறை அமைச்சர். தமது இறுதியாண்டுகளில் பெரு முதலாளி வர்க்கத்தினரின் நலன்களுக்காக நிற்கும் தேசிய-மிதவாதக் கட்சியில் சேர்ந்தார்.—182.

ஸ்தரவேர் — பார்க்கவும் பத்ரேஸவ்.

ஸ்துருவே [Struve], பியோத்தர் பெரங்கார்தவிச் (1870-1944)—ருஷ்யப் பொருளியலாளர், பொதுத்துறை எழுத்தாளர். அரசியல்சட்ட ஜனநாயகக் கட்சியாகிய காடேட்டுகளின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1890களில் “சட்டபூர்வமான மார்க்ஸியத்தின்” தலைமையான பிரதிநிதிகளில் ஒருவர். மார்க்ஸின் பொருளாதார, தத்துவஞானப் போதனைகளை “விமர்சிக்கவும்” அவற்றுடன் “கூட்டுச் சேர்க்கவும்” வேண்டும் என்றார்; இவ்விதம் அவர் மார்க்ஸியத்தையும் தொழிலாளர் இயக்கத்தையும் முதலாளி வர்க்கத்தினரின் நலன்களுக்குச் சரிசெய்ய முயற்சி செய்தார்.—8, 24, 66, 79—86, 88, 89, 91—95, 126, 127, 129, 156, 158, 160, 169, 172, 173, 175.

ஹார்க்கார்ட் [Harcourt], வில்லியம் ஜார்ஜ் கிரேன்வில் வெனோ பெல்ஸ் வெர்னான் (1827-1904)—ஆங்கிலேய அரசுத் துறையாளர், 1894-98ல் மிதவாதக் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார். அரசாங்கத்தில் பல தடவை பொறுப்பான பதவிகள் வகித்தவர்.—173.

ஹான்ஸிமன் [Hanseman], தவீட் யூஸ்டஸ் (1790-1864)—பிரஷ்ய அரசுத்துறையாளர், ஜெர்மன் பெரு முதலாளி, ரைன் பிரதேச மிதவாத முதலாளி வர்க்கத்தினரின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1848 மார்ச்சு-செப்டம்பர் மாதங்களில் காம்ப்ஹாவுஸன், மற்றும் ஒளரஸ்வால்டு அமைச்சரவைகளில் நிதி அமைச்சராக இருந்தார். ஒளரஸ்வால்டு அரசாங்கத்தில் ஹான்ஸிமன் தலைமைப் பாத்திரம் வகித்தார், அந்த அரசாங்கம் அவர் பெயரில் “ஹான்ஸிமன் அரசாங்கம்” என்றே பெயர் பெற்றது. பிற்போக்குவாதிகளுடன் இணக்கம் காணும் துரோகத் தனமான கொள்கையைப் பின்பற்றினார். 1848-49ம் ஆண்டுகளின் புரட்சி தோல்வி பெற்றபின் அரசியல் பணியைக் கைவிட்டார்.—182-184.

ஹெர்த்ஸன்ஸ்டைன் [Hertzenstein], மிஹ்யீல் யாக்கக்ஸ்ஸெவிச் (1859-1906)—ருஷ்யப் பொருளியலாளர், மாஸ்கோ வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பேராசிரியர். அரசியல்சட்ட ஜனநாயகக் (காடேட்டு) கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவர்; நிலப் பிரச்சினையில் அக்கட்சியின் தத்துவாசிரியர்.—184.



வாசக நேயர்களுக்கு

இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றியும்
இந்தப் புத்தகத்தின் தயாரிப்பைப் பற்றியும்
வாசக நேயர்களின் கருத்தை முன்னேற்றப்
பதிப்பகம் மகிழ்வுடன் வரவேற்கும்.

கடிதங்களைத் தயை செய்து "Progress
Publishers, 21, Zubovsky Boulevard, Moscow,
USSR" என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

விற்பனையாளர்கள்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம்

6, Nallathambi Chetty Steet, Madras-2

ஷோ-ரூம்

6/30, Mount Road, Madras-600002

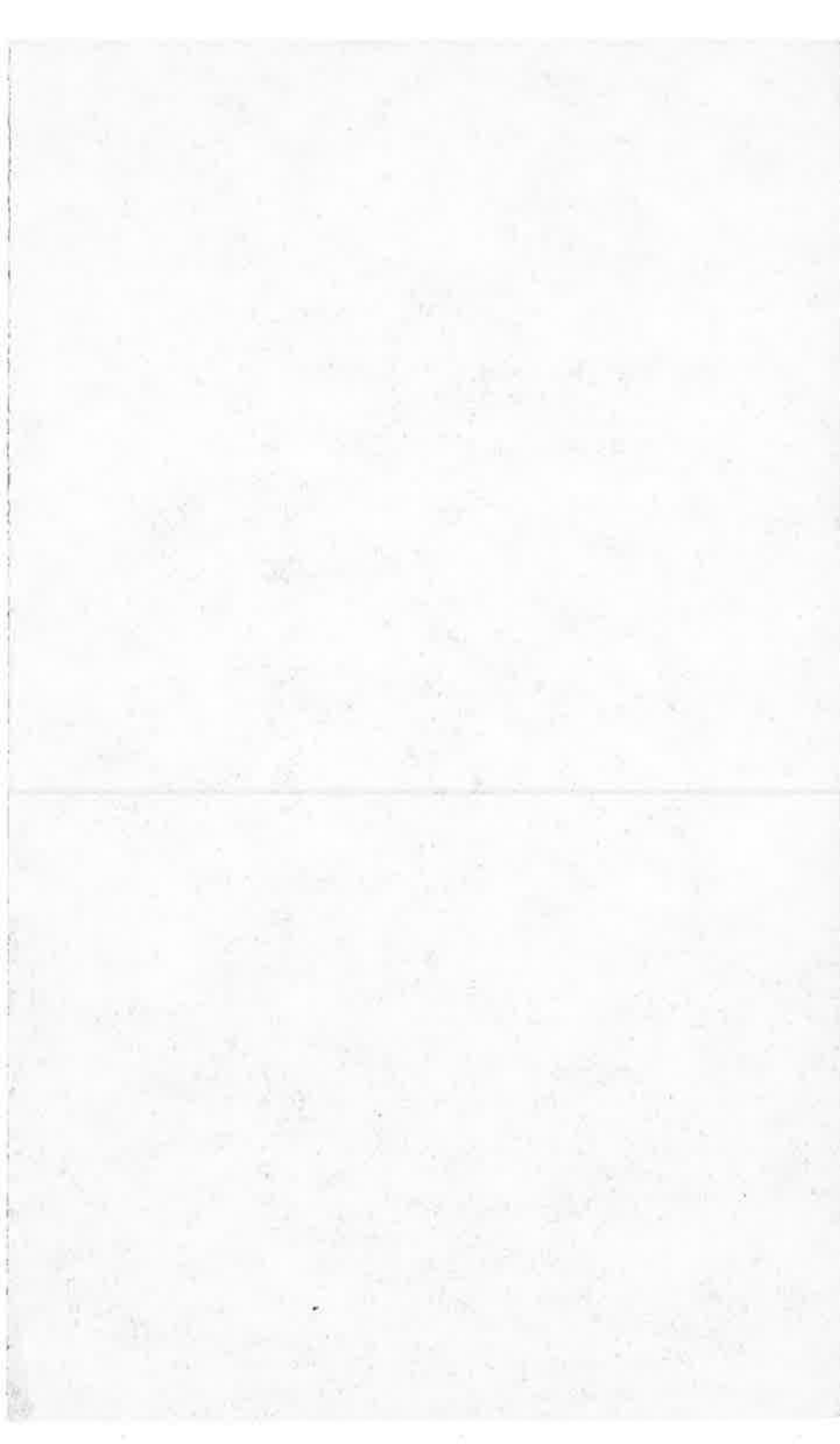
கடைகள்

80, West Tower St., Madurai-1

87/89, Oppanakara St., Coimbatore-1

Singarathope, Tiruchirapalli-8

Cherry Road, Salem-1



В. И. ЛЕНИН
ДВЕ ТАКТИКИ СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТИИ
В ДЕМОКРАТИЧЕСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ

На тамбовском языке